

તીર્થ સ્તવનાવળી. ❀

શ્રાવિકા શાળા

તરફથી-

શા. બાલાભાઈ ઠક્કલભાઈ

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કાપીરાઝિદ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૬૦

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ તીર્થ સ્તવનાવળી

વિષય પૃ૩૩: ૪૩૭

તીર્થ સ્તવનાવળી.

ચોજક તથા છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

શ્રાવિકા શાળા તરફથી.
શા. બાલાભાઈ કકલભાઈ.

માંડવીની યોગ. નાગજીસુદરની યોગ.

અમદાવાદ.

શ્રી મહેતાજી પ્રિન્સીંગ પ્રેસમાં
શા. જેઠાલાલ દલચુખભાઈએ છાપી.

સં. ૧૯૬૦

સને ૧૯૦૪

કિંમત આઠ આના.

૧૦૬૦

સુધારા વિધાપીઠ પ્રેસ પ્રેસ્ટાવક

૫૩૨૪૨૭

શ્રી સુધારાની સંપૂર્ણ માર્ગદર્શિકા

અષ્ટાપદજી, સમંતશિખરજી, ગણેશપુરજી, કેશરીઆજી, લેન-
ચણીજી આદિ તીર્થોની યાત્રા કરનાર માણસોને તે તે તીર્થ-
ઓમાં જઈને તેમનાં ચૈત્યવંદન સ્તવન સ્તુતિ કરવાને અનુ-
કૂળ પડે એવા હેતુથી પુર્વ પુરુષોના રચેલાં ચૈત્યવંદન સ્ત-
વન તથા સ્તુતિઓ જૂદા જૂદા અધ્યામાંથી ચુંટી કાઢીને તે
અધ્યાને તીર્થવાર અનુક્રમમાં આ પુસ્તકમાં ગોઠવેલાં છે. વળી
તીર્થો સિવાય બાકી રહેલા તીર્થસ્થાનો દરેકનાં ત્રણ ત્રણ
ચૈત્યવંદન, સ્તવન તથા સ્તુતિઓ છાપેલી છે, તેમાં શ્રી
પાર્થિનાથજીના છંદ તથા સ્તવનનો સમુદાય તો મોટો છે, ઉ-
પરનાં ચોર્થાસે તીર્થસ્થાનો ચૈત્યવંદન સ્તવન વિગેરે દેવવંદ-
નમાં ઘણાં ખૂબ લાગે એવાં છે. આ અંથની અનુક્રમણિ-
કાની એવી ગોઠવણ કરી છે કે જે બાબત બેવી હોય તે,
માંચ જૂદા જૂદા કોઠાઓ ઉપરથી સહેજ સમજી શકાય.

આ પુસ્તક છપાવી બહાર પાડનાં પ્રક્ર સુધારવામાં
બનતી કાળજી રાખવા છતાં સુધારનાર છાપખાનાનાગીર કા-
રકુનોના સુધારવામાં રહી જવાથી અથવા તો મારી દ્રષ્ટી
દોષથી યા ભતિ મંદતાથી કાનો, ભાત્રા, મીંડો, દસ્કત ઉ-
લટપાલટ વિગેરેની ભૂલો રહી ગઈ હોય અથવા જિનાશા
વિરુદ્ધ લખાણ આવી ગયું હોય તો તેને મારે હું મિત્ર
મિત્રકંડદેઉજી તથા વાંચક વર્ગને સુધારી વાંચવા બહામણ
કરજી અને તમારા પૂર્વક અરજ કરજી કે તે ભૂલો મને લખી
જણાવે જેથી ખીજી આવૃત્તિમાં સુધારી શકાય.

અનુક્રંભાણિકા.

આવીશી

(અનુક્રંભાણિકા)

પાંનું	પહેલા લીરા	કયા તોચકરની કક આખર	કેટલા મા તોચકર- નો.
૧	વિમળ કેવળજ્ઞાન કમળા	રિપભ દવનાં ચૈત્યવંદન	૨
૨	અરિહંતનમો ભગવંતનમો	"	
૨-૩	દયાળુદીનાનાથ દેવાધિદેવા	"	
૪	શ્રી આદનાથ જગન્નાથ	છંદ	
૫	જયત્યાદિમ તીર્થેશ	ચૈત્યવંદન	
૫	સરવાથ સિક્કથેદી	"	
૬	આદિદેવ અસેવેસર	"	
૬	જયજય નાભિનરંદ નંદ	"	
૬	આંખાડશે મેં આજ શા	"	
૭	વંજય દીડોરે	સ્તવતો	
૭	તે દિન ક્યારે આવશે	"	
૮	ચિકગિરિ ક્યાયો ભવિકા	"	
૮	ભવા નવાળું ફરીએનિયલ	"	

૭	ગિરિ ભત્રા નવાણે કરીએ	"	"	"
૯	ચાલોની પ્રીતમણ પ્યારા	"	"	"
૧૦	મારું મન મોહિરે શ્રી સિ- દ્ધાચળેરે	"	"	"
૧૧	શ્રીરે સિદ્ધાચળ ભેરવા	"	"	"
૧૧	સિદ્ધાચળ ગિરિ ભેરવારે	"	તીર્થમાળાનું	સ્તવન
૧૨-૧૩	ચોતુંજે રિપભ સમોસયા	"	રિપભદેવનું	"
૧૩-૧૪	બાપલસારે પાતકશાં	"	"	"
૧૪-૧૫	માતા મરદવાનબનદ	"	"	"
૧૫-૧૬	ચાલો ચાલો વિમળ ગિરિ જમ્જમેરે	"	"	"
૧૬	એક દિન પુંડરિક ગણધરેરે	"	પુંડરિક બિન	સ્તવન
૧૬-૧૮	લાલ વીરજી આચારે વિમળાચળ કુમેદાન	"	ગિરિ	સ્તવન
૧૯	વિમળાચળ વિમળા પ્રાણી	"	રિપભદેવનું	સ્તવન
૧૯-૨૦	પ્રથમ જિજ્ઞેસર પ્રણમોએ	"	"	"
૨૦-૨૨	સિદ્ધાચળ શિખરે દીવોરે	"	"	"
૨૨	આદિનાથજીરે વિનતિ કરેતો	"	"	"
૨૩-૨૪	સુખમરીરે તિલકાચળ ગી- ણે ગેહરે	"	"	"
૨૪-૨૫	પ્રણમોએ પ્રેમ પુંડરિક ગિરિ	"	"	"
૨૫-૨૬	સમદીનદારગભારે પ્રેમતાંરે	"	"	"

૨૬	શ્રી શાન્તજય મંદલુ.	સ્તુતિ
૨૬-૨૮	શ્રી શાન્તજય ગિરિતરિય સાગ	"
૨૮	આદિજિનવર સાથા	"
૨૮	આસીતા મ પુરુષ ચરવાન્ને	"
૨૯-૩૨	સિદ્ધાન્ત સમરો સદા	દુહા (૩૬)
૩૩-૪૨	શ્રી આદીયર અજર અમર	વિપ્લ દેવના દુહા (૧૦૬)
૪૨-૪૫	જે કામ સિદ્ધિગિરિ વાજને	" ની ગરમી
૪૫-૪૬	આરાધશેરે લોલ	"
૪૭	શ્રી આદીનાથ નિર્વાણી.	સાવચી
"	બાવીસમા શ્રી નેમનાથ	જેમનાથનું
"	નેમિનાથ બાવીસમા.	"
"	અપરાજિતથી આવીયા	"
૪૮	સુસુદ વિજય કૃત્યવંદનંદ	"
૪૮-૫૦	સોરંમં સોહામણા	"
૫૦	નેમં જિણેસર નિજકારજ	કંદ
૫૧	કંક. સંખી નમીઝ તે નેમજિન	સ્તવન
૫૨	સંજ્ઞ. જહતે કહિએ મારા વાતા	સાતવાર
૫૩	જહતે કહિએ મારા વાતા	સ્તવન
૫૪	તોરણ બાવી રથ દેની ગ	"
૫૫	ધારે લા	"
૫૬-૫૮	નજીલ કહે પીયા નેમજ	"

૫૫	નેમ જિનન ક જોહિરોજન	૫	સ્વાધ્યાય
૫૬-૫૭	જાણ લવતર વાલિહીરે	૫	
૫૮-૫૯	તોરણ આવી કત પાછા ચ- ળીયારે	૫	
૫૯	હોરે કીને હાખા અમેરા સ્વામી	૫	સ્તવન
૬૦	ધરે આવોને તેમવરણાગી- યારે	૫	
૬૧	રહો રહો રે યાદવ દાધડીઆં	નેમનાથનં	સ્તવન
૬૧-૬૨	તિરે ઓ નેમિજિણંદને	૫	
૬૩	રહો રહો રે નેમજી દાધડીયાં	૫	સ્તુતિ
૬૩-૬૪	દુરિત ભય નિવારં	નેમનાથની	
૬૪	રાજીસ વરનાની	૫	
૬૫	ગયા શસ્ત્રાગારે	૫	
૬૬	ગિરનાર ગિરીશ્વર પંકોચે	૫	
૬૬-૬૭	સુર અમુર વદિયપાય પંકજ	૫	
૬૭	ક્રી ગરનારે જે ગુણ નીસા	૫	
"	તુમ સમુદ્ર વજ્રયકા તત્ર	૫	
૬૮	ક્રી નેમ નિરંજન બાળ	૫	સાવળી
	પણે બ્રહ્મચારી	૫	ગોક ૧ સો
૬૯-૭૦	ગુણવતા ક્રી જિનરાય સં-	૫	૨ જો
૭૦-૭૧	ભાએ અલિ.	૫	૩ જો
૭૧-૭૨	સુરંગયા સુરિનેજ ચિખ	૫	
૭૧-૭૨	માગયો વદવ દેહો નેદ ક-	૫	

૭૨	પ્રથમ કુંડકારે	આવ્યા વિજય વિમાનથી	અજિત નાથનું ચાલવવું	૪ થી
૭૩		અજિતનાથ પ્રભુ આવતથો	"	"
૭૪		સુદી વૈશાખની તેરશે	"	"
૭૩-૭૪		તારંગાની દેકે સુંકે માન	"	સુનવન
		ગુમાનદે	"	"
૭૪-૭૫		અજિત જિજ્ઞંદશી પ્રીતડી	"	"
૭૫		અજિત જિજ્ઞંસર ચરણની	"	"
		સેવા	"	"
૭૫-૭૬		અજિતજિતેસર સાહીબા	"	"
		દે સોલ	"	"
૭૬-૭૭		પ્રીતલડી બંધાણીદે અજિત	"	"
		જિજ્ઞંદશી	"	"
૭૭-૭૮		પંચડો નિલાળીદે બીજાજિ	"	"
		નળેશ	"	"
૭૮-૭૯		માનાદક ગૌડ સંપદારે	"	"
૭૯		અજિત જિત તન મૂલ	"	"
		અંતરે	અજિતનાથની સ્તુતિ	"
૮૦		જજ	"	"
૮૦		વિજ	"	"
૮૦		અજિ	"	"
૮૦-૮૧		ગી કા	સાવણી	"
૮૧		પ્રથમ જિજ્ઞંસર ચિત્તભરવ	વિપ્રભરવનું ચાલવવું	"

૮૧-૮૨	નાભિ નરેસર વરશમદ અજરેનરેસર અકરેસર અ-	"	"
૮૨	રેજ માવીકે	"	"
૮૨-૮૩	આદિ સિરે પજતાં	રેનવન	
૮૩ ૮૪	ચાલેનેરેખા અસાજ	"	"
૮૪-૮૫	આખુ ને નેમવરેણામ- ણારે	"	"
૮૫-૮૬	અભિ પવેત રેઅડારે હોત	"રેપલરેવની	રેનિ
૮૬-૮૭	પરમચૂખ વિલાસી	ચોવીમજિન સમકિત ભ-	સાવણી
૮૭	શીરાનિતનમું નાભિનરેન	વગણનિનુ ચેત્યવંદન	
૮૭	પ્રથમ તીર્થકરેતલા હુવા	તીર્થકરેની રાશીનું ચેત્ય.	
૮૮	શાંતિ નમિમશિ મેય છ	ચોવીસ જિનના વણનું	
૮૮	પદ પ્રભાને વામુપૂજ્ય	ચેત્યવંદન.	
૮૮-૮૯	ચકુ અકુદસ દાય વરિસેજી	અણપદજીન	રેનવન
૮૯	તીર્થ અણપદનિત્ય નમીઅ	"	"
૯૦-૯૨	શ્રી અણપદ ઉપરે જાણી અનસરે હો.	"	"
૯૩	અણપદ આરિહિતજી મારા વાહાસાજીરે.	"	"
૯૩-૯૪	અણપદગિરે જાવા કરેલકે	"	"
૯૪-૯૫	નાભિયાનિત વામુપૂજ્ય	ચતુર્યમિન જિન રેનિ	

પાન	આજ દેવ આરિહંત નસિ બાને ગુણ આરિહંતદેવ સમેત શિખર જિનવંદીઓ જમ પૂજેલાલ, સમેત શિ- ખરગિરિ ઉપર પાસછ શામળા આજ સદ્ગુણિન ઉગ્રો હો તીરથ તીરથ થું કરોરે રે- સીઆ સમેત શિખરચાલો જમ્મો કુંગર બતાદે પાહાડીયાં શિખરપર રાજત વીસ જિ- ભુંદ આલો ચાલો શિખર ગિરિ જમ્મોરે શીખરજીની જાતા કથું ન કરે પૂજી નસો નસો સમેત શિ- ખરગિરિ	પાંચ પરંબેદિ સમતારિખર " " " " " મરો કુરોઓ સ્તવન " " " " " ૧-૫ ત- થા ૮૧-૮૨ જુઓ રિપલદેવ સ્તવન
૬૫		
૬૬		
૬૬-૬૭		
૬૭		
૬૮		
૬૮-૧૦૦		
૧૦૦		
૧૦૦-૧૦૧		
૧૦૧		
૧૦૧-૧૦૨		
૧૦૨		
૧૦૨-૧૦૩		
૧૦૩-૧૦૪		

૧૦૮	સો રાજકપુર રગીવામણ રેલોડ	૧૦૪-૧૦૬	આદી નિર્ણય અરિહંતજી પ્રભુ અમનેરૂ
૧૦૬-૧૧૧	પામી સુગર પસાયર શ વૃંજય ધણી	૧૧૧-૧૧૨	ભરતજી કહી શુભો આવડી
૧૧૨-૧૧૩	પ્રથમ તીર્થેકર રિપભ નિ- બંદા	૧૧૩-૧૧૪	આજ મહેળદિન માહરોજી કસરિયાસે લાગ્યું મરે દયા નરે
૧૧૪-૧૧૫	મહુ મોંકુ નામ છે	૧૧૫	કસરિયા વાહાલા, જે લ- ભન રાખશો તે મહિજી,
૧૧૫-૧૧૬	હારે વહાલા મારા વિપ- ભદ્રન જાનવાસી	૧૧૬	મહુની મરતિ માહન વસતી
૧૧૬-૧૧૭	ભલો હુવાળ તેના હરિશન પાયા	૧૧૭	કુપભ લંકા પસિ રમણ

નિર્ણયકાવિ

નિર્ણયકાવિ

વિનતિ
સ્તવન
સ્મૃતિ પાતે ૨૬-૨૮ તથા
૮૬-૮૭ જુઓ.
ચૈત્યવંદન પાતે ૧-૫ તથા
૮૧-૮૨ જુઓ સ્તવન

૧૧૭-૧૧૮	પરમયુગ વિદ્યાસી	પરિભરવ	શ્લોક	૧૯
૧૧૮	મહિ જયંત વિમાનથી	મહિનાથનાં	શ્લોક	૨૩
૧૧૮-૧૧૯	મહિનાથ ઓગણીસમા	"	"	"
૧૧૯	ચલ્યા જયંત વિમાનથી	"	"	"
૧૧૯	મિથિતા નયરીં અવતર્યા	"	"	"
૧૨૦	ઉજ મેઝરીજની રીજ	"	"	"
૧૨૦-૧૨૧	મહિનાથ જગનાથ	"	"	"
૧૨૧-૧૨૨	મિથિતા તે નયરી દીપતીં	"	"	"
૧૨૨-૧૨૩	પંચમ સરસાકના વારીં	"	"	"
૧૨૩-૧૨૪	મહિજિનસરવ્યાચન કેસરે	"	"	"
૧૨૪	મહિનાથ મેળયંદ નિહાળે	"	"	"
૧૨૫	મહિજિન નમીએ	"	"	"
૧૨૫	જય ચિંતામણિ પાર્થનાથ	પાર્થનાથજીનું	શ્લોક	૨૩
૧૨૫	પ્રજ્ઞમામિ સદા પ્રભુ પાર્થ	"	"	"
	જિન	"	"	"
૧૨૬	પુરસાદાણી પાસ નાહ	"	"	"
૧૨૬-૧૨૭	ઓ પાર્થનાથ નમસ્તુભ્ય	"	"	"
૧૨૭	સકલ કરુણિ ઓ પાશ્વતર્જી	પાર્થનાથજીના	શ્લોક	૨૩
૧૨૮	કલ્યાણ કુલીસદનાયનમા	"	"	"
	નમસ્તે	"	"	"
૧૨૯-૧૩૦	સકલમારસરનરે જગમળ	"	"	"
૧૩૦	જગમળમારેવાચિરે	"	"	"

૧૩૨-૧૩૩	મુખ સંપત્તિદાયક દેવસદા	અંતરિક પાર્થજિન છંદ
૧૩૩-૧૩૪	પ્રભુપાસનતાદેનામ આકે	" "
૧૩૪-૧૩૫	આપણે કરે બેઠા લીલકરો	" "
૧૩૫-૧૩૮	જય જય જગ નાયક પાર્થજન	સ ખેદ્યર પાર્થજિન છંદ
૧૩૮	સકળ સુખાકર જિનવરરાય	" "
૧૩૮	સેવો પાસ સંખેદ્યરો મનમેદ	" "
૧૩૮-૧૪૦	સકળ સુરાસુર વંદ્ય	" "
૧૪૦-૧૪૨	પ્રભુ ઉગે પ્રભુમે પાર્થમદા	" "
૧૪૨-૧૪૩	વચનગિંગ ગોડી ધણી	શ્રી ગોડી પાર્થનાથ છંદ
૧૪૩-૧૪૪	પ્રભુજ્યોતી દીપેશશી સર- ભુષે	"
૧૪૪-૧૪૫	વંદો નરનારી સમક્તધારી	શ્રીવરકાલો પાર્થજિન છંદ
૧૪૬-૧૪૭	લીજસંજન પ્રભુ	ભીડભંજન પાર્થજિન છંદ
૧૪૮-૧૪૯	સારકર સારકર દેવામી સં- ખેદ્યરો	સંખેદ્યર પાર્થજિન રતન
૧૪૯-૧૫૦	સલ્લેખનદી શીતળ મુખ ભોગી તો	" "
૧૫૦	અંતરજામી સિંધ અલવેસર	" "
૧૫૧-૧૫૨	આવોરે આવો પાસજી સ- જ મળીયારે	" "
૧૫૨-૧૫૩	સજની મારી પાસ જિન	" "

૧૫૩	હારે મહારે આજની યજ્ઞ	અજરો	૩
૧૫૪-૧૫૫	તે રંગિયામણીજી	"	
૧૫૫-૧૫૬	તીસ વરસ ઘરમાં વરસારે	"	
૧૫૬	પ્રભુ પારસનાથ સંવાદ્યા	"	
૧૫૭	પ્રભુરે ગોડીઓ પાસછે	"	
૧૫૭-૧૫૮	સંખેશ્વર પાસછે પલ્લવે	ગોડી પાશ્વનાથનું સ્તવન પાશ્વજિન	
૧૫૮	પાસ જિજ્ઞંસા વામાનંદા	અભિનયન	
૧૫૯	સત્તમ અભિજ અવન છે	"	
૧૫૯	સાવશ્થી નયરી ઘણી	"	
૧૫૯-૧૬૦	સત્તમ કોવેયક થડી	"	
	માહિમ સાંભળારે સભવ	અભિનયન	
૧૬૦	અરજ અમાની	સ્તવન	
૧૬૦	સંભવ સ્વામી સેવીજી	સ્તવન	
૧૬૧	સંભવ સુખ દાતા	સ્તવન	
૧૬૧	અવ્યા અચંત વિમાનથી	સ્તવન	
"	નંદન સંવર રાયને	"	
"	અચંત વિમાન થકે અવ્યા	"	
૧૬૨-૧૬૩	દીડી છો પ્રભુ દીડી જગ	"	
	ગુરુગુરુ	સ્તવન	
૧૬૩	અભિનયન ગુણ માલિકા	સ્તવન	
"	સંવર સુત સાંઘો	સ્તવન	
૧૬૩	સુમાને અચંત વિમાનથી	અભિનયન	૫

१७९	पासव पदिन भारोपत्य	"	"	१३
"	प्राज्ञतथी कलां व्याधीया	"	"	"
१८०	स्वाभी तुमं रांन नमस्तीक्ष्ण	"	स्वतयन	"
"	विमण गुल्य आगार	"	स्वुत	"
१८१	विश्वना डिपगारी	"	"	"
"	अष्टम स्वर्गधकी अवी	"	विमणनाथन	१३
"	इ पीलपूरे विमल प्रभु	"	"	"
१८१-१८२	अष्टमदपथकी अख्या	"	"	"
१८२	हुम हासुग हरे रम्यादे	"	विमणनाथ स्वाभीन	स्वतयन
१८३	विमणनाथ विमण गुल्यय	"	नी स्तुति	"
"	विमणजिन गुल्लोरा	"	"	"
"	हवलाड दशमाथकी	"	अनंतनाथ	१४
१८३-१८४	अनंत अनंत गुल्य आगरे	"	स्वाभीन	"
१८४	प्राज्ञतथी अनीया कलि	"	अथवदन	"
"	श्री अनंत जिनकी केश	"	"	"
"	साहसिदीया	"	"	"
१८५	सानादिका गुल्य वयो	"	स्वतयन	"
"	अनंत अनंत नादी	"	स्वुत	"
"	विजय विमानकी अख्या	"	"	"
१८५-१८६	आनुनंदन धमनाथ	"	विमणनाथन	१५
१८६	सुशाभी सुदी सानम	"	"	"
१८६-१८७	झांरे भारे धर्म जिल्लं दथ	"	"	"

૧૮૭	સાગા પરજી સાતબે સખીયમ જિનેસર યજિયે વરમ પરમ ઘોરી	શાંતિજિન	સ્તવન સ્તુતિ	૧૬
૧૮૮	સવાય સિધે કદી	"	"	"
"	શાંતિ જિનેશ્વર સાલમા	"	"	"
"	ભાંદર વદિ સાતમ દિને	"	"	"
૧૮૯-૧૯૦	શાંતિજિન એક મેજર વિ- નતિ	"	સ્તવન	"
૧૯૦-૧૯૧	સાલમા શાંતિજિનેસરદવ કે અચિરાના નંદરે	"	"	"
૧૯૧-૧૯૨	શાંતિ સુહંદર સાહીબો	કેશુજિન	સ્તુતિ ચેત્યવંદન	૧૭
૧૯૨	લવ સતમ સરભત તણ	"	"	"
"	કેશુનઃથ કામિત દિયે	"	"	"
૧૯૩	આવણ વદી નવમી દિને	"	સ્તવન	"
૧૯૩	સાહિલાં હે કેશુજિનેસરદવ	"	"	"
૧૯૩	વશી કેશુમતી તિલકા જ- ગતિ	"	સ્તુતિ	"
૧૯૩-૧૯૪	કેશુ જિનનાથ	અરનાથજિન	ચેત્યવંદન	૧૮
૧૯૪	શાણ સવઈ થકી અગ્યા	"	"	"
૧૯૪	નાગપુરે અરજિન વરે	"	"	"
૧૯૪	સવાયથી આનિયા	"	"	"
૧૯૪-૧૯૫	ધરમ પરમ અરનાથનો	"	સ્તવન	"
૧૯૫	અગવિણ્ણ ભતલે ઘાતક	"	સ્તુતિ	"

અરનાથનાં કેશુનાથનાં શાંતિનાથનાં વસંત

૧૯૬

સુવ્રત અપરાજિતથી

૧૯૬

શ્રીસુવ્રત જિન વીરમા
અપરાજિતથી આવીયા

૧૯૬-૧૯૭

૧૯૭

શ્રીસુવ્રત કીજે મયારે

૧૯૭

સુવ્રતસ્વામી આતમરામી

૧૯૭-૧૯૮

૧૯૮

શ્રીસુવ્રત નામે

૧૯૮

દસમા પ્રાણેત સ્વર્ગથી

૧૯૮

મિથિલા નગરીનો રાજિયો

૧૯૮

આરો સુદી પનમ દિને

૧૯૮-૨૦૦

શ્રી નમિજનવરસેવધના

૨૦૦

ધન ઉતર્યોરે

૨૦૦

શ્રી નમિનાથ સુલ્કામણાએ

૨૦૦

નમીએ નમિ તેહ

નેમનાથસ્વામીનાં

પાર્શ્વનાથ સ્વામીનાં

મહિનાથનાં ચત્રવં સતવન

પાને ૧૧૮-૧૨૫ જુઓ

શ્રીનિસુવ્રત સ્વા

મીનાં ચત્રવંદન

"

"

"

"

"

નમિનાથજિન ચત્રવંદન

"

"

"

"

"

"

ચત્રવંદન સતવન સ્તુતિ

પાને ૧૭ શ્રી ૭૨ જુઓ

"

"

ચત્રવંદન સતવન સ્તુતિ

૭૬ પાને ૧૨૫થી ૧૫૮

જુઓ

૨૦૦-૨૦૧	લેક્કસાક દસમા થા	આ મહાનાર સ્વામીના	
૨૦૧	ચિહ્નકાથી સુત વાંદિયે	"	"
૨૦૧	મોદ આપાંક હૃદયસે	"	"
૨૦૧-૨૦૨	તાર હો તાર પ્રભુ	"	સ્તવન
૨૦૨-૨૦૩	ધારઆરે ગૈલુ ઉમતલો	"	"
૨૦૩	સિદ્ધારથનારે નંદન વિનંતું	"	"
૨૦૩-૨૦૪	ચોમાસી પાગલું આવે	"	"
૨૦૪	પંદા વીર ગિરિનેશ્વર રાયા	"	"
૨૦૫	વીર કુંઝરની વાતલી કો	"	"
	ને કહીએરે	"	"
૨૦૬	વીર પ્રભુ ત્રિભુવન ઉપસારી	"	"
૨૦૬-૨૦૭	નારે પ્રભુ નહીં માનું	"	"
૨૦૫-૨૦૮	વીર જગતપતિ જન્મજ	"	સ્તુતિ
	આવે	"	"
૨૦૮	મહાવીર જિજ્ઞાંસ	"	"
૨૦૯	દુર્ભિધ ધર્મ જોણે ઉપદિશ્યો	ભીજનું ચૈત્યવંદન.	"
	પ્રજ્ઞેભી સારદમામ.	સ્તવન.	"
૨૧૨	દિનસકળ મનોહર.	સ્તુતિ.	"
	ત્રિગટે ભોમ વીરજિન.	પંથમીનું ચૈત્યવંદન.	"
૨૧૨	પંથમી તપ તમે કરેડે પ્રાણી	સ્તવન.	"
૨૧૩	આવણુ મુદીદિન પંથમીએ.	સ્તુતિ.	"
૨૧૪	માહાસિદિ આઠમને દિને,	મહામીનું ચૈત્યવંદન.	"

छंदेभावे संभूतं भवति ।
 मंगलभावे कवीन्द्रस्य आगच्छति ।
 शासनं नायकं वीर्यम् ।
 जगत्पतिनायकं मेभिर्जयं ।
 अकारणं अतिशयम् ।
 जयजय आदित्योऽतिशयम् ।
 अद्वैतं मंगलम् ।

देवदत्तः
 स्तुतिः
 अकारणम्
 स्तुतिः
 आदित्यः
 मंगलम्

२१७
 २१८
 २१९
 २२०
 २२१

તીર્થ સ્તવનાવળી.

મોટાં ચૈત્યવંદના.

શ્રી સિદ્ધાચલજીનું ચૈત્યવંદન.

- વિમલ કેવલ જ્ઞાન કમળા, કલિત ત્રિભુવન હિતકરં;
મુરારાજ સંસ્તુત ચરણ પંકજ, નમો આદિ જિનેશ્વરં. ૧.
- વિમલ ગિરિવર શૃંગ સંકુલ, પ્રવર ગુણ ગણ ભૂધરં;
મુર અમુર કિન્નર કોડિ સેવિત, નમો આદિ જિનેશ્વરં. ૨.
- કરતિ નાટક કિન્નરીગણ, ગાય જિનગુણ મનહરં;
નિજજેરાવલી નમે અહુનિશ, નમો આદિ જિનેશ્વરં. ૩.
- પુંડરિક ગણપતિ સિદ્ધિ સાધિ, કોડિ પશુ મુનિ મનહરં,
શ્રી વિમલ ગિરિવર શૃંગસિદ્ધા, નમો આદિ જિનેશ્વરં. ૪.
- નિજ સૌધ્ય સાધન મુર મુનિવર, કોડિનંત એ ગિરિવરં;
મુક્તિ રમણી વર્ધા રંગે, નમો આદિ જિનેશ્વરં. ૫.
- પાતાલ નર મુર લોકમાંલી, વિમલ ગિરિવરતો પરં;
નહિં અધિક તીર્થ તીર્થપતિ કહે, નમો આદિ જિનેશ્વરં. ૬.
- એમ વિમલ ગિરિવર શિખરમંડલ, દુઃખવિહંગલ ધ્યાદ્યમઃ
નિજ શુદ્ધ સત્તા સાધનાર્થ, પરમ જ્યોતિ નિપાદ્યમ. ૭.
- જિત મોહ કોહ વિછોહ નિદ્રા, પરમ પદસ્થિત જયકરં;
ગિરિરાજ સેવા કરણ તત્પર, પદ્મવિજય મુહિતકરં. ૮.

શ્રી આદિજિન ચૈત્યવંદન.

(શ્રી ચંદ્રેવલીના રાસમાંથી.)

અરિહંત નમો ભગવંત નમો, પરમેસર જિનરાજ નમો;
પ્રથમ જિનેસર પ્રેમ પેળત, સિદ્ધાં સવળાં કાજ નમો. અ. ૧
પ્રભુ પારંગત પરમ સહોદય, અવિનાશી અકલંક નમો; અ-
જર અમર અદ્ભુત અતિશયનિધિ, પ્રત્યન જલધિ મયંક
નમો. અ. ૨ તિલુયણ ભવિયણ જિણમણ વંછિય, પુરણ દે-
વ રસાલ નમો; લણિ લણિ પાય નમુ હું ભાલે, કરજીદીને
ત્રિકાલ નમો. અ. ૩ સિદ્ધ મુદ્ધ તું જગ જન સજજન,
નયનાનંદન દેવ નમો; સકલ સુરાગર નરવર નાયક, સારે
અહનિશ સેવ નમો. અ. ૪ તું તીર્થકર સુખકર સાહિબ,
તું નિઃકારણ બંધુ નમો; સરણાંગત ભવિને દિતવતસલ, તું-
હી કૃપારસ મિંધુ નમો. અ. ૫. કેવલ જ્ઞાનાદર્શ દર્શિત,
સોકાસોક સ્વભાવ નમો; નાશિત સકલ કલંક કલુષગણ, દુ-
ર્શિત ઉપદ્રવ ભાવ નમો. અ. ૬ જગ ચિંતામણિ જગગુરુ
જગહિત, કારક જગ જન નાથ નમો; ઘોર અપાર ભવોદ-
ધિ તારણ, તું શિવપુરોગ ગાથ નમો. અ. ૭. અશરણ શ-
રણ નીરાગ નિરંજન, નિરૂપાધિક જગદીશ નમો; બોધિ
દીઓ અનુપમ દાનેસર, જ્ઞાનવિમલ સુરિશ નમો. અ. ૮

આદિ જિન છંદ. (ભુજંગીછંદ.)

દયાળુ દીનાનાથ દેવાધિ દેવા, સદા દાસને આપીએ આપ-
સેવા; વિષ્ણુ સેવકોની વિનંતી સ્વીકારે, અરીહંત આદી
ભવાબ્ધ ઉતારે. ૧. પિતા નાભિરાજ મરૂદેવી માતા, મુખે

ઉચ્ચ આપનાં મુક્તિદાતા; અમોને સદા આશરો છે તમારો,
 અરીહંત આદી ભવાબ્ધિ ઉતારો. ૨. વિનીતા તણા રાજવી
 વિદ્ય હતાં સદા શેવના દેવતા કોડ કર્તા; જગન્નાથજી નિંદ્ય
 પાપો નિવારો, અરીહંત આદીભવાબ્ધિ ઉતારો. ૩. મનુ
 પાંચસે હેમ છે કાંચ ઉચ્ચી, દૃઢમાં રતી ભાવથી ભક્તિરચી;
 સદા દૃષ્ટ છે શેલડી સ્વાદ સારો, અરીહંત આદીભવાબ્ધિ
 ઉતારો. ૪. પ્રભુજી તમારા તમે પુત્ર તાર્યા, અમોને વિષ્ણુ એ
 સમે શું વસાર્યા; હવે હું નથા છેડલો છોડનારો, અરીહંત
 આદીભવાબ્ધિ ઉતારો. ૫. મહાદેવ વિષ્ણુ વળી જે વિધાતા,
 નથી માનતા મેલડી પીરમાતા, ભુંડા ભુતડામાં ભર્યાછે
 વિકારો, અરીહંત આદી ભવાબ્ધિ ઉતારો. ૬. કંઈ દેવતા દુષ્ટ
 માંસાદિ માગે, કંઈ નગ્ન નાચ્યા નમી નાર આગે; નથી હું
 કદી કોઈને જાચનારો, અરીહંત આદીભવાબ્ધિ ઉતારો. ૭.
 દિણેંદા સુરેંદા સદા પાપપૂજે, નરીંદા મુણીંદા નમ્યા તે ન-
 મુજે; ધણી ધ્યાનમાં દાસની અર્જ ધારો, અરીહંત આદી ભ-
 વાબ્ધિ ઉતારો. ૮. ધણીવાર મેં આપ આજ્ઞા ઉથાપી, હવે
 શર્ણુ આવ્યો પ્રભુજી પ્રતાપી; ક્ષમા આપજ્યો વાંક આવ્યા
 અપારો, અરીહંત આદી ભવાબ્ધિ ઉતારો. ૯. નમું નમ્રતાથી
 તને નિવિંકારી, કરુણાનિધિ નાથ કલ્યાણકારી; કદી જાલશે
 કાળ આવી અટારો, અરીહંત આદી ભવાબ્ધિ ઉતારો. ૧૦.
 મુકર્ણી ન દીધી કદી દેવ કાંઈ, રહ્યો મોહ માયા વિષે હું
 મુઝાઈ; હજી હે પ્રભુ ભુલ આવે હજારો, અરીહંત આદી-
 ભવાબ્ધિ ઉતારો. ૧૧. વિરામી વિરામિ કરું છું વિલાપો,
 મહાકષ્ટ કાપો મને મોક્ષ આપો; કહું કેશવે હાથ જાલી
 અમારો, અરીહંત આદી ભવાબ્ધિ ઉતારો. ૧૨.

શ્રી આદિજિન ચૈત્યવંદન.

અનુષ્ઠુપવૃત્તમ.

શ્રી આદિનાથ જગન્નાથ, વિમલાચલ મંડનઃ
જય નાલિકુલાકાશ, પ્રકાશન દિવાકર. ૬
તવ દેવ પદાંબોજ, સેવાપિ દુર્લભા ભવેત્;
પુણ્ય સંભાર હોનાનાં, કલ્પવૃક્ષીવ દેહિનામ. ૭
તે ધન્યા માનવા દેવા, ચેડગમનૂતવ શાસનં;
વંદનીયા વિભાતોયે, વદંતે ભવતઃ પદૌ. ૮
પ્રચંડ મમ રાગાદિ, રિપુ સંતપિ ધાતક;
શ્રી યુગાદિ જિનાધીશં, દેવવદે મુદા સદા. ૯
શ્રીશત્રુજય કોટીર, કૃતં રાજ્યશ્રિયા વિભો,
સર્વાધનાસનં મેઙ્ગસ્તુ, શાસનં તે ભવેભવે. ૧૦
પાતાલે યાનિ ઐશ્વ્યાનિ, યાનિષ્ઠિશ્ચાનિ ભૂતલૈઃ
સ્વર્ગેઽપિ યાનિષ્ઠિશ્ચાનિ, તાનિવદે નિરંતરમ. ૧૧

આદિજિન ચૈત્યવંદન.

જયત્યાદિમ તીર્થેશ, ત્રિલોકી મંગલ દુમઃ
શ્રેયઃ ફલં સદા લોકા, યથાલોકા દુપાસતે. ૧
શ્રીમન્નાલિકુલાદિત્ય, મરૂદેવ્યંગજ પ્રભોઃ
સંસારાઞ્ચ મહાપોત, જયત્વં વૃષભધ્વજ. ૨
નમસ્તે જગદાનંદ, મોક્ષમાર્ગ વિધાયક;
જૈનેન્દ્ર વિદિતા શેષ, ભાવસ્તદ્ભાવ નાયક. ૩
પ્રક્ષીણા શેષ સંસ્કાર, વિસ્તાર પરમેશ્વર;

નમસ્તે વાક્યથાતીત, ત્રિલોક નરશેખર. ૬.
 ભવાળિંબ પતિતાનંત, સત્વ સંસારતારક;
 ઘોર સંસાર કંતાર, સાર્થવાહુ નમોસ્તુતે. ૫.

નાનાં ચૈત્યવંદનો.

શ્રી આદિજિન ચૈત્યવંદન.

સરવારથ સિદ્ધે થકી, અવિયા આદિજિનંદ;
 પ્રથમરાય વિનિતા વસે, માનવ ગણ મુખકંદ. ૧.
 યોનિ નકુલ જિજ્ઞંસને, હાયન એક હજાર;
 મૌનાતીતે કેવલી, વડ હેઠે નિરધાર. ૨.
 ઊત્તરાપાદા જન્મ છે એ; ધનરાસી અરિહંત;
 હસ સહસ પરિવારથ, વીર કહે શિવકંત. ૩.

શ્રી આદિજિન ચૈત્યવંદન.

આદિદેવ અલવેસર, વિનિતાનો અય;
 નાભિરાયા કુલમંડણે, મરૂદેવા માય. ૧.
 પાંચશે ધનુષની દહડી, પ્રભુ પરમદયાલ;
 ચૌરાશી લખ પૂર્વનું, જસ આશુ વિશાલ. ૨.
 વૃષભલંછન જિનવૃષધરમે, ઊત્તમ ગુણમણિખાણ;
 તસ પદ પદ્ય સેવન થકી, લહિએ અવિચલ ડાણ. ૩.

શ્રી ઋષભજિન ચૈત્યવંદન.

જયજય નાભિનરિંદનંદ, સિદ્ધાચલ મંડણ;
 જયજય પ્રથમ જિજ્ઞંસકંદ, ભવદુઃખ વિહંડણ. ૧.

જયજય સાધુ સુરિંદવૃદ્ધ, વંદિઅ પરમેસર;
 જયજય જગદાનંદ કંદ, શ્રીઋષભ જિનેસર. ૨.
 અમૃત સમ જિનધર્મનોએ, દાયક જગમાં જનમ;
 દુઃખ પદ પંકજ નિત્ય નમું, નિશદિન નમત કદયાણુ. ૩.

સ્તવન સમુદાય.

શ્રી સિદ્ધાચઠ્ઠીનું સ્તવન.

આંખડીએરે મેં આજ શત્રુજય દીઠારે,
 સવા લાખ રકાનો દાહાડારે, લાગે મુને મીઠારે,
 સફલ થયોરે માહારા મનનો ઉમાહો,
 વહાલા આરા ભવનો સંશય ભાગ્યોરે;
 નરક તિર્યંચ ગતિ દૂર નિવારી

ચરણે પ્રભુજીને લાગ્યોરે, શત્રુજય દીઠારે. ૧. એ આંખડી.
 માનવ ભવનો લાહો લીજે, વાં માં દહાડી પાવન કીજેરે,
 સોનારૂપાને ફુલડે વધાવી, ત્રેમે પ્રદક્ષિણા દિજેરે. શત્રું ૨
 દુવડે પખાલીને કેશરે ઘોલી, વાં શ્રી આદીશ્વર પૂજ્યારે;
 શ્રી સિદ્ધાચલ નયણે જોતાં, પાપમેવાસી મુજ્યારે. શત્રું ૩.
 શ્રીમુખ સૌધર્મા સુરપતિ આજે, વાં વીરજિણુંદ એમ બોલેરે;
 ત્રણ ભુવનમાં તીરથ મહાદુઃ, નહિં કેમ શત્રુજય તોલેરે. શત્રું ૪
 હંદ સરીખા એ તીરથની, વાં આકરી ચિત્તમાં આહરે;
 કાયાની તો કાહરે કાહી, સજ્જકુંડમાં નાહરે. શત્રું ૫
 કાંકરે કાંકરે શ્રીસિદ્ધક્ષેત્રે, વાં સાધુ અનંતા સિદ્ધારે;

તે માટે એ તીર્થ મહોદ્, ઊદ્ધાર અનંતા કીધારે. શત્રું ૦ ૬
નાભિરાયા મુત નયણે જોતાં, વાં મેહ અમીરસ તુઠારે;
હિંદયરતન કહે આજ મહારે પોતે, શ્રીઆદેસર તુઠારે. શત્રું ૦ ૭

શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન.

તે દિન ક્યારે આવશે, શ્રી સિદ્ધાચલ જાશું;
ઋપણ જિણુંદ જીહારીને, સરજકુડમાં નહાશું. તે દિન ૦ ૧
સમવસરણમાં બેશીને, જિનવરની વાણી;
સાંભળાશું સાચે મને, પરમારથ જાણી. તે દિન ૦ ૨
સમકિત વ્રત સૂઝાં ધરી, સદગુરને વાંદી;
પાપ સરવ આલોહને, નિજ આતમ નંદી. તે દિન ૦ ૩
પડિકમણું દોઢ ટંકનું, કરશું મન કોડે;
વિષય ક્યાય વિસારીને, તપ કરશું હોડે. તે દિન ૦ ૪
વાહલાને વયરી વિચે, નવિ કરવો વેહેરો;
પરના અવગુણ દખીને, નવી કરવો ચેહેરો. તે દિન ૦ ૫
ધરમ થાનક ધન વાવરી, છક્કાયને હોતે;
પંચ મહાવ્રત લેઝને, પાલશું મન પ્રીતે. તે દિન ૦ ૬
ક્યાની માયા મેલીને, જેમ પરિસહ સહિશું;
મુખ દુઃખ સરવે વીસારીને, સમભાવે રહિશું. તે દિન ૦ ૭
અરિહંત દવને આલખી, ગુણ તેહના ગાશું;
હિંદયરતન ધમ ઊચ્ચરે, ક્યારે નિર્મલ થાશું. તે દિન ૦ ૮

શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન.

દેશી લાલનની.

સિદ્ધગિરિ ધ્યાવો ભવિકા, સિદ્ધગિરિ ધ્યાવો;
બેર બેઠાં પણ બહુ ફલ પાવો ભવિકા, બહુ ફલ પાવો.
ૐ આંકણી.

નંદીસર જાત્રાએ જો ફલ હોવે,
તેથી બમણેરું ફલ પુંડરગિરિ હોવે. ભ૦ પું ૦ ૧
ત્રિગણું રૂચકગિરિ ચોગણું ગજદંતા,
તેથી બમણેરું ફલ જાંબુ મહંતા; ભ૦ જં ૦
ખટગણું ધાતકી ચૈત્ય કુહારે,
છત્રીશ ગણેરું ફલ પુષ્પબલ વિહારે. ભ૦ પું ૦ ૨
તેથી તેરશગણું ફલ મેરૂ ચૈત્ય કુહારે,
સહસ્ર ગણેરું ફલ સમેતશિખરે. ભ૦ સ ૦
લાખ ગણેરું ફલ આંજનગિરિ જૂહારે,
દશ લાખ ગણેરું ફલ આપ્તપદ ગિરનારે. ભ૦ અ ૦ ૩
કોડિ ગણેરું ફલ શ્રી સિદ્ધાચલ ભેટે,
જેમરે અનાદિનાં દુરિત ઉમેટે, ભ૦ દુ ૦
ભાવ અનંતે અનંત ફલ પાવે,
જ્ઞાન વિમલસુરિ એમ ગુણ ગાવે. ભ૦ એ ૦ ૪

અથ શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન.

જાત્રા નવાણું કરીએ વિમળગિરી, જાત્રા નવાણું કરીએ;
ૐ આંકણી.

પૂરવ નવાણુંવાર સેત્રુંજગિરિ, રિખભગિજીંદ સમોસરીએ.
વિમળ ૦ ૧

કોડ સહસ ભવ પાતક છટે, શેત્રુંજ સામું ડગ ભરીએ.
વિમળ ૦ ૨

સાત છકુ દાય અઠમ તપસ્યા, કરી ચઢીએ ગિરિવરીએ.
વિમળ ૦ ૩.

પુંડરિક પદ જખીએ હરખે, અધ્યવસાય શુભ ધરીએ. વિ ૦ ૪
પાપી અભવ્ય નજરે ન દખે, હિંસક પણ ઉદ્ધરીએ. વિ ૦ ૫
ભોંય સધારો ને નારીતણે સંગ, દૂરથકી પરહરીએ. વિ ૦ ૬
સચિત પરિહારી ને એકલ આહારી, ગુરુ સાર્ય પદ ચઢીએ. વિ ૦ ૭
પડિકકમણાંદાય વિધિશુ કરીએ, પાપપડળ વિખ હરીએ. વિ ૦ ૮
કઢી કાળે એ નીરથ મોટું, પ્રવહણ જેમ ભવદરીએ. વિ ૦ ૯
ઉત્તમ એ ગિરિવર સેવંતા, પદ્મ કહે ભવ તરીએ. વિ ૦ ૧૦

શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન.

રાગ પ્રભાત.

આસોની પ્રીતમજી પ્યારા, સેત્રુંજે જઈએ;
સેત્રુંજે જઈએરે સ્વામી, શત્રુંજય જઈએ. આસોની.
એ આંકણી.

શુ સંસારે રહ્યાછો મૂંછ, દિનદિન તન છીજે;
આથ આસની હાયા સરખી, પોતાની કીજે. આસોની. ૨
જે કરવું તે પહેલાં કીજે, કાલે શી વાતે;
અભયિંતયી આવી પડસે, સખજાની સાતો. આસોની. ૩

અતુરાર્થ શું ચિત્તમાં ચેતો, હાથે તે સાથે;
 મરણજ્યાં નિસાણાં મોટાં, ગાજેછે માથે. ચાલોની. ૩
 માતા મરૂંદવા નંદન નિરખી, ભવ સફળો કીજે;
 દાનવિજય સાહેબનો સેવા, એ સખલ લીજે. ચાલોની. ૮

શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન.

મારું મન મોહુંરે, શ્રી સિદ્ધાચલેરે,
 મારું મન મોહુંરે, શ્રી વિમલાચલેરે, દેખીને હરપિત થાય.
 વિધિશું કીજેરે યાત્રા એહનારે,
 ભવભવનાં દુઃખ જાય. મારું ૧

પંચમે આરેરે પાવન કારણેરે,
 એ સમું તીરથ ન કોય,
 મહિમા મહોટારે મહિયલ એહનારે,
 આ ભરતે ઈહાં જોય. મારું ૨

એણે ગિરિ આવ્યારે જિનવર ગણધરારે,
 સીદ્ધા સાધુ અનંત.
 કઠિણ કરમ પણ ઈણે ગિરિ ફરસતારે,
 હોય કર્મની શાંત. મારું ૩

જૈન ધર્મને સાચો જાણીનેરે,
 માનવ તીરથ એ થાંભ,
 મુરનર કિંનર નૃપ વિદ્યાધરારે,
 કરતા નાદારભ. મારું ૪

ધન ધન કહાડારે, ધન ધન વેળામડારે;
 ધરિયે દુઃખ મઝાર;

જ્ઞાન વિમલાચલ ગિરિ એહના ધણારે,
કહેતાં નાવેરે પાર.

મારું ૫

શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન.

શ્રીરે સિદ્ધાચલ ભેટવા, મુજ મન અધિક ઉમાદો; ૨૬.
શ્રી ઋષભદેવ પૂજા કરી, લીજે ભવતળા લાદો. શ્રીરે ૦ ૧
મહામય મૂરત શ્રીઋષભની, નિપાઠ અભિરામ;
ભવન કરાયો કનકમય, રાખ્યો ભરતજી નામ. શ્રીરે ૦ ૨
નેમ વિના ત્રેવીસ જિન, આવ્યા સિદ્ધ ખેત્ર જાણી;
શેત્રુજ સમ તીર્થ નહીં, બોલે સીમધર વાણી. શ્રીરે ૦ ૩
પૂરવ નવાણું સમોસર્યા, સ્વામિ ઋષભ જિજ્ઞાસ;
રામ પાંડવ મુક્તે ગયા, પામ્યા પરમાનંદા. શ્રીરે ૦ ૪
પૂરવ પુણ્ય પસાડિલે, પુંડરિક ગિરિ પાયા;
મંત્રિવિજય હરખે કરી, વિમલાચલ ગાયો. શ્રીરે ૦ ૫

શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન.

સિદ્ધાચલ ગિરિ ભેટયારે, ધન્ય ભાગ્ય હમારાં.
વિમલાચલ ગિરિ ભેટયારે, ધન્ય ભાગ્ય હમારાં.
એ ગિરિવરનો મહિમા મોટો, કહેતાં નાવે પાર;
રાયજી ઋષભ સમોસર્યા સ્વામી, પૂરવ નવાણું વારરે ૫૦૧.
મલ નાયક શ્રી આદિજનેશ્વર, ચૈામુખ પ્રતિમા ચાર;
અષ્ટદ્રવ્યશું પૂજે ભાવે, સમકિત મલ આધારે. ૫૦ ૨.
ભાવ ભકિતશું પ્રભુ ગુણ ગાવે, આપણા જનમ મુધાર્યા;

સામા કરી ભવિજન શુભ ભાવે, નરકતિર્યંક ગતિ વાર્યારે. ૬૦૩.
 દૂર દેશાંતરથી હું આવ્યો, મવણે સુધ્ધી ગુણ તોરા;
 પતિત ઉદ્ધારણ બિરૂદ તુમારું, એ તીરથ જગસારારે. ૬૦૪
 સવત અઢાર બ્યાશીએ માસ આઘાઢે, વદિ આઠમ ભોમવારા;
 પ્રભુશુકે ચરણે પ્રતાપકે સંધમે, ખેમરતન પ્રભુ ખ્યારારે. ૬૦૫.

અથ શ્રી તીર્થમાલા સ્તવન.

રાત્રીએ ઋષભ સમોસર્યા, ભલા ગુણ ભર્યારે;
 સિદ્ધા સાધુ અનંત, તીરથ તે નમુરે.
 તિન કલ્યાણક તિહાં થયાં, મુગતે ગયારે.
 નેમીસર ગિરનાર. તી૦ ૧.
 અષ્ટાપદ એક દેહરો, ગિરિ સેહરોરે,
 ભરતે ભરાવ્યાં બિંબ. તી૦
 આબુ ચૌમુખ અતિભલો, ત્રિભુવન તિલોરે;
 વિમલ વસે વસ્તુપાલ. તી૦ ૨.
 સમેત શિખર સોહામણો, રક્ષીયામણોરે;
 સિદ્ધા તીર્થેકર વીરા. તી૦
 નયરી ચપા નિરખીયે, હૈયે હરખીયેરે,
 સિદ્ધા શ્રી વાસુ પૂજ્ય. તી૦ ૩.
 પૂર્વદિશે પાવાપુરી, ઋધે ભરીરે;
 મુક્તિ ગયા મહાવીર. તી૦
 બેસલમેર જુહારીએ, દુખ વારીએરે;
 અરિહંત બિંબ અનેક. તી૦ ૪.
 વિકાનેરજ વંદીયે, ચિરનંદીયેરે;
 અરિહંત દેહરાં આઠ. તી૦ ૫.

સોરિસરો શ ખેશરો પંચાસરોરે,
 ક્ષોધી થંભણપાસ. તી૦ ૫
 અંતરિક અભવરો, અમીઝરોરે,
 છરાવળો જગનાથ. તી૦
 ત્રિલોક્ય દીપક દહરો, જાત્રા કરોરે;
 રાણપુરે રિસહેસ. તી૦ ૬.
 મીનાકુલાર્ધ જાદવો, ગોડિસ્તવોરે,
 મી વરકાણો પાસ; તી૦
 નંદીશરનાં દહરાં, બાવન બાણરે;
 રૂચક કુંડલે ચાર ચાર. તી૦ ૭.
 શાશ્વતી અશાશ્વતી, પ્રતિમા છતીરે;
 સ્વર્ગ મૃત્યુ પાતાલ; તી૦ ૮.
 તીરથ જાત્રાકુલ તિહાં, હોળે મુજ દહારે;
 સમયમુંદર કહે એમ. તી૦ ૯.

શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન.

આપણારે પાતીકાં, તમે શું કરશો હવે રહીનેરે,
 શ્રી સિદ્ધાચળ નયણે નીરખ્યો, દૂર જાઓ તુમે વહીનેરો.
 આપણારે
 કાળ અભાદિ લગે તુમ સાથે, પ્રીત કરી નિરવહીનેરે,
 આનંદની પ્રભુ ચરણે રહીશુ, એમ શીખવીશું મનનેરે.
 આપણારે
 કુપમ કાળે એણે બરતે, મુક્તિ નહીં સંભવનેરે,

પથ તુજ ભક્તિ મુક્તિને ખેચે, ચમક ઉપલ જેમ લોહનેરે,
 ॥૩॥ આપલડારે૦

આદિ અશ્વંતર શત્રુ કેરો, ભય ન હોવે મુજ મનનેરે,
 સેવક મુંખીયો મુજમ વિલાસી, તે મહિમા પ્રભુ તુજનેરે ॥૪॥
 આપલડારે૦

શુદ્ધ મોહાગણ ચુરણ આપ્યું, મિથ્યાપંક શોધનનેરે,
 આતમ ભાવ થયો જળ નિર્મળ, આહુદમય તુજ ભજનેરે
 ॥૫॥ આપલડારે૦

નામ મંત્ર તુમારો સાધ્યો, તે થયો જળ મોહનનેરે,
 તુજ મુખમુદ્રા દેખી હરમુ, હમ ચાતક જળધરનેરે ॥૬॥
 આપલડારે૦

અમય નિધાન તુમ સમકિત પામી, કોણ વંછે ચળ ધનનેરે,
 શાંત સુધારણ કનક કચોળે, સિંચો સેવક તનનેરે ॥ ૭ ॥
 આપલડારે૦

તુમ વિજ અવર દેવ નહીં જાયું, ફરી ફરી આ મનનેરે,
 જ્ઞાન વિમલ કહે ભવજળ તારો, સેવક બાંદા અહીંનેરે, ॥૮॥
 આપલડારે૦

શ્રી રિષભદેવનું સ્તવન.

માતા મહદેવાના નંદ, દેખી તારી મુરતી મારું મન લોભાણુંલ;
 મારું હીલ લોભાણુંલ, દેખી. એ દેકગા
 કુરૂણા નાગર કુરૂણા સાગર, કાયા કંથનવાન;
 ઘોરી લંછન પાઉલે કાંક, ધનુષ પાંચસે માન. માતા૦ ૧
 ત્રિગડ બેઠી ધર્મ કહતાં, સુણે પર્યદા બાર;

યોજન ગામિની વાણી મીઠી, વરસંતી જળધાર. માતા૦ ૨
 ઉર્વશી રૂડી અપહરણે, રામા છે મનરંગ;
 પાચે નેયુર રણઝણે, કાંઈ કરતી નાટારંભ. માતા૦ ૩
 તુંહી બ્રહ્મા તુંહી વિદ્યાતા, તું જગ તારણહાર;
 તુજ સરીખો નહીં દેવ જગતમાં, અરવડીઆં આધાર, માતા૦ ૪
 તુંહી બ્રાતા તુંહી ત્રાતા, તુંહી જગતનો દેવ;
 મુરનર કિન્નર વાસુદેવા, કરતા તુજ પદ સેવ. માતા૦ ૫
 શ્રી સિદ્ધાચળ તીર્થ કેરો, રાજા રિપલ જળુંદ;
 કીર્તિ કરે માણેક મુની તારી, ટાળો ભવભય કુંદ. માતા૦ ૬

શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન.

ચાલો ચાલો વિમળગિરિ જહઝરે, ભવજળ તરવાને;
 તુમે જયજ્ઞાએ ધરજે પાયરે, પાર ઉતરવાને. એ આંકણી.
 બાળ કાળની એષ્ટા ટાળી, હું તો ધર્મયૌવન હવે પાયરે, ભવ૦
 બૂલ અનાદિની દૂર નિવારી, હું તો અનુભવ મનમાં લાયરે.
 પાર૦ ચાલો૦ ૧
 ભવ તરખા સર્વી દૂર નિવારી, મારી જિન ચરણે લય
 લાગારે. ભવ૦
 સવરભાવમાં દિલ હવે ઠીચું, મારી ભવની ભાવટ ભાગીરે,
 પાર૦ ચાલો૦ ૨
 અચિત સરવનો ત્યાગ કરીને, નિત્ય એકાસણું તપકારીરે ભવ.
 પડિમણું દોયદ કના કરશું, ભલી અમૃત ક્રિયા દિલધારીરે.
 પાર૦ ચાલો૦ ૩
 અત ઉચ્ચરયું ગુરની પાસે, હું તો યથાશક્તિ અનુસારેરે ભવ.

શુદ્ધ સાથે ચડશું ગિરિ પાળે, જે ભવોદધિ બુદ્ધતાં તારેરે.
 પાર૦ ચાલો ૪
 ભવતારક એ તીરથ ફરસી, હું તો સરજ કુંડમાં નાદોરે. ભવ
 આ પ્રકારી રિપણ જિજ્ઞાસની, હું તો પૂજા કરીશ લય લાવીરે.
 પાર૦ ચાલો ૫
 તીર્થપતિને તીર્થસેવા, એતો સાચા મોક્ષના મેવારે. ભવ૦
 સાત છકુ દાય અકુમ કરીને, મને સ્વામી વચ્છલની હેવારે.
 પાર૦ ચાલો ૬
 પ્રજ્ઞાપદ પદ રાયણ તળે પુછ, હું તો પામીશ હરખ અપા
 રે૦ ભવ૦
 રૂપાવિજય પ્રજ્ઞા ધ્યાન પસાએ, એતો પામે મુખ મીઠારે.
 પાર૦ ચાલો ૭

શ્રી પુંદરિકાજિન સ્તવન.

એક દિન પુંદરિક ગણધરે લાલ,
 પૂછ શ્રી આદીજીવંદ મુખકારીરે;
 કહીએ તે ભવજળ ઉતરીરે લાલ,
 પામીશ પરમાનંદ ભવ પારીરે. એક૦ ૧
 કહે જિન ધણી ગિરિ પામશોરે લાલ,
 જ્ઞાન અને નિરવાણ જયકારીરે;
 તિરથ મહિમા વાવશેરે લાલ,
 અધિક આધક મંડાણ નિરવારીરે. એક૦ ૨
 ધમ નિમુણીને તિહાં આવીયારે લાલ,
 ખાતી કરમ કર્યા દૂર તમ વારીરે;

પાંચ ફોડ મુની પરિવરારે લાલ,
 હુઆ સિદ્ધિ હજુર બલીહારીરે. એક ૩
 ચૈત્રી પુનમ દિન કીજ્યેરે લાલ,
 પુજા વિવિધ પ્રકાર દિલ ધારીરે;
 રૂળ પ્રદક્ષિણા કાઉત્સગારે લાલ,
 લોગસ્સ થુઠ નમુકાર નર નારીરે. એક ૪
 દસ વીસ તોસ ચાળીસ બહારે લાલ,
 પચાસ પુષ્પની માળ અતિ સારીરે;
 નર ભવ લાહો લીજ્યેરે લાલ,
 જેમ હોય જ્ઞાન વિશાલ મનોહારીરે. એક ૫

શ્રી પુંડરગિરિ સ્તવન.

વીરજી આચારે વિમલાચલકે મેદાન,
 મુરપતિ પાચારે સમોવસરજી મંડાણ. એ આંકણી.
 દેશના દેવે વીરજી સ્યામ, શત્રુજય મહીમા વરજીવે તામ:
 ભાખ્યા આઠ ઉપર સો નામ, તેહમાં ભાખ્યુરે,
 પુંડરિગિરિ અભિધાન:
 સોદ્ધ મંદારે તવ પૃથે બહુ માન, કિમ થયું સ્યામીરે,
 ભાખો તારા નિદાન. વીર ૬
 પ્રજીજી ભાખે સાંભળ ઇંદ, પ્રથમ જે હુઆ કપલ જિજ્ઞંસ;
 તેહના પુત્ર તે ભરતનરિંદ, ભરતના હુઆરે રૂપભસેન પુંડરિક;
 રૂપભજી પાસેરે દેશના મુખી તહકીક; દીક્ષા લીધીરે ત્રિપરી
 જ્ઞાન અધિક. વીર ૮

મણિવર પદવી પામ્યા જામ, દ્વાદશાંગી મુઘી અભિરામ,
ચિત્તે મહિવલમાં ગુણ ધામ, અલુકમે આપ્યારે

મી સિદ્ધાચલ સાર:

મુનિવર કોડીરે પંચતણે પરિવાર, અનરાન કીકુરે નિજ

આતમને ઉપગાર. વીર૦ ૩

ચૈત્રી પૂનમ દિવસે એહ, પામ્યા કેવલ જ્ઞાન અછેહ;

શિવમુખ વરિયા અમલ અદેહ. પૂર્ણાનંદીરે અમુર

સધુ અવગાહ.

આજ અવિનાશીરે નિજ ગુણ ભોગી અબાહ, નિજ ગુણ

કરતારે પરપુદ્ગલ નહી ચાહ. વીર૦ ૪

તેજ પ્રગટ્યું પુંડરિકગિરિ નામ, સાંભળો સોહમ દેવલોક રતનામ:

એહનો મહિમા અર્તિહ ઉદામ, ઇણે દિન કીજેરે, તપજપ

પૂજને દાન:

વ્રતવલ્લી પામેરે જેહ કરે નિદાન, ફલ તસ પામેરે, પંચ

કોડી ગુણ માન, વીર૦ ૫

સકતે ભવ્ય ભવ જે હોય, પંચભવ મુક્તિ લહે સોય;

તેહમાં બાધક છે નહિ કોય, વ્યવહાર કેરીરે, મધ્યમ ફલની એવાન

ઉત્કૃષ્ટ યોગેરે અંતર મુહુર્ત વિખ્યાત, શિવમુખ સાધેરે, નિજ

આતમને અવદાત. વીર૦ ૬

ચૈત્રી પૂનમ મહિમા રેખ, પૂજ પંચ પ્રકાર વિશેષ;

કીજે નહી ઉચ્છીમ કાંઈ રેખ, ઇણીપરે ભાખેરે, જનવર ઉત્તમ વાણ;

સાંભલો ગુણધારે કેહક ભવિક સુખણ,

ઇણીપરે ગાયારે પદ્મવિજય મુખમાણ. વીર૦ ૭

શ્રી સિદ્ધાચલ સ્તવન.

શીતલ જિન સહજનંદી. ઓ રેશી.

વિમલાચલ વિમલા પાણી, શીતલ તરૂં જાયા કરાણી;
 રસવેષક કંચન ખાણી, કહે ઇંદ્ર યુલો ઇંદ્રાણી. ૧
 મનેહી સંત ઓ ગિરિ સેવો, ચઉદ દેશમાં તીર્થ ન ઓવો. સ૦૨.
 વદરી પાણી ઉલસીએ, છુ અકુમે કાયા કસીએ,
 મોહ મલ્લની સામા ધસીએ, વિમલાચલવેગે વસીએ. સ૦૨.
 અન્ય સ્થાનક કર્મ જે કરીએ, તે હિમગિરિ હેઠે હરીએ;
 પામલ પ્રક્રિયા ભરીએ, ભવજલ્લધિ હેલાં તરીએ. સ૦૩.
 શિવ મંદિર ચઢતા કાળે, સોપાનની પતિ વિરાળે;
 ચઢતાં સમકિતી જાળે, દુર ભ. વયાં અભવ્ય તે લાળે. સ૦૪.
 પાંડવ પમુહા કેઇ સંતા, આદીત્યર ધ્યાન ધરંતા;
 પરમાત્મ ભાવભજંતા, સિદ્ધાચલ સિદ્ધ અનંતા. સ૦૫,
 વદમાસી ધ્યાન ધરાવે, શુકરાજન્ રાજ્યને પામે;
 બહિરંતર શતરૂ હરાવે, શત્રુબ્ય નામ ધરાવે. સ૦૬.
 પ્રજિધાન ભળે ગિરિ ભથો, તીર્થંકર નામ નિકાથો;
 મોહરાવને ભામે તમાથો, શુભ વીર વિમલગિરિ સાથો. સ૦૭.

શ્રી કૃષ્ણદેવજિન સ્તવન.

સોના તે રેડું મારું બેડું મારું, વાવ્ય ખોડાવ.

ઓ રેશી.

પ્રથમ જિજ્ઞેષર પ્રજામીથે. ભસ મુગધીર કાય;
 ભવજલપરે તાલ, ઇંદ્રાણી નવનજે, ભૃંગપરે લપટાવો ૧

ગગન ઉરગ તુજ નવિ નરે; અમૃત જે આસ્વાદ્ય
નેહથી પ્રતિહત તેહ, માનુ કોઈ નવિ કરે,

જગમાં તુમ શુરે વાદ્ય ૨

વિગર ધોઈ તુજ નિરમલી; કાયા કંચન વાન;
નહિ પ્રસ્વેદ લગાર, તારે તું તેહને, જે ધરે તાહરે ધ્યાન ૦૩
ગગ ગયો તુજ મનથકી, તેમાં ચિત્ર ન કોઈ;
કિર આમિષથી, રાગ ગયો તુજ જનમથી, દુધ સહોદર હોય ૦૪
ધાસોચ્છવાસ કમલ સમો, તુજ લોકોત્તર વાન;
દખે ન આહાર મિહાર, ચરમચક્ષુ ધણી, એહવા તુજ અવદાન ૦૫
પાર અતિશય મુલથી, આગણીશ દેવના કીધ;
કર્મ ખર્યાથી અચાર, ચાવીશ એમ અતિશયા, સમવા-
યાંત્રે પ્રસિદ્ધ ૬

જિન ઉત્તમ ગુણ ગાવતાં, ગુણ આવે નિજ અંગ;
પદ્મવિજય કંઈ એહ સમય, પ્રભુ પાળાજો, જિમ થાઉં અ-
ખય અલગ, ૭

શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન.

એ ઉંચો ને અલખેલોરે, કામલગારો કાનુડો. એ દશી.
સિદ્ધાચળ શિખરે દીવોરે; આદીશ્વર અલખેલો છે;
જાણે દર્શન અમૃત પીવોરે, આદીશ્વર અલખેલો છે.
શિવ સોમજશાની લહારોરે. આ ૦ સિ ૦ ૧
કરે શિવમુદરીનું આહારે. આ ૦
નારદજી લાખ એકાધરે. આ ૦

પ્રમુદવની નારી પ્રસિદ્ધિરે.	આ૦	
પાંત્રીસ હજારે તે સિદ્ધિરે.	આ૦	સિ૦ ૨
સાખ બાવન એક કોડીરે,	આ૦	
પંચાવન સહસને જોડીરે.	આ૦	
સાતસેં સીત્યોતેર સાધુરે.	આ૦	
પ્રભુ શાંતિ ચોખાસુ કીધુરે.	આ૦	સિ૦ ૩
તવ એ વશિયા શિવ નારીરે.	આ૦	
ચૌદ સહસ મુની દમિતારીરે;	આ૦	
પ્રદુમ્ન પ્રીયા અચંભીરે,	આ૦	
ચૌઆલીસસેં વૈદરભીરે,	આ૦	સિ૦ ૬
બાવચ્ચા પુત્ર હજારરે,	આ૦	
શુક પરિવાજક ધારરે;	આ૦	
શેલગ પશુ સત્ય લિખ્યાતેરે,	આ૦	
શુભદ્ર મુની સત સાતેરે.	આ૦	સિ૦ ૫
ભવ તરીયા તિથે ભવ તારણરે,	આ૦	
ગજચંદ્ર મહોદય કારણરે;	આ૦	
મુરકાંત અચળ અલીનંદરે,	આ૦	
મુખતિ શ્રેષ્ઠ ભય કંદારે.	આ૦	સિ૦ ૬
ઇહાં મોક્ષ ગયા કેઇ કોડીરે,	આ૦	
અમને પંચ આશા મોટીરે;	આ૦	
મદ્દા સંવેગે ભરીયોરે,	આ૦	
એ મોટા દરિયો તરીયોરે.	આ૦	સિ૦ ૭
મદ્દા વીણ કોણ ઇહાં આવેરે,	આ૦	

સહુ જળમાં કિંમ તે નાવેરે; આ૦
 તિલો હાથ હવે પ્રભુ આલોરે, આ૦
 શુભ વીરને દેડે વહાલોરે. આ૦

સિ૦ ૮

શ્રી આદિનાથજી સ્તવન.

પીલુની હુમરી,

આદિનાથજીરે વિનતી કરું,
 ને સ્વીકારો મુને આશરો છે પ્રભુ તારો;
 રિખલજીરે વિનતી કરું,
 તે સ્વીકારો મુને આશરો છે પ્રભુ તારો. ૧

મુને મોક્ષ માર્ગ દેખાડોરે, જેથી પામીએ ભવનો પારોરે;
 જિનજીરે કૃપા કરીને બતાવો, મુને આશરો છે પ્રભુ તારો. આ૦ ૨
 મુજને આ ભવમાંથી ઉગારોરે, હવે નથી બીજો કોઈ આરોરે;
 પ્રભુજીરે પુણ્યનાં દ્વાર ઉઘાડો, મુને આશરો છે પ્રભુ તારો. આ૦ ૩
 મુજ મન છે પ્રભુ વહાલોરે, મારી અરજ તુમે અવધારોરે;
 મુજવંતારે મુજ ગાઉ છું, તુમારો મુને આશરો છે

પ્રભુ તારો. આ૦ ૪

મારા કષ્ટ તુમે નીવારોરે, મુખોધિક મંડળી તારોરે;
 મુખદાતારે જૈન ધર્મ છે સારો, મુને આશરો છે

પ્રભુ તારો. આ૦ ૫

શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન.

એકવીશાની દશી.

મુખકારીરે સિદ્ધાચળ ગુણગેહરે, ભવી પ્રભુમારે દૃઢ્ય ધની
બહુ નેહરે. તુટક.

બહુ નેહ આણી એહ બાણી સકળ તીરથ સેહરો,
મો રૂપભદ્રેય જીજ્ઞાસુ પૂજી પુર્વ સવિ દુબૃત હરો;
અસુર સુર મુનિરાજ કિન્નર, બસ દરશન અહિલસે;
જેહનું ફરસન કરી ભવીજન, મુગતિ મુખમાં ઉલ્લસે. ૧
દાળ. આઠીસરેરે વિહરંતા જગમાંહિરે, સિદ્ધાચળરે આવી
સમોસયા તિહાંહીરે. તુટક.

ત્યાંહિ ગણધર પુંડરિકને, ભુવન ગુરુ ઇમ ઉપદિશે.
નુમ નામથી એ તીરથ કેરો, અધિક મહિમા વાપરો;
સવિ કર્મ તોડી મોહ મોડી, લહિ કેવળ નાણરે,
ચૈત્રીપુનેમ દીવસે ઇણે ગિરિ, પામશે નિરવાણરે.
દાળ. ઇમ નીમુણીરે શ્રી ગણધર પુંડરિક રે, ભવજળથીરે, અ-
ળગું જિમ પુંડરિક રે. તુટક.

પુંડરિકપરે જે ભય ન પામે, પરિસહ ઉપસર્ગથી,
ક્રોધને મદ માન માયા, બસ ચિત્તે રતિ નથી;
પંચ કોડી મુનિવર સંગાતે, તિહાં અણસણ ઉચ્ચરે,
અડકર્મ બાણી કાપ ટાલી, સિદ્ધ મંદિર અનુસરે. ૩
દાળ. તે દિનથીરે, એ ગિરિનું અતિ રિદ્ધિરે, પુંડરિક ઇતિરે
નામ ધનું પ્રસિદ્ધરે. તુટક.

સુપ્રસિદ્ધ મહિમા ચૈત્રપુનમ, દિને જેહનો બાણીએ.

બહુ ભાવ આણી સાર જાણી, સુગુણ જન વખાણીએ;
 દસ વિસ ત્રીસ અને ચાલીસ. પચાસ પુરૂં માલરે,
 લોગરસ તેતી કાઠીસગો થુધ, નમ્મુકાર રસાલરે. ૪

દાળ. ફલ તેતાંરે, ઢાય તેતી પ્રદક્ષિણા,
 ચૈત્રી પુનરે, ઈંચી વિદ્ધ કિજે વિચક્ષણા.

પુરૂં. વિચક્ષણા જનરાજ પૂજી, પુરૂંકિં હિયડે ધરે.

શત્રુજય ગિરિવર આદિ જનવર, નમિ ભવસાયર તરે;

કમિ ચૈત્રીપૂનમ તણા આચ્છવ, જે કરે ભવિભાયરે,

શ્રી વિજયરાજ સુરિંદ વિનયી, દાન શીવ મુખ હોયરે. ૫

અથ શ્રી સિદ્ધાચલજીનું સ્તવન.

રસિયાની દેશી.

પ્રથમે પ્રેમ પુરૂંકિં ગિરિ રાજીએ, જગમાંરે એહ સોભાગી.
 યાત્રાએ જાતાં પગે પગે નિર્જરે, બહુ ભવ સંચિત ખેહ.

સોભાગી. ૧ પ્રથમે

પાપ હોય વજૂલેપ સમાવડે, તેહ પશુ જાયરે દુર સોભાગી
 જા એહરે ગિરિનું દરશન કીજીએ, ભાવભગતિ ભરપૂર

સોભાગી. ૨ પ્રથમે

જાહત્યાદિક હત્યા પંચ છે, કારક તેહનાં જે હોય સોભાગી.
 તે પશુ એ ગિરિનું દરશન જે કરે, પામે શિવગતિ સોય.

સોભાગી. ૩ પ્રથમે

શ્રી શુકરાજ નૃપતિ પશુ કશુ ગિરિ, કરતો જનવર ધ્યાન

સોભાગી.

ઘટમાસે રિપૂ વિલસ ગયા સવે, વાઘ્યે અધિક તસવાન
 સોભાગી. ૪ પ્રણામો
 ચંદ્ર ગોખર નિજ ભગિનિ ભોજવી, કીકું પાપ મહંત સોભાગી
 તે પણ એ તીરથ આરાધતાં, પામ્યો શુભ ગતિ સંત.
 સોભાગી. ૫ પ્રણામો
 માર સર્પ વાઘણ પ્રમુખ બહુ, જીવ છે જેહ વિકરાલ સોભાગી
 તે પણ એ ગાર દરશન પુણ્યથી, પામે મુગતિ વિસાળ.
 સોભાગી. ૬ પ્રણામો
 એહવો મહિમા એ તિરથતણો, ચૈત્રીપૂનમે વિશેષ સોભાગી.
 શ્રી વિજયરાજ સરીધર શિખ્યને, દાન ગયાં દુઃખ લેશ
 સોભાગી. ૭ પ્રણામો

શ્રી કૃષ્ણભજિન સ્તવન.

કુંવર ગભારો નજરે દેખતાંજ. એ દેશી.

સંમકીત દ્વાર ગભારે પેસતાંજ, પાપ પડળ ગયાં દૂર રે;
 મોહન મરદેવીનો લાડણોજ, હીઠો મીઠો આનંદ પૂર રે સં
 આયુ વરણત સાતે કર્મનીજ, સાગર કોડા કોડી હીજ રે;
 સ્થિતિ પદમ કરણે કરીજ, વીર્ય અપુરવ મોઘર લીધ રે મં
 ભુગલભાગી આઘ કષાયનીજ, મિથ્યાત મોહની સાંકળ સાથરે;
 દ્વાર ઉઘાડ્યાં સમ સંવેગનાંજ, અનુભવ ભવને બેઠો નાથરે. ૩
 તોરણ બાંધ્યું જીવ દયા તણુંજ, સાથીઓ પૂર્યો સરવાં રૂપ રે;
 ધૂપ ઘડી પ્રણુ ગુણ અનુમોદનાજ, ધોગુણ મંગળ આડ
 અનુપરે સમ ૦. ૪

સવર પાણી અંગ પખાલણેજ, કેશર ચંદન ઉત્તમ ધ્યાન રે;
 આતમગુણ રૂચી મૃગમદ મહમહેજ, પંચાચાર કુસુમ પ્રધાનરેસ
 ભાવ પૂજાએ પાવન આતમાજ, પૂજે પરમેશ્વર પૂન્ય પવિત્રરે;

કારણ એમ કારણ નીપજેલ, ખીમા વિજય જિન આગમ
રીત રે સમઠ ૬

અથ શ્રી શેત્રુંજય સ્તુતિ.

શ્રી શેત્રુંજય મંડલ, રૂપલ લક્ષ્મી દયાલ;
મહેવા નંદન, વંદન કરે તણ કલ.
એ તીરથ જાણી, પૂરવ નવાણું વાર;
આતીથર આવ્યા, જાણી લાલ અપાર. ૧
ત્રેવીશ તીર્થકર, ચડિયા ઇથે ગિરિ ભાવે;
એ તીરથના ગુણ, મુર અમુરદિક ગાવે.
એ પાવન તીરથ, ત્રિભુવન નહી તસ તોલે;
એ તીરથના ગુણ, સીમંધર મુખ બોલે. ૨
પુણ્યગિરિ મહિમા, આગમમાં પરસિદ્ધ;
વિમલાચલ ભેટી, લહિયે અવિચળ ઝડ.
પંચમી ગતિ પોહોતા, મુનિવર કોડકોડ;
એણે તીરથ આવી, કર્મ વિપાક વિછોડ. ૩
શ્રી શેત્રુંજય ગિરિ, અહોપનશ રક્ષાકારી;
શ્રી આદિ જીનેસર, આણિ રૂદ્રમાં ધારી.
શ્રી સંઘ વિગ્રહર, કવિડ યજ્ઞ ભરપૂર;
શ્રી સંઘનાં સંકર, રવિ બુધ સાગર મુર. ૪

અથ શ્રી શેત્રુંજય સ્તુતિ.

શ્રી શેત્રુંજય ગિરિ તીરથ સાર, ગિરિવર માંહે જેમ મેર ઉતાર;
કાકુર રામ અપાર.
જંમ માંહે નવકારજ જાણ, તારા માંહે જેમ સંકર જમાણ;
જળધર માંહે જળ જાણ.

પંખી માંહે જેમ ઉત્તમ હંસ, કુળ માંહે જેમ સુવલ્લભ પંથ;
નાણિ તણા જે અંશ.

ક્રમાવંત માંહે જેમ અરિહંતા, તપસશ મુનિવર મહંતા;
શત્રુજય ગિરિ ગુણવંતા, ॥ ૧ ॥
રૂપલ અજિત સંભવ અભિનંદા, મુમતિનાથ મુખ પૂનમચંદા;
પદ્મપ્રભુ સુખકંદા.

મીસુપાર્શ્વચંદ્રપલ સુવિધિ, સીતલ મેયાંસ સેવો બહુ છુંદ;
વાસુપૂજ્ય મતિ શુદ્ધિ.

વિમલ અનંત જિન ધર્મ એ શાંતિ, કૃત્ય અર મહિ નમું એહાંતિ;
મુનિમુવ્રત શુદ્ધ પંથિ.

નમો પાસને વીર ચોવીશ, નેમ વિના એ જિન ત્રેવીશ;
સિદ્ધગિરિ આવ્યા ઇશ. ॥ ૨ ॥

ભરતરાય જિન સાથે બોલે, સ્વામી શત્રુજયગિરિ કુણ તોલે;
જિનનું વચન અમોલે.

રૂપલ કહે મુણે ભરતરાય, છહરી પાળતાં જે નર જય;
પાતિક બૂકો થાય.

પશુ પંખી જે ઈશુગિરિ આવે, ભવ ત્રીજે તે સિદ્ધજ થાવે;
અજરામર પદ પાવે.

જિન મતમેં શત્રુજે વખાણ્યો, તે મેં આગમ દિલ માંહે આણ્યો;
મુણતાં મુખ ઉર આણ્યો. ॥ ૩ ॥

સંધપતિ ભરત નરેસર આવે, સોવન તણાં પ્રાસાદ કરાવે;
મણિમય મૂરતિ ઠાવે.

નાણિશયા મરૂદેવી માતા, બ્રાહ્મી સુંદરી બેઠેન વિખ્યાતા;
મૂર્તિ નવાણું જાતા.

મામુખને ચક્રકેસરી દેવી, શત્રુજય સાર કરે નિત્ય મેવી;
તપગચ્છ ઉપર હેવી.

શ્રીવિજયસેન સરીશ્વર રાયા, શ્રીવિજયદેવસરિ પ્રભુમી પાયા;
૩૫ભદ્રાસ ગુણ ગાયા ॥ ૪ ॥

શ્રી આદિજિન સ્તુતિ.

આદિજિનગર રાયા, જસસોવત્રકાયા,
મરદેવી જસ માયા, ધોરીલાંછન પાયા;
જગત સ્થિતિ નિપાયા, શુદ્ધ ચારિત્ર પાયા.

કેવળ સિરિરાયા, મોક્ષનગરે સધાયા, ૧

સવિજન મુખકારી, મોહ મિથ્યા નિવારી,

દુરગતિ દુઃખ ભારી, શોક સંતાપ વારી;

મૈષ્ટિ ક્ષપક મુધારી, કેવળાનંત ધારી,

નમીએ નરનારી, જેહ વિશ્વાપકારી. ૨

સમવસરણ બેઠા; લાગે જે જિન મીઠા,

કરે ગણપ પમકા, ઇંદ્ર ચંદ્રાદિ હીકા;

દ્વાદશાંગ વરિકા, ગુંથનાં રાજે રિકા,

ભવિજન હોય હિકા, દેખી પુણ્યે ગરિકા. ૩

સુર સમકિતવંતા, જેહ રિધે મહંતા,

જેહ સંજન સંતા, રાણીએ મુજ ચિંતા;

જિનવર સેવંતા, વિપ્ર વારે દૂરંતા,

જિન ઉત્તમ મુણંતાં, પદને મુખદિંતા. ૪

શ્રી કૃષ્ણદેવજીની સ્તુતિ.

ત્યાસી લાખ પૂરવ ધરવાસે, વસીઆં પરિકર મુકતાણ;
જન્મ થડી મજા દેવતર ફગ, કીરોદિ જન બોક્તાણ.

મહા મુખ્ય સિદ્ધી નાથે સંજીવતા, તથા વયજી કજ મદાણ:
 ચાર સહસ્રશુ' દીક્ષા' શિક્ષા, સ્વામી શ્રીકૃષ્ણજિજ્ઞાસાણ. ૧
 મનઃ પર્યવ તવ નાથ ઉપનયુ, સંજીવિ લિંગ સહાયણ:
 અઘી દ્વીપમાં સંજી પચેદ્રિય, જાણે મનંગત ભાવાણ.
 દ્રવ્ય અનંતા મુક્તિ પ્રીતિ, અદારસે' ખિત્ત ઠાયાણ;
 પલિય અસંખ્ય ભાગ ત્રિકાલિક, દ્રવ્ય અસંખ્ય પર્યાયાણ.
 કૃષ્ણજિનેશ્વર કેવળ પામી, રચણ સિંહાસન ઠાયાણ:
 અનભિલાષ્ય અભિલાષ્ય અનંતા, ભાગ અનંત ઉચ્ચરાયાણ.
 તાસ અનંતમે ભાગે ધારી, ભાગ અનંતે સુત્રણ;
 ગણધર રચીઆં આગમ પૂજી, કરોએ જન્મ પવિત્રણ.
 જામુખ જક્ષ ચક્રેસરી દેવી, સમકિત શુદ્ધ મુહાવેણ;
 આદી દેવની સેવ કરતી, શાસન સોહ ચક્રવેણ;
 મુખા સંયુત જે વ્રતધારી, વિધન તાસ નિવારેણ,
 શ્રી શુભવીર વિજય પ્રભુ ભગતી, સમરે નિત્ય સવારેણ ૮

અથ શ્રી પંડિત શ્રી વીરવિજયજી કૃત

શ્રી શત્રુજય તીર્થના એકવીસ નામ સંબધી એકવીસ શુભ
 આશ્રયી એકવીસ ખમાસમણ આપવાના કોહા,

૧. સિદ્ધાચલ સમરો સદા, સોરઠ દેશ મઝાર;
 મહામુખ જન્મ પામી કરી, વદો વાર હઝાર. ૧.

અંગ વસન મન ભૂમિકા, પૂજેપગરણ સાર;
 ત્યાય દ્રવ્ય વિધિ શુદ્ધતા શુદ્ધિ સાત પ્રકાર. ૨.

કાર્તિક શુદ્ધિ પૂનમ દિને, દશ કોટી પરિવાર;
 દ્રાવિડ વારિ ખિલ્લણ; સિદ્ધ થયા નિરધાર. ૩.

તિથે કારણ કાર્તિક દિને, સંધ સકલ પરિવાર;
 આદિજિન સતમુખ રહી, ખમાસમણ બહુ વાર. ૪.

એકવીસ નામે વરણબુદ્ધ, તિહાં પહેલું અભિધાન;
સત્તુજય શુકરાયથી, જનક વચન બહુ માન. ૫
મહિ માં “ સિદ્ધાચલ સમરો સદા ” એ દુહો પ્રત્યેક
ખમાસમાણ દીઠ કહેવો.

૨. સમો સર્થા સિદ્ધાચળે, પુંડરીક ગણધાર;
ભાખ સવા માહાત્મ કહ્યું, મુરનર ગણધાર; ૬
ચૈત્રી પુનમને દિને, કરી અણસણ એક માસ.
પાંચ કેડી મુનિ સાથસું, મુક્તિ નિલયમાં વાસ. ૭.

તિલ્લે કારણ પુંડરિકગિરિ, નામ થયું વિખ્યાત;
મન વચ દાયે વંદીયે, ઉઠી નિત્ય પ્રભાત. ૮ સિં

૩ વીસ કેડીસું પાડવા, મોક્ષ ગયા કહે ઠામ;
હમ અનંત મુક્તે ગયા, સિદ્ધક્ષેત્ર તિલ્લે નામ. ૯ સિં

૪. અડસઠ તીરથ નહાવતાં, અંગરંગ ધરી એક;
તુંબી જલ સ્નાને કરી, બાગ્યો ચિત્ત વિવેક. ૧૦

ચંદ્ર રોખર રાજા પ્રમુખ, કર્મકઠિન મલધામ;
અચલ પદે વિમલા થયા, તિલ્લે વિમલાચલ નામ. ૧૧

૫. પર્વતમાં મુરગિરિ વડો, જિન અભિષેક કરાય;
સિદ્ધ હુઆ સ્નાતક પદે, મુરગિરિ નામ ધરાય. ૧૨
અથવા ચઉદે ક્ષેત્રમાં, એ સમો તીરથ ન એક;

તિલ્લે મુરગિરિનામે નમું, જિહાં મુરવાસ અનેક. ૧૩ સિં

૬. અયસી ચોજન પૃથુલ છે, ઉંચપણે છવીસ;
મહિમા એ મોટો ગિરિ, મહાગિરિ નામ નમીશ. ૧૪ સિં

૭. ગણધર ગુણવંતા મુનિ, વિધ માંહે વંદનીક;
જેહવો તેહવો સંવમી, વિમલાચલ પૂજનીક. ૧૫
વિષ્ણુ ભાઈ વિષ્ણુર સમા, દુઃખીયા જૂતલ આનં

દ્રવ્ય સિંગી કણ ખેત્ર સમ, મુનિવર હીપ સમાન. ૧૬.
માવક મેઘ સમા કહ્યા, કરતા પુણ્યનું કામ;

પુણ્યનો શસિ વધે ધણી, તેણે પુણ્ય શસિ નામ. ૧૭ સિં

૮. સંયમધર મુનિવર ધણા, તપ તપતા એક ધ્યાન;
કર્મવિયોગે પામીયા, કેવલ લક્ષ્મી નિવાન. ૧૮

લાખ એકાણું શિવ વસ્ત્રા, નારદશું અણુગાર;

નામ નમો તેણે આઠમું, શ્રીપદગિરિ નિરધાર. ૧૯ સિં

૯. શ્રી સીમધર સ્વામીયે, એ ગિરિ મહિમા વિલાસ,
ધંદ્રની આગે વર્ણવ્યો, તેણે એ ધંદ્ર પ્રકાશ. ૨૦ સિં

૧૦. દશ કોટી અણુપ્રતધરા, લકતે જમાડે સાર,
જેન તીર્થ યાત્રા કરી, લાલ તણો નહીં પાર ૨૧

તેહ થકી સિદ્ધાચલે, એક મુનિને દાન;

રતાં લાલ ધણો હુવે, મહા તારથ અભિધાન. ૨૨ સિં

૧૧. પ્રાચે એ ગિરિ સાશ્વતો, રહેશે કાલ અનંત.

શત્રુજય મહાતમ સુણી, નમો સાશ્વતગિરિસંત. ૨૩ સિં

૧૨. ગૌ નારી બાળક મુનિ, ચઢેહત્યા કરનાર;

યાત્રા કર્તી કાર્તિકી, ન રહે પાપ લગાર. ૨૪

જે પરદારા લપટી, ચોરીના કરનાર;

દેવ દ્રવ્ય ગુરૂ દ્રવ્યના, જે વળી ચોરણહાર. ૨૫

ચેત્રી કાર્તિક પૂનમે. કરે યાત્રા ઇણે ઠામ;

તપ તપતાં પાતિક ગણે, તિણે દૃઢ શક્તિ નામ. ૨૬ સિં

૧૩. ભવ ભવ પામી નોકળ્યા, થાવચ્ચા મુત જેહ;

સહસ્ત્ર મુનિશું શિવવર્ચા, મુક્તિ નિલયગિરિ તેહ ૨૭ સિં

૧૪. ચંદારજ બિહુ જથ્થા; ઉભા ઇણે ગિરિ શૃંગ;

કરી વર્ણવને વધાવિયો, પુષ્પદંત ગિરિ રંગ. ૨૮ સિં

૧૫. કર્મકલણ ભવજલ તણ, ઇહાં પામ્યા શિવ સમ;

- પ્રાણી પદ્મ નિરજની, વંદા મહાગિરિ પદ્મ ૨૯ સિં
૧૬. શિવ વહુ વિવાહ ઉત્સવે, મંડપ રચિયો સાર; મુનિવર વર બેઠક લાણી, પૃથ્વી પીઠ મનોહાર. ૩૦ સિં
૧૭. શ્રી શુભદ્રગિરિ નમો, ભદ્ર તે મંગલરૂપ; જલતરૂ રજ ગિરિવરતણી, શીસ વ્યઢાવે ભૂપ. ૩૧ સિં
૧૮. વિદ્યાધર મુર અપચ્છરા; નદી શત્રુંજલ વિલાસ; કરતા હરતા પાપને, લાજ્યે ભવિ કૈલાસ. ૩૨ સિં
૧૯. બીજા નિરવાણી પ્રભુ, ગમ ચોવીશી મજાર; તસ મહાધર મુનિમાં વડા, નામે કંઠબ અણુગાર. ૩૩ પ્રભુ વચને અણસણ કરી, મુક્તિ પુરિમાં વાસ; નામે કંઠગિરિ નમો, તો હોય લીલ વિલાસ. ૩૪ સિં
૨૦. પાતાલે જશ મલ છે; ઉજવલગિરિનું સાર; ત્રિકરણયોગે વંઢતાં, અદ્ય હોયે સંસાર. ૩૫ સિં
૨૧. તન મન ધન મુત વલ્લભા, સ્વર્ગાદિક સુખ ભોગ; જે વંછે તે સંપજે, શિવ રમણી સંયોગ. ૩૬ વિમલાચલ પરમેષ્ઠીનું, ધ્યાન ધરે ખટમાસ; તેજ અપુરવ વિસ્તરે, પુગે સઘળી આશ. ૩૭ ત્રીજે ભવ સિદ્ધિ લહે, એ પણ પ્રાયિક વાચ; ઉત્કૃષ્ટ પરિણામથી, અંતર મહુર્ત સાચ. ૩૮ સર્વ ક્રમ દાયક નમો, નામ કરી આલખાણ; શ્રી શુભ વીરવિજય પ્રભુ, નમતાં કોડ કલ્યાણ. ૩૯ સિં
- હતિ શ્રી સિદ્ધાચળના એકવીસ નામ આશ્રયી એકવીસ મુજના ખમાસમણ સંબંધી દોહા. સમાપ્ત.

અથ શ્રી સિદ્ધગિરિ સ્તુતિ.

હૃદય.

શ્રી આદીશ્વર અજર અમર, અવ્યાખાંદ અહર્નીશ;	
પરમાત્મ પરમેશ્વર, પ્રણમું પરમ મુનીશ.	૧
જય જય જગપતિ જ્ઞાન જ્ઞાન, ભાસિત લોકાલોક;	
સુદ્ધ સ્વરૂપ સમાધિમય, નમિત સુનાસુર થોક.	૨
શ્રી સિદ્ધાચલ મંડળો, નાભિ નરેશ્વર નંદ;	
મિથ્યામતિ મત ભંજણો, ભવિ હ્રુમુદાકર ચંદ.	૩
પૂરણ નવાહું જસ સિંદ, સમવચ્ચો જગન્નાથ;	
તે સિદ્ધાચલ પ્રણમીએ, ભક્તોં જોડી હાથ.	૪
અનિત છવ છણ ગિરિવરે, પામ્યા ભવતો પાશ;	
તે સિદ્ધાચલ પ્રણમીએ, લલિયે મંગલ માસ.	૫
જલ રિત મુકુટ મનોહર, મરદેશીનો નંદ;	
તે સિદ્ધાચલ પ્રણમીએ, રૂદિ સદા સુખ વૃંદ.	૬
મહિમા લેહનો દાળવા, મુરમુર પણ મતિ મંદ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમીએ, પ્રણો સહજનનંદ.	૭
લતા લમ્બે સમારવા, કાચ જોડે પંદર;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમીએ, નાસે અબ સાવ દૂર.	૮
કર્મકાટ સવિ દાળવા, જોડતું ધ્યાન હૂતાર;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમીએ, પામીજે મુખવાસ.	૯
પરમાનંદ દશા લહે, જસ ધ્યાને મુનિનાથ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રણમીએ, પાતક દૂર પડાય.	૧૦
મહા ભાસન રમણતા, રતનવયોનું હેર;	

- તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, ભવ મહારાજ સેતુ. ૧૧
- મહા પાપી પાપ નિરુત્તર, જેહનું ધ્યાન મુદ્દાય;
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, સુરનર બધા ગુણ ગાય. ૧૨
- જુહારિક ગણદર પ્રમુખ, સિદ્ધા સાધુ બનેક;
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, બાળી હૃદય વિવેક. ૧૩
- ચંદ્રશાપર સ્વભાષિત, જેહને સર્વ સિદ્ધ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, પામીએ નિજ સ્વદ્ધ. ૧૪
- જડનર જેઝર નિરિય સેવે, પામ્યા બાતબ જાવ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, ભવજલ તારણ નાવ. ૧૫
- મંત્ર યાત્રા જેણે કરી, કીર્તિ જેણે ઉદ્ધાર;
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, કહીએ ગતિ ચાર. ૧૬
- પુષ્પિ શુદ્ધ સર્વેજ રસ, જેહને ધ્યાને થાય;
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, મિથ્યા મતિ કર્વે બાય. ૧૭
- મુરતર મુરમાજ મુરગાવિ, મુરધર સમ જસ ધ્યાય;
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, પ્રગટે શુદ્ધ સ્વભાવ. ૧૮
- મુર લોકે મુર મુદરી, મલી મલી વોકે શોક;
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, ગાવે જેહના શ્લોક. ૧૯
- મોગીશ્વર જસદર્શને, ધ્યાન સમાધિ લીન;
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, હુઆ અનુભવ રસ લીન. ૨૦
- માનુ ગગને સૂર્યશાસી, દિશે પ્રદક્ષિણા નિત્ય,
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, મહિમા રખણ ચિત્ત. ૨૧
- મુર અમુર નર કિન્નરા, રહે છે જેહને પાસ;
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, પામે લીલ વિલાસ. ૨૨

મંગલકારી જેહી, મૃતિકા દુરિ ભેદ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, કુમતિ કદામહ મેદ.	૨૩
કુમતિ કોશિક જેહને, રૂપી ઝાંખા થાય;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, સર્વિ તણ મહિમા નાજ	૨૪
સુરજ ફરના નીરથી, આપિ બ્યાપિ પડાય;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, જસ મહિમા ન કહાય.	૨૫
સુદર દુકં સોદામણે, નેર સમ પ્રાપ્ત;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, દુર રહે વિખનાદ.	૨૬
કબ્જ ભાય વૈરી તણી, જિહાં આવે લાય શાંતિ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, બાયે ભવની જાંતિ.	૨૭
જન હિતકારી જિનવરા, આપ્યા એવે દાન;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, જસ મહિમા ઉદામ.	૨૮
તહી શાંતી સ્નાનથી, મિથ્યા મલ ધોવાય;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, સર્વિ જનને સુખદાય.	૨૯
આઠ કર્મ જે સિદ્ધિરે, ન દીયે તિવ્ર વિપત;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, જિહાં નવિ આવે કાક.	૩૦
સિદ્ધ શિલા તપનીયમય, રત્ન સ્ફટિક ખાણ.	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, પામ્યા કેવલ નાણ.	૩૧
જોવન રૂપા રતનની, આપિ બાત અનેક;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, ન રહે પાતક એક.	૩૨
સયમવારી સંયમે, પાવન હોય જિજ્ઞાસુ દેહ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, રૂપા નિર્મળ તેજ.	
આવક જિહાં મુલ દ્રવ્યથી, આશ્ચર્ય પૂજા સદાય;	

તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞામીયે, પાવે પાત્ર મુપાત્ર.	૩૪
સ્વામિવત્સલ પુણ્ય જિહ્વાં, અનંત ગુણં કહેવાય;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞામીયે, સોવન ફૂલ વધાય.	૩૫
સુંદર જાગા જેહની, દેખી હરખે ચિત્ત;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞામીયે, ત્રિભુવન માંહે વિદિત.	૩૬
પાતીતાણું પુર ભડું, સરોવર સુંદર પાલ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞામીયે, જાએ સકલ જાજા.	૩૭
મનમોહન પાગે વહે, પગ પગ કર્મ ખપાય;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞામીયે, ગુણ ગુણિ લાવ લખાય.	૩૮
જેણુ ગિરિ રૂખ સોહામણાં, કુટે નિર્મળ ની;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞામીયે, ઉતારે ભવતીર.	૩૯
શ્રુતિ મંદિર સોપાન સમ, સુંદર ગિરિવર પાલ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞામીયે, હલિયે શિવપુર નાજ.	૪૦
કર્મ કોટ અવ વિઠલસહ, દેખી કુળે અંગ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞામીયે, દિન દિન વડતે રંગ.	૪૧
ગૌરી ગિરિવર ઉપરે, ગાવે વિનવર ગીન;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞામીયે, મુખે શાસન રીત.	૪૨
કવડ વક્ષ રખવાલ જસ, અહનીશ રહે હજાર;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞામીયે, અસરાં રાખે દૂર.	૪૩
ચિત્ત ચાતુરી ચક્રેસરી, વિપ્ર વિનાસજી હાર;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞામીયે, સંધ તણી કરે સાર.	૪૪
મુરવરમાં મધવા યથા, અદુગણમાં જિમ ચંદ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞામીયે, તિમ સવિ તીરથ ઇંદિ.	૪૫

કાઠે દુર્ગાતિવારણા, સમયો સારે કાજ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રજામીયે, સરિ તીર્થ સિરતાજ. ૪૬
 પુંડરિક પાંચ કેડીમું, પાખ્યા કેવલ નાજ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રજામીયે, કર્મ તણી હાઇ હાજ. ૪૭
 મુનિવર કેડી દસ સહિત, દ્રવિડ અને વારિખેજ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રજામીયે, ચઢ્યા શિવ નિશ્રેજ. ૪૮
 નમિ વિનનિ વિચારા, વાય કેડિ મુનિ સાથ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રજામીયે, પાખ્યા શિવપુર આથ. ૪૯
 કપલ વાંકો વરપાલે વજ્ર, હંજી ગિરિ પોતા મોક્ષ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રજામીયે, દાંડા વાંકીકે દોપ. ૫૦
 નામ ભરત ખિંદુ ખંડવ વજ્ર કેડિ મુનિયુત;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રજામીયે, હાં ગિરિ શિવ સપત. ૫૧
 નારદ મુનિવર નિર્મળા, નાથુ એકાણું લાખ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રજામીયે, પ્રાચીન પ્રગટ એ લાખ. ૫૨
 સાંખ પ્રમુક્ત રૂપિ કહ્યા, નાદી આઠે કેડિ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રજામીયે, પૂર્વ કર્મ વિછાડિ. ૫૩
 પાવન્યા નુત સહસમું, પાણસણ રંગે કીધ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રજામીયે, વેળ શીવપદ લીધ. ૫૪
 શુક પરમાચારજ વલી, એક સહસ અણુગાર;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રજામીયે, પાખ્યા શિવપુર દાર. ૫૫
 શૈલ સરિ મુનિ પાંચમે, સહિત હુઆ શિવ નાદ;
 તે તીર્થેશ્વર પ્રજામીયે, અંગે ધરી ઉત્સાહ. ૫૬
 હમ બદુ સિન્ધા હજી ગિરે, કહેતાં નાવે પાર;

ते तीर्थेश्वर प्रभुभीये, शास्त्र भादें व्यापहार.	५७
जीव धृष्टां समकित तज्जु, नेपे व्यापार व्याप;	
ते तीर्थेश्वर प्रभुभीये, दासे पातक नाराय.	५८
अथ श्री ज्ञान गे हात्या, पापें मांसादि रुद्ध;	
ते तीर्थेश्वर प्रभुभीये, पाहोत्या विनया रुद्ध.	५९
जग जेवां तीर्थेश्वर सवे, जेव जग जेव जेव दीक्ष;	
ते तीर्थेश्वर प्रभुभीये, तीर्थेश्वर जेव दीक्ष;	६०
वन वन शोरक देव, जेव जेव जेव जेव जेव;	
ते तीर्थेश्वर प्रभुभीये, जेव जेव जेव जेव जेव;	६१
अहनिश व्यापार दुष्टा, ते जेव जेव जेव जेव;	
ते तीर्थेश्वर प्रभुभीये, जेव जेव जेव जेव जेव;	६२
रिशवक जिन व्यापार, ते जेव जेव जेव जेव;	
ते तीर्थेश्वर प्रभुभीये, पाप्या विनया रुद्ध.	६३
महा भलेच्छ शासन रिष्ट, ते जेव जेव जेव जेव;	
ते तीर्थेश्वर प्रभुभीये, महिमा देवा व्यापार.	६४
अथ योग अज्जन सवे, सिद्ध दुवे जिह्व हाथ;	
ते तीर्थेश्वर प्रभुभीये, पातक हारी नाम.	६५
सुमति सुधारस वरसते, कर्म दावानल सांत;	
ते तीर्थेश्वर प्रभुभीये, उपशम तस उद्धिसंत.	६६
सुतवर नितु नितु उपदिशे, तत्त्वातत्त्व विचार;	
ते तीर्थेश्वर प्रभुभीये, अहो गुणगुण आचार.	६७
प्रियमेवक गुणगुणतज्जु, कीर्ति कभला सिद्ध;	
ते तीर्थेश्वर प्रभुभीये, महिमा देव जग जेव.	६८

શ્રી શાંતિ તારણ તરણ, જેહની ભક્તિ વિશાલ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, દિન રાત અગલ માલ.	૬૯
શ્વેત ધ્વજા જસ હહકતી, જાણે અવતે એમ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, જાગત કાલ છે કેમ.	૭૦
સાધક સિદ્ધ દિશા ભણી, આગળે એક ચિત્ત;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, સાધન પાપ પવિત.	૭૧
સાધ્યતિ સમ જેહની, જે કહે સાધે સાધ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, તસ દિશા નિર્લજ માત.	૭૨
શુદ્ધાત્મ સુખ સમજાત, પ્રગટે જેહને સંગ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, જેહના જસ અલંગ.	૭૩
સાચુ વૃક્ષ સોહામણુ, જિહાં જિનેશ્વર પાવ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, રોવે મુનરસાય.	૭૪
પગલાં પૃથુ રૂપાળ્યાં, ઉપરામ જેહને અંગ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, સમતા પાવન અંગ.	૭૫
નિલાધરજ મલો જાહુ, વિચરે ગિરિવર મૃગ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, ચડતે નવરસ રંગ.	૭૬
આલતી મોગર કેતડી, પરિભલ જાહે જૃમ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, પૂજે ભવિ એકંગ.	૭૭
અગ્નિત જિનેસર જિહાં રહ્યા, ચોગાસુ શુદ્ધિદ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, આશી અવિહત નેહ.	૭૮
શાંતિ જિનેસર સોળમા, સોળ કપાય કરે આંત;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, અતુર માસ રહત.	૭૯
નેમિ પિતા નિવર સવે, આગળ જેણે કામ;	

- તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, શુદ્ધ કરે પરિણામ. ૮૦
- નમ નમ જિન અતરે, અલ્પ શાંતિસ્તવ કીધ;
- તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, નાદિયેષુ પ્રસિદ્ધ. ૮૧
- ગણધર મુખ ઉપજાયા તિમ, લાલ લલ્લા કેઇ લાખ;
- તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, જ્ઞાન અમૃત રસ ચાખ. ૮૨
- નિવર ઘંટા ટંકારવે, રણગણે જહ્વરી નાક;
- તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, હંદુભી માદલવાદ. ૮૩
- જેણુ ગિરે લારત નરધરે, કીધો પ્રથમ ઉદ્ધાર;
- તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, માણમય પૂરતિ સાર. ૮૪
- જામુખ નાદિયારે હામ કરે, સોવનમય મુવિજાર;
- તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, અક્ષય મુખ દાતાર. ૮૫
- કાપાલક મોકીયા હલ્યા, સોળ ઉદ્ધાર સદ્ધાર;
- તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, લવુ અસંખ્ય વિચાર. ૮૬
- કવ્યલાવ વેરી તજો, જેહથી થાયે અંત;
- તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, સત્કુળ સમરંત. ૮૭
- પુઝનક ગણધર હુઆ, પ્રથમ સિદ્ધ ઇણે ઠામ;
- તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, પુઝરિક ગિરિ નામ. ૮૮
- ઠાંકરે ઠાંકરે ઇણે ગિરિ, સિદ્ધ હુઆ મુપવિત;
- તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, સિદ્ધક્ષેત્ર સમવિત. ૮૯
- મલ કવ્ય લાવ વિશેષમી, જેહથી જાએ દૂર;
- તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, વિમલાચલ મુખ પૂર. ૯૦
- ચુરવરા બહુ જે ગિરે, નિવસે નિર્મળ ઠામ;
- તે તીર્થેશ્વર પ્રજ્ઞમીયે, મુરગિરિ નામ પ્રમાણ. ૯૧

પરવત સદુ માહે વડા, મહાગિરિ તેજુ કહત;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજામીયે, દર્શન લહે પુણ્યવંત.	૯૭
પુણ્ય ઝનનગલ જેહથી, થાયે પાપ વિનાશ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજામીયે, નામ લહુ પુણ્ય રાસ.	૯૮
લક્ષ્મીદેવી જે લણ્યા, પૂડે કમલ નિવાસ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજામીયે, પદ્મ નામ સુવાસ.	૯૯
જલિ ગિરિમા સુરપતિ સમા, પાતક પંક વિલાસ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજામીયે, પર્વત હંદ્ર વિખ્યાસ.	૧૦૦
પ્રજુવનમાં તીરથ સર્વે, તેમાં મહેલોડા એહ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજામીયે, મહા તીર્થ જગ રૈહ.	૧૦૧
આદિ અત નહીં જેહની, કોઇ કાળે ન વિલાસ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજામીયે, સાધ્યત ગિરિ સુવાસ.	૧૦૨
જાદ્ર જાસા જે ગિરિવરે, આવ્યા હોય અપાર;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજામીયે, નામ મુલદ્ર સભાર.	૧૦૩
તીર્થ વધે મુલ સાધુને, પામી તીરથ ભક્તિ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજામીયે, નામે જે દહ ભક્તિ.	૧૦૪
શિવ ગતિ સાધે જે ગિરે, તે માટે અનિવાન;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજામીયે, સુક્તિ નિલય મુલ ખાણ.	૧૦૫
નહ સરજ સમકિત ધરી, સેવ કરે મુલ ચિત્ત;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજામીયે, પુષ્કરંત વિહિત.	૧૦૬
જી ન રહે ભવજલ થઈ, જે ગિરિ લહે નિવાસ;	
તે તીર્થેશ્વર પ્રજામીયે, મહા પદ્મ મુવિલાસ.	૧૦૭
જુલિ ધરિ જે ગિરિવરે, ઉદયિ ન હોયે લીહ;	

તે તીર્થેષર પ્રજામાંથી, પૃથ્વી પાંડ અનીક;	૧૦૩
અંગળ સુધિ અંગવાતકું, ગાંડ આહ અઘરામ;	
તે તીર્થેષર પ્રજામાંથી, ભદ્ર પાંડ જસ નામ.	૧૦૪
ચૂન જસ પાતાલમે, રાજાજી પનોહાર;	
તે તીર્થેષર પ્રજામાંથી, પાતાલ જસ અચાર.	૧૦૫
કર્મકામ હોયે જિહ્વા, હોય સહ મુખ રસ;	
તે તીર્થેષર પ્રજામાંથી, સર્વજન સન સસ.	૧૦૬
અધિત સુધિ પસંદ હોય, જિહ્વા સરસ પામ;	
તે તીર્થેષર પ્રજામાંથી, સર્વ જન સન સસ.	૧૦૭
કર્મકામ એકવીસ હોય, પાતાલ જસ અચાર;	
તે સર્વજન પાતાલ હોય, આતમ રાજા અઘાર.	૧૦૮

કૃતિ.

પ્રથમ તીર્થ નામક સ્વામી હોય, સંપૂર્ણ સી સિદ્ધિગિરિ;
 અઘરામકય ગાંડ સ્વામી, જેમ ભક્તો જન કરી.
 સી કર્મકામકામર સુધિ રાખે, મુખ જગીરો મુખ કરી;
 પુણ્ય મહોદય કહજ અંગળ, જેણે મુખરો જસ પામ. ૧૦૯
 મતિ સિદ્ધિગિરિ સ્થિતિ.

અથ સી રાત્ર જયની ગરબી.

તે રાત્ર અધિભાલ માત્રે આરાધયેરે હોય, તે રાત્રી.
 તે રાત્ર સિદ્ધિગિરિરાજને આરાધયેરે હોય,
 તેની કામળા મનોરમ વાસયેરે હોય;

મિરિસાજ છે સવોદધિ તારણારે લોભ,
 પહા પીઠ છે સર્વ દુઃખ પારણારે લોભ.
 પુરરંગિર છે મનોરથ પુરણારે લોભ,
 સિદ્ધફળ છે સવોદધિ પુરણારે લોભ,
 એનાં એકપીસ તામ છે સોહામન્યારે લોભ,
 હું છે વંદના કરીને લઈ લાવણારે લોભ,
 એના સારવણી તપ જગ આકરે લોભ,
 મુનિ વિદ્યા છે કાંકરે કાંકરે લોભ,
 મુનિજગલુ જગત મુખતે વચારે લોભ,
 સિદ્ધરાજ છે અવિનાશી ચકારે લોભ,
 સેહનાં મળાં મહુને વિનતિ કરે લોભ,
 એના સારણી તપ સર્વે હરે લોભ,
 પાંચ પાંચને તારક મુનિચરારે લોભ,
 સીલંગનુરિ મુર્દીન મુનિ તર્કારે લોભ,
 દ્રવિક વાનીએનુ દેવકીના નંદલરે લોભ,
 મહીયાળને મહીપતિ ચંદલરે લોભ,
 માવન્યા કુંવરને મુનિ વિદ્યાધરારે લોભ,
 સિદ્ધિ સાંપને પ્રહુમ્નજી જિહાં વર્ચારે લોભ,
 (વળી બલિ મયાલી ઉવાલીનેરે લોભ)
 ધ્યાન ધરિયાં છે ચિત્ત એક આસનેરે લોભ,
 એની તર્કા છે ચંદ્રમણ શાસનેરે લોભ,
 ભરત રામચંદ્રને તરિખેલરે લોભ,
 સિદ્ધસોભાએ અઢવા છે કપક એકિલરે લોભ.

૧

૨

૩

૪

૫

૬

નમિ જિનમીને મુનિ ચુકરાજીએ લોલ,
 કાળા સૂતમાં સાંધ્યા છે સર્વ કાજીએ લોલ;
 કેળાં નામ કહ્યું તે મુનિરાજનાં લોલ,
 છાતી એકને અનંત નામ સાજનાં લોલ.
 એવા અનંત અનંત મુનિજી તર્યાં લોલ,
 તે લો કરાન માનથી ભર્યાં લોલ;
 વસુધૈવ કુલુકુલુ તે સાત પદમે મળ્યાં લોલ,
 તે લો ચાર અનંત મુખમાં ભળ્યાં લોલ.
 અર્ધ વર્યા છે સિદ્ધશિલા ઉપરી લોલ,
 એવી સાદિ અનંત સ્થિતિ છે ખરી લોલ;
 કું લો જાણુ કું ગજધર વાણીએ લોલ,
 ગજુ સિદ્ધગિરિ મહાત્મ્ય જાણીએ લોલ.
 પાર પૂરે નવાણુ આદિનાથજીએ લોલ,
 સમોસર્વા છે પુકરિક સાથજીએ લોલ;
 ગિરિ કુરયા ત્રેવીસ જિનરાજજીએ લોલ,
 અનંત કીર્તિ અનંત મુનિરાજજીએ લોલ.
 સેવો સેવો એ ગિરિ મુખકંઠને લોલ,
 સેવો સેવો મહેવી નંદને લોલ;
 વદો વદો ઇન્દ્રાકુ કુળ સૂરને લોલ,
 પૂજો પૂજો શ્રી રિપજા હજૂરને લોલ.
 (નામિરાજના કુળ માંહે દિન કરે લોલ,)
 રિપજનાથજીનો વંશ છે ગુણકરે લોલ;
 આદિનાથજીના પારવી પ્રભાકરે લોલ;

જેહના આઠ પાટ આરીસા બૂવનમાં રે લોલ,
 પામ્યા કેવળ આન શુભ ધ્યાનમાં રે લોલ.
 જેહના પાટવી અસંખ્ય મુગતે ગયારે લોલ,
 તે તો સિદ્ધ હંડિકામાં સર્વે કદ્યારે લોલ;
 જરતરાયથી ઉદ્ધાર તોળ છે સહુરે લોલ,
 વિચ અંતરે ઉદ્ધાર થયા છે બહુરે લોલ.
 જે કોઈ ગિરિરાજ દરિસન ભાવિયારે લોલ,
 હજારો સંધરી અસંખ્ય સંધ સાવીયારે લોલ;
 માતા ચક્રેસરીઝ સુખદાયિનીરે લોલ,
 જુગ આડે વરૂં સિંહ વાહિનીરે લોલ.
 પિઠમરાજથી અદારસેં સત્યોતરે લોલ,
 માર્ગશિર માનસે ત્રયોદશિ વાસરે લોલ;
 મરુપી ગામ છે મંવિ દીપરાજહરે લોલ,
 જે સાંભળે તેહનાં સરશે કાજહરે લોલ.

શ્રી આદિનાથજીની સાવણી.

શ્રી આદિનાથ નિર્વાણી, તમું સેધ્યાની; તમું
 જાવ જાવ તરતકે કાજ, બનાધ વાણી.
 વૃમ નાશીરાય કુળ ધારી, બરે અવતારી; બરે
 ખુલ રહી ખલકમે ખૂબ, કેસરકી ક્યારી.
 વૃમ મમલ મનકી ભારી, આતમાં તારી; આતમાં
 તજ દીની પ્રીત વિવચનકી, બજ કર ખારી.

તુમ કરી મુગલિ પટરાણી, જગતમેં જાણી; જગતમેં લવ. ૧
 જાણ્યા મુરતર મુખરાસી, હું આહું ઉદારી; હું
 જલ મધ જળર જંગળ, જગતકી ફાંસી.
 તુમ જગતપતિ અવિનાશી, મુગતકે પાસી; મુગત
 કિવ મંદિરમેં મુખ સેજ, ખિછાઇ ખાસી.
 તુમ કરી સફળ જિંદગાની, મેરે મન માની; મેરે લવ. ૨
 જાહે જ્યોતારવે જનરાજ, જગતમેં બાજે; જગતમેં
 તેરો ફરતન હે મુખદાર, મુખારે કાજે.
 તેરી કુની ગજનમેં ગાજે, બે મુરપતી લાજે; બે મુઃ
 ગજ મયા ગરવ પાખંડ, કાળના લાજે.
 તારક નામે મંદાણી, આધક કુની આણી, અધિકં લવ. ૩
 તેરી મહિમા કહી ન જાવે, પાર નહોં પાવે; પાર
 ગમેવ મુરપતિ સખ દેવ, તેરે ગુન ગાવે.
 તેરે ચરનમેં લપકાવે, સરસ લય લાવે; સરસ
 નર નાર હીયાકે માહે, લખિ તેરી ચાવે.
 તેરી તુજા સખ વિરલાણી, મુગિકું ઠાણી; મુગિકું લવ. ૪
 મરદેવી કૃપકા જાયા, અમરપદ પાયા; અમર
 જમન કુમારી નારી, મીલી જસ ગાયા.
 દુરગતિકા કુળ વિર લાયા, સફળ કરી કાયા; સફળ
 જનકાસે નિરંજન દેખ, સરન તેરે આયા.
 સમકિતકી સહેજ પીછાની, મીલી મોહે ઠાણી; મીલી
 લવ જીવ વરનકે દાજ, જાણ્યા વાણી.

મિરનાર તીર્થનાં ચૈત્ય વંદન સ્તવન વિમેરે,

અથ શ્રી નેમિજિન ચૈત્યવંદનો.

બાવીસમા શ્રી નેમનાથ, નિત્ય ઉડી વડા;
 કમુદ્રવિજય સુત ભાવસમ, ભવિજન સુખકર,
 સુષત રયામ દૂતિ દેહની, દશ ધનુષ્ય શરીર;
 આમિત કાંતિ યાદવ ધણી, ભાંજે ભવ તીર,
 રાજિભટ્ટી રમણી તણમે, બ્રહ્મચર્ય ધર ધીર;
 શિવરત્નણી સુખ વિલસતા, ભૂપ નમે ધરી પીર ૧ મનિ.

તેમિનાથ બાવીસમા, શિવાદેવી માય;
 કમુદ્રવિજય પુરુષીપતિ, જે પ્રભુના તાલ.
 દશહ ધનુષની દેહડી, આસુ વરસ હઝાર;
 સાંખ લાંછનધર સ્વામીજી, તણ રાણુલ તાર.
 સોરીપુર નયરી ભલી એ, બ્રહ્મચારી ભગવાન;
 જિન ઉત્તમ પદ પદ્મને, નમતાં અવિચલ માન. ૩

અપરજિતથી આવીયા, કાંતિક વદી બારસ;
 આવણુ શુદિ પચ્ચમી જણ્યા, યાદવ અવતાંસ.
 આવણુ શુદિ છઠે સંજમી, આસોજ અમાવસ તાલ;
 શુદિ આપાડની આઠમે, શિવસુખ લહે રસાળ.
 અરિહુનેમિ અણુપરણિયા એ, રાજિર્માતના કંત;
 જ્ઞાન વિમળ શુભ એકના, લોકોત્તર વૃતાંત. ૩

સમુદ્રવિજય કુલચંદ નંદ, શિવાદેવી જાયા;
 આદ્ય પદ નભોમણી, સૌરીપુર ઠાયા. ૧
 બાલચંદી બ્રહ્મચર્ય ધર, ગતમાર પ્રચાર;
 બોક્ષા નિજ આત્મિક ગુણ, ત્યાગી સંસાર. ૨
 નિઃકરણ જગ લવનો એ, આશાનો વિશ્વાસ;
 દીન દયાલ શિરોમણિ, પૂરણ સુરતર કામ. ૩
 પશુઆં પોકાર મુઝી કરી, છાંડી શુદ્ધતાસ;
 તત્કણ સંયમ આદરી, કરી કર્મનો તારા. ૪
 કેવળમાં પામી કરી એ, પાહોલા સુખિ મોજાર;
 જન્મ મરણ ભય ટાળવા, જ્ઞાન સદા મુખકાર. ૫

અથ ગિરનારનો છંદ.

ગોરકનો સોહામણો, તીરથમે અતિ હુન્ન;
 ગીરીવરમે ગિરનાર ગિરિ, ભુવર બુધજ ચંગ. ૧ નિશાણી છંદ
 નિરખ અતિ તાળાં, મોટી માળ, રાખ મન મોહકાહે;
 અતિ વિષયા દીપે, અરિદલ છાંપે, શિખર સાત સોહકાહે.
 નિઝરણાં ધરતાં, જલ બહુ વહતા, હારોપમ ફાવકાહે;
 ગિરનાર ગિરિદા, નેમિ છજકા, દર્શન મુખ પાવકાહે. ૨
 એ આંખી.

ગમોદર તીર, નિર્મલ નીર, જલચર કેલિ કરકાહે;
 જોગી સંન્યાસી, વિષ્ણુ ઉપાસી નિશ્ચલ ધ્યાન ધરકાહે;
 આઠાજી સ્તુતિ કરતા, વેદ બજતા, ગીતા ગુણ આવકાહે.
 ગિરનાર. ૨

મુગકુંડ ખિરાજે, સજલો છાજે, વૃક્ષતણાં તિહાં વૃંદાહે.
તિમ માત્રો પવેં, સૂરિજન સર્વે, ગીતજ્ઞાન મુખકંદાહે.
પર દર્શન વાસી, ધર્મ અભ્યાસી, સકલ લોક આવંદાહે.

ગિરનાર. ૩

ભીમકુંડ ભલેશ, ગજપદ કેરા, યાન નાવ નિરખંદા હે.
કાચલિયા કુંડ, કમંડલ ભંડ, જલ ભરી દેખી મન હુરખંદા હે.
તિહાં ખડુ વનચર, ખેચર ભૂચર, જલ ગડાવર ચંદા હે.

ગિરનાર. ૪

ચારાસી સિદ્ધ, નિર્મળ ખુદ, નિશ્ચલ ધ્યાન પાંડા હે.
કેમ દુનિયાધારી, પવન આધારી, વૃક્ષધ્યાન વિરચંદા હે.
ચારાસી આરાધન, વલિ વિકારાધન, યોગારાધન આવંદા હે.

ગિરનાર. ૫

સહસ્રાવન મુંદર, નેમિ જિજ્ઞેશ્વર, વ્રત કલ્યાણ કરંદા હે.
તિમ ગિરિવર મુંદર, નેમિ જિજ્ઞેશ્વર, કેવલ જ્ઞાન ધારંદા હે.
ગિરિશૃંગ નિર્મલ, અતિ શુચિ ઉજવલ, મુક્તિ માહુલ પા-

વિંદા હે. ગિરનાર. ૬

પ્રણ હુંગર ઉપર, ખડુલ મુનીશ્વર, વ્રત પરચળણા કરંદા હે.
તિમ સમકિત ધારી, ખડુ નર નારી, ગિરિવર ધ્યાન ધરંદા હે.
આતમ અજવાલી, સદ્ગતિ ધારી, ધર્મ ધ્યાન આવંદા હે.

ગિરનાર. ૭

દેવલ અતિ મુંદર, જિમ મુરમંદિર, તિમ જિન ભુવન મોહંદા હે.
શરણગદ શ્રાવક, જિન મત્ત ધારક, નિરખી મન મોહંદા હે.
પૂજા તિહાં વિરચે, ચંદન ચરચે, ભાવ ભલે ભાવંદા હે.

ગિરનાર. ૮

અંબાજી સારી, સખ સુખકારી, જગદંબા તે કહાં છે.
મનનાછત પૂરે, સંકટ ચૂરે, જિનપતિ આણુ વહાં છે.
ભૈરવ વિકરાલા, તેજ ઝમાલા, અંબા સેવ કરેલા છે.

ગિરનાર, ૬

કલંકશ છપ્પય.

ભાવે નિર્મલ ભાવ, ભાવ પરે ભવજલ તારે.
એ ગિરિવરનું નામ, કષ્ટ સખ દૂરે નિવારે.
તેમીંધર નિરંધાર, સાર એ તીરથ જાણી.
સમવસર્યા સુવિચાર, તર્યાં તિમ બહુલા પ્રાણી.
સંધ સકલ સખ દેશના, આવે ગિરિયાત્રા જાણી.
કર દાય જોડિ જિન વિનવે, તુમ નમો દૈવત ગિરિ ધણી. ૧૦

અથ શ્રી નેમનાથ જિન સ્તવન.

વજ્ર પ્રભુ જિન જમ્મ અલગા વશ્યા. એ દેશી.
નેમ જિણેસર નિજ કારજ કર્યું, છાંડ્યો સર્વ વિભાવોજી.
આતમ શક્તિ સકલ પ્રગટી કરી, આસ્વાદ્યો નિજ ભા-
વોજી. ૧ નેમ.
રાગુલ નારીરે સારી મતિ ધરી, અવલંબ્યા અરિહંતોજી.
ઉત્તમ સંગેરે ઉત્તમતા વધે, સધે આનંદ અનંતોજી. ૨ નેમ.
ધર્મ અધર્મ આકાશ અચેતના, તે વિજતી અગ્રાહ્યોજી.
પ્રહગલ બ્રહ્મવેરે કર્મ કલંકતા, વાધે બાધક બાહ્યોજી. ૩ ને.
રાગી સંગેરે રાગદશા વધે, થાયે તિણે સંસારોજી.
નીરાગીથીરે રાગનું જોડવું, લહીયે ભવનો પાણેજી. ૪ ને.

અપ્રશસ્તતારે ટાલી પ્રશસ્તતા, કરતાં આશ્રવ નાસેછ.
 સાવર વાઘેરે સાધે નિર્જર્જરા, આતમભાવ પ્રકાશેછ. ૫ ને
 નેમિ પ્રભુ ધ્યાનેરે એકત્વતા, નિજ તત્વે એક તાનોછ.
 શુક્લ ધ્યાનેરે સાધિ મુસદ્દતા, લહિયે મુક્તિ નિદાનોછ. ૬ ને
 અગમ અરૂપીરે અલગ અગોચર, પરમાતમ પરમીશેછ.
 દેવચંદ્ર જિનવરની સેવના, કરતાં વાઘે જગીશેછ. ૭ ને.

અથ નેમછના સાત વાર

સખિ નમીયે તે નેમ જિનરાજ, ગદ ગિરનારેરે.
 રાખી રાગુલ જૂએ વાર, સાતે વારેરે. ૧
 સખિ આદિયે અરિહંત, અમ ઘર આવોરે.
 મહારા રયામ સહુણા નેમ, દિલમાં ભાવોરે. ૨
 સખિ સોમે તે શુભ શણગાર, સજિયે અંગેરે.
 મારા જગછવન જિનરાજ, રમીયે રંગેરે. ૩
 સખિ મંગલ શુભદિન આજ, મંગલ ચારોરે.
 મહારો નવભવ કેરો નેહ, રયામી સંભારોરે. ૪
 સખિ ભુધે તે ઘરે આવો નાથ, બુદ્ધિના દરિયારે.
 તમે એક સહુએ ને આઠ, લક્ષણે ભરિયારે. ૫
 સખિ ગુરૂ ગિરવા ગુણવંત, શિવા દેવીનારે.
 તમે સમુદ્રવિજય કુલચંદ, નેમ નગીનારે. ૬
 સખિ શુકે સહસાવત્ર, આલો સજનીરે.
 મહારે પ્રગટ થયોરે પ્રભાત, વીતી રજનીરે. ૭
 સખિ શનિયે તે સંયમ લીધ, પ્રીત વધારીરે.
 બેહુ પોહોતાં મુક્તિ મગાર, નર ને નારીરે. ૮

કહે મૂલચંદ મન રંગ, આશા ફલશેરે;
જે ઉત્તમવલ પાલે શીલ, ભવોદિ તરશેરે, ૯

॥ શ્રી નેમિજન સ્તવન ॥ ગરખાની દેશી. માદ ॥

જઠને રહેજે માહારા વાલાજીરે, શ્રી ગિરનારને

ગોખ. જઠને૦ એ આંકણી.

અમે પણ તિહાં આવશું; માહાંજિહારે પામીશું જેખ.જઠ.૧
જન લેઇ જુને ગદે; માહાં આવી તોરણ આપ. જઠ.
પદ્મમાં પેળી પાછા વલ્યા, માહાંજનાં ન દીધો જખાપ.જઠ.૨
ચુદર આપણુ સારિખા, માહાં જેતાં નહીં મલે જોડ જઠ.
બાધ્યાં અણુબોધ્યાં કરે; માહાં એ વાતે તમને ખોડ. જઠ.૩
હું રાગી તું વેરાગીઓ માહાં જગમાં જણે સહુકોય. જઠ.
રાગી તો લાગી રહે, માહાં વેરાગી રાગી ન હોય. જઠ.૪
વર ખીજે હું નવિ વર; માહાં સવલા મેહેલી સવાદ. જઠ.
માહુની યાને જઠ મલી, માહાંમહોટા સાથે રથોથાદ જઠ.૫
ગદ તો એક ગિરનાર.જે, માહાં નર તો છે એકશ્રી. નેમ. જઠ.
રમણી એક રાજમતી માહાં પૂરે પાડયો જેણે પ્રેમ જઠ.૬
વાચક ઉદયની વંદના માહાં માની લેજે માહારાજ જઠ.
નેમ રાજુલ મુકતે મદ્યાં માહાં સાર્યો આતમકાજ જઠ. ૭

શ્રી નેમીનાથ સ્તવન.

॥ આટલાં દિન હું જાણુતો રે હાં ॥ એ દેશી ॥

તોરજી આવી રથ ફેરિગયા રેહાં, પશુઆંદગ દાપ; મેરે વાલમા.
નવ લવ નેહુ નિવારિયો રેહાં, શો જોધે આવ્યા જોશ. મેરે.
ચંદ કલંદી જેહથી રેં હાં, રામને સીતા વિયોગ; મેરે.
તેહ દુરંગને વયણુડે રે હાં, પતિ આવે કુણુ લોગ. મેરે.
ઉનારી હું ચિત્તથી રે હાં, સુક્તિ ધૂતારી હેત; મેરે.
સિદ્ધ અનંતે ભોગવી રે હાં, તેહશું કવણુ સકેત. મેરે.
પ્રીત કરતાં સોહિલી રે હાં, નિરવહેતાં જંજલ; મેરે.
જેહવો વ્યાસ ખેલાવવો રેહાં, જેહવી અગનની ઝાલ. મેરે.
જો વિવાહ અવસરેં દિઆરે હાં, હાથ ઉપર નવિ હાથ; મેરે.
દીક્ષા અવસર દોજિયે રે હાં, શિર ઉપર જગનાથ. મેરે.
કમ વસવસતી રાણુત ગગ રે હાં, નેમ કને પ્રત લીધ;
વાગ્દેય યશ કહે પ્રણુમિયે રે હાં, એ દંપતી દાય સિદ્ધ. મેરે.

શ્રી નેમિજિન સ્તવન.

(અમેં તમારાં છોડાં ગુણુ જાણુ છો કે ના) એ દેશી.
રાણુત કહે પિયા નેમજી, ગુણુ જાણુ છો કે ના;
કેમ છોડી ચાલ્યા નિરધાર, હે ગુણુ માનો છો કે ના,
પુરૂષ અનંતે ભોગવી, ગુણુ જાણુ છો કે ના;
પીયુ શું મોહી રહ્યા તેણુ નાર, હે ગુણુ માનો છો કે ના. ૧
કોડી ગમે જેહને ચાહે, ગુણુ જાણુ છો કે ના;

રંગા તે નારીથી રંગ, હે ગુણ માનો છા કે ના,
 ગંગા જગ ઉખાણો કહ્યા, ગુણ જાણો છા કે ના;
 સરિસા સરિસો સંગ, હે ગુણ માનો છા કે ના.
 ૨
 હું ગુણવંતો ગરડી, ગુણ જાણો છા કે ના;
 તે નિર્ગુણ નિહેજી નાર, હે ગુણ માનો છા કે ના,
 હું સિવક જી રાઉસીરે, ગુણ જાણો છા કે ના;
 તે સામું ન જીવે લગાર, હે ગુણ માનો છા કે ના.
 ૩
 જગમાં તે ગુણ આગલી, ગુણ જાણો છા કે ના;
 જેણે વસા કીધો ભરતાર, હે ગુણ માનો છા કે ના,
 મન વરાગે વાલીયું, ગુણ જાણો છા કે ના;
 હો રાજુન સંજમ ભાર, હે ગુણ માનો છા કે ના.
 ૪
 ખોદેનીને મલવા ભણી, ગુણ જાણો છા કે ના;
 પીયુ પેહેલી તેહ જાય, હે ગુણ માનો છા કે ના,
 મગ લઈ તે નારને, ગુણ જાણો છા કે ના;
 રાત્રી અનુભવ શું લયજાય, હે ગુણ માનો છા કે ના.
 ૫
 મનુષ્ય વિજય ફૂલ ચંદ્રો, ગુણ જાણો છા કે ના;
 મિત્રાદેવી માત મતાર, હે ગુણ માનો છા કે ના,
 વરસ સદસ એક આઉખું ગુણ જાણો છા કે ના;
 મોરીપુરનો ચિત્તભાર, હે ગુણ માનો છા કે ના.
 ૬
 દેહ ધનુષ દશ કીપતી, ગુણ જાણો છા કે ના;
 પ્રભુ બ્રહ્મચારી ભગવંત, હે ગુણ માનો છા કે ના,
 રાજુલ વર મુને વાલહો, ગુણ જાણો છા કે ના;
 ૭
 કહો રામવિજય જયવંત, હે ગુણ માનો છા કે ના.

શ્રી નેમિજિન સ્તવન.

નેમ નિસુદ જુહારીયે, ઉજ્જવલ ગઢ ગિરનારોજી;
 બસવંત જિન બાવીસમો, ભક્તે ભેટ્યો ભગવંતોજી. નેમ ૧
 ક્યામલ વર્ણ સોહામણો, મુખ સોહો પૂનમચંદોજી;
 ચાક્ર વંશી જગ જયો, જેહને સેવે સુરનર ઇંદોજી. નેમ ૨
 પશુપત દેખી પાછા વલ્યા, દિલ દયા બહુ આણીજી;
 કાલ વિષય ઝંપી કરી, તજી રાજિમતી રાણીજી. નેમ ૩
 સમુદ્ર વિજયસુત મુખ કરું, માતા શિવા દેવી મહારોજી;
 દાન સંવત્સરી દેઇ કરી, પોહોતા ગઢ ગિરનારોજી નેમ ૪
 ચોત્રાલ દિન ચોખે ચિતે, પ્રભુ મૌનપણું તપ કીધોજી;
 કર્મ અપાવી કેવલ લહી, જગમાં બહુ જશ લીધોજી. નેમ ૫
 સમવત્સરણ સુરપતિ રચ્યો, આણી મન આણુંદોજી;
 ત્રિ લોક તેજે ઝગમગે, તિહાં નાટક નવ નવ છંદોજી. નેમ ૬
 ચોત્રાલ ભૂમિ જગતગુરુ, ઉચરે અમૃત વાણીજી;
 ભવોદધિ સોપણ ભયહર, જેહના ગુણ ગાવે ઇંદ્રાણીજી. નેમ ૭
 ઇમ મહી મંડલ વિચરતા, અતેક જીવ ઉદ્ધાર્યાજી;
 પોહોતા બહુ પરિવારજી, મુક્તિ મોહોલ પધાર્યાજી. નેમ ૮
 વિષ્ણુ હરણ નિત વંદિયે, રાણી રાજિમતી ભરતારોજી;
 દુઃખ દારિદ્ર દૂરે હરે, ઊનારે ભવપારોજી. નેમ ૯
 સંવત સત્તર અગ્યારોત્તરે, આસો બીજ અજુઆલીજી;
 કહે જિનદાસ યાત્રા કરી, નેમ હસી દીધો તાલીજી. નેમ ૧૦

શ્રી નેમિનાથ સ્તવન.

(રાગ મારણી, ધણુરા ટોલા.) એ દેશી.

અષ્ટ ભવનર વાલહીરે, તું મુઝ આતમરામ; મનરાવાલા.
 મુગનિ સ્ત્રીયું આપણેરે, સગપણ કોઈ ન કામ. મનરા. ૧
 ધર આવો હો વાલમ ધર આવો, મહારી આશાના વિશરામ. મ૦
 રથ દેરો હો સાજન રથ દેરો, સાજન મહારા મનોરથ સાથ. મ૦
 નારી પખારયો નેહલોરે, સાચ કહે જગનાથ મનરા;
 રવિર અરવયો ધરીરે, તું મુઝ જાણે ન હાથ. મ૦ ૩
 મથુજનની કરુણા કરીરે, આપી દૃઢ્ય વિચાર; મ૦
 નાણુસની કરુણા નહીંરે, એ કુચુ ધર આચાર. મ૦ ૪
 પ્રેમ કલપતર છતીયોરે, ધરિયો જોગ ધતુર; મ૦
 મતુરાય રો કુણુ કહોરે, ગુર મિલિયો જગ સુર. મ૦ ૫
 મારં તો એમાં કયુંહી નહીંરે, આપ વિચારે રાજ; મ૦
 રાજ સભામે એસતાંરે, કિસડી બંધસી લાજ. મ૦ ૬
 પ્રેમ કરે જગજન સહુરે, નિર્વાહે તે ઓર; મ૦
 પ્રીત કરીને છોડી દે રે, તેહયું ન ચાલે જોર. મ૦ ૭
 જો મનમાં એહયું હતું રે, નિસપત કરત ન જાણુ; મ૦
 નસપત કરીને છાંડતાં રે, માણુસ હુવે તુકશાન. મનરા. મ૦ ૮
 દતાં દાન સવંતસરીરે, સહુ લહે વંછિત પોષ; મ૦
 એવક વંછિત નવિ લહેરે, તે સેવકનો દોષ. મ૦ ૯
 સખી કહે એ શામલોરે, હું કહું લક્ષણ સેત; મ૦
 કણુ લક્ષણ સાચી સખીરે, આપ વિચારે હેત. મ૦ ૧૦
 રાગી શુ રાગી સહુરે, વૈરાગી રથો રાગ; મ૦

રાણ વિના કિમ હાજરોરે, મુગતિયુંદરી માગ. મઠ	૧૧
એક ગુહ્ય ધર્મ નથીરે, સઘસોઘ જાણે લોક; મઠ	
અનેકાનિક ભોગ્યોરે, બ્રહ્મચારી ગત રોગ. મઠ	૧૨
જિજ્ઞાસુ જોણી તુમને જોડેરે, તિજુ જોણી જોવો રાજ; મઠ	
એકવાર મુઝને જુઓરે, તો સિઝે મુઝ કાજ. મઠ	૧૩
માહદેશા વડી ભાવનારે, ચિત્ત લાઠે તત્ત્વ વિચાર; મઠ	
પીતરસગતા વાડીરે, પ્રાણનાથ નિરધાર; મઠ	૧૪
સેવક વળુ તે આરેરે, તો રહે સેવક મામ; મઠ	
આશય સામે વાકીયરે, એહીજ રૂઢ કામ. મઠ	૧૫
ચિંતય પેન કમી આદર્યોરે, નેમનાથ ભરતાર; મઠ	
ધારણ પાપણ તારણરે, નવ રસ મુગતાહાર. મઠ	૧૬
કાચણદીપી પ્રાણુ જાળ્યોરે, ગણ્યું ન કાજ અકાજ; મઠ	
કૃપા કરી મુગ દીણ્યોરે, આનંદધન પદ રાજ. મઠ	૧૭

શ્રી નેમિનાથ સ્વાધ્યાય.

(સાતેવારની દેશીમાં.)

તોયજી આવી કંત, પાછા વસિયારે;	
મુઝ દુરકે દાહિયુ અંગ, તેણે અટકજિયારે.	૧
કુણ જોશીયે જોયા જોય, ચુગલ કુણ મસિયારે;	
કુણ અવગુણ દીડા આજ, જિજ્ઞાસી રસિયારે.	૨
જાણ્યા જાણ્યોરે સહિયરે, દૂર શાને છોડારે;	
પાતણીયો રયામસવાન, વાલિમ તેડારે.	૩
યાદવ કુલ તિલક સમાન, એમ ન કીજોરે;	

એક હાંસુ ને બીજી હાણ; કેમ ખમીજેરે.	૪
કહ્યાં વાયે જાળે સમીર, વીજ ઝબૂકેરે;	
ભાંપેયા પાઉ પોકારે, હૈયડું ચમકેરે.	૫
હર પાવે દાહર સોર, નદીયો માતીરે;	
પત ગજર્જરવને જોર, ફાટે છાતીરે.	૬
લગિતાં શુક પહેર્યો ભૂમિ, નવ રસ રંગેરે;	
વાવલીયા નવ રસ હાર, પ્રીતમ સંગેરે.	૭
જે પૂરણ કીધાં પાપ, તાયેં દાધીરે;	
પટે આંધુધાર વિપાદેં, વેલડી વાધીરે.	૮
મુને ચણવી મેરૂ શીશ, પાડી હેડીરે;	
રેખ સહેવાયે મહારાજ, વિરહ અંગીડીરે.	૯
મને પરણી પ્રાણ આધાર, સંયમ લેજેરે;	
હું પતિવ્રતા છું સ્વામી, સાથે વહેજેરે.	૧૦
મિ આઠે ભવની પ્રીત, પિઉડા વલશેરે;	
મુજ મનના મનોરથ નાથ, પૂરણ ફલશેરે.	૧૧
હવે ચાર મહાવ્રત સાર, ચુંદડી દીધીરે;	
ગંગીલી રાગુલ નારે, પ્રેમ લીધીરે.	૧૨
મેઘ્યાદિક ભાવના ચાર, ચોરી આંધીરે;	
રમુ ધ્યાનાનલ સલગાય, કર્મ ઉપાધિરે.	૧૩
વયો રતનત્રયી કંસાર, એકી ભાવેરે;	
આરોગે નરને નાર, શુદ્ધ સ્વભાવેરે.	૧૪
તણ ચંચલતા ત્રિકયોગ, દંપતિ મલિયારે;	
શ્રી ખિમા વિજય જિત નેમ, અનુભવ કલિચારે.	૧૫

શ્રી નેમિનાથ સ્તવન.

હારિ કીને દેખા હમેશ સ્વામી, સ્વામીજી અંતરંગમીરે. કીને. ૧
આઠ ભવકી ખીત પ્રકાશી, નવમેં ગયા શિવગામીરે. કીને. ૨
સહસાવનકી કુંજ ગલનમેં, મહ્યા મુને અંતરંગમીરે. કીને. ૩
આઠ ચલે ગિરનારે ઉપર, નારી તારી કેવળ પામીરે. કીને. ૪
હરિનથ પ્રભુ નેમ નીના, કહુ છું આજ ગિરનામીરે.

કીને ૦ ૪ ઠંઠિ.

॥ કેરબો ॥

ભલાજી મેરા નેમ નાથો ગિરનાર, એકેલી જાનસે મેરા.
એ આંકણી.
રાખુલ ઉભી અરજ કરે છે, ભલાજી મેરા અરજ મુતો મ.
હારાજ. આંકણી. ૧
તારણ આઠે ચલે રહે ફેરી, ભલાજી ઉવાં તો પશુવનકી
મુની છે પોકાર. એકેલી. ૨
સહસાવનકી કુંજ ગલનમેં, ભલાજી ઉવાં તો અડે મહા-
પ્રત ધાર. એકેલી. ૩
હરખચંદ પ્રભુ રાખુલ વિનવે, ભલાજી મેરા હિન્દ મુનિ
મેં વાસ. એકેલી. ૪

કેરબો.

લેતા જાએરે શામળીઆ બીડી પાનનકી, બીડી પાનનકીરે
દીલ જાનનકી લેતા. દેક.
કથારે મુનાલવિંગ સોપારી, વારિ તેરા દીલ જાનનકી. લેતા. ૧

પાસે મુદંગ સરજાઈ સરોજા, આજ બની રંગતાનનકી. લેતા. ૨
 સદુચાનકી કુંજ ગજનમે, લાગી ઝરી શુભ ધ્યાનનકી. લેતા. ૩
 કાંડે નથુ પ્રભુ ધર્મ પ્રકાશિત, હું બલિહારી કેવળ જ્ઞાનનકી. લેતા. ૪

શ્રી નેમિજિન સ્તવન.

ધરે આવોને નેમ વરજાગિયારે, ધરે આવોને શ્યામ વરજા-
 ગિયારે. ઓ આંકણી.
 જુ કહીયે તે મોહોટા ભૂપનેરે, હુંતો મોહી છું તમારા
 રૂપનેરે. ધ. ૧
 વાલાના સુખનાં તે મીઠાં વેણુ છેરે, વાલાની આંખડલીમાં
 ચેન છેરે. ધ. ૨
 વાલો ચિત્ત તણો તે ચાર છેરે, મારા કાલજડાની કોર
 છેરે. ધ. ૩
 વહાલે પશુ ઉપર કરજા કરીરે, વાહાલે જીવ દયા મનમાં
 ધરીરે. ધ. ૪
 વાહાલા તોરણથી પાછા વહ્યારે, વાહાલા ગઢ ગિરનારે
 જઈ ચઢ્યારે. ધ. ૫
 વાહાલા ગઢ ગિરનારના ધારમાંરે, મુને નેમજી મહ્યા છે
 વારમાંરે. ધ. ૬
 અહુવા રૂપચંદ રંગે મહ્યારે, મારા મનના મનોરથ સવિ
 ફળ્યારે. ધ. ૭

શ્રી નેમિનાથ સ્તવન.

(મહિનાથ વિના દુઃખ કોણ ગમે) એ દશી.

રહો રહોરે યાદવ દો ધડીયાં, રહો રહોરે યાદવ દો ધડીયાં;
 દો ધડીયાં દો ચાર ધડીયાં, રહો રહોરે યાદવ દો ધડીયાં.
 સિયામાત મહહાર નગીને, ક્યું ચલીએ હમ વિંછડીયાં, ૨૦
 યાદવ વંશ વિભૂષણ સ્વામી, તુમે આધાર દો અડવડીયાં, ૨૦૧
 તો ખિન આરએ નેહ ન કીનો, આર કરનકી આખડીયાં; ૨૦
 કીને ખિય હમ છોડ ન જધયે, હોત ખુરાઈ લાજડીયાં, ૨૦૨
 પ્રીતમ આરે કેલકર જનાં, જે હોત હમ શિર ખાંકડીયાં, ૨૦
 દાયરોં હાથ મિલાદે સાંધ, ફૂલ ખિજાઈ સેજડીયાં, ૨૦ ૩
 પ્રેમકે આલે ખહુત મસાલે, પીખત મધુરે સેલડીયાં; ૨૦
 મધુર વિજય ફૂલ તિલક નેમકું, રાજુલ ઝરતી આંખડીયાં, ૨૦૪
 રાજુલ છોર ચલે શિરનારે, નેમ યુગલ કેવલ વરીયા; ૨૦
 રાજિમતી પલુ દીક્ષા લીની, ભાવના રંગ રસે ચડીયાં, ૨૦ ૫
 કેવલ લઇ કરી મુગતિ સિધારે, દંપતી મોહન વેલડીયાં; ૨૦
 શ્રી શુભચીર અચલ ભઇ જોડી, મોહરાય શિર લાકડીયાં, ૨૦ ૬

શ્રી નેમિજિન સ્તવન.

(આવો જમાઇ પ્રાહુણા, જયવંતાહ.) એ દશી,

નિરખો નેમિ જિણંદને, અરિહંતાહ;

રાજમતિ ક્યોં ત્યાગ, ભગવંતાહ.

બ્રહ્મચારી સંયમ ગ્રંહો, અરિહંતાહ;

અનુકમે થયા વીતરાગ, ભગવંતાહ.

આમર ચક્ર સિંહાસન, અરિહંતાહ;

પાઠ પીઠ સંયુક્ત, ભગવંતાથ.
 છત્ર ચાલે આકાશમાં, અરિહંતાથ;
 દેવ હુંદુલિ વર ઉત્ત, ભગવંતાથ. ૨
 સહસ્ર જોયણુ ધ્વજ સોહતો, અરિહંતાથ;
 પ્રભુ આગલ ચાલેત, ભગવંતાથ.
 કતક કમલ નવ ઉપરે, અરિહંતાથ;
 વિચરે પાય ઠવંત, ભગવંતાથ. ૩
 ચાર મુખે દીપે દેશના, અરિહંતાથ;
 વણ ગઢ ઝાકઝમાલ, ભગવંતાથ.
 કેશ રોમ રમશ્રુ નખા, અરિહંતાથ;
 વાધે નહીં કોઈ કાલ, ભગવંતાથ. ૪
 કાંચ પણ ઊંધા હોય, અરિહંતાથ;
 પંચ વિષય અનુકૂલ, ભગવંતાથ.
 પદ ઋતુ સમકાલે ફેલે, અરિહંતાથ;
 વાયુ નહીં પ્રતિકૂલ, ભગવંતાથ. ૫
 પાણી સુગંધ સુર કુસુમની, અરિહંતાથ;
 વૃદ્ધિ હોયે સુ રસાલ, ભગવંતાથ.
 પાંખી દીપે સુપ્રદક્ષિણા, અરિહંતાથ;
 વૃક્ષ નમે અસરાલ, ભગવંતાથ. ૬
 જિન ઉત્તમ પદ પદ્મની, અરિહંતાથ;
 સેવ કરે સુર કોડી, ભગવંતાથ.
 ચાર નિકાયના જઘન્યથી, અરિહંતાથ;
 ચૈત્યવૃક્ષ તેમ જોડી, ભગવંતાથ. ૭

શ્રી નેમિજિન સ્તવન.

રહેા રહેાંરે નેમજી દો ધડીયાં, દો ધડીયાં,
 દો ચાર ધડીયાં, રહેા રહેાંરે નેમજી. એ આંકણી.
 મોજ મહિરાણ શિવાદેવી જાયા, તુમે છો આધાર અ-
 વડીયાં. રહેા. ૧
 નાહુ વિવાહ ચાહુ કરીએ, ક્યું જાવત ફિર રથ ચડીયાં; રહેા.
 પશુય પોકાર મુણીય કિય કરણા, છોડી દોયે પશુ પ-
 ચડીયાં. રહેા. ૨
 ગાદમિછાઉ મેંજલી જાઉં, કંઈ વિનતિ ચરણે પડીયાં; રહેા.
 પીયુવીણ દીહાં તે વરિસ સમોવડ, ન ગમે સેનને સે-
 ડીયાં. રહેા. ૩
 વિરહ દિવાની વિલપતિ જોવન, વાડી વન ધર સેરડીયાં. રહેા.
 અષ્ટભવાંતર નેહુ નિવાહત, નવમે ભવ તે વિહડીયાં.
 સહસાવન માંહે સ્વામિ મુણીને, રાજુલ રૈવત ગિરિ ચડીયાં.
 પીયુ કરે નિજશિર હાથ દેવાવત, ચાએ ચારિત્ર શેલડીયાં.
 જાદવ વંશ વિભૂષણ નેમજી, રાજુલ મીઠી વેલડીયાં; રહેા. ૫
 જ્ઞાન વિમલ ગુણે દંપતી નિરખત, હરખત હોત મેરી આં-
 ખડીયાં. રહેા. ૬

શ્રી નેમિનાથ સ્તુતિ.

(કનક તિલક ભાલે) એ દશી.

હરિત ભય નિવાર, મોહ વિધ્વંસકાર;

શુભ વત મવિકારં, પ્રાપ્ત સિદ્ધિ મુદાર.
 જિનવર જયકારં, કર્મ સંકલેશ હારં;
 ભવજલ નાથ તારં, નૌમિ નેમી કુમારં. ૧
 અહ જિનવર માતા, સિદ્ધિ સૌધે પ્રયાતા;
 અહ જિનવર માતા, સ્વર્ગ ત્રીજે વિખ્યાતા.
 અહ જિનવર માતા, પ્રાપ્ત મોહદ્ર સ્થાતા;
 ભવ ભય જિન ત્રાતા, સંતને સિદ્ધિ હાતા. ૨
 રૂપભ જનક જાયે, નાગ સ્વર ભાવ પાયે;
 કશાન સગ કહાયે, શેષ કાંતા સભાયે.
 પદમાસન સુહાયે, નેમ આઘંત પાયે;
 શેષ કાકિસગ્ગ ભાયે, સિદ્ધિ સુત્રે પાયે. ૩
 વાહન પુરુષ જાણી, કૃષ્ણ વર્ણ પ્રમાણી;
 ગામેવને પદ પાણી, સિંહ બેઠી વરાણી.
 તનુ કનક સમાણી, અંબિકા ચાર પાણી;
 નેમ ભગતિ ભરાણી, વીર વિજયે વખાણી. ૪

શ્રી નેમિનાથ સ્તુતિ.

રાજુલ વર નારી, રૂપથી રતિ હારી;
 તેહના પરિહારી, બાલથી બ્રહ્મચારી.
 પશુઆં ઉગારી, હૂઆ ચારિત્ર ધારી;
 કેવલ શ્રી સારી, પામીયા ધાતિ વારી. ૧
 તણ જ્ઞાન સંયુતા, માતની રૂબે હૂતા;
 જનમે પુરહૂતા, આવી સેવા કરંતા.
 અતુંકને પ્રત કરંતા, પંચ સમિતિ ધરંતા;

મહિલ વિચરંતા, કેવલ શ્રી વરંતા. ૨

સવિ સુર વર આવે, લાવના ચિત્ત લાવે;

ત્રિગડું સોહાવે, દેવ છંદા બનાવે.

સિંહાસન ઠાવે, સ્વામિના ગુણ ગાવે;

તિહાં જિનવર આવે, તત્ત્વ વાણી મુહાવે. ૩

શાસન સુરી સારી, અબિકા નામ ધારી;

જે સમકિતિ નરનારી, પાપ સંતાપ વારી.

પ્રભુ સેવા કરી, જાપ જપીયે સવારી;

સંઘ દુરિત નિવારી, પદ્મને જેહ પ્યારી. ૪

શ્રી નેમિજિન સ્તુતિ.

ગયા શસ્ત્રાગારે, શંખ નિજ હાથ ધારે;

કિયો શબ્દ પ્રચારે, વિન્ધ કંપ્યો તિવારે.

હરિ સંશય ધારે, એહની કોઈ સારે;

જયો નેમ કુમારે, બાલધી બ્રહ્મચારે. ૧

ચાર જંબુદ્વીપે, વિચરંતા જિન દેવ;

અહ ધાતકી ખડે, સુર નર સારે સેવા.

અહ પુષ્કર અરધે, ધણિપરે વીશ જિનેશ;

સંપ્રતિ એ સોહો, પંચ વિદેહ નિવેશ. ૨

પ્રવચન પ્રવહણસમ, ભવજલ નિધિને તારે;

કોહાદિક મહોટા, અચ્છ તણા ભય વારે.

જિહાં જીવ દયા રસ, સરસ મુધારસ દાખ્યો;

ભવિ ભાવ ધરીને, ચિત્ત કરીને ચાખ્યો. ૩

જિન શાસન સાન્નિધ્ય, દારી વિધન વિહારે;

સમકિત દૃષ્ટિ સુર, મહિમા જાસ વધારે.

શત્રુજય ગિરિ સેવો, જેમ પામો લવ પાર;
કવિ ધીર વિમલનો, શિષ્ય કહે સુખકાર. ૪

અથ શ્રી ગિરનારજીની સ્તુતિ.

ગિરનાર ગિરીશ્વર વંદીયે, શ્રી નેમી નિરખી આણંદીયે;
આપાઠ શુદ્ધિ અષ્ટમી મોક્ષ જાણ, સાસય સુખ પામ્યા
ગુણ નિધાન. ૧

જિનવર ચઢીવીસે વંદતા, તેનો ધર્મ મુણિ મન રંજતા;
જિન આણ્યા પાલી ધરી વિવેક, લવ્ય છત તર્યા
તરશે અનેક. ૨

આગમ વાણી ચિત્ત ધારતા, અજ્ઞાન તણાં દુઃખ વારતા;
પંચમ કાલેં એહીજ આધાર, તે વંદે અગમ જગત સાર. ૩
તોરથ રક્ષક જે સુર સુરી, તેહ વંદે આણંદ મન ધરી;
સુર જૂપ નમત સુખ સંપદ, સહુ દર દરે જગ આપદ. ૪

શ્રી નેમિજિન સ્તુતિ.

મુર અસુર વંદિય પાય પંકજ, મયજ વહ્નિ અખોલિત;
ધન સુધન શ્યામ શરીર સુંદર, શાંખ લંછન શોભિત.
શિવાદેવી નંદન, ત્રિજગવંદન, લવિકકમલ દિનેસર;
ગિરનાર ગિરિવર શિખર વંદે, શ્રી નેમિનાથ જિનેશ્વર. ૧
અષ્ટાપદે શ્રીઆદિ જિનવર, વીર પાવા પુરિવર;
વાસુ પૂજ્ય ચંપા નયર સિદ્ધા, નેમ રેવા ગિરિવર.
સમેત શિખરે વીશ જિનવર, મુક્તિ પોહોતા મનહર;
એવીસ જિનવર તેહ વંદે, સયલ સંપદ સુખ કર. ૨
કુન્દર અંગ ઉપંગ બારે, રશ પયના ભણિમે;

હ મેઢ મથ પસથ હથા, ચાર મૂલ વખાણિયે.
 અનુયોગ દ્વાર ઉદાર નંદી, સત્ર જિન મત ગાધયે;
 યહ વૃત્તિ ચૂર્ણિ સત્ર પેંતાલી, આગમ એ મન ધ્યાધયે. ૩
 બિહુ દિશે બાલાં દાય જેહને, સદા ભવિયણુ સુખ કરે;
 દુઃખ હરિય અંબા, લુખ મુંદર, દુરિય દોહગ અપહરે.
 ગિરનાર મંડણ નેમ જિનવર, ચરણ પંકજ સેવિયા;
 શ્રી સંઘ સુપ્રસન્ન સદા મંગલ, કરે અંબિકા દેવિયા. ૪

શ્રી નેમિજિન સ્તુતિ.

શ્રી ગિરનારે જે ગુણ નીલો, તે તરણ તારણ ત્રિભોવનતિલો;
 નેમીસર નમિયે તે સદા, સેવ્યો આપે સુખ સંપદા. ૧
 ઇંદ્રાદિક દેવ જેહને નમે, હરીન દીઠે દુઃખ ઉપશમે;
 જે અતીત અનાગત વર્તમાન, તે જિનવર વંદ વર પરધાન. ૨
 અરિહંતે વાણી ઉચ્ચરી, ગણધરે તે રચના કરી;
 પીસ્તાલી આગમ બાણીયે, અર્થ તેહના ચિત્તે આણીયે. ૩
 ગઢ ગિરનારની અધિષ્ઠાયિકા, જિન શાસનની રખવાલિકા;
 સમર સા દેવી અંબિકા, કવિ ઉદય રતન સુખ દાઇકા. ૪

શ્રી નેમીશ્વર ભગવાનની લાવણી.

તુમ સમુદ્રવિજયક તત્ર અરજ સુન લીજે, અરજ
 મેરી ઇતિનીસી એક ચાહ, હરસ મોહે દીજે. એ આંકણી.
 તુમ વીતરાગ શુભ ધ્યાન, બડે તુમ સૂરે; બડે
 તુમ રિદ્ધ સિદ્ધકે ભંગર, લખિંધકે પૂરે;
 તુમ સાત બ્યસનકા સંગ, ક્રિયા સખ દૂરે. ક્રિયા સખ
 તુમ પહોતે સુખિ મહેલ બિચ, જ્ઞાનકે પૂરે;
 મેં હું સંગી માણ, કૃપા મોહે કીજે. કૃપા મેરી. ૧

મેં ધડી ધડી મહારાજ, ભજન નહીં જુલું; ભજન
 મેં પડ્યા વિષમ ભવ કૃપ, કુચુર સંગ હુલું.
 મેં હુઓ દુખી જિનરાજ, તેરેસું ખોલું; તેરે
 અખ ભવસાગરથી તાર, ભરમ મેં ખોલું.
 અખ મુનો અરજ મહારાજ, જગત જસ લીજે; જ૦ મેરી. ૨
 મેં આપ પડા જિનરાજ, સરણ અખ તેરે; સરણ
 તોરે દરશનકી અલિલાખ, લગી રહી મેરે.
 મેં ભમ્યો અનતો કાલ, મોહકે પૂરે; મોહકે
 અખ સરને સીજે મોકું; કરન દુઃખ દરે.
 અખ આઠ કર્મકે માંહે, મેરો તન સીજે; મેરો મેરી. ૩
 મેં હુઓ બહુત ધનવંત, કરમકે ભમાવે; કરમ
 અખ શુદ્ધ અશુદ્ધ બિચાર, ધ્યાન નહીં પાવે.
 અખ ચેતન જીવ જિનરાજ, ધર્મમેં આયો; ધર્મ
 અખ આઠ કર્મકે માંહે, સુગતિ ફલ પાવો.
 તુમ સમુદ્રબિજયક તજ અરજ મુન લીજે; અરજ મેરી. ૪
 શ્રી નમીનાથની લાવણી. ચાક પહેલો

શ્રી તેમિ નિરંજન, બાલપણે બ્રહ્મચારી;
 પ્રભુ મુખ પૂનમકે ચંદ, અતુલ બલ ધારી. એ આંકણી.
 લિયે બરાબરીકે મિત્ર, અતિ મુરસાલા;
 રસ રંગે આવે જદુપતિ આયુધસાલા.
 કહે મિત્ર સુણો પ્રભુ એ છે સંખ ઊદાર,
 નહિં ગિરધર પામેં જોર બળવન હારા;
 કરકમલે લેકર સંખ બળમો લારી. પ્રભુ
 મુખી સંખ રાખડી ધુની અતિ વિકરાળ,

ખસલલિયા શેષને ફગી સસ પાતાલ;
 ચિત્ત ચમકા મનમેં ભવન પતિકા ધ્રુવ,
 ચરહર ચરક્યાં ત્યાં વ્યંતર પતિ બત્રીશ.
 વૂકી નિજ ઠામને નાસંતી મુરનારી, પ્રભુ
 સાગર ગડયા ગિરિવર ને હુંગર ડાહ્યા મોહા,
 ત્રોડી બંધનને નાઠા ગજરથ ઘોડા;
 ઊછલિયાં સાયર નીર ચડ્યાં કંટલોલે,
 લાંગી તરવરની ડાલ થયા ડમડોલે.
 તૂટા વર મોતિહાર, અબુકી નારા. પ્રભુ
 રાશી સરજ તારા વૈમાનિકના સ્વામી,
 સહુ કરે પ્રશંસા અહો, પ્રભુ અંતરભામી;
 પ્રભુ ચક્ર ફેરવી, કિયો ધનુષ ટંકારે,
 ગિરધરની ગદા લેઈ કરમાં નેમ ફેરે લંકારે
 કહે માણક મુનિવર ચિંતા ભણ મુરારી. પ્રભુ.

૨

૩

૪

શ્રી નેમીનાથની લાવણી. ચોક ખીન્તે.

ગુણવંતા શ્રી જિનરાય, સલાયે આવે,
 પ્રણામ કરી હરિ હેત, ધરી બોલાવે.
 મન મોહન પ્રાણ આધાર, દરસન મુજ દીજે;
 હો બંધવ આપણ બલની, પરીક્ષા કીજે.
 તુમેં વાલો અમચો હાથ, વદે ગોપાલા;
 પ્રભુ હરીના વાલે હાથ, કમલ જ્યુ નાલા.
 શ્રી નેમતણ બલ દેખો, અચરિજ પાવે.
 પ્રભુ લંભાવે નિજ હાથ, સકલ ગુણપ્રાણી;

પ્રણામ ૧

તિહાં કરે ખરાખર જોર, તે સારંગપાણી.
 ન નમે તિલ માત્ર લગાર, રિક્તથો સારી;
 બધે હિડાલે હિંચતો, હોય ગિરધારી.
 દેખી બલ અદ્ભુત તેજ, ચમક્યો આવે.
 હરિ બોલે મધુરી વાણી, લય મન આણી;
 ભાંખે હલધરને એમ, નેમ બલ બાણી.
 હો બાંધવ મહારા નેમ, સકતિ અતિ મોટી;
 મેં દીકી નજર હજૂર, વાત નહિં ખોટી.
 એ રાજ તણાં તે કંજ. મેં બલા કહાવે.
 એ મહાબલિયો બલવંત છે બોલે વેશ;
 મુજ રાજ ઊલાલી એક, પલકમેં લેશે.
 ઇમ કરતો મન આલોચ, મહીનો દાણી;
 મુજે અવસર બોલે દેવ, ગગનમેં વાણી.
 કહે માણક પ્રભુ સંયમ, લેશે ભાવેં.

પ્રણામ ૨

પ્રણામ ૩

પ્રણામ ૪

શ્રી નેમીનાથજીની લાવણી. ચોક ત્રીજો.

હરખ્યો હરિ નિજચિત સલામાં આવે,
 કહે રૂકમણીને નેમ વિવાહ મનાવે. એ આંકણી.
 અતિ સુંદર બાલા ભરજોબન મદમાતી,
 દીપે સસિવયણી સહસ બત્રીશ સોહાતી;
 જનજનો ઝાલી હાથ હરિજી ભાવે;
 નિજ મહિર સુંદર અતેઉરમેં આવે.
 બોલે પટરાણી આઠ દેવરને ભાવેં.

કહે ૧

કેમ છાંટે અગિર ગુલાલ કેસરના પાણી,
 કેમ માલે ગલામાં હાર પુષ્પના આણી;

રાધાને રૂકમણી બોલે મધુરી વાણી,
 હો દેવર મહારા પરણીજે એક નારી;
 તુમ જાદવકુલ સણગાર સમાન સોહાવે.
 મુખ મચકોડીને પ્રભુનો પાલવ ઝાલે,
 સામાલયા સુંદરી એક વિના કિમ ચાલે;
 બહુ મલી કૃષ્ણની નાર વરણવી કહેતી,
 ન કરોજી બાલક બુદ્ધ, ચોલંભા દેતી;
 વિનિતાનાં મુણી વચન મુખ મલકાવે.
 બાલા સહુ બોલી મુખમલપંતુ જાણી.
 માન્યોજી માન્યો નેમ પરણશે રાણી;
 શ્રી સમુદ્ર વિજયને કૃષ્ણજી એમ કહેતાં,
 સહુ કરે વિવાહની વાત આપણ નથી લેતા;
 કહે માણક પ્રભુને પદમણી પરણાવે.

કહે૦ ૨

કહે૦ ૩

કહે૦ ૪

શ્રી નેમીનાથની લાવણી. ચોક ચોથો.

મલ્યો જાદવ કેરો વૃંદ છપન કુલ કોડે,
 પ્રભુ કરી સણગાર ને નેમ ચડયા વરધોડે; એ આંકણી.
 તિહા ભેરી નફેરી પંચ શબ્દ વજડાવે,
 મિલી બાલા કોકિલ, કંઠે મંગલ ગાવે;
 કોઈ હાથી ઘોડે બેઠા રથ મુખપાલે.
 પાવક અડતાલીશ કરોડ, તે આગલ ચાલે,
 મલ્યા દશે દસાર હલધર, હરિજી જોડે;
 પ્રભુ કરિ સણગાર ને, નેમ ચડયા વરધોડે.
 વાજે તંબાહુ જરી કરકે નીશાન,

બહુ સાજન મહાજન જોર ચલાવે જાન;
 એમ કરતાં પ્રભુજી ઉચ્ચસેન ઘેર આવે,
 દેખી મુખ નાથનું રાજુલ મન મુખ પાવે;
 તખ કરતે પશુઅ પોકાર લાખો કરોડે. પ્રભુ ૨

છાડીને પશુનો વૃંદ રથડો વાલે,
 ધર આવી પ્રભુજી દાન સંવત્સરી આલે;
 મુશ્કી વાતને રાજુલ મૂઠા ધરણી ઢળતી,
 હે નાથ શું કીધું કોડી વિલાપો કરતી;
 લલ સંયમ દંપતી કરમ કઠિનને તોડે, પ્રભુ ૩

અખ ઉપનું કેવલ જ્ઞાન મુગતિમાં જાવે,
 પ્રભુ સિદ્ધ પુદ્ગ અજરામર પદવી પાવે;
 ગુરૂ રૂપકી રતિ ગુણ ગાતે રંગ સવાયા,
 મેસાણે રહી ચૈમાસ શ્રી જિનગુણ ગાયા;
 સુનિ માણક લાવણી ગાવે મનને કોડે, પ્રભુકરી ૪

શ્રી અજિતનાથ સ્વામીનું ચૈત્યવંદન.

આવ્યા વિજય વિમાનથી, નયરી અયોદ્ધા ઠામ;
 માનવ ગણરિખ રોહિણી, સુનિજનના વિસરામ. ૧

અજિત નાથ વૃષ રાશિએ, જન્મ્યા જગદાધાર;
 ચોની જુજંગમ લય હર, મૌને તર્પ તે બાર. ૨

સમે પરજ તરૂ હેલે એ, જ્ઞાન મહોત્સવ સાર;
 એક સહસરશું શિવ વરયા, વીરવરે બહુ આર. ૩

અથ શ્રી અજિતનાથજીનું ચૈત્યવંદન.

અજિતનાથ પ્રભુ અવતર્યો, વનિતાનો સ્વામી;
જિતશત્રુ વિજયા તણો, નંદન શિવગામી. ૧
બોહોતેર લાખ પૂરવતાણું, પાદ્યું જેણે આય;
ગજ લાંછન લાંછન નહિ, પ્રણમે સુરરાય. ૨
સાડાચારસે ધનુષનીએ, જિનવર ઉત્તમદેહ;
પાદ પદ્મ તસ પ્રણમીએ, જિમ લહિએ શીવ ગેહ. ૩

અથ શ્રી અજિતનાથજીનું ચૈત્યવંદન.

સુદિ વૈશાખની તેરશે, ચવિયા વિજયંત,
મહા સુદિ આઠમે જનમિયા, બીજા શ્રી અજિત. ૧
માહા સુદિ નોમે મુનિ થયા, પોસ ઇચ્છારસ;
ઉગ્ગલ ઉગ્ગલ કેવલી, થયા અક્ષય કૃપારસ. ૨
ચૈત્ર શુક્લ પંચમી દિને એ, પંચમ ગતિ લહ્યા જેહ;
ધીર વિમલ કવિરાજનો, નય પ્રણમે ધરો નેહ. ૩

શ્રી તારંગાજીનું સ્તવન.

તારંગાની હુકે મુકું માન ગુમાનરે. તારંગા.
ચલ નાયકજી હો અજિત જિનેશ્વર,
સોહો દેડું મેડું સમાનરે. તારંગા. ૧
કેસર ચંદન અગર કપૂર કુમ,
કસી પૂજા વધારોની વાનરે. તારંગા. ૨
આંગી રસો પંચ મુખા વરણી,

કરણી કરોની શુભ ધ્યાનરે.

તારંગા. ૩

નથુ કલ્યાણ કવિ દીપનો આવક કહે,

મહી મન ગાવોની જ્ઞાનરે.

તારંગા. ૪

અથ શ્રી અલ્પજિન સ્તવન.

(નિંદ્રાડી વેરણ હોધ રમ. એ દેશી.)

અજિત જિજ્ઞંદશુ' પ્રીતડી,

મુજ ન ગમે હો બીજનો સંગ કે;

માલતી રૂલે' મોહીયા.

કિમ બેસે હો બાવલ તરૂ ભંગ કે.

અજિત. ૧

ગંગા જલમાં જે રમ્યા.

કિમ છિદ્ધર હો રતિ પામે મરાલ કે;

સરોવર જલધર જલ વિના,

નવિ ચાહે હો જગ આતક બાલ કે.

અજિત. ૨

કોકિલ કલ કૂંજન કરે,

પામી મંજરિ હો પંજરી સહકાર કે;

આછાં તરૂવર નવિ ગમે,

ગિરઆશુ' હો હોયે ગુણનો પ્યાર કે.

અજિત. ૩

કમલિની દિનકર કર અહિ,

વળી કુમુદિની હો ધરે ચંદશુ' પ્રીત કે;

ગૌરી ગિરીશ ગિરિધર વિના,

નવિ ચાહે હો કમલા નિજ ચિત્ત કે.

અજિત. ૪

તિમ પ્રણયુ' મુજ મન રમ્યુ,

બીજા શુ' હો નવિ આપે કાવ કે;

શ્રીનયવિજય વિશ્વધ તથા,

વાચક જસ હો નિત નિત શુભ માય કે. અજિત. ૫

શ્રી અજિતનાથનું સ્તવન.

(આધ્યા આમ પધારો પૂજ્ય) એ દેશી.

અજિત જિજ્ઞેસર ચરણની સેવા, હેવાયે હું હલિયો;
કહુએ અણુચાખ્યો પણ અનુભવ, રસનો ટાણો મલિયો. ૧
પ્રભુજી મહિર કરીને આજ, કાજ હુમારાં સારો;
મુકાબ્યો પણ હું નવિ મૂકું, ચૂકું એ નવિ ટાણો.
ભક્તિ ભાવ ઊઠ્યો જે અંતર, તે કિમ રહે શરમાણો. પ્ર. ૨
લોચન શાંતિ સુધારસ સુલંગા, મુખ મટકાલું પ્રસન્ન;
યોગ મુદ્રાનો લટકો ચટકો, અતિશયનો અતિ ધન્ન. પ્ર. ૩
પિંડ પદસ્થ રૂપસ્થ લીનો, ચરણ કમલ તુજ ગ્રહીયાં;
ભમર પરેરસ સ્વાદ ચખાવો, વિરસો કાં કરો મહીયાં. પ્ર. ૪
ખાલ કાલમાં વાર અનંતી, સામગ્રીયે નવિ જાગ્યો;
યૌવન કાલે તે રસ ચાખણ, તું સમરથ પ્રભુ માગ્યો. પ્ર. ૫
તું અનુભવ રસ દેવા સમરથ, હું પણ અરથી તેહનો;
ચિત્ત વિત્તને પાત્ર સંખંધે, અજર રહ્યો હવે કેહનો. પ્ર. ૬
પ્રભુની મેહેરે તે રસ ચાખ્યો, અંત રંગ મુખ પામ્યો;
માનવિજય વાચક હમ જાણે, હૂઓ મુઝ મન કામ્યો. પ્ર. ૭

શ્રી અજિત જિન સ્તવન.

(સોના તે કેરું મહારું બેઠલું રેલો, રૂપલા ઇંટાણી હાથ.
મહારા વાહાલાજીરે હવે નહી જાઉં મહી વેચવારે લો.એ દેશી.)
અજિત જિનેસર સાહિબા રેલો, વીનતડી અવધાર;

મહારા વાહાલાજીરે, હવે નહીં છોડ' તારી આકરી રેલો.
 તું મનરંજન મહારો રેલો, દીલસનો બલુબહાર. મંહુ ૧
 લાખ ચોરાશી હું લાખો રેલો, કાલ અનંતો અનંત, મં
 આલગ લીધી મેં તાહેરી રેલો, સાંગી છે ભવ તણીજાંત.
 મંહુ ૨

કરિ સુનજર હવે સાહિબા રેલો, દાસ ધરો દીલમાંહિ; મં
 લાખ ગુણહીન પણ તાહરો રેલો, સેવક હું મહારાજ. મંહુ ૩
 અવગુણ ગણતાં માહરા રેલો, નહીં આવે પ્રભુપાર; મં
 પણ જિન પ્રવહસુની પરેં રેલો, તુમેં છે તારણહાર. મંહુ ૪
 નયરી અયોધ્યાનો ધણીરેલો, વિજયા ઉયરે સરહંસ; મં
 જિતશત્રુરાયનો નંદનો રેલો, ધન ઇક્વાકુનો વંશ. મંહુ ૫
 ધનુસય સાઠાચારની રેલો, દેહડી રંગ સતુર; મં
 બાહિંતેર પૂરવલાખનું રેલો, આયુ અધિક મુખપૂર. મંહુ ૬
 પાંચમ આરે તું મલ્યો રેલો, પ્રગટયા છે પુણ્યનિધાન; મં
 સુમતિ મુગુર પદસેવતાં રેલો, રામઅધિક તનુવાન. મંહુ ૭

શ્રી અજિત જિન સ્તવન.

પ્રીતલડી બંધાણીરે, અજિત જિજ્ઞંદશુ;
 કાંઈ પ્રભુ પાખે કાણ એકે મન ન મુહાયજો;
 ધ્યાનની તાલીરે લાગી નેહશુ;

પ્રી ૧

જલદ ધરા જિમ શિવસુત વાહન દાય જો.
 નેહ લેહું મન માહારે પ્રભુ અલજો રહે;

તન ધન મન એ કારણથી પ્રભુ મુક જો,

મારે તો આધારે સાહિબ રાવલો;

અંતર્ગતનું પ્રભુ આગમ કહું મુખજો.

પ્રી ૨

સાહિબ તે સાચેરે જગમાં જાણીએ,
 સેવકનાં જે સહેજે સધારે કાજજો;
 એહવે રે આચરણે કિમ કરીને રહું,
 બિરદ તુમારે તારણ તરણ ઝિહાજજો.
 તારકતા તુઝ માંહે રે શ્રવણે સાંભલી,
 તે ભણી હું આપ્યો છું દીન દયાલજો;
 તુજ કરુણાનો લેહરેરે મુઝ કારજ સરે,
 શું ધણું કહીએ જાણ આગલ કૃપાલ જો.
 કરુણાદિક કીધીરે સેવક ઉપરે,
 ભવ ભવ ભાવક ભાંગી ભક્તિ પ્રસન્નજો;
 મન વંછિત ફલિયાંરે જિન આલમને,
 કરજેહીને મોહન કહિ મનરંગ જો.

પી. ૭

પ્રી. ૮

પ્રી. ૯

શ્રી અજિતનાથજીનું સ્તવન.

(રાગ આશાવરી. માફ મન મોહુરે શ્રી
 વિમાલાચલેરે) એ દશી.

પંથડો નિહાલુરે બીજા જિનતણેરે, અજિત અજિત ગુણધામ;
 જે તેં જીત્યારે તેણું હું જીતિયોરે, પુરૂષ કિરણ મુજનામ. પંથ૦૧
 અરમ નયણ કરી મારગ જોવતોરે, ભૂલો મયલ સંસાર,
 જેણું નયણું કરી મારગ જોઈયેરે, નયણ તે દિવ્ય વિચાર. પંથ૦૨
 પુરૂષ પરંપર અનુભવ જોવતાંરે અધોઅધ પુલાય,
 વસ્તુ વિચારેરે, જો આગમેં કરીરે;
 તો સરણ ધરણ નહીં કાય. પંથ૦ ૩
 તક વિચારેરે વાદ પરંપરાંરે, ખાર ન પહોંચે કાય;

અશિખતે વસ્તુ વસ્તુમતે કહેરે, તે વિરહી જગજોય, પંથ ૪
 વસ્તુ વિચારેરે દિવ્ય નયણ નણોરે, વિરહ પડ્યો નિરધાર;
 તરતમ જોગેરે તરતમ વાસનારે, વાસિત બોધ આધાર, પંથ ૫
 કાલ લખિય લહી પંથ નિહાલશુરે, એ આશા અવિલંબ;
 એ જન છવેરે જિનજી જાણજોરે, આનંદ ધન મતિઅંબ, પંથ ૬

શ્રી અજિતનાથજીનું સ્તવન.

દેખો ગતિ દૈવની. એ દેશી.

જ્ઞાનાદિક શુભ સંપદારે, તુજ અનત અપારં;
 તે સાંભલતાં ઉપનીરે, રૂચિ તેણું પાર ઉતાર.
 અજિત જિન તારજોરે, તારજો દીન દયાલ; અજિત ૧
 જે જે કારણ જેહનોરે, સામગ્રી સંયોગ;
 મલતાં કારણ નીપજોરે, કર્તા તણે પ્રયોગ. અં ૨
 કાર્ય સિદ્ધિ કર્તા વસુરે, લલિતકારણ સંયોગ;
 નિજપદ કારક પ્રભુ મિત્યારે, હોય નિમિત્તહ ભોગ. અં ૩
 અજ કુલગત કેસરી લહેરે, નિજપદ સિંહ નિહાલ;
 તિમ પ્રભુ લકતેં ભવિ લહેરે, આતમશક્તિ સંભાલ. અં ૪
 કારણ પદ કર્તાપણુરે, કરી આરોપ અલોહ;
 નિજપદ અરથી પ્રભુ થકીરે, કરે અનેક ઉમેદ. અં ૫
 એહવા પરમાતમ પ્રભુરે, પરમાનંદ સ્વરૂપ;
 સ્વાદવાદસત્તા રસીરે, અમલ અખંડ અનુપ. અં ૬
 આરોપિત મુખ જામ દેયોરે, જાદ્યો અબ્યાખાધ;
 સમરજી અલિલાખીપણુરે, કર્તા સાધન સાધ્ય. અં ૭
 માહકત સ્વામિત્વતારે, બ્યાપક ભોક્તાભાવ;

કારણતા કારણ દિશારે, સકલ મહું નિજ ભાવ. અં ૮
 મહા ભાસન રમણતારે, દાનાદિક પરિણામ;
 સકલ થયા સત્તા રસીરે, જિનવર દરિસણ પામ. અં ૯
 તિણે નિર્વામક માહણ્યારે, વૈધ ગોપ આધાર;
 દેવચંદ્ર મુખ સાગરે, ભાવ ધરમ દાતાર. અં ૧૦

શ્રી અજિતજિન સ્તવન.

(સ્વામી શ્રીમંધર વિનતી) એ દેશી.

અજિત જિન તુજ મુજ અંતરો, જોતાં દીસે ન કોયરે;
 તુજ મુજ આતમ સારિખો, હાંરે સત્તા ધર્મથી હોયરે. અ. ૧
 જ્ઞાનદર્શન ચરણ આદિ દેધ, ગુણ અછે જેહ અનંતરે;
 અસંખ્ય પરદેશ વહી સારિખા, અછે ઇષ્ટિપરે તંતરે. અ. ૨
 એટલો અતર પણ થયો, હાંરે આવિર્ભાવ તિરો ભાવરે;
 આવિર્ભાવે ગુણ નિપના, તિણે તુજ રમણ સ્વભાવરે. અ. ૩
 રાગ દ્વેષાદિ વિભાવની, હાંરે પરણતિ પરભાવેરે;
 મહણ કરતો કરે ગુણતણો, હાંરે પ્રાણી એહ તિરો ભાવેરે. અ. ૪
 એહ અંતર પડ્યો તુજ થકી, હાંરે તેને મન ધણું દુખરે;
 ભીખ માગે કુણ ધન છતે, હાંરે છતે આહાર કુણ ભૂખરે. અ. ૫
 તુજ અવલંબને આંતરો, હાંરે હલે માહરે સ્વામરે;
 અચલ અખંડ અગુર લહું, હાંરે લહે નિરવધ ઠામરે. અ. ૬
 જે અવેદી અખેદીપણે, અલેશીને અભોગીરે;
 ઉત્તમ પદવર પદોત્તમ, હાંરે થાયે એતન ભોગીરે. અ. ૭

શ્રી અજિતનાથની સ્તુતિઓ.

(મહા ઉઠી વંદ) એ દેશી.

જન્મ ગર્ભે સ્વામી, પામી વિજયા નાર;
છતે નિત્ય પીયુને, અક્ષ કીડન હુંસીયાર.
નિથે નામ અજિત છે, દેરાના અમૃતધારી
મહા જક્ષ અજિતા, વીર વિધન અપહાર. ૧

વિજયા મુત વંદો, તેહથી જયું દિલુંદો;
યંદો, ધીરતાએ ગિરિંદો.
અરવિંદો, જાસ સેવે મુરીંદો;
સેવના સુખ વંદો. ૧

મનન નિવૃત્તિનો, દેહ કંચન જરીનો;
સવિક જન નગીનો, જેહથી મોહ પ્રીનો.
હું તુજ પદ લીનો, જેમ જલ માંહે લીનો;
નયિ હોય તે દીનો, તાહરે ધ્યાને પીનો. ૧

શ્રી અજિતનાથ મહારાજની લાવણી.

શ્રી અજિતનાથ મહારાજ, ગરીબ નિવાજ;
જરૂર જિનવરણ, સેવક શિર નામે તને ઉચ્ચારે અરણ.
કર માફી મારા વાંક, રઝલીયો રાંક, અનંતા લાવમે, અનં
આપ્યો હું તારા શરણ, બલી દુઃખ દવમે;
કોપાદિક ધુકતા ચાર, અરેખર ખારે, લગ્યા મુજકેડે, લા
વલી પામી મારો નાથ, છેક છંછેડે; ૧
આ મુજરો મુજ લાગવાન; કરૂં ગુણગાન, ધ્યાનમાં વરણ
ધ્યાન ૦ સેવક ૦ ૫ ૧ ॥

મેં પ્રણય કર્યો છે પાપ, મુશુળે આપ, કહું કરજોડી; કહું
 મુજ જુઠામાં ભગવાન, ભૂલ નહીં થોડી;
 જીવ હિંસા અપરંપાર, કરી કિરતાર, હવે શું કરવું. હવે
 જહું જહું બોલી, સાચને શું હરવું;
 તુજ બોળામાં મુજ શીશ, જાણ જગદીશ, ગમે તે કરજી. ગમે
 મેં કર્યો જહું કુર્મ, ધરી નહીં ધર્મ, પૂર્ણ હું પાપી, પૂર્ણ
 અવલો ધર્મ તારી આજી, મેંજ ઉત્થાપી;
 મેં મરણ નિંદા ધણી, મુનિ પરતણી, કરી
 પરદારા દેખી લખાડ, હું લલચાયો;
 ડિંકર કહે કેશવસાગ્ર, આજીને વહાલ,

શ્રી રિપભ દેવનાં ચૈત્યવંદનો.

પ્રથમ જિજ્ઞેસર ઋષભદેવ, સંવવૃથો ચવિયા;
 વદિ ચઉથે આપાઠની, શકે સંસ્તાવિયા.
 અઠુની ચૈત્યવદિ તણી, દિવસે પ્રભુ જાયા,
 દીક્ષા પચ તિણહીજ દિને, ચઉનાણી આયા.
 કાચુલ વદિ ઈચારશેએ, જ્ઞાન લહે શુભ ધ્યાન;
 મહાવદિ તેરશે શિવ લહ્યા, પરમાનંદ નિવાન.

રિપભદેવ સ્વામીનું ચૈત્યવંદન

પાલિ નરેસર વંશચંદ, મરદેવા માત;
 પુર રમણી રમણીય જામ, ગાયે અવદાત,
 ચન વર્ણ સમાન કાંતિ, કમનીય શરીર;
 પુંદર ગુણ ગણ વર્ણ લવ્ય. જન મન તરુકીર.

આદીધર પ્રભુ પ્રભુમીયેએ, પ્રભુત મુરમુર વૃંદા;
મન મોદે મુખ દેખતાં, દાન મિદે દુઃખ દંદ. ૩

રિપલદેવ સ્વામીનું ચૈત્યવંદન

અજર અમર અકલંક અરૂઢ, નિરૂઢ અવિનાશી;
સિદ્ધ સરૂપી શંકરે, સંસાર ઉદાસી. ૧

મુખ સંસારે ભોગવી, નહી ભોગ વિલાસી;
છતી કર્મ કષાયને, જે મર્યાદા જિતકાસી.

દાસી આશી અવગબીએ, સમીચીન સર્વાંગ;

નય કહે તસ ધ્યાને રહો, જિમ હોય નિર્મલ અંગ. ૨

અથ શ્રીઆપુણનું સ્તવનામ્યિત્ત ચેતોરે, ॥ અંબદેવ ॥

આદિ જિજ્ઞેસર પૂજતાં, દુઃખ મેટારે.

આપુણક દૃઢ ચિત્ત, ભવિ જઈ ભેટારે;

સજવાડે દેહરાં નમી, દુઃખ ચાર પરિમિત નિત્ય. ૧

શીશ ગજખલ પદમાવતી દુઃખ ચક્રેશરી દ્રવ્ય આપ્યું ૧૦

સંખ દિગ્ધે અંગી સરિ દુઃખ પાંચ કોશ વહે આપ્યું. ૧૦ ૨

પાર પાદસાહ છતીને દુઃખ વિમલ મંત્રી આદહાદ ૧૦

દ્રવ્ય ભરી ધરતી કીયો, દુઃખ રૂપજ દેવ પ્રાસાદ. ૧૦ ૩

મિહુતર અવિકા આઠશે દુઃખ બિંમ પ્રમાણ કહાય ૧૦

પજરશે કારીગરે દુઃખ વર્ષ ત્રિકે તે થાય. ૧૦ ૪

દ્રવ્ય અનુપમ અરચિયું દુઃખ લાખ ત્રેપન ખારકોડ ૧૦

મવત દરા અઠ્યાશીયે દુઃખ પ્રતિષ્ઠા કરી મનહોડ ૧૦ ૫

દરાણી જેઠાણીના ગોખડા દુઃખ લાખ અઢાર પ્રમાણ ૧૦

સુરુપાણ તેજપાલની દુઃખ એ દોઢ કાંતા જાણ. ૧૦ ૬

મૂલ નાયક નેમીસર હું ચારશે અડશકિ ખિંખ ભા
 રૂપલ ધાતુમધ દેહરે હું એકસો પીસ્તાલીશ ખિંખ ભા ૭
 ચૌમુખ ચૈત્ય જૂહારિયે હું કાઉન્સગીયા ગુણવંત ભા
 બાણ મિત તેહમાં કહું હું અગન્યાસી અરિહંત ભા ૮
 અચલ ગઢે પ્રભુજી વણા હું જાત્રા કરો હુશિયાર ભા
 કાહિ તપે ફલ જે લહે હું તે પ્રભુ લક્ષિ વિચાર ભા ૯
 સાલંખન નિરાલંખને હું પ્રભુ ધ્યાને લવપાર ભા
 ચંગલ લીલા ખામિયે હું પીર વિજય જયકાર ભા ૧૦ મંત્રિ

॥ અથ શ્રી અર્ધુદગિરિનું સ્તવન ॥

સાલો ચાલોને રાજ, ગિરિધર રમવા જઇએ ॥ એ દેશી
 આવો આવોને રાજ, શ્રી અર્ધુદગિરિ જઇએ,
 શ્રી જિનવરની લક્ષિ કરીને, આતમ નિર્મલ થઇએ આ
 એ આંહણી.

વિમલ વસંતના પ્રથમ જિણેસર, મુખ નિરખે મુખ પદ્મજી,
 નંપક કેતકી પ્રમુખ કુસુમવર, કંઠે દોહર ઠવીયે. આ ૧
 જમણે પાસે લુણ વસંત, શ્રી નેમીસર નમીયે,
 રાજિમતી વર નયણે નિરખી, દુઃખ દોહગ સવિ ગમીયે. આ ૨
 સિદ્ધાચલ શ્રી રૂપલ જિનેશ્વર, રૈવત નેમ સમરીયે,
 અર્ધુદગિરિની યાત્રા કરતાં, ચિહ્ન તીર્થ ચિત્ત ધરીયે. આ ૩
 મંડપ મંડપ વિવિધ કોરણી, નિરખી હિયડે ઠરીયે,
 શ્રી જિનવરના ખિંખ નિહાલી, નર લવ સફલો કરીયે આ ૪
 અવિચલ ગઢ આઢીશ્વર પ્રભુમી, અશુભ કર્મ સવિ હરિયે;
 પાસ શાંતિ નિરખી જખ નયણે, મન મોહું ડંગરીયે આ ૫

પાજે ચડતાં ઉજમ વાધે, જેમ થાડે પાખરીયે,
 સકલ જિનેસર પૂજી કેસર, પાપ પડલ સવિ હરિયે. આં ૧
 એક ધ્યાને પ્રભુને ધ્યાતાં, મનમાંહિ નવિ કરીયે;
 જ્ઞાનવિમલ કહી પ્રભુ મુપસાયે, સકલ સંક મુખ કરીએ.
 આં ૨ ઇતિ.

॥ અથ શ્રી આયુજનું સ્તવન ॥

કોઇ લો પવંત કુંધલો રેલો ॥ એ દેશી ॥

આમુ અચળ રણીઆમણો રેલો, દિલવાડે મનોહાર, મુખકારીને;
 વાદ લીએ જે સ્વર્ગચુરે લો, દેવલ દીપે ચાર, બલિકારીને
 ભાવ ધરીને ભેટીએરે લો, એ આંકણી.

બાર પાતશાહ વરા કિયારેલો, વિમળ મંત્રીસરસાર મું
 નેલે પ્રાસાદ નિપાછ્યોરે લો, રિખમજી જગદાચાર બંદરખા
 નેહ ચૈત્યમાં જિનવડ રેલો, આઠશેને બોતેર મું
 જે દાંડે પ્રભુ સાંભરેરે લો, મોહ ક્યો જેણે જેર બં ૩ લા.

દ્રવ્ય ભાવથી તિમ વરીરે લો, દીધી દગ્ગાલ કાજ મું
 ચૈત્ય તિહાં મંડાવોચુરે લો. લેવા શિવપુર રાજ બં ૪ આં
 પદરશે કારીગરોરે લો. દીવી ધરા પ્રત્યેક મું

તેમ મર્દનકારક વળીરે લો, વસ્તુપાળ એ વિવેક બં ૫ આ.
 કારણી ધોરણી તિહાં કરીરે લો, દીઠે બને તે વાત મું
 પશુ નવિ જાએ મુખે કહીએરે લો, સુરચુર સમ વિગ્યાન.

બં ૬ આં

પ્રભુ વરસે નીપતોરે લો, તે પ્રાસાદ ઉત્તમ મું
 આરોગ્ય ત્રેપન લક્ષનેરે લો, અરચ્યા દ્રવ્ય ઉછરંગ બં ૭ આં

દેશી જોડાચીના ગોખારે લો, દેખતાં હરખ તે થાય મુઠ
 લાખ અઢાર ખરચીઆરે લો, ધન ધન એનીમાય ખ૦૮ આ
 ખા નાયક નેમીસરે લો, જનમ થકી બ્રહ્મચાર મુઠ
 નિજ સત્તા રમણી થયોરે લો, ગુણ અનંત આધાર, ખ૦૯ આ
 આરશેને અઢશઠ ભતારે લો, જિનવર બિંખ વિશાલ મુઠ
 આખ ભરે મેં ભેટીઆરે લો, પાપ ગયા પાયાલ ખ૦૧૦ આ
 રિખખ વાતુમય દેહરે લો, એકથો પીસતાલીશ બિંખ૦ મુઠ
 એકામ એત્ય બુહારીએરે લો, મરૂવરંમાં જેમ અંખ, ખ૦૧૧ આ
 બાજુ કાઉસ્ત્રાંગેઆ તેહમારે લો, ઓગણાંશી જિનરાયમુઠ
 અંખ ગરે ખડુ જિનવરારે લો, વંદુ તેના પાય ખ૦૧૨ આ
 વાતુમય પરમેશ્વરારે લો, અદ્ભુત બસ સ્વરૂપ મુઠ
 એકામ જિન વંદતારે લો, થાએ નિજ ગુણ બૂપ, ખ૦૧૩ આ
 અઢારશે ને અઢારમારે લો, ચૈત્ર વદ ત્રિજ દીન મુઠ
 પાલનપુરના સંધશું રે લો, પ્રજુમી થયો ધનધન ખ૦૧૪ આ
 તમ શાંતિ જગદીસરે લો, બત્રા કરી અદ્ભુત મુઠ
 જે દેખી જિન સાંભરેરે લો, સેવા કરે પુરહંત, ખ૦૧૫ આ
 એમ બજી આબુનજીરે લો, બત્રા કરશે જેહ મુઠ
 જિન ઉતમપદ પામશેરે લો, પદ વિજય કહે તેહ, ખ૦૧૬ આ

અથ શ્રી આબુજીનું સ્તવન.

આબુ પર્વત રૂઆડોરે લાલ, ઉથા તેગાઉડા બારે આદી-
 સર દેવ,
 પાએ અહતાં દોહિસોરે લાલ, જિહાં નથી પુન્યનો પારરે.
 આ૦ આબુ૦ ૧ એ આંકણી.

હોલાં આદીસર જીહારીયેરે લાલ, પછે સહુ પરિવારે. આં
વળતા નેમીસર જીહારીયેરે લાલ, મુક્તિતણે હાતારે આં

આખું ૨

દશ સામાં દાય જોડલાંરે લાલ, વિમલ મેહેતો ચડ્યા તુ
રંગરે. આં

પરતપાલ તેજપાલનાં જોડલાંરે લાલ, ચામર હલે દાયઅંગરે
આં આખું ૩

રાણી જોડાણીના આરીયારેલાલ, ખરવ્યા તે લાખ અદારે. આં
પાખરે પર કોરણીરે લાલ, સોનું ઘડે સોનારે, આં ૪

મકાવન આરસીયા ભલારે લાલ, મુખડ કેશર ચંગરે આં
જોડા તેવંત્રીના ઝાડુવારે લાલ, જણે પ્રીયશું પ્રીતમ રંગરે
આં આખું ૫

નચલગિરિ વધામણારે લાલ, ચૌમુખ પ્રતિષ્ઠા ચારે આં
વલી વલી સેવક વિનવેરે લાલ, આવાગમજી નિવારે. આં
આખું ૬

શ્રી રિપભ દેવજીની સ્તુતિ. થોય જોડો.

પરમ મુખ વિલાસી, શુદ્ધ ચિદ્રુપ લાસી;

સહજ રૂચી વિકાસી, મોક્ષ આવાસ વાસી.

મદમદન નિવાસી, વિશ્વથી જે ઉદાસી;

ઝપભજિન અનાસી, વંદીયે તે નિરાસી. ૧

જિનવર હિતકારા, પ્રાપ્ત સંસાર પારા;

કૃતકપટ વિદારા, પૂર્ણ પુણ્ય પ્રચારા.

કર્ણમલ મહાહારા, મર્દિતા નંગ ચારા;

કૃપામિપિન કુઠારા, પાણ્યે ત્રેમચારા. ૨

પ્રખલ નયન પ્રકાશા, શુદ્ધ નિશ્ચેપવાસા;
 વિવિધ નય વિજ્ઞાસા, પૂર્ણ નાજાવલાસા.
 પરિહરિ તકદાસા, દત્ત દુર્વાદિવાસા;
 અવિજન મુણિખાસા, જૈનવાણી જ યાસા.
 મકલ મુર વિશિષ્ટા, પાલિતા નેક શિષ્ટા;
 ગરિમ ગુણ ગરિષ્ટા, નાસિતા શેષરિષ્ટા.
 જનમ મરણ નિષ્ટા, દાન લીલા પદિષ્ટા.
 હરવ મકલ દુષ્ટા, દેવચક્ર વરિષ્ટા.

શ્રી રિપભ દેવળની : લાવણી.

પોતા નિત નમું નાલિનંદન, ચરણપર ચડે કેમર ચાંદન
 કરત સખ હંદ્રાદિક ખંદન, કટત હે કરમોંકા ફંદન.
 ચાપો તે શિવપુરકો સાધન, સર્વ જીવનકું મુખ કોન
 જિનંદગુણ જિનદાસ ગાવે, શીસ ચરણોંસે નમાવે.

અષ્ટાપદજ ચૈત્યવંદન, સ્તવન. સમુદાય.

અથ શ્રી ચોવીશ જિનના સમકેત ભવમણ્વતીદ
 ચૈત્યવંદન.

પ્રથમ તીર્થંકર તણાહુવા, ભવ તેર કહીજે;
 શાંતિતણા ભવ બારસાર, નવભવ નેમ લહી જે.
 દશભવ પાસ જિજ્ઞંદના, સત્તાવીસ શ્રી વીર;
 એક તીર્થંકર ત્રિહુ ભવે, પામ્યા ભવ જલતીર.
 જિહ્વાથી સમકિત ફરશીયું એ, તિહાંથી ગણિએ તેહ.
 શ્રીર વિમલ પંડિત તણે, જ્ઞાન વિમલ ગુણનેહ.

અથ તીર્થંકર રાશીનું ચૈત્યવંદન.

શાંતિ નમિ મહત્તી મેવ છે, કુંથુ અજિત વૃષ ભાતિ;
 શબ્દ અભિનંદન મિથુન, ધર્મે કરકસિંહ સુમતિ. ૧
 કન્યા પદ્મ પ્રભુ નેમ વોર, પાસ સુપાસ તુલાઝ્મિ;
 રાશિ વૃશ્ચિક ધન ઝડાભદેવ, સુવિધિ સીતલ જિનરાવ. ૨
 મહાર મુવત ઐયાંતને એ, બારમા ઘટ મીન ફીલ;
 દિગ્ગત અનંત અર નામથો, મુખિયા શ્રી શુભચીર. ૩

અથ ચોવીશ જિનના વર્ણનું ચૈત્યવંદન.

પદ્મ પ્રભને વામુત્તમ્ય, દાય રાતા કંદિયે;
 અંદ્ર પ્રભને સુવિધિનાથ, દો ઉજ્જવલ લલિયે. ૧
 મહીનાથને પાથે નાથ, દો નીલા નિરખા;
 મુનિમુદ્રાને નેમનાથ, દો અંજન સરિખા. ૨
 રંણે જિનકંથન સમા, એવા જિન ચોવાસ;
 ધીર વિમળ પંડિતતથો, જ્ઞાન વિમળ કહે શિખા. ૩

અથ શ્રી અષ્ટાપદજીનું સ્તવન.

કુંઅર ગભારો નજરે દેખતાંછ, એ દેશી.
 અંટે અઠદસ દાય વહીયેછ, વર્તમાન જગદીશરે;
 અષ્ટાપદ ગિરિ ઉપરેછ, નમતાં વાધે જગીશરે. અ૦ ૧
 ભગવત ભરતપતિ જિન મુખેછ, ઊચ્ચરિયાં વ્રત બારરે;
 દમન મુદ્ધિને કારણેછ, ચોવીશ પ્રભુનો વિહારરે. અ૦ ૨
 ક્રિયાપણુ કોશતિગ કહ્યુંછ, યોજન એક વિસ્તારરે;
 નિજ નિજ આન ભરાવીયાંછ, બિંબસ્વપર ઉપગારરે. અ૦ ૩
 અષ્ટાપદિક અંટે દાહિલેછ, પશ્ચિમે પડેમાવડ આઠરે;

અનંત આદે દશ ઉતારેછ, પૂર્વ રિખલ વીર પાઠરે. ચૈ ૦
 રિખલ અગિત પર્વે રહ્યાછ, એ પણ આગમ પાઠરે;
 આત્મશક્તે કરે જાતરેછ, તે લવિ મુક્તિવરે હજી આઠરે. ચૈ ૦
 દેવો અચલો શ્રી સિદ્ધાચલેછ, હુવા અસંખ્ય ઉદારરે;
 આજદિને પણ એણે ગિરિછ, અગમગ ચેત્ય ઉદારરે. ચૈ ૦
 રહ્યો ઉત્સાહિની લગેછ, દેવ મહિમા ગુણ દાખિરે;
 સિંહ નિપદાદિત્તિ ચિરપણેછ, વસુદેવ હિંદની શાખરે. ચૈ ૦
 કવલો જિનમુખ મં મુણ્ણેછ, એણે વિધે પાઠ પઠાવરે;
 શ્રી શુભવીર વચન રસેછ, ગાયો રિખલ શિવ ઠાયરે. ચૈ ૦

અથ અષ્ટાપદ તીર્થ સ્તવન.

તીર્થ અષ્ટાપદ નિત્ય તમીચે, જ્યાં જિનવર અહીંશછ.
 ગણિમય ત્રિવિ ભગવ્યાં ભરતે, તે વંદુ નિત્ય દીસછ. તી ૦
 વિજ નિજ ઠેઠ પ્રમાણે મરતિ, દીકડે મનડું મોહેછ;
 ચેતાર અહીં ઠમ દાવ ઈશીપરે, જિન ચોવીશે સોહેછ. તી ૦
 અત્રીશ કોશનો પર્વત ઉચો, આઠ તિહાં પાવડીયોછ;
 અકેકી ચઉકોશ પ્રમાણે, નવિ જાયે કોઈ ચડીયોછ; તી ૦
 ગાતમ રવામી ચડીયા લખ્યે, વાંધા જિન ચોવીશછ;
 જગચિંતામણિ સ્તવન ત્યાં કોઈ, પૂગી મનની જગીશછ. તી ૦
 તફ લવ મોક્ષ ગામિ જે માનવ, એ તીર્થને વાંદેછ;
 જ્યાં જિવાચારણ વાંદે, તેતો લખિ પ્રસાદેછ. તી ૦
 સાઠ સહસ મુત સમર ચઢીના, એ તીર્થ સેવતાછ;
 બારમા દેવ સોઢે તે પોહોતા, લહેશે મુખ અનંતાછ. તી ૦
 કવનમય પ્રસાદ ઇહાં છે, વંદન કરવા યોગ્યછ,
 એ અધિકાર છે આવરણ સૂત્રે, જે જે હુ ઉપયોગછ. તી ૦

નિહાં આદસર મુકતે પોહોતા, અવિચલ તીરથ એહણ;
જસનંત સાગર શિખ્ય પય પે, જિનેંદ્ર વધતે નેહણ. તીર્થ

અથ અષ્ટાપદ સ્તવન.

અજિત જિજ્ઞંસુ પ્રીતડી. એ દસી.

શ્રી અષ્ટાપદ ઉપર, જાણી અવસર હો આઘ્યા આદિનામકે;
ભારે ચોરાડ ઇંદ્રશું, સમોશરણે હો મલ્યા મહોરા સાથકે.

શ્રી અષ્ટાપદ ૧

વિનિતાપુરથી આવિયો, બહુ સાથે હો વધી ભરત ભૂપાલકે;
પાંદી હમયડે હેજશું, તાત સરતી હોનીકે નયણ નિહાલકે.

શ્રી અષ્ટાપદ ૨

લીય લાખેણા લામણા, કહે વયણા હો મહારા નયણા ધનકે;
વિજુ શાંકલે વિજુ દોરડે, બાંધી લીધું હો વાહાણા તેં મનકે.

શ્રી અષ્ટાપદ ૩

લખુભાઈએ લાડકા, તેં તો તાતણ હો રાજ્યા હમયા હજુરકેલ;
દશના મુજી વાંદી વદે, ધન છવડા હો જે તરે ભરપૂરકે.

શ્રી અષ્ટાપદ ૪

હુજ પ્રમે પુરિઓ, આ ભરતે હો આગળ જગદીશકે;
તીર્થંકર કેતા હોસે, ભણે રૂપભણ હો અમ્મ પછી ત્રેવીશકે.

શ્રી અષ્ટાપદ ૫

આધની શામળી તેરસે, પ્રભુ પામ્યા હો પદ પરમાનંદકે;
જાણી ભરતેસર ભણે, સસનેહા હો નાભોરાયના નંદકે.

શ્રી અષ્ટાપદ ૬

મન એહણ દિન કેરલા, મુજ સાથે હો રસણા નવિ લીધકે;

હેજ હૃદયાનો પરિહરી, આજ ઊઠા હો અપોલડા કીધો
શ્રી અષ્ટાં ૦

વિષ્ણુ વાંકે કાં વિરચિયા, તેં ત્રોડયો હો પ્રભુ પ્રેમનો ત્રામકો
દે ભરતને બૂજવ્યા, દોષ મદીઓ હો એહ જિન વીતરાગકે
શ્રી અષ્ટાં ૦

ઝાક મૂકી ભરતેશરૂ, વાદિકને હો વલી દીધો આદેશકે;
બુજ કરો જિન થાનકે, સંચરયા હો તાતણ રિસહેસકે.
શ્રી અષ્ટાં ૦

વલી બંધવ બીજા સાધુના, તિહાં કીધા હો ત્રણ જૂલ અનુપકે;
ઊંચો ફટકનો રૂટરો, રૂખી ડૂંગર હો હરખ્યો ભણે ભૂપકે
શ્રી અષ્ટાં ૦

રાત કનક ચૂલ ફકડો, ક્યો કંચન હો પ્રાસાદ ઉત્તંગકે;
ચોખારો ચૂપે કરી, એક જોયણ હો માને મનરંગકે. શ્રી અષ્ટાં ૦
સિદ્ધ નિષદા નામનો, ચોરાસો હો મંડપ પ્રાસાદકે;
ત્રણ કોશ ઊંચો કનકમય, ધ્વજ કલશે હો કરે મેરુશું વાદકે.
શ્રી અષ્ટાં ૦

વાન પ્રમાણે લંછને, જિન સરખી હો તિહાં પ્રતિમા કીધકે;
દાય ચાર આઠ વલી દશ ભણો, રૂપભાદિક પૂરવ પરસિદ્ધકે
શ્રી અષ્ટાં ૦

રૂચનભણી કમલે ઠવી, પ્રતિમાની હો આણી નાસિકા જોડકે;
રવ ૭૨ રંગ મંડપે, નીલ તોરણ હો કરી કોરણી કોડકે.
શ્રી અષ્ટાં ૦

બંધવ બહિન માતા ભણી, મહોટી મૂરતિ હો મહિરત ભરાયકે;
મરૂદેવા મયગલ ચઢી, સેવા કરતી હો નિજ મૂર્તિ પાયકે.
શ્રી અષ્ટાં ૦

પાડિહેરા છત્ર ચામરા, યજ્ઞાદિક હો કીધા અનિરોધકે;
મોમુખ ચતુર ચક્રેશ્વરી, ગઢવાહી હો કુંડ વાવિ વિશેષકે.

શ્રી અષ્ટાં ૧૬

મનિષ્ઠા પ્રતિમાત્મકો, કરાવે હો રાજા મુને હાથકે;
જગ સ્વાય પ્રભાવના, સંધ લઈને હો ખરચી ખરી હાથકે.

શ્રી અષ્ટાં ૧૭

પાને અરે પાપીયા, મત પાડો હો કોઈ વાર આ ઠાંકે;
એક એક બેયક આંતરે, ઇમ ચિંતયો હો કરી પાવડી આંકે.

શ્રી અષ્ટાં ૧૮

દાન પ્રભાવે ઢેહરો, રહેશે અનિચલ હો છૂપા આરા સીમકે;
વાંદે જે આપ લખી દરી, નર તેજે ભર હો ભવસાગર સીમકે.

શ્રી અષ્ટાં ૧૯

દેનાશ નગરીના રાજ્યા, કીઓ દરિમલ હો કાં એમ કરો હીલકે;
અરથી હોય ઉતારણા, મત રાખો હો અમશુ અલખાલકે.

શ્રી અષ્ટાં ૨૦

મન માન્યાને મેલવે, આ ઠાંકે હો તે ન મલે મિતકે;
આંતરજમી મહ્યા પખે, કિમ વસે હો રંગ લાગો ચિતકે.

શ્રી અષ્ટાં ૨૧

રૂપભલુ શિવ વદુ વર્યા, ચાંદલીઆ હો તે ઉદ્ધમ દેખાડકે;
ભલે ભાવે વાંદી કરી, માંગુ મુઝિનો હો મુજ ભાર ઉઘાડકે.

શ્રી અષ્ટાં ૨૨

અષ્ટાવદની મતરા, ફલ પામે હો ભવિ આ ભલે ભાસકે;
ધી ભાવ નિઝવ ઉવઝગાવનો, ભાવ ભાવે હો ફલે સમસી આસકે.

શ્રી અષ્ટાં ૨૩

અથ શ્રી અષ્ટાપદજનું સ્તવન.

ખનકું તે માહારં મોકલે માહારા વાહાલાજીરે. એ દેશી.

અષ્ટાપદ અરહંતજી મારા વાહાલાજીરે;

આદિસર અવધાર, નમીએ નેહશુ; મારા.

દશ હજાર મુખિંદ શુ, મારાં વરીઆ. શિવ વશુ સાર. નં ૧

ભરત બૂપ ભાવે યો મારાં વ્યઉ મુખ ચૈત્ય ઉદાર; નં મારાં

જનવર ચોવીશે જિહાં મારાં આપ્યા અતિ મનોહાર.

નં મારાં

વરણ પ્રમાણે ગિરાજતા મારાં લંછનને અલંકાર; નં મારાં

સમ નામાએ શોભતા મારાં ચિહ્ન દિશે ચાર પ્રકાર. નં મારાં

મંદાદરી રાવણ તિહાં મારાં નાટક કરતા વિચાર; નં

પુરી તાંત તવ રાવણે મારાં નિજ કર વાંછા તતકાળ. નં

હારી વળતી તેણે સામે મારાં પણ નવી તોડશું તે તાન; નં

તીર્થેકર પદ બાંધીઉ મારાં અદ્ભુત ભાવશુ ગાન. નં

નિજ લખિય ગૌતમ ગુરૂ મારાં કરવા આવ્યા તે જાત. નં

જમ ચિંતામણિ તિહાં કર્યો મારાં તાપસ યોધ વિખ્યાત. નં

એ ગિરિ મહિમા મોટકો મારાં તેણે ભવે પામે જે સિદ્ધિ; નં

તે નિજ લખિય જિન નમે મારાં પામે શાશ્વતા રિદ્ધિ. નં

પદમ વિજય કહે એહના મારાં કેહેતાં કરૂં વખાણ. નં

પીરે સ્વમુખે વરણ્યો મારાં નમતાં કોહ કલ્યાણ. નં મારાં

શ્રી અષ્ટાપદજનું સ્તવન.

અષ્ટાપદ ગિરિજાના કરણકું, રાવણ પ્રતિહરી આસા;

પૂરક નામે વિમાનમાં બેસી, મંદાદરી સુહાયા.

મી જિન પૂછ લાલ, સમકિત નીરમલ કીજે;
 નયણે નીરખીલાલ, નરભવ સફલોકીજે;
 હ્રદયે હરખીલાલ, સમતા સંધ કરીજે; એ આંકણી.
 ચઉમુખ ચઉગતી હરણ પ્રસાદે, ચઉવિસેજિન બેઠા;
 ચઉદિસિ સિંધાસન સમ નાસા, પુરવદિસિ દાય છઠા શ્રીગર.
 ચાંભવ આદે દક્ષણ ચારે, પશ્ચીમે આઠ સુપાસા;
 પર્વતઆદિ ઉત્તર દિસિ જાણે, એવંછન ચઉવિસા. મીઠ
 બેઠા સિંહતણે આકારે, જિણહર ભરતે કિંવા;
 રણ્ય બિંબ મરતિ થાપીને, જગ જસવાદ પ્રસિદ્ધા. મીઠ
 રે મદોદરી રાંણી નાટક, રાવણ તંતી બજાવે;
 આફલ વિષ્ણુલાલ તંબુરે, પગરવ ઠમઠમકાવે. મીઠ
 ભક્તભાવે ઇંમ નાટીક કરતાં, ઝુંટિતંતી વીચારે;
 સાંધી આપ નસા નીજ કરની, લણુ કલાસયું તતકાલે. મીઠ
 દબ્ય ભાવસયું ભક્તિ ન ખંડી, તે અક્ષયપદ સાંધે,
 સમકિત સરતર ફલ પાંખીને, તીર્થંકર પદ બાંધે. મીઠ
 પશ્ચિપરે ભવીજન બે જિન આગે, બહુપરે ભાવના બાંધે;
 જ્ઞાનવિમલ ગુણ તેહના અહનીસ, સરનર નાયક ગાંધે. મીઠ

અથ ચતુર્વિંશતિ જિન સ્તુતિ.

નામે ચાજિત વાસુપૂજ્ય સુવિદ, શ્રેયાંસ પદ પ્રભાવ;
 શાંતિશશિ સભવાર મુમતિન, નેમિ નમિ શીતલન.
 પાર્શ્વ સુપાર્શ્વ વીર વિમલા, નતાન્તથા સુમત;
 મહાસ્યકિન નૌનુતજિના, ને તાંચતુર્વિંશતીન.
 પુદ્ગલ વિદેહ પુન્કરવર, દીપાર્દ સદ્ગતકી;

ખરેષુ પ્રવરેષુ યેષુ ભરતે, જૈરાવતેષુ સ્થિતા,
નમ્રાખંડલ મંડલી મધુકર, શ્રેણીભિરાસેવિતા;
સ્તેષાં તીર્થ કૃતાં મુદે ભવવૃત્ત, પાદારવિંદ્યયી.

દિપાદાદિ પદ્મયી સમભવન્, મૂલં ખભૂવુર્ધલા;
ન્યાન્યાર પ્રમુખાંગ કાલ વિપુલા, સાખા પ્રસાખાન્યા
જ્ઞાનાનિ પ્રસવોદય ફલમભૂત, સ્વર્ગાદિ સંપન્નયે,
યત્કાસૌજન્યતાં જિનાગમ મહા, વૃક્ષશ્ચિર ભૂતલે.

ગારોતેરભિ ગામિનીપવિધરા વજ્રકુશા મૃખલા;
મુક્તા ચક્રધરા ફણીંદ્ર મહિષી, સર્વાયુધા રોહિણી,
પદ્મમી મૃગગામિની દુમકરા, કાલી મહાકાલિકા;
આતમ્યા સહયોડ સાપિ કુશલા, નેતાઃ પ્રયન્નકૃત્વં તા

ચૈત્યવંદન.

આજ દેવ અરિહંત નમુ, સમરં તારં નામ;
જ્યાં જ્યાં પ્રતિમા જિનતણી, ત્યાં ત્યાં કરં પ્રજ્ઞામ.

ગરુડે શ્રી આદિદેવ, નેમ નમુ ગિરનાર;
તારંગે શ્રી અજિતનાથ, આખૂ કપલ ભૂદાર.

અષ્ટાપદ ગિરિ ઉપરે, જિન ચોવીશે ભેય;
મહિમય મૂરતિ માનશું, ભરતે ભરાવી સેવ.

કર્મત શિખર તીરથ વડું, જિહાં વીશે જિન પાવ;
વેલારકગિરિ ઉપરે, શ્રી વિરજિનેશ્વર રાવ.

માડવગઢનો રાજિયો, નાર્મદેવ સુપાસ;
કપલ કહે જિન સમરતાં, પહોચે મનની આશ.

અથ શ્રી પંચ પરમેષ્ઠિ વૈભવંદન.

ભાર ગુણ અરિહંત દેવ, પ્રજ્ઞામિ જે ભાવે;
સિદ્ધ આઠગુણ સમરતાં, દુઃખ દોહગ બાવે.
આચારજ ગુણ છત્રીશ, પચવીશ ઊવચ્ચય;
સત્તાવીશ ગુણ સાધુના, જપતાં મુખ ચાવે.
અઘોરોત્તર સયગુણ મલિએ, એમ સમરો નવકાર;
બીર વિમલ પઠિતતણા, નવ પ્રમથે નિતસાર.

અથ શ્રી સમેત શિખરજિરિનું સ્તવન.

કીર્તી કરી શ્રેષ્ઠ આવિઓ. ॥ એ દર્શી.

નમેત શિખર જિન વાદ્યે, મહોદ્ધં તીરથ એહરે;
પાર પમાડે ભવતણા, તીરથ કહિયે તેહરે. સં ૧
અશ્વિતથી સુમનિ જિજ્ઞંસ લગે, સહસ્ર મુનિ પરિવારે;
પદ્મપ્રભુ શિવ સુખ વર્યા, ત્રણસેં અઠ અણગારે. સં ૨
પાંચશે મુનિ પરિવારશુ, શ્રી સુપાસ જિજ્ઞંસરે;
ત્રણપ્રભુ શ્રેયાંસ લગે, સાથે સહસ્ર મુર્ખીદરે. સં ૩
કહનર મુનિરાજશુ, વિમલ જિનેશ્વર સિદ્ધારે;
સાત સહસ્ર શું ચઉદમા, નિજ કારણ વર કોધારેસ. ૪
એકસો આઠશુ ધર્મજી, નવશે શું શાંતિનાથરે;
કૃત્યુઅર એક સહસ્ર શું, સાચો શિવપુર સાથરે. સં ૫
મહિનાથ શત પાંચશુ, મુનિ નમિ એક હજારરે;
તેત્રીશ મુનિયુત પાસજી, વરિયા શિવસુખ સારરે. સં ૬
સત્તાવીશ સહસ્ર ત્રણસેં, ઉપર ઓગણ પંચાશરે;
જિન પરિકર બીજા કેમ, પામ્યા શિવપુર વાસરે. સં ૭

એ વાંસે જિન એણે ગિરિ, સિદ્ધા અણુસણુ લેખરે;
પદ્મવિજય કહે પ્રણુમીને, પાસ સામલનું ચેખરે. સ. ૮

અથ સમેત શિખરજનું રતવન.

જહ પુને લાલ, સમેત શિખરગરિ ઉપર પાસજ સામલા,
જિન ભક્તિલાલ, કરતાં જિનપદ પાવે દલે ભાવ આમલા.
એ આંકડી.

છરી પાલી દર્શન કરિયે, ભવ ભવ રાચિત પાતક દુરિયે,
નિજ આત્મ મુખ્ય રશે ભરિયે. જહં ૧

એ ગિરિવર નિત્ય સેવા કીજે, જમ શિવ મુખ્યાં કરમાં લીજે,
ચિદાનંદ મુખારસ નિત્ય પીજે. જહં ૨

ગિરિમાં શિવરમણી વરવા આપ્યા, અજિતાદિક પીશે જિનરાયા,
બહુ મુનિવરયુગ શિવ વધુ પાયા. જહં ૩

તેણે એ ઉત્તમ ગિરિ જાણ્યા, કરે સેવા આતમ કરી શાણ્યા,
એ કરી કરી તણી આવે ટાણ્યા. જહં ૪

તુમે વન કન કંચનની માયા, કરતાં અશુભ કીની ધાયા,
કિમ તરશે વિગુ એ ગિરિરાયા. જહં ૫

ધ્રમ શુભમતિ વચન મુખી તાજાં, એ ભજે જગમુર આતમ રાગા.
ગિરિ કરશે ઘરી મન શુચિ માગા. જહં ૬

સંવતસર રિધિ ગજચંદ સમે, કાશુખ, સુદિ ત્રીજ ખુબવાર ગમે;
ગિરિ દર્શન કરતાં ચિત્ત રમે. જહં ૭

પ્રભુપદ પદ્મતણી સેવા, કરતાં નિત્ય લલિયે શિવ મેવા,
કહે રૂપ વિજય મુજ તે હેવા. જહં ૮

અથ સમેત શિખર ગિરિ સ્તવન.

આજ મુખનાદિન ઉગીયાહો શ્રીગિરિરાજ નિરખીયા. એ દેશો
આજ સફલ દિન ઉગ્યો હો, શ્રી સમેત શિખરગિરિ ભેટીયા;
તેં જાગ્યા પુણ્ય આંકુર, જુલ અનાદિની ભાગી હો અજભાગી

સમક્ષિત પાસના

સૌં પ્રગટયો આનંદ પૂર આજ ૬ ૫

વિષમ પહાડની ઝાહાડી હો નદી આડી ઓસંધી બધી.

કાંઈ ઓસંધ્યા બહુ દેશ;

શ્રી ગીરિરાજને નિરખી હો મન હરખી દુઃખમાં પાસંયા.

જુજ પ્રગટયો ભાવ વિશેષ. આજ ૬ ૭

વીસે ટુકે ભક્તે હો ભલી યુગને વીસે જિનપાત.

ખ ભેટયા ધરી બહુ ભાવ;

રામલા પાસજી પુજ્યા હો તવ જુજ્યા મોહાવિદ ૧૨૫.

એ તીરથ ભવજલ નાવ; આજ ૭ ૩

તીરથ સેવા મેવા હો મુજ હેવા લેવાને બધું

તે પામ્યો પુરજી આજ;

તોન જીવન ઠકુરાઈ હો મુજ આઠ સઘળી હાસમે,

મુજ સિધાં સઘળાં કાજ; આજ ૭ ૪

પાસ આશ મુજ પુરે હો દુઃખ સુરે શામળીયો સદા,

તેવોસમે મહારાજ,

એ પ્રભુના પદ પદ્મે હો મુખ સદમે મુજ મન મોહું.

જાને રૂપ વિવિધ કહે આજ, આજ ૭ ૫

અથ સમેત શિખર ગિરિ સ્તવન.

વીંધુઓ વીંધુઓ શુ' કરોરે રસીઆ, એ રસી.	
તીરથ તીરથ શુ' કરોરે રસીઆ, તીરથ ભેટ્યાની બડી મોજા.	
રસીઆણ ચાલોને તીરથ ભેટીએ, ભવસાયર તરિયે જિજ્ઞેરે, ૨૦	
કીણયે કરમની બોજ રસીઆણ	ચાલોને ૧
પાપન પુરવ દેશમાંરે, રસીઆ	
સમેત શિખર ગિરિરાજ, રસીઆણ	ચાલો ૦
દર્શન કરતાં એહનારે, રસીઆ	
હીજે સધળા કાજ, રસીઆણ	ચાલો ૧
પારંગ પદ જિહાં લહ્યારે, રસીઆ	
જગ નાયક જિન વીસ, રસીઆણ	ચાલો ૦
ખડુ મુનિવર મુક્તિ વર્યારે, રસીઆ	
જે થયા નિજ ગુણ ધરા, રસીઆણ	ચાલો ૦ ૩
વીસ શિખરખંધ દેહરારે, રસીઆ	
મંડપ તોરણ થંભ, રસીઆણ	ચાલો ૦
ભુગત જડાવ જડા જિહાંરે, રસીઆ	
દેખી તેહ અચંભ, રસીઆણ	ચાલો ૦ ૪
રાજનગરમાં રંગથીરે, રસીઆ	
આપના થાપી ચંગ, રસીઆણ	ચાલો ૦
અદારહુ આગમનાક વરસેરે, રસીઆ	
અધિકાધિક હિરંગ, રસીઆણ	ચાલો ૦ ૫
આગશર સુદી સાતમ દિનેરે, રસીઆ	
મુરવારે અતી ચંગ, રસીઆણ	ચાલો ૦

(૧૦૦)

કીધી પ્રતિષ્ઠા પ્રેમથીરે, રસીયા	
ચડતે હુરખ હુરંગ, રસીયાણ	ચાલો ૦ ૬
જિન ઉત્તમ પદ પદ્મનીરે, રસીયા	
સેવના નર કરે જોહ, રસીયાણ.	ચાલો ૦ ૬
રૂપવિજય કહે. તે લહેરે, રસીયા;	
નિજ આતમ ગુણ જોહ, રસીયાણ.	ચાલો ૦ ૭

ઝીઝોટીની દુભરી.

સમેત શિખર ચાલો જઈએ મોરી સજની,	સમેત ૦ ૧૬.
દેશ દેશકે જાત્રા આવે;	
આતિ મુખ આતિ મુખ ચહીએ મોરી સજની;	સમેત ૦ ૧
વીસે દુકે વીસ જિનેશ્વર,	
વંદીને પાવન થઈએ મોરી સજની;	સમેત ૦ ૨
મન વચ કાયા પ્રદક્ષિણા દે કર,	
મુક્તિ પદ્મપદ પહીએ મોરી સજની;	સમેત ૦ ૩

કેરબો.

ડુંગર ખતાદે પહાડીયાં, ખતાદે પહાડીયાં;	
મં તો પૂજ્યારે પારસનાથ,	ડુંગર ૦ એ આંકણી.
દેશ દેશકે જાત્રા આવે,	
મહુમનમે કીઆ હે મુકામ.	ડુંગર ૦ ૧
આસપાસ સખ જ્ઞાની ધ્યાની,	
ખિચમે ખીરાજે મહારાજ.	ડુંગર ૦ ૨
અનાઆરે સોતારે નાળા,	
બાકે સરોએ નીર.	ડુંગર ૦ ૩

સોનાડી ઝારીમે ગંગાજળ લાવું,

પ્રભુજીકે ચરણ પગાલ.

કુંભર૦ ૪

અષ્ટ દરવ ઉજજવલ લાવું,

પ્રભુજીની પૂજા રચાવું.

કુંભર૦ ૫

અમીચંદ કહે સાહેબ સાચો,

શિવપુરમે નિરવાણ.

કુંભર૦ ૬

અથ સમેત શિખરજીનું સ્તવન.

શિખરપર રાજત વીરા જિજ્ઞંસ.

શિખર૦

અજી પૂજિત દેવ નરિંદ.

શિખર૦

વીસ જિનેંધર સુક્રિ ગય હૈ, અવર અનેક મુનિંદ. શિ૦ ૧

દર્શન દેખ હરખ ઉર લાવે, પાવે પરમાવંદ. શિ૦ ૨

સિદ્ધ ક્ષેત્રકું જો નર વંદે, સો લહે મુખ મુનિંદ. શિ૦ ૩

જન્મ મરણકું મેટત હે પ્રભુ, પાવત શિવ મુખ વૃંદ. શિ૦ ૪

સંવત અઢારસે અઠાવન, ફરસે જગડે કુંદ. શિ૦ ૫

માગશર મુહ આઠમ પ્રભુ ભેટયા, મિટગયે સખ દુઃખ કુંદ. શિ૦ ૬

દુર્ગતિ દૂર કરો પ્રભુ મારી, ઓહી ચરજ કરંદ. શિ૦ ૭

સકલ બુધજી ભટારક વંદે, ભાવ સહિત જિનંદ. શિ૦ ૮

અથ સમેત શિખર સ્તવન.

ચાલો ચાલો શિખર ગિરિ જઈયે રે.

ચાલો૦

વીસ જિજ્ઞંસ મુગતે ગયા.

ચાલો૦ ઓ આંકણી.

પાલગંજમે સફલ યોદ્ધાઈ, મધુખનમે જઈ રહીયેરે. વી૦

આઠ મંદિર હૈ ચૈતાંબરકા, ત્રીન દિગમ્બરી લહીયેરે. વી૦

સીતાનલે નિર્મલ ચંદ્રને, કેશર પ્યાલા મહીયેરે. વીં ૨
 વપમ પાહાડકી કુંજ ગલનમે, શીતલતા બહુ લહીયેરે. વીં ૩
 પશ્ચિમ આઠ પૂર્વ દિશિ બારે, વીસ દુકંછન પદ લહીયેરે. વીં ૪
 શામલીયા પારસકો મંદિર, બિચ શિખર પર સોહીયેરે. વીં ૫
 વીસ દુકે જિન પૂજન કરકે, નરભવ લાહો લહીયેરે. વીં ૬
 આગણીસે ઇગીયારા માહા વદિ, એકાદશી વિદુઠ્ઠીયેરે. વીં ૭
 સંઘ સહિત યાત્રા ભઈ સફલી વિનય નમત ગુણ ગહીયેરે. વીં ૮
 જિતિ શિખર છની.

અથ શ્રી સમેત શિખર છનુ સ્તવન.

શિખર છની જાત્રા કરું ન કરે,
 બડે બંધે કરમકી રેખા; શિખર ૧
 પાલગંજમે સફલ હોત હે ચક્રવન પાપ દરે,
 સીતાનળ અનોપમ સોહે, નીર્મલ નીર ભરે; શિખર ૨
 વીસ દુક પર વીસ જિનેસર, મુનિ જન ધ્યાન ધરે;
 કર્મ ખપાવી મુગતિકું પહોંચે, શીવ રમણીકું વરે. શિખર ૩
 મંદાદિક સુર નૃત્ય કરત હે નાના ભાવ ધરે,
 મંદાણી મિલી મંગળ આવે, મોતીના થાળ ભરે. શિખર ૪
 મનવચ તન કરી પ્રજ્જલકું ધ્યાવે, દુર્ગતિ દૂર હરે;
 સફમીસેન જો જાત્રા કરીએ, તાકે કાજ સરે. શિખર ૫

અથ સમેત શિખર ગિરિ સ્તવન.

તુહીં નમો નમો સમેત શિખર ગિરિ, આદિધર અષ્ટાપદ સિદ્ધા;
 પામુપુજ્ય ચ પાપુરી. પું ૧
 નેમ ગણ ગિરનારે મુઠતે, વીરપાવન પાવાપુરી. પું ૨

વીસે ટુકે વીસ જિનેસર, સિદ્ધા અણસણ આદરી; તું
 બંધાતિ સ્વરૂપે હુઆ જગીદીશ્વર, અષ્ટ કર્મનો કાય કરી તું
 પ્રશ્નિમ દિશિ શત્રુજો તીરથ, પૂરવ સમેત શિખર ગિરિ તું
 માક્ષ નગરના દોયે દરવાજા, ભવિક જીવ રહ્યા સંચરી તું
 જગ વ્યાપક જે અક્ષર સાહેબ, પાપ સંતાપ કાટન ગિરિ તું
 માટું તીરથ મોહોટો મહિમા, ગુણ ગાવત સુરાસુરી તું
 વિષમ પહાડ ઉજાડમે ચિહ્ન દીશી, ચૌર ચરડ રહ્યા સંચરી તું
 ભયંકર ડુંગર ભૂમિ ડરાવણ, દેખત ડુંગર થરથરી તું
 સંવત સત્તરસેં ચુમ્માલે, ચૈત્ર શુદ્ધ ચોથે ધરી તું
 જો જિન હર્ષ વીશે ટુકે, ભાવશું ચૈત્યવંદન કરી તું

અથ રાણકપુરનું સ્તવન.

(કૃતમલની દશો.)

જગપતિ જયો જયો રૂપભ જિજ્ઞાંસ, ધરણાસાએ ધન ખરચીયો;
 જગપતિ પ્રોઠ કરાવ્યો પ્રાસાદ, ઉલટભર સુરનર અરચિયો. ૧
 જગપતિ આભશું માંડે વાદ, સોવન કલશે જલહલે;
 જગપતિ ચોખારો ચોશાલ, પેખંતાં પાતક ગલે.
 જગપતિ અતિ સુંદર ઉદામ, નલિની ગુહમ વિમાનરયો;
 જગપતિ ઉત્તમ પુણ્ય અંબાર, નિરૂપદ ધનદ નિધાનરયો. ૩
 જગપતિ ઓલે ઓલે થંભ, કીધી અનુપમ ફોરણી;
 જગપતિ કરતી નાટારંભ, પૂતલીયો ચિત ચોરણી. ૪
 જગપતિ નાભી નરેશ્વરનંદ, રાણકપુરનો રાણયો;
 જગપતિ સૌરાયાં સિરદાર, જગમાંહે જસ ગાણયો. ૫
 જગપતિ દેવ તું દીનકયાલ, ભક્ત વત્સલ ભલે ભેટીયો;

જગપતિ દેખતાં તુજ દેહાર, મોહ તણા મદ મેરીયા. ૬
 જગપતિ ઉદય રતન ઉવગાય, સંવત સસર ત્રાણસમે;
 જગપતિ કાગણ વદિ પડવે દિન, સાદહી સંધ સહિત નમે. ૭

અથ શ્રી રાણકપુરજીનું સ્તવન.

શ્રી રાણકપુર રાણીયામણુરે લાલ, શ્રી આદીસર દેવ;
 મન મોહુરે;

ઉત્તમ તોરણ દેહરે લાલ, નીરખીજે નિત્યમેવ; મંબ્રીં ૧
 ચઉવીસ મંડપ ચિહ્ન દિશેરે લાલ, ચઉ મુખ પ્રતિમા ચાર મં
 ત્રિભુવન દીપક દેહરે લાલ, સમોવડ નહીંસંસાર મંબ્રીં ૨
 દેહરી ચોરાશી દીપતીરે લાલ, માંડયો અષ્ટાપદ મેર મં
 ભસે જીહાર્યા ભોંયરાંરે લાલ, મુતાં ઉઠી સવેર મં શ્રીં ૩
 દેશ જાણીતું દેહરે લાલ મોટો દેશ મેવાડ મં
 લખખ નવાણું લગાવીયારે લાલ, ધન ધરણું પોરવાડમંબ્રીં ૪
 ખરતર વસઠ ખાંતશુરે લાલ, નિરખતાં મુખ થાય. મં
 પાંચ પ્રાસાદ બીજાં વલીરે લાલ, જોતાં પાતક જાય; મંબ્રીં ૫
 આજ કૃતારથ હું થયોરે લાલ, આજ થયો આજુંદ; મં
 યાત્રા કરી જિનવર તણીરે લાલ, દૂરે ગયું દુઃખદંદ; મંબ્રીં ૬
 સંવત સોલ ને છાતરેરે લાલ, માગસર માસ મોઝાર; મં
 રાણકપુરે યાત્રા કરીરે લાલ, સમય મુંદર મુખકાર; મંબ્રીં ૭

અથ આદિજિન સ્તવન.

(ગરખાની દેશીમાં)

આદી જિજુંદ અરિહંતજી, પ્રભુ અમનેરે;

તુમે' ઘો દરસન મહારાજ, શું કહું તુમનેરે;

આઠ પહોરમાં એક ઘડી, પ્રભુ અમનેરે;

લાગ્યું તમારું ધ્યાન, શું કહું તુમનેરે.

મહાકરને મન માલતી, પ્રભુ અમનેરે;

જિમ મોરારે મન મેહ, શું કહું તુમનેરે;

સીતાને મન રામજી, પ્રભુ અમનેરે;

તેમ વાઘ્યો તુમશું નેહ, શું કહું તુમનેરે.

રોહિણીને મન ચંદ્રજી, પ્રભુ અમનેરે;

વળી રેવાયે' ગજરાજ, શું કહું તમનેરે;

સમય સમય પ્રભુ સાંભરે, પ્રભુ અમનેરે;

મનડામા મહારાજ, શું કહું તમનેરે.

નિઃસ્નેહી થઈ નવિ છુટીયે, પ્રભુ અમનેરે;

કરજાનંદ કહાઓ, શું કહું તમનેરે;

ગુણ અવગુણ જોતાં રખે, પ્રભુ અમનેરે;

તો તારક કેમ કહાઓ, શું કહું તમનેરે.

૨૬ લાગી પ્રભુ રૂપની, પ્રભુ અમનેરે;

મુને ન ગમે બીજી વાત, શું કહું તમનેરે;

વાઘે વાત બને નહીં, પ્રભુ અમનેરે;

મળીયે' મુકી ભાંત, શું કહું તમનેરે.

સેવે ચિંતામણિ કુળે, પ્રભુ અમનેરે;

તુલો ત્રિભુવન નામ, શું કહું તમનેરે;

સો વાતે' ઓડ નહીં, પ્રભુ અમનેરે;

હવે આવ્યા મુજ હાથ, શું કહું તમનેરે;
 મહની વાત મુકે પરી, પ્રભુ અમનેરે;
 જિમ જાણે તીમ તાર, શું કહું તમનેરે;
 મહગુર મુંદર કવિરાયને, પ્રભુ અમનેરે;
 પગને પ્રભુ શું પ્યાર, શું કહું તમનેરે.

મો વિનય વિજયજીત આદિ જિનની વિનંતિ.

પામી મુગુર પસાયરે, શત્રુંજય ધણી;
 મી રિસહેસર વીનજું એ.

વિભુવન નાથક દેવરે, સેવક વીનતિ;
 આદીયર અવધારીયે એ.

તારણે આળ્યો સ્વામીરે હું સંસારમાં;
 વિરૂએ વૈરીયે નહયો એ.

તાર તાર મુજ તાતરે, વાત કિશી કહું;
 ભવ ભવ એ ભાવક તણી એ.

જન્મ મરણ જંજાલરે, બાલ તરુણપણ;
 વલી વલી જરા દહે ધણુંએ.

કમે ન આવ્યો પારરે, સાર હવે સ્વામી;
 રયે ન કરો એક માહરી એ.

તાસ્યા તુમે અનંતરે, સંત મુગુજ વલી;
 અપરાધી પણ ઉદ્ધરયા એ.

તો એક દોન દયાલરે, બાલ દયામણે;
 હું શા મારે વીસરયો એ.

જે ગિરમા ગુણવંતરે, તારો તેહને;

તે માંહે અચરિત કીરતું એ.	૯
જે મુજ સરિખો દીનરે, તેહને તારતાં;	
જગ વિસ્તરશે યશ ધણો એ.	૧૦
આપદ પડિયો આજરે, રાજ તુમારે;	
ચરણે હું આવ્યો વહી એ.	૧૧
મુજ સરિખો કોઇ દીનરે, તુમ સરિખો પ્રભુ;	
એતાં જગ લાભે નહીં એ.	૧૨
તોયે કરુણા સિંહુરે, બંધુ જીવન તજા;	
ન ધરે તુમ ઉવેખવું એ.	૧૩
તારણ હારે કોઇરે, જે બીજે હુવે;	
તો તુમહને શાને કહું એ.	૧૪
તુહિજ તારીશ નરરે, પહિલાને પછે;	
તો એવડી ગાદિમ કીશીએ.	૧૫
આવી લાગ્યો પાયરે, તે કેમ છાડશે;	
અન મનાવ્યા વિણ હવે એ.	૧૬
સેવક કરે પાકારરે, બાહિર રહ્યા જસ;	
તો સાહિબ ચોભા કીશીએ.	૧૭
અતુલિ બલ અરિહંતરે, જગને તારવા;	
સમરથ છે સ્વામી તુમેં એ.	૧૮
શું આવે છે જોરરે, મુઝને તારતાં;	
કે ધન બેસે છે કિશતું એ.	૧૯
કેહ્યો તુમેં બિચારરે, ભક્તિ નથી વેદવી;	
તો તે ભક્તિ મુઝને દીયો એ.	૨૦
વહી કેહ્યો ભગવંતરે, નહીં તુઝ ચોખ્યતા;	

હુમણાં મુજિ જાવા તણી એ.	૨૧
ચોખ્ખતા તે પણ નાથરે, તુમહીજ આપસો;	
તો તે મુઝને દીજિયેં એ.	૨૨
વહી કહેશો જગદીશરે, કર્મફળનાં તાહરે;	
તો તેહજ ટાલો પરાં એ.	૨૩
કર્મ જમારાં આજરે, જગપતિ વારવા;	
વહી કોણ બોલે આવશે એ,	૨૪
વહી જણો અરિહંતરે, એહને વીનતિ;	
કરતાં આવડતી નથી એ.	૨૫
તો તેહીજ માહારાજરે, મુઝને શીખવે;	
જેમ તે વિધિ થું વીનતું એ.	૨૬
માય તાય વિજ કોણરે, પ્રેમે શોખવે;	
બાલકને કહો બોલવું એ.	૨૭
એ મુઝ જણો દેવરે, એહ અપાવન;	
અરડયો છે કલિકાદયેં એ.	૨૮
કેમ લેણી ઉત્સંગરે, અંગ લસું એહનું;	
વિવધ કપાય અશુચિથું એ.	૨૯
તો મુઝ કરો પવિત્રરે, કહો કોણ પુત્રને;	
વિજ માવિત્ર પખાલશે એ.	૩૦
કૃપા કરી મુઝ દેવરે, ઘડાં લમે આજીયો;	
નરક નિગ્રાહાદિક થકી એ.	૩૧
આબ્યો હવે હજુરરે, ઉભો થઈ રહ્યો;	
સામું રથે જુઓ નહીં એ.	૩૨
આડો માંડો આજરે, બેઠો બારણે;	

માનિવ તુમે મનાવશો એ.	૩૩
તુમે છો દયા સમુદ્રે, તો મુઝને દેખી;	
દયા નથી રથે આજુતા એ.	૩૪
ઉવખરયો અરિહંતરે, જો આજી વેલા;	
તો મહારી શી પરે ધરો એ.	૩૫
કિલા છે અનેકરે, મોહાદિક વેરી;	
છલ જુએ છે માહારાં એ.	૩૬
નેહને વારો વેગરે, દેવ દયા કરી;	
વલી વલી શું વીનવું એ.	૩૭
મરદની નિજ માયરે, વેગે માઝી;	
મજ એસારી મુઝિમાં એ.	૩૮
ભરતેસર નિજ નંદરે, કીધો કેવલી;	
આરોસા અવલોકતાં એ.	૩૯
અઘાણું નિજ પુત્રરે, પ્રતિઓધ્યા પ્રેમે;	
જુઝ કરંતા વારીયા એ.	૪૦
આહુબલને નેટરે, નાજુ કેવલ તમે;	
સાપી શ્યાદામું મોહક્યું એ,	૪૧
ધત્વાદિક અપદાતરે, સવળા વૃમતજા;	
હું જાણું છું મુલગા એ.	૪૨
માહારી વેલા આજરે, મૌન કરી બેઠા;	
ઉત્તર થોં આપો નહીં એ.	૪૩
વીતરાગ અરિહંતરે, સમતા સાગર;	
માહારાં તાહારાં શું કરો એ.	૪૪
એકવાર મહારાજરે, મુજને સ્વમુખે;	

બોલાવો સેવક કહીએ.

૪૫

એરલે સિદ્ધાં કાજરે, સધળાં માહરાં;

મનના મનોરથ સર્વિ કૃષ્ટ્યા એ.

૪૬

ખમજો મુજ અપરાધરે, આસરો કરી;

અસમંજસ જે વીનવ્યુ એ.

૪૭

અવસર પામી આજરે, જે નવિ વીનવુ;

તો પરતાવો મન રહે એ.

૪૮

ત્રિશુવન તારણ હારરે, પુણ્યે માહરે;

આવી એકાંતે મળ્યા એ.

૪૯

બાળક બોલે બોલરે, જે અવિગતપણે;

માવ તાયને તે રૂથે એ.

૫૦

નવણે નિરખ્યો નાથરે, નાભિ નરિંદનો;

નંદન નંદનવન જિસ્મો એ.

૫૧

મરૂદવી ઉર હંસરે, વશ ધ્વજખાગનો;

સોહાકર સોહામણેએ.

૫૨

માવ તાય પ્રભુ મિત્રરે, બંધવ માહરે;

જીવ જીવનું વાલહો એ.

૫૩

અવર ન કો આધારરે, એણે જગ દુઃખ વિના;

ત્રાણ શરણું મુજ ધણીએ.

૫૪

વલિ વલિ કરે પ્રભુમરે, ચરણે દુઃખ તણે;

પરમેશ્વર સન્મુખ બુઝ્યો એ.

૫૫

ભવ ભવ દુઃખ પાય સેવરે, સેવકને દેજો;

હું માથું હું એરહું એ.

૫૬

મી કીર્તિ વિજય ઉવઝાયરે, સેવક એથીપરે;
વિનય વિનય કરી વીનવે એ.

અથ ઋષભ જિન રેતવન.

(સિદ્ધની શોભા હું શી કહું. એ દેશી.)

અરતજી કહે સુષો માવડી, પ્રગટયા નવે નીધાનરે;
નીત્ય નીત્ય દેતાં ઓલંભડા, હવે જીવો પુત્રના માનરે,
ઋષભની શોભા હું શી કહું. ૧ એ આંકજી.
અદાર કોડાકોડી સાગરે, વસીયોં નયર અતુપરે;
ચાર બેયજીનુંરે માનછે, ચાલો જોવાને ચુપરે. ઋષ૦ ૦
પહેલો રૂપાનો કોટછે, કાંગરા કંચન સાજરે;
બીજો કનકનો કોટછે, કાંગરા રતન સમાજરે. ઋષ૦ ૧
ત્રીજો રતનો કોટછે, કાંગરા અશ્વિમય જાજરે;
તેહમાં મધ્ય સીંહાસણે, હુકમ કરે પ્રમાણરે. ઋષ૦ ૨
પૂરવ દીશીની સંજ્યા મુજો, પગથીયાં વીસહજારરે;
ઋષીપરે ગણતાં ચારે દીશા, પગથીયાં એસી હજારરે. ઋષ૦ ૩
શિરપર ત્રણ છત્ર જલહલે, તેહથી ત્રિભુવન રાયરે;
ત્રીન ભુવનનોરે પાદસા, કેવલ જ્ઞાન સહાયરે. ઋષ૦ ૪
વોશ બત્રીશ દશ સુરપતિ, વલી દાય ચંદને સૂરરે;
દાય કરબોડી ઊભા ખડા, તુમ મુત ઋષભ હજુરરે. ઋષ૦ ૫
આમર બોડા ભોવીશ છે, લામંડલ જલકંતરે;
ગાળે ગગનેરે હંડુલી, ફુલ પગરવરસંતરે. ઋષ૦ ૬
બાર મુજો પ્રભુ તેહથી, અશોક વૃક્ષ શ્રીકારરે;
મધ પ્રમાણરે દેશના, અમૃતવાણી બચકારરે. ઋષ૦ ૭

પ્રાનિહારજ આઠથી, તુમ સુત દીપે દેહારરે; ઋષ ૧૦
 ચાલો જોવાને માવડી, ગયવર ખંધે અસપારરે. ઋષ ૧૦
 દૂરથી વાળરે સાંભડી, જોવા હર્ષ ન માયરે;
 હર્ષના આંસુથી ફાટીયાં, પડલ તે દૂર પડાયરે. ઋષ ૦ ૧૧
 ગયવર ખંધીથી દેખીયાં, નિરૂપમ પુત્ર દેહારરે;
 આદર દીધો નહીં માયને, માય મન ખેદ અપારરે. ઋષ ૦ ૧૨
 કેહનાં છાંર ને માવડી, એ તો છે વીતરાગરે;
 કહીપરે સાવના જાવતાં, કેવલપામ્યામહાજાગરે. ઋષ ૦ ૧૩
 મજવર ખંધે મુકતે ગયા, અંતલડ કેવલી જોહરે;
 વડો પુત્ર ને માવડી, આણી અધિક સનેહરે. ઋષ ૦ ૧૪
 ઋષભની શોભાને વરજુવી, સમતિત પુર મોજારરે;
 સિદ્ધગિરિ મહાત્મ્ય સાંભડો, સંધને જયજયકારરે. ઋષ ૦ ૧૫
 સંવત અઢાર, એશીયે, માગશર માસ સોહાયરે;
 દીપવીજય કવીરાયને, મંગલ માલ સવાયરે. ઋષ ૦ ૧૬

અર્થ કેસરિયાળનું સ્તવન.

પ્રથમ તીર્થંકર ઋષભ જિજ્ઞંઘા, નાભિરાયા મરૂદેવીકો નંદા;
 સો શ્યામજ્ઞા યુજુવંતા, લાખ ચોરાસી પૂરવનુરે આય;
 વનુષ પાંચસે સોવનમય કાય, સો શ્યામજ્ઞા યુજુવતા. ૧
 જુગલાદે વર્મ નિવારણ સ્વામી, નગર કુલેવે વસે ધનનામી સો
 તખતેરે બેઠા કેસરીયાળ સોહ, દરિસણદેખીને મનકુ મોહ. સો
 મુખડરે સોહ પૂનમ કેરો ચંદા, સુરનર મુનિવર સેવે વૃંદા. સો
 મુકુર દૃઢલ શિર જોત બિરાજે, ઠંકરાઈ કેસરીયાને છાજે. સો
 દેશ દેશના સંધન આવે, વસ્તુ અમૂલક લેરણ સાવે. સો

પૂજા ભજાવે ને આંગી રચાવે, કેસર કેરા કીચ મચાવે. સો ૮
 અગરમતીના ધૂપ કરાવે, ફુલડાં કેરા મુકુટ ભરાવે. સો ૯
 નાટકનાથે ને ભાવના ભાવે, હરખે કેસરીયાના ગુણ ગાવે. સો ૧૦
 ઝિહાજ તારે વાલો બેડીઓ કાપે, મુહુમાઘ્યાં વંછિત ફળ આપે. સો ૧૧
 રોગ સોગ ભય દૂર નિવારે, ભવસાયરથી પાર ઉતારે. સો ૧૨
 જે કોઈ ગાયે ને જે સાંભળશે, તેહના મનના મનોરથ ફળશે. સો ૧૩
 કપુર કહે તમે પ્રત્યક્ષ દેવા, ભવો ભવ માગું હું તુમ પય સેવા. સો ૧૪

શ્રી કેશરિયાળનું સ્તવન.

ભમરો ઉડે રંગ મોહોલમાં રે; એ દેશી.

આજ સફળદિન માહરો રે, વાંધ્યા શ્રી ધૂળેવા રાયરે
 કેશરિયાળ ભેડીઓ રે, મેવાડવાગડ વિચ્છે શાભતો રે
 બાવન જિનાલો પ્રાસાદરે, કેશરીયાળ ભેટિયો રે. ૧
 મેરસમ ઉત્તંગ દહેરો રે, કોરણી અતિહિ શ્રીકમરે. કે ૦
 થંભે થંભે શાભે પૂતલીરે, જાણીયે દેવ વિમાનરે. કે ૦ ૨
 મુવર્ણનો દંડ કલશ અછેરે, રૂપ્ય કપાટ જોડિ દોયરે. કે ૦
 રત્ને જડિત મુવર્ણ અંગિકારે, તેજે ઝસામસ ભાજરે. કે ૦ ૩
 પ્રભુલની મૂરતી મોહનીરે, તુમિ ન પામે નયજુરે. કે ૦
 મહિમાવંત મોહોડા તુમેરે, જગ સહુ નમેજસ પાયરે. કે ૦ ૪
 નિત પૂજે પ્રભુ ભાવશુરે, વંછિત ફલ લહે તામરે. કે ૦
 આશા ધરીને હું આપીયોરે, દો દારસણ મહારાજરે. કે ૦ ૫
 દેશાવરો સંધ આવે ધણારે, યાત્રા કરણ નિત મેવરે. કે ૦
 કેશરના કીચ મચી રહ્યારે, નિત હોએ મંગલ માલરે. કે ૦
 ગા મુખ યજ્ઞ મહેસરીરે, શાસન દેવતા એહરે. કે ૦

કલિયુગમાં સાચો ધર્મીરે, પરતા પૂરજીહારરે. કે૦ ૭
 શેઠ નરસિંહ નાથાના સંધમાંરે, વર્તે છે જ્ય જ્યકારરે. કે૦
 સંવત ઓગણીશ બારોત્તરેરે, વૈશાખ વદિ બીજ સારરે કે૦ ૮
 તિથે દિન પ્રભુજીને વાંકિયારે, સંધ સર્વે ગહ ધરે. કે૦
 પૂજા સાહામિ વચ્છા નિત પ્રતેરે, ખરચીને લાહો લીધરે. કે૦ ૯
 આઠ દિવસ કરી જાતરારે, સંધ સંહુ હર્ષેણરે. કે૦
 સૌભાગ્યેંદુ શિષ્ય કેવલ્યંદ્રનેરે, યાત્રા થઈ મુખકારરે. કે૦ ૧૦

શ્રી કેશરિઆજીનું સ્તવન.

કેસરીયાસેં લાભ્યું મારું ધ્યાનરે, બીજું સુને કાંઈ ન ગમેછે કે૦
 નાભિભૂપ મરૂદેવીકો નંદન, હૃમપર છયા ખુરબારે.

બીજું. કેશ૦ ૧

વનુષ પાંચશેં માનમનોહર, કાયા કંચનવાનરે. બીજું. કેશ૦ ૨
 જીગલારે ધર્મ નિવારણ સાહિબ, રાજેશ્વર રાજનરે.

બીજું. કેશ૦ ૩

ઋષભદાસકી આશા પૂરજો, સેવક અપના જાનરે.

બીજું. કેશ૦ ૪

અથ કેશરિઆજીનું સ્તવન.

(રાગ કાફી)

ધણું મોઢું નામ છેરે, મારે તો કેશરીયાવાલાનું ધણું મોઢું
 નામ છે. ઓ આંકણી.

કોઈ સેવે બ્રહ્મા વાલા કોઈ સેવે શંકર,

કોઈને વિષ્ણુ કોઈને રામ છેરે.

મારે તો ૧

કાલકંઠક કંરુભય દાસજી, સખલ ઓ સરજીનું કામ છેરે. મા ૨

મૂલચંદ કહે પ્રભુ જે જગતારણ, ધુલેવા મંડલ મોહાટું
ધામછે રે. માં ૩

શ્રી કેશરિયાજીનું સ્તવન.

કેશરિયાવાલા, જે લગ્ન રાખસો તો રહેશે. એ આંકણી.
સાહેબ કલિજીગ કેરા કૂડ કપટમેં, સાચ નહીં લવ લેશે કેશં ૧
જાડા બોલા કોણુ ધારશે; ગિર્યાના ગુણુગારશે. કેશં ૨
સાહેબ તમે હમારે હમેં તમારે, પ્રીત સદા નિર્વહેશે. કેશં ૩
આ સંવાતેં દેહ હશે તો, ફરિ ફરિને કેશે. કેશં ૪
સાહેબ છેલ છોગાલા દેવ દયાલા, ધુલેવા ધણીને ધ્યાશે.
કેશં ૫
જાપભદાસની આશા ફલશે, લવલવનાં દુઃખ ટલશે. કેશં ૬

અથ શ્રી કેસરિયાજીનું સ્તવન.

હારે મારો ચીર ઘો વનમાળી. એ ગરબાની દેશી.
હારે વહાલો મારો રિપલ દેવ અનુવાસી,
હારે તેતો નગર ધુળેવાનો વાસીરે.
મારું મનડું રહ્યું છે હાસી. એ આંકણી.
હારે વહાલો મારો કેસરીયા કેહેવાએ;
હારે વહાલાને ભેટ લવ દુઃખ જાએરે; મારું મનડું ૧
હારે વહાલાના મુખની શોભા સારી,
હારે મને દીઠડે લાગે પ્યારીરે. મારું મનડું ૨
હારે વહાલા હુતો મોહીરે તારા મુખને મટકે;
હારે ઇંદ્રાણી આવે લટકે, મારું મનડું ૩
હારે વહાલાને સંઘ ધણેરા આવે,
હારે વહાલાને નિત્ય નવી બાંગીઓ રચાવેરે. મારું ૪

હાંરે વાહાલો મારે આઝ બુડતાં તારે,
 હાંરે સેવકને કાજ સધારેરે. મારૂં મનહું ૦ ૫
 હાંરે વહાલો મારો તારજુ બિરૂદ ધરાવે,
 હાંરે તે તો મઠ લંકા જમ આવેરે. મારૂં મનહું ૦ ૬
 હાંરે વાહાલો મારો ફાગણશુદ બીજ અજવાળી,
 હાંરે સૌ જાણે કે દેવ દીવાળીરે. મારૂં મનહું ૦ ૭
 હાંરે વાહાલો મારો મૂળચંદ વિજય ગુણ ગાવે,
 હાંરે સહી સંધને પાર ઊતારેરે. મારૂં મનહું ૦ ૮

શ્રી કેશરિયાજીનું સ્તવન.

પ્રભુની મૂરતિ મોહન વેલડી, જીતુમારી મૂરતિ મોહન વેલડી;
 ચાલો સખી કુલેવરે જઈયે, પ્રભુની સામરી સુરત છે સેલડી
 જી ૫૦ ૧

કેશર ચંદન ભર્યાંરે ક્યોલાં, પ્રભુજીની પૂજા કરું સહુ પ-
 હેલડી જી. ૫૦ ૨
 જાડ જુઈ વર ડમરોજી મરવો, પ્રભુજીને પૂજી ચડાઉં ચં-
 બેલડી. જી ૫૦ ૩

સુરનર મુનિવર જોડને મોહી, કાંઈ જગલલાસ ગુણ વેલડી
 જી ૫૦ ૪

કેશરિયાજીનું સ્તવન.

ભક્તાકુચાજી તેરા હરિશન પાયા, કમલદેવ બુધગાયારે;
 ભલાં ૦ રેક.

તારે જહાજ સમુદ્રમાંજી, રોમ નિવારે ભવ ભવકારે.
 કેસરીયાની સામળી મૂરત, અદ્વૈત પ મતલાયારે. ભલાં ૦ ૧

ભવભવ ભરકોરે શરણે આયો, લાજ રખો પ્રભુમોરીરે;
 હુંકું શેવક ભવ ભવ તારો, આ ભવથી મુજ તારોરેભલાં ૨
 કરજોડી શેવક ગુણગાવે, તુમ સ્વામીછા સાચારે;
 ઇંદ્રવદ્ર મુનિદરિશન આવે, ઋષભ દેવગુણગાવેરે, ભલાં ૩

અથ (પ્રભાતી) કેસરીયાજીનું સ્તવન.

વૃષભ લંછન પ્રભુ ઋષભ નિત્ય વંદિયે, નાભિ મરૂ દેવી.
 નો નંદ નિરખો;
 મુક્તને ભુક્તનો જેહુ ભોગી સદા, પરમ યોગી વસી એહ
 પરખો. વૃષ ૦ ૧
 અમુર મુર કિન્નરા નાગરા નરવરા, કોડી કોડી ધરા શિશ્વ નામે;
 આજ એહની વહે પરાણે ભાગી રહે, પરમપદ સંપદા
 તેહ પામે. વૃષ ૦ ૨
 મુસેવ ગામમાં ધર્મ ધોરી જયો, કર્મ જંજીરના બંધ કાપે;
 ભક્તજન ઊદ્ધરે વિજય લગ્ની વરે, અધિરને થિર કરી
 જેહુ થાપે. વૃષ ૦ ૩
 ખડ્ગદેશે પ્રભુ જેહુ ખાંતે વરયો, દેશ પરદેશ ત્યાં સંઘ આવે;
 નિત્ય નિત્ય નવ નવા લાભ લહે અભિ નવા, મુણીજન
 રાહુ મલી ગીત ગાયે. વૃષ ૦ ૪
 સત્તર ત્રાણસમે, સપરિવારે નમે, માધ વદિત્રીજ રસીવાર યોગે;
 ઊદય વામક વટે ઊદયપદ પામીને, નાથજી મેં ગાયો
 શુભ સંયોગે. વૃષ ૦ ૫

શ્રી ઋષભ જિન સ્તુતિ.

પરમ મુખ પિલાસી, શુદ્ધ ચિદ્રુપ ભાસી;
 સહજ રૂચિ નિઝાસી, મોક્ષ આવાસવાસી.

મદ મદન નિવાસી, વિશ્વથી જે ઉદાસી;
ઋષભ જિન અનાસી, વંદીયે તે નિરાસી. ૧

જિનવર હિતકારા, પ્રાપ્ત સંસાર પારા;
કૃત કપટ વિદારા, પૂર્ણ પુણ્ય પ્રચારા.
કલિમલ મલહારા, મર્દિતા નંગ ચારા;
દુઃખ વિપિન કુઠારા, પૂજ્યે પ્રેમ ધારા. ૨

પ્રભલ નયન પ્રકાશા, શુદ્ધ નિર્લેપ વાસા;
ત્રિવિધ નય ત્રિલાસા, પૂર્ણ નાણાવ ભાસા.
પરિહરિ તક દાસા, દત્ત દુર્વાદિ વાસા;
ભવિજન મુષ્ટિ ખાસા, જૈનવાણી જ્યાસા. ૩

સકલ સુર વિશિષ્ટા, પાલિતા નેક શિષ્ટા;
ગરિમ શુભ ગરિષ્ટા, નાસિતા શેષ રિષ્ટા.
જનમ મરણ નિષ્ટા, દાન લીલા પદિષ્ટા;
હરતુ સકલ દુષ્ટા, દેવિ ચક્રા વરિષ્ટા. ૪

અથ શ્રી મહિનાથજીનું ચૈત્યવંદન.

મહિ જયંત વિમાનથી, મિથિલા નયરી સાર;
અશ્વિની યોનિ જયંકર, અશ્વિનિયે અવતાર. ૧

સુરગણ રાસિ મેષ છે, વંદિત સ્વર્ગિ લોક;
હૃદયસ્થા આહો રાતિની, કેવલ વૃક્ષ અશોક. ૨

સમવસરણ બેસી કરીએ, તીર્થ પ્રવર્તનહાર;
વીર અચલ મુખને વર્યા, પંચસયાં પરિવાર. ૩

અથ શ્રી મહિનાથજીનું ચૈત્યવંદન.

મહિનાથ ઓગણીશખા, જસ મિથિલા નયરી;
પ્રભાવતિ જસ માવડી, દાલે કર્મ પયડી. ૧

તાત શ્રી કુંભ નરેસર, ધનુષ પચીસની કાયા;
 લાંછન કલસ મંગલ કર, નિરમલ નિરમાયા. ૨
 વરસ પંચાવન સહસનું, જિનવર ઉત્તમ આય;
 પદ વિજય કહે તેહને, નમતાં શિવ સુખ થાય. ૩

અથ શ્રી મહિનાથજીનું ચૈત્યવંદન.

અવ્યા જયંત વિમાનથી, ફાગણ વદિ અઉથ;
 માગશર શુદ્ધિ ઈગ્યારશે, જન્મ્યા નિર્ઐથ. ૧
 જ્ઞાન લહ્યા એકજુ દિને, કલ્યાણક તિન;
 ફાગણ વદિ ખારશે લહે, શિવ સદન અદીન. ૨
 મહિ જિનેસર નીલકા, ઓગણીસમા જિનરાજ;
 અણ પરજ્યા અણભૂપ પદ, લવજલ તરણ જિહ્વાજ. ૩

અથ શ્રી મહીનાથ જિન સ્તવન.

એક અંધારીરે રાતડી, એ દેશી.

મિથિલા નયરીરે અવતર્યા, યાને કુંભ નરેશર નંદ;
 લાંછન સોહેરે કલશતણું, ને નીલવરણ સુખકંદ. ૧
 મહી જિનેસર મન વસ્યો, ને ઓગણીસમા અરિહંત;
 કપટ ધર્મનારે કારણથી, પ્રણુ કુમશે રૂપ ધરંત. મં. ૨
 સહસ પંચાવનરે વરસ સુણો, ને આશ્વતથ પંરિમાણ;
 માત પ્રભાવતીરે ઉર ધર્યો, પણુવીશ ધનુષ તનુમાન. મં. ૩
 સહસ પંચાવનરે સાધવીયો, ને મુનિ ચાલીસ હજાર;
 સૂમિત શિખરેરે મુગતે ગમા, ને ત્રણ ભુવન આધાર. મં. ૪
 અઠ લય રાહીરે આપ થકી, ને જોણે બાંધી અવિહક પ્રીત;
 શમ વિજયનારે સાહેબની, છે અવિચલ એહજ રીત. મં. ૫

અથ શ્રી મલ્લિનાથ સ્તવન.

નાભિરાયાકે બાગ. એ દેશી.

- તુઝ મુઝ રીજની રીજ, અટપટ એહ ખરીરી;
લટપટ નાવે કામ, ખટપટ ભાંજ પરીરી. ૧
- મલ્લિનાથ તુઝરીઝ, જન રીજે ન હુઝેરી;
દાય રીજણનો ઉપાય, સાહામું કાંઈ ન જુઝેરી. ૨
- દુરાધ્ય છે લોક, સહુને સમ ન શરીરી;
એક દુહવાએ ગાદ, એક જો બોલે હરીરી. ૩
- લોક લોકોત્તર વાત, રીઝવે દાય જુઝરી;
તાત ચક ધર પૂજ્ય, ચિંતા એહ મુઝરી. ૪
- રીઝવે એક સાંઈ, લોક તે વાત કરેરી;
શ્રી નયવિજય મુશિખ્ય, એહિજ ચિત્ત ધરેરી. ૫

અથ શ્રી મલ્લિજિન સ્તવન.

- દેખી કામિની દાય, કે કામે વ્યાપીયારે કે કાઠ એ દેશી.
મલ્લિનાથ જગનાથ, ચરણ મુમ ધ્યાયેરે; ૨૦
- શુદ્ધાતમ પ્રાગ્જ્ઞાપ, પરમપદ પાઘયેરે. ૫૦
- સાધક કારક પદક, કરે ગુણ સાધનારે. ૩૦
- તેહિજ શુદ્ધ સ્વરૂપ, થાયે નિરાખાધનારે. ૫૦ ૧
- કર્તા આતમ દ્રવ્ય, કારજ નિજ સિદ્ધતારે; ૬૦
- ઉપાદાન પરિણામ, પ્રયુક્ત તે કરણતારે. ૪૦
- આતમ સપદ દાન, તેહ સપ્રદાનતારે. ૮૦

દાતા પાત્રને દેય, ત્રિભાવ અલેદતારે.	ત્રિ૦ ૨
સ્વપર વિવેચન કરજી, તેહ અપાદાનથીરે.	તે૦
સકલ પર્યાય આધાર, સંબંધ આસ્થાનથીરે.	સં૦
બાંધક કારક ભાવ, અનાદિ નિવારવારે.	અ૦
સાધકતા અવલંબી, તેહ સમારવારે.	તે૦ ૩
શુદ્ધપણે પર્યાય, પ્રવર્તન કાર્યમેરે.	પ્ર૦
કર્તાદિક પરિણામ, તે આત્મ ધર્મમેરે.	તે૦
ચેતન ચેતન ભાવ, કરે સમવેતમેરે.	ક૦
સાદિ અનંતો કાલ, રહે નિજ ખેતમેરે.	ર૦ ૪
પરકર્તૃત્વ સ્વભાવ, કરે તાં લગિ કરેરે;	ક૦
શુદ્ધ કાર્ય રૂચિ ભાસ, થયે નવિ આદરેરે.	થ૦
શુદ્ધાત્મ નિજ કાર્ય, રૂચિકારક ફિરેરે.	ફ૦
તેહિજ મૂલ સ્વભાવ, ગ્રહે નિજ પદ વરેરે.	ગ્ર૦ ૫
કારણ કારણ રૂપ, અછે ક્રૂરક દશારે.	અ૦
વસ્તુ પ્રગટ પર્યાય, એહ મનમેં વસ્યારે.	એ૦
પણ શુદ્ધ સરૂપ ધ્યાન, તે ચેતનતા ગ્રહેરે.	તે૦
તવ નિજ સાધક ભાવ, સકલકારક લહેરે.	સ૦ ૬
માહરૂં પૂર્ણાનંદ, પ્રગટ કરવા ભાજીરે.	પ્ર૦
પુણાલંબન રૂપ, સેવ પ્રભુજી તણીરે.	સ૦
દેવચંદ્ર જિનચંદ્ર, ભગતિ મનમેં ધરીરે.	ભ૦
અવ્યાપ્યાવ અનંત, અક્ષયપદ આદરેરે.	અ૦ ૭

અથ શ્રી મહિજિનનું રતવન.

મારે પીયુડો પર ઘર જાય, સખી શુ કહીયેરે;
કિમ એકલગં રહેવાય, વિયોગે મરિયેરે. એ દશી.

મિથિલા તે નયરી દીપતીરે, કુંભ નૃપતિ કુલહંસ;
મહિ જિજ્ઞંઠ સોહામણ્ણરે, સયલ દેવ અવતંસ. ૧
સખી મુણ કહિયેરે, મહારો જિનજી મોહન વેલિ;
હિયડે વહિયેરે. એ આંકણી.

છપાન દિશી કુમરી મલીરે, કરતી જન્મના કાજ;
હોળલી હરખે કરીરે, હુલરાવે જિનરાજ. સખી ૦ ૨ મહારો ૦
વીજ વળવે વાલહીરે, લળી લળી જિન ગુણગાય;
ચિરંજીવો એ બાલુડારે, જિમ કંચન ગિરિરાય. સખી ૦ ૩ મ.
કમ કરમાં વીંજણ મહીરે, વીંજે હરખે વાય;
ચતુરા ચામર ઢાલતીરે, સુર વધુ મન મકલાય. સખી ૦ ૪ મ.
નાચે સાચે પ્રેમથીરે, રાચે માચે ચિત્ત;
જાચે સમકિત શુદ્ધતારે, ભવજલ તરણ નિમિત્ત. સખી ૦ ૫ મ.
ઉર શિર સ્કંધ ઉપર ધરેરે, સુરવધુ હોડાહોડિ;
જગત તિલક ભાલે ધરીરે, કરતી મોડામોડિ. સખી ૦ ૬ મ.
તવ મુરપતિ મુરગિરિ શિરેરે, નમન કરે કરજોડિ;
તીર્થોદક કુંભા ભરીરે, સાઠ લાખ એક કોડિ- સખી ૦ ૭ મ.
જિન જનની પાસે ઠવીરે, વરસી રચણની રાશિ;
મુરપતિ નંદીધર ગયારે, ધરતાં મન ઉદ્ધાસ. સખી ૦ ૮ મ.
મુરપતિ નરપતિએ કર્યોરે, જન્મ ઓચ્છવ અતિ ચંગ;
મહિ જિજ્ઞંઠ પદ પદ્મશુરે, રૂપવિજય ધરે રંગ. સખી ૦ ૯ મ.

અથ શ્રી મહિજિનનું સ્તવન.

સખી આવી દેવ દીવાલીરે. એ દેશી.

પંચમ મુર લોકના વાસોરે, નવ લોકાંતિક મુવિલાસીરે;
હરે વિમતિ ગુણની રાશી. ૧

મહિ જિન નાથજી વ્રત લીજેરે,
 ભવિ જીવને શિવ સુખ દીજે. મહિં એ આંકણી.
 તુમે કરુણા રસ ભંડારે, પામ્યા છો ભવજલ પારે;
 સોવકનો કરો ઉદ્ધાર. મહિં ૨ ભવિં
 પ્રભુ દાન સંવત્સરી આપેરે, જગનાં દારિદ્ર દુઃખ કાપેરે;
 ભવ્યત્વ પછે તમ છાપે. મહિં ૩ ભવિં
 સુરપતિ સધલાં મલિ આવેરે, મણિ રચણ સોવન વરસાવેરે;
 પ્રભુ ચરણે શીસ નમાવે. મહિં ૪ ભવિં
 તૌથોદક કુંભા લાવેરે, પ્રભુને શિંહાસન ઠાવેરે;
 સુરપતિ ભક્તે નવરાવે. મહિં ૫ ભવિં
 વન્નાભરણે શણગારેરે, રૂંડ માલા દૃઢ્ય પર ધારેરે;
 દુઃખડાં ઇંદ્રાણી ઉવારે. મહિં ૬ ભવિં
 મહ્યા સુરનર કોડા કોડીરે, પ્રભુ આગે રહ્યા કરજોડીરે;
 કરે ભક્તિ યુક્તિ મદ મોડી. મહિં ૭ ભવિં
 મૃગશિર શુદ્ધિની અળખ્યાલીરે, એકાદશી મુખની આલીરે;
 વરયા સંયમ વધુ ભટકાલી. મહિં ૮ ભવિં
 દીક્ષા કલ્યાણક એહરે, ગાતાં દુઃખ ન રહે રેહરે;
 છોડે રૂપવિજય જસ નેહ. મહિં ૯ ભવિં

અથ શ્રી મહિજિનનું સ્તવન.

સાંભલરે છું મજની મોરી, રજની કિહાં રમીઆવીજરે.
 એ દશી.

મહિં જિનેશ્વર અરવિલકેશર, અલવેશર અવિનાસીજ;
 પરમેશ્વર પુરણ પદ ભોક્તા, મુચરાશી શિવ વાશી.

જિનજી ધ્યાનો. ૧

મદિલ જિજ્ઞાસુ મુજિંદ, ગુણગણ ગાવોછ. એ આંકણી.
 મુગશિર શુદ્ધિ એકાદશીદિવસે, ઉપન્યુ કેવલ નાણુછ;
 લોકાલોક પ્રકાશક ભાસક, પ્રગટયો અભિનવ ભાણુ. જિન૦૨
 મદિલ૦

મત્યાદિક ચડે નાણુનું ભાસન, એહમાં સક્ત સમાયછ;
 મહુ ઉંઠ તારા ચંદ પ્રભાજિમ, તરણીતેજમાં જાય. જિન૦૩
 મદિલ૦

જેષભાવ સવિ જ્ઞાને જાણે, જે સામાન્ય વિશેષછ;
 આપ સ્વભાવે રમણ કરે પ્રણ, તણ પુદ્ગલસંકલેશ. જિન૦૪
 મદિલ૦

આલોશ સહસ મહા મુનિ જેહના રતનત્રયિ આધારછ,
 સહસ પંચાવન સાહુણી જાણે ગુણમજિરયણ ભંડાર.
 જિન૦૫ મદિલ૦

શાન સમ ન્યૂન સહસ પંચાવન, વરસ કેવલ ગુણ ધરનાછ;
 વિચરે વસુધા ઊપરાજનછ, બહુ ઉપગારને કરતા. જિન૦
 ૬ મદિલ૦

કેવળ નાણુ કલ્યાણક જિનનું, જે સવિયણ નિત્યગાવેછ
 જિન ઉત્તમ પદ પદ્ય પ્રભાવે, શુદ્ધ રૂપ તે પાવે
 જિન૦૭ મદિલ૦

અથ શ્રી મદિલનાથ સ્વામીની સ્તુતિ.

મદિલનાથ મુખચંદ્ર નિહાણું, અરિહા પ્રણમી પાતિક દાણું,
 જ્ઞાનાનંદ વિમલપુર જ્યેષ્ઠ, ધરણ પ્રિયા શુભવીર કુબેર ॥૧॥

શ્રી મહિજિનની સ્તુતિ.

મહિજિન નમીએ, પૂર્વલાં પાપ ગમીએ;
 ઇન્દ્રિય ગણ હમીએ, આણુ જિનની ન કમીએ;
 જાનમાં નથી ભમીએ, સર્વ પરભાવ વમીએ;
 નિજ ગુણમાં રમીએ, કર્મ મલ્લ સર્વ ધમીએ.

અથ શ્રી પાર્શ્વ જિન ચૈત્યવંદન.

જય ચિંતામણિ પાર્શ્વનાથ, જય ત્રિભુવન સ્વામી;
 આદ્ય કરમ રિપુ છતીને, પવ્યમ ગતિ પામી.
 પ્રભુ નામે આનંદ કંઠ, સુખ સંપત્તિ લહીએ;
 પ્રભુ નામે ભવ ભય તણાં, પાતક સગ દહિયે.
 ઓર્ધ્વ વર્ણુ જોડી કરીએ, જપીયે પારસ નામ;
 વિષ અમૃત અઘ પરગણે, પાવે અવિચળ ઠામ. ૧

અથ શ્રી પાર્શ્વ જિન ચૈત્યવંદન.

પ્રણામ સદા પ્રભુ પાર્શ્વ જિન, જિન નાયક દાયક સુખધન;
 ધનચાર મહોત્તમ દેહધર, ધરણી પતિ નિત્ય મુસેવકર. ૧
 કર્ણધારસ રંચિત ભવ્ય દંશુ, દંશુ સમેત મુશોભિત મૌલિમણિ;
 મણિ કંચન રૂપ ત્રિકોટી ધર, ધરિતા સુર કિન્નર પાર્શ્વતટ. ૨
 તરિની પતિ વેણ ગમીર સ્વર, સ્વરનાકર અથ સુસેનનર;
 નરનારિ નમસ્કૃત નિત્ય મુક્ત, પદ્માવતી ગાવતી ગાંત સદા. ૩
 સહનેન્દ્રિય ગોપ યથા કમઠ, કમઠાસુર વારણ મુક્ત હઠ;
 હઠ દેસિત કર્મ કૃતાંત બલ, બલધામ મુરંધર પંકજલ. ૪
 જલજ પવન પત્ર પ્રજ્ઞાનધન, નયનહિત ભવ્ય તરેશ મન;

મનમન્મથ મહોદ્ધ વન્હિ સમં, સમતામથ રત્ન કરં પરમં. પ
 પરમાર્થ વિચાર સદા કુશલે, કુશલં કુરમે જિનનાથ અલં;
 અસિની નલિની નલિનીલતનું, તનુતા પ્રભુ પાર્શ્વ જિન મુખનંદ
 ધન ધાન્ય કરં કરુણા પરમં, પરમા મૃત સિદ્ધિ મહામુખદં;
 મુખદાયક નાયક સંતભવં, ભવભૂત પ્રભુ પાર્શ્વ જિન શિવદં.

શ્રી પાર્શ્વ જિન ચૈત્ય વંદન.

પુરિસા દાણી પાસ નાહુ, નમીયેં મનરંગ;
 નીલ વરણ અશ્વસેન નંદ, નિરમલ નિરસંગ. ૧
 કામિત દાણક કલ્પસાગ્ર, વામા સુત સાર;
 શ્રીમવડીપુર સ્વામ નામ, જપિયેં નિરધાર. ૨
 ત્રિભુવન પતિ ત્રેવીસમો એ, જાસ અખડિત આણુ;
 એક મને આરાધતાં, લહિયેં કોડ કલ્યાણુ. ૩

શ્રી પાર્શ્વનાથ ચૈત્યવંદન.

શ્રી પાર્શ્વનાથ નમસ્તુભ્યં, વિધન વિધ્વંસ કારિણુ;
 નિર્મલસ પ્રભાનંદ, પરમાનંદ દાયિને. ૧
 અશ્વસેનાવનીપાલ, કુલ ચુદામણિ પ્રભો;
 વામા સનો નમસ્તુભ્યં, શ્રીમત્પાર્શ્વ જિનેશ્વર. ૨
 ક્ષિતિ મંડલ સુકૃતં ધાર્મિકનિકટં, વિદ્યે પ્રગટ ચારભાં;
 ભવરેણ સમીરં જલનિવિ તીરં, સુર ગિરિધીરં ગંભીરં
 જગત્રય શરણં હર્મતિ હરણં, હર્દર ચરણં મુખકરણં;
 શ્રી પાર્શ્વ જિનેન્દ્રં નત નારોન્દ્રં, નમત સુરેન્દ્રં કૃત ભદ્રં. ૩

કમળે ધરણે દ્રેચ, સ્વોચિતં કર્મ કુર્વ;
 પ્રભુસ્તુલ્ય મનોવૃત્તિઃ, પાર્શ્વનાથઃ શ્રિયે કસ્તુવઃ ૪

અથ શ્રી પાર્શ્વનાથજીનો છંદ

સકલ મુરતિ મીપાસ તણી, પૂરે મન વંછિત આશ ધણી;
 વિનત્રું તુમ સ્વામી પુહવી ધણી, કૃપા કરો મુઝ ભક્તિ ભણી. ૧
 મુરનર સેવે નિત્ય પાય કમલા, સંસાર સમુદ્ર તારણ કુશલા;
 ગુણ ભૂષણ નિર્મલ ગંગજલા, તતુ નીલવરણ સમ કમલદલા. ૨
 મહિર ચિર થાયે કમલા, સખસિદ્ધિ જીદ્ધિ સોહો વિમલા;
 પસરે જસ કીરતિ ધવલા, પામે વર રમણી રાજલીલા. ૩
 શુભ મંગલ માલ લહે વિપુલા, વલિ હય ગય રથ પાયક બહુલા;
 સહિજે મુખ સંપત્તિ અચલા, ચિરંજીવીના માનવભવ સફલા ૪
 વિનય વતાંગ સતિ મહિલા, મુતસુંદર સોહગ રૂપ કલા;
 દિનવાધે વર અધિકકલા, વરસખલ શરીરે અતુલખલા. ૫
 જે દુર્જય ચાંડ પ્રચાંડ કલા, જે ભૂત પ્રેત વ્યંતર વિકલા
 જે સાયણી ડાયણી કરતી છલા, તે પાર્શ્વ નામે નાસે સઘખાં. ૬
 વિષહર વિષ દુરે નાસે, જસદુષ્ટ જરા નાવે પાસે;
 તુમ નામથકી સખભયનાસે, સુર આંગણે વસુ ધારા વાસે. ૭
 સંકટ ચૂરે જલથલ વિષમે, પ્રભુ મહિમા દેશ વિદેશ રમે;
 રોગ શોગ સખે રિપુ દૂર ગમે, અમલા અરિ આવી પાયનમે. ૮
 તુમ નામે ચિંતામણિ કમગવિ, તુમ મૂરતિ મોહનવેલ નવી;
 તુમ તુઠે લહીયે શીવપદવી, તુમ સમોવડ દેવ નહીં પુહવી. ૯
 પાર્શ્વ નામ જે હૃદય ધરે, તસપડિમાવડ સાનિધ્યકરે;
 ધરણે રાજવર રિદ્ધિસરે, જક્ષપાસવેદ્યા વિધન હરે ૧૦

બેહ પાર્થ સ્તવન જે ભાવેલલે, હોયે અષ્ટમહા નિધિનાસનલે;
વિજય શીલ મુનિ એમલલે, નવનિદિ સદાઆનંદમલે ૧૧.

અથ પાર્થ જિન છંદ.

કલ્યાણ કલસિદનાય નમો નમસ્તે, શ્રીમત્સરો જ વદનાય નમો નમસ્તે
શમારિવાર કદનાય નમો નમસ્તે, વજ્રાલિરામ રદનાય નમો નમસ્તે
અભોધરાજ કરણાય ન૦ લોકાતિરિક્ત વરણાય ન૦
સંસાર વર્દિ તરણાય ન૦ ત્રેલોક્ય સાર શરણાય ન૦ ૨
સન્નિર્મિનાંદિ મહનાય ન૦ રાગોર દાર દહનાય ન૦
વિદ્યસ્ત કૃત્સ્ત કુહનાય ન૦ પુણ્ય કુમાલી ગાહનાય ન૦ ૩
સંસાર તાપ શમનાય ન૦ નિર્દાહ્ય દાક્ષ દમનાય ન૦
સુવ્યક્ત મુક્તિ ગમનાય નમો ૦ રૂપાલિભૂત કમનાય ન૦ ૪
પાપૌષપાંચુ પવનાય ન૦ સેવા પર ત્રિભુવનાય ન૦
કોષાંશુ શુક્ષ્ણિ વનાય ન૦ સંસૃત્યુદ્વેદવનાય ન૦ ૫
નેત્રાલિભૂત કમલાય ન૦ શકાંચેતાંદિ કમલાય ન૦
નર્નાસિતાખિલ મલાય ન૦ પદ્મોદલચત્પરિ મલાય ન૦
શ્રી અર્ધસેન તનયાય ન૦ સર્વોદ ભૂતૈક વિનયાય ન૦
વિખ્યાત નિશ્ચિત નયાય ન૦ નિર્ણીત ભૂષ્ણપનાય ન૦ ૭
શ્રીસંપદ્ધર્મ મુવિનેયક ધર્મસિંહ,
પાદારવિંદ મધુસિંહ મુનિ રત્નસિંહ;
પાર્થ પ્રભોર્ભગવતઃ પરમ પવિત્ર,
સ્તોત્રચકાર જનતા હિમતાર્થ સિંધે.

(૧૨૬)

અથ શ્રી પાર્શ્વનાથ છંદ.

ચોપાઇ.

સકલ સાર સુરતર જગજગતું, જસુજસવાસ જગતપરિમાંષું
સકલ દેવ શિવ મુગટ મુચંગ, નમો નમો જિતપતિ મન રંગ. ૧
પાઠવી છંદ.

જો જન મન રંગ, અકલ અભંગ, તેજ તુરંગ નીરંગ;
સચિ શોભા સંગ, દગ્ધ અનંગ. શિશ ભુજંગ ચતુરંગ.
બકુ પુણ્ય પ્રસંગ, નિત્ય ઉછરંગ, નવ નવ રંગ નારંગ;
ઝીરત જલગંગ, દેશદુરંગ, મુરપતિ સંગ સારંગ. ૧
સારંગા વક્રંગ, પુણ્ય પવિત્ર, દુચિર ચરિત્રં છવિત્ર;
તેજો જિત મિત્ર, પંકજ પત્ર, નિર્મલ નેત્ર સાવિત્ર;
જગજીવન મિત્ર, તર સત સત્ર, મિત્રામિત્ર માવિત્ર,
નિધનય ચિત્ર, આમર છત્ર, સીસંધરિત્ર પાવિત્ર. ૨
પાવિતાભરણ ત્રિભુવન સરણ, મુગુટાભરણ આચરણ.
મુર અચિત ચરણ, સિવ સુખ કરણ, દારિદ્ર દરણ આચરણ;
મુખ સંપત્તિ ભરણ, ભવજલ તરણ, અવ સંદરણ ઉદરણ.
ગો આમૃત ઝરણ, જન મન હરણ, વરણાવરણ આદરણ. ૩
આદરણ પાલ, આકંઠમાલ, નિતભૂપાલ અગ્રપાલ;
અષ્ટમી શશિ સમભાલ, દેવ દયાલ, ચૈતન આલ સુકમાલ;
ત્રિભુવન રખવાલ, મહાદુકાલ, મહાવિકરાલ ભયદાલ,
મૃંગાર રમાલ, મહાકેમાલ, દ્વિવ્ય વિશાલ ભૂપાલ. ૪
કલરા છંપાય.

અકલરૂપ ઉદાર, સાર શિવ સંપત્તિકાર.
શમ સોગ સંતોષ, દુચિ દુહ દુઃખ નિવારક.

ચિત્તું દિશ આજી અખંડ ચંદ્ર તપ તેજ દિવ્યંદ્ર,
 અસર આપછર કોડી, આવે જસ નમે નિરંદહ.
 શ્રી સંખેશ્વર મુરમણિ, પાપ અધિક મંગલનોતો,
 મુનિ મેધરાજ કહે જિનવર જયો, શ્રી પાદેનાથ ત્રિભુવન
 તીસો. ૫ ધતિ.

આથ શ્રી પાશ્વિનાથ છંદ.

ભુવન પ્રયાત વૃત્તં.

વરો દેવ વસિથ દેવાવિ દેવ,
 મુનિ આચાર્ય આચાર્યસારે મેવ;
 નરે જાંડમાં આણ અખંડ જેનો,
 પ્રભુ કાંતિ શી ભાંતિ નહીંવિષ કેહની. ૧
 મહાદુષ્ટ જેહવિષ્ટ પામિષ્ટ પુરા,
 પ્રભુ નામથી તે દોષા જાવ દુરા;
 આજી વાંટ પારે, આંધે જેહુ ઝોલા,
 થાંધે આંધળા તે ધગા તે ન થોડા. ૨
 ધરાધોળ ધોળો ધરી ધીજ ઢાળે,
 રાગી સેવકાંના પ્રભુ ડાજ રાખે;
 વેરી નાથ જે વાતનો ભોર વાંધો,
 જાડુ નામી જાંધુ પતિપાસ જાંધો. ૩
 લુપ્ત વાત જાંધી હિયાની ઉપાર્ક,
 મેહુડે સાધુને અસાધુ પગડ;
 સાધો તે જોડી છે પ્રભુ પું સદાચ,
 સ્વામી પું સમારે વચારે વડા. ૪
 પડી વાત વાંધે પ્રભુ પાર પીઝ,

ઢિંઢાં બિઢાં રૂઢાં નિઢાં પ્રભુજી ધણીજી;
 સાચું કરી જુઢું કર્યો જોર સાંસો,
 વેઢિરં ધયા વાંસો રાખો નાય વાંસો.
 ઘુઢા જે ઘુમાતીં લિયે ઘુજ્જમાંથી,
 જુઢા જે જાંસો લરી તીરભાથી;
 કરી રોજો જે કરે માત કેના,
 તમે વારજો તારજી નાક તેનાં.
 ગણિ ગામરા તેનારા જુખેં તુઝા,
 વળા વાંજા વાંકરાદાર ઓછા;
 મરેજા મરેજા ગણેં મરેજાલા,
 પ્રભુ પાસે ધાને નમે તે મદાલા.
 દોસાલા જુસાલા લડાલા કરાલા,
 વસા ધિંગ વિસિંગ મદા મિંદરાલા;
 રોસાલા દોસાલા યોમાલા તે રૂઢા,
 તોસાલા યોસાલા હુવે પાસ લુઢા.
 કરી કેસરી દાવ દો છલવાલા,
 રજો અર્જવેં રોગ મદા રાજ પાલા;
 પડયા તાસ પાસ ભાંજિ પાસપાસ,
 ત્રોડી સર્વ ત્રાસ આવે તે અપાસ.
 પુરેંદાસ આશા પ્રભુ પાસ પુરો,
 સદા સપદા ખેત સિંધે સભૂરી;
 રહે આપદાને કરે સાર ટાંધે,
 જયજાર પામે ભજી જેહ જાંધે.
 ઉદય ઉવડયા વહે આજ પાયા,

૫

૬

૭

૮

૯

૧૦

વિલાસા સવાયા સવાસે વસાયા;
લીલા લેહેર વાધે પ્રભુ નામ લાધાં,
બોલી સર્વ બાધા લક્ષ્યાશં અગાધા.

૧૧

અથ શ્રી પાર્થનાથ છંદ.

ત્રોટક વૃત.

મુખ સંપતિ દાયક દેવ સદા, પ્રભુમું પ્રભુ પાર્થ જિહ્વંદ મુદા;
નમતાં બરી તેહ મુરેશપદા, દુઃખ દોહણ સંકટ નાંહિ કદા. ૧
શરણાંધર દેવ જીજ્ઞાસરે, ધરણીધર સાહેબ બેહુ કરે;
મન બોલન ધીર ગીરીંદ ખરે, નિત્ય વાસર ઉગમને સમરે. ૨
નવ નિધિ સાંહે જિનને નમતાં, મલિયો મુજને ભવમાં ભમતાં;
રમતાં રસિયો મણિ ચિંતવિયો, મુજ સાહેબ દેવ હવે યુવિયો. ૩
સુણિ સાહેબ તું દિલે વસીયો, પુજ નામતણા ગુણના રસિયો;
મન વંછિત પુરે સદા મનના, દુઃખ દુર કરો સખજાં તનનાં. ૪
વયરો વલિ જાવતહે મુજથી, જગતાં શરણા જિનજી પુજથી;
હરિદાંડર નામ કહે અમથી, બલિયો પુજથી જગદેવ નવાં. ૫
સાહુ દેવ સરાગપાંખે ભરિયા, વનિતા વિષયો રસતા દરિયા;
જિનદેવ નિરાગ રસે રમતા, મદમોહ ફેરે ભવથી ભમતા. ૬
મુખપાવત સાહેબ નામધરી, કરતા રહેતા રિપુ તેહવરી;
ગાઝુમડ રોગ છુટે સખલા, પુજ નામધરી સહુ તે નખલા. ૭
પલિ અકિલ શાકિલ દુર રહે, નર બેહુ જિહ્વંદતું નામ લહે;
જગમાં જસ તેહતણા પસરે, મનવંછિત ચિંતિત કાજ કરે. ૮
કરી સાંહ દાચાનલ નામતણા, રણ સાગર બંધ મહોભના;
જિહ્વાંડ મહાભય હુંડી હરે, ભાવે બેહુ સદા પુજ બ્યાન પરે. ૯
સાંહિમા પુજ પાર ન કાવ મને, સમયાં વર સંપદ દોષ દુરે;

સમરૂં સમરૂં તુંહિં આપિ મસે, મુજ હનિછી મોહન વેલિ કમે. ૧૦
 મુખ વંદ સમો કજ આંખડી, વલિ જાંહુ વનુસમ વાંકડલ; ૧૧
 શિર ઉપર નાગ ફિરોઢ ધરે, મુખ હખત દોલત હોય રે. ૧૨
 ધરે વોટક જોટક ચનના, લખ સી લહાયેં લખ કોટિકનાં; ૧૩
 નહિં મોટ કિસી મુજ આટ ખરો, યુગેયા તુજ વોટક છંદ કરી. ૧૪
 અપિ વરસે ન અઢારતમે, તપ તાસતની દશમી ચુદિને; ૧૫
 શુભ મુરત બોજ મુશાલપને, કવિ રેતમ છંદ અખડ મંજુ. ૧૬

શ્રી અતરિક પાર્શ્વનાથ છંદ.

પ્રભુ પાસછ તાહરું નામ માંડું, ત્રિફુંગોકમાં અટલું સાર લીડું;
 સદા સમરતાં સેવતાં પાપ નાંડું, મન માહરે તાહરું ધ્યાન
 બેડું. ૧
 મન તુમહ પાસેં વસે રાત દાસેં, મુખ પંડજ વિગયા
 લાંચડીલ; ૨
 ધન્ય તે ઘડી જે ઘડી નયન દાસે, મતી બાકન લાવ કરી
 વાંચડેસ. ૩
 અહો એહ સંસાર છે દુઃખ દારી, ઇંદ્રજલમાં વિના લાગી
 ઠગાની; ૪
 પ્રભુ માનિયેં વિનતી એક મારી, મુઝ તાર તું તાર બલિ-
 હારી તારી. ૫
 સહીરુપન જોતમાં સન્નમોહો, વડીપાલમાં કાલ રમતો ન જોયો;
 મુઝ એમ સંસારમાં જન્મ બોયો, અહો વૃત તણે કારણે
 જલ વિગોયો. ૬
 એ તો સમરલો કેમુંઆં જાંતિ ધાયો, જહ શુકનગી અંચુ
 માંહે કરાયો;

શુદ્ધ જંબુ જાણી ગયો દુઃખ પાપો, પ્રભુ લાલચે લવડા એમ
 વાહો. ૫
 ભર્યો ભર્મ ભૂલો રમ્યો કર્મ ભારી, ક્યા ગર્ભની શર્મભે
 નવિ વિચારી;
 તોરી નર્મ વાણી પરમ મુખકારી, ત્રિદંડ લોકના નાથ મેં
 નવિ સંભારી. ૬
 વિષય બેલડી સેલડી કરિય જાણી, લલ મોહ તુખ્યા તલ
 દુબળ વાણી;
 ઝેહવો ભડો ભૂડો નિજદાસ જાણી, પ્રભુ જાણીયે વાંદિની
 કાંદિ પ્રાણી. ૭
 માહુરા વિવિધ આપરાધની કોડિ સહીયે, પ્રભુ સારક
 આજ્ઞા તણી લાજ વહીયે;
 વણી ઘણી ઘણી બીનતિ એમ કહીયે, મુઠ માનસરે પરમ-
 હંસ રહીયે. ૮

કલશ.

એ દુઃખ દુરતિ પાસ સ્વામી, મુગતિ ગામી પધાયે;
 આતિ ભક્ત ભારે વિપતિ જાવે, પરમસંપદ પાઠયે.
 પ્રભુ ચક્રિય સાગર ગુણ વિભાગર, પાસ આંતરિક જે સ્તવે;
 તસ સકલ મગલ જય જયારવ, આનંદ વર્દન બીનવે.

શ્રી પાર્થનાથ છંદ.

આપણુ ધર બેઠાં લીલ કરો, નિજ પુત્ર કલત્ર શુ પ્રમધરો;
 તમે દેશ દેશાંતર કાંઈ દોડો, નિત્ય પાસ જયો શ્રી જિનરૂડો. ૧
 મનોવચિત સવલાં કાજ સરે, શિર ઉપર આમર જત્ર ધરે;

કલમલ ચામે આગળ પેડા, નિત્ય પાસ જયો શ્રી જિન રૂડા. ૨
 ભૂતને પ્રેત વિશાળ રહ્યાં, સાયકાને દાવનાં જાણ રહ્યાં;
 કલ છદ્દ ન કાઢ લે બહુ, નિત્ય પાસ જયો શ્રી જિન રૂડા. ૩
 એકાંતર તાવ સાચો કાઢ, આપવ વિશ્વ જાણે મિશ્રમાંદ;
 નવિ દુઃખે મંથુ' વગ જૂડા, નિત્ય પાસ જયો શ્રી જિન રૂડા. ૪
 કંઠાલા ગરબુંજડ સમજા, તમ ઉદર રોગ રહી સમજા;
 પીડા ન કરે દ્વિગલ રૂડા, નિત્ય પાસ જયો શ્રી જિન રૂડા. ૫
 જાગતો તીર્થેતર પાસ જહુ, એવ જાણે સાચો જગત સહુ;
 તતક્ષણ વ્યસન કરી તોડા, નિત્ય પાસ જયો શ્રી જિન રૂડા. ૬
 પાસ વજ્રવલિ પુરી નગની, તીકા ઉદરો જિતાર ઉદય કરી;
 સમય સુંદર કદ ઉરજોડે, નિત્ય પાસ જયો શ્રી જિન રૂડા. ૭

શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ છંદ.

જય જય જગનાથક પાર્શ્વજિન, પ્રણામજિત માનવ દેવગન;
 જિન શાસન ગંડન સ્વામિ જયો, તુમ દક્ષિણ દેવો આ-
 નંદ હાથો. ૧

અશ્વમેધ કુલં બરમાનુ નિભાં, નવ પાત શરીર હરિત પ્રતિભાં;
 ધરણિંદ્ર સરેવિત પાદયુગં, બરમાનુકાંતિ સદા ભુજગં. ૨
 નિજરૂપ વિનિર્જન રંભાપતિં, વદનાં દુનિ શારદ સોમગનં;
 નયનાંયુજ દીપ્તિ વિશાસતરા, તિલ કુસુમ સન્નિલ નાસા

પ્રવરા. ૩

રસનામૃત કંઠ સમાન સદા, દશનાવતિ અનાર કલી સુખદા;
 અમરારૂપ વિદુમ રંગમનં, જય શંખ મુસલિવ પાર્શ્વજિનં. ૪
 અતિચાર સુદુર મરતક દીપે, કાને કુંડલ રવિ શશિ શીપે

તુમ મહિમા મહિમ ડલ ગાજે, નિત્ય પંચ સાજદ વાજાં વાજે. ૫
 સુર કિન્નર વિદ્યાધર આવે, નરનારી તોરા ગુણ ગાવં;
 તુજ સેવે ચોશઠ ઈંદ્ર સદા, તુઝ નામે નાંવે કષ્ટ કદા. ૬
 જે સેવે તુઝને ભાવ ધણે, નવ નિષિ થાયે ધર તેહ તણે;
 અઠવડિયાં તું આધાર કહો, સમરથ સાહિબ મેં આજ લહો. ૭
 દુખીયાને મુખડાં તું દાખે, અશરણને સરણે તું રાખે;
 તુઝ નામે સંકટ વિકટ રહે, વીછડીયાં વાલાં આવી મલે. ૮
 નર વિટ લપટ દૂરે નામે, તુઝ નામે ચોરચરડ ત્રાસે;
 રણ રાહિલ જય તુઝ નામ થકી, સમલે આગે તુજ સેવ થી. ૯
 યક્ષ રાક્ષસ કિન્નર સાંવ ઉરગા, કરી કેશરી હાવાનલ વહગા;
 વધ બધન ભય સવસાં જાયે, જે એકમનાં તુજને ધ્યાયે. ૧૦
 ભૂત પ્રેત પિશાચ છલી ન શકે, જગદીશ તવાલિખ જાપ થકે;
 મહોટા જાદિગ રહે દુરે, દૈત્યાદિકનાં તું મદ સુરે. ૧૧
 કાચણી સાયણી જાએ હટકી, લગવંત થાય તુઝ ભજન થકી;
 કપડી તુઝ નામ લીયાં કપે, દુર્જન મુખથી છુછ જંપે. ૧૨
 માના મછરાલા મુહ મોડે, તે પશુ આગલથી કરજોડે;
 દુષ્ટુખ દુષ્ટાદિક તુંહી કમે, તુઝ જાપે મહોટા મેલેચ નમે. ૧૩
 તુઝ નામે માને નૃપ સખલા, તુજ જશ ઉજજવલ જેમ ચંદ્ર કલા;
 તુઝ નામે પામે પ્રાદિ ધણી, જય જય જગદીશ્વર ત્રિજગ ધણી. ૧૪
 ચિંતામણિ કામ ગવી પામે, હયગચરથ પાયક તુજ નામે;
 જનપદ ઠકુરાર્થ તું આપે, દુર્જન જનનાં દારિદ્ર કાપે. ૧૫
 નિર્ધનને તું ધનવંત કરે, તુઝે કોઠાર ભઠાર ભરે;
 ધર પુત્ર કલત્ર પરિવાર ધણે, તેસડુ મહિમા તુમ નામ તણે. ૧૬
 અધિમાણક મોલી રતન જડયા, સોવન ભૂપણ ગહુ સુખક મડયા;

વધી પેહે નૃત્યારવેશ લગા. તુમનામે નવિ રહે કાંઈમણા. ૧૭
 વૈરા વિરઝો નવિ તત્કિ શક. વલ્લ્યા ચાક ચુગલ મનથી ખમકે;
 કલકલ કલકલ કલકલ ન લગે. જનનાજ સદા તુજ જ્યોતિ અગે. ૧૮
 કાકા કાકુર સવિ થરહર કંપે, પાખંડો પલુ કો નવિ ફરકે;
 હુંદાદિક સહુ નાતાં જાએ, મારન તુજ જપતાં જય થાએ. ૧૯
 જડ ખરખ જે માંતહીન વલ્લ્યા, અજ્ઞાન તમિર તસુ જય ટલી;
 તુજ સમરજુથા હાથા થાયે, પાડન પદ પામી પૂજાયે. ૨૦
 ખન ખાશિ ખયન પીડા નાસે, દુર્બલ મુન દીનપણું ત્રાસે;
 ગડગુખડકુટ્ટ નિકે નખલાં, તુજ જાપે રંગ સમે સખલા. ૨૧
 ગાહુજા મૂળાખાંદરાય નિકે, તુજ ધ્યાને ગત દુઃખ થાય તિકે;
 તનુ કનિકલા સુપિયોષ વધે, તુજ સમરજુથુ નવ નિધિ સધે. ૨૨
 કરિ કેમણી આહુજા ખન સયા, જલજલજુ જસોદર અષ્ટ ભયા;
 રંગણ પમુહા સવિ જય ટલી, તુજ નામે પામે રંગ રલી. ૨૩
 એા હીં અહું બીયાથે નજો, નમિહીજ જપતાં દુષ્ટ દ્યો;
 ચિતામણિ મંત્ર નિકે ધ્યાયે, તિલ ધર દિન દિન દોલત થાયે. ૨૪
 ત્રિશુભ શુદ્ધ જે આરાધે, તસ જશ કીર્તિ જગમાં વાયે;
 વળાં કામિત કામ સવે સાધે, સમીહિત ચિતા ખી તુજ સાધે. ૨૫
 મંદ મંદુર મનથી દૂર તજે, લગવંત ભલી પરે જેહુ ભજે;
 તસ ધર કમલા કલોલ કરે, વલ્લી રાજ્ય રમણી બહુ લોલ વરે. ૨૬
 ભય પારક તારક તું ત્રાતા, સજ્જન મનગતિ મતિને દાતા;
 માતતાત સહોદર તું સ્વામી, શિય દાયક નાયક હિત કામી. ૨૭
 કર્યા કર કાકુર તું મહારો, નિશિવાસર નામ જપું તાહરો;
 સેવક શું પરમજુથા કરજે, વાલે સર વંછિત ફલ દેજે. ૨૮
 વિનશજ સદા તું જ્યોતિ, તુજ શુભિ અતિ મોહનવારી;

ગુણર્થે જનપાસાંહે શાન્તે, ત્રિભુવન કમુશાં તુજ છાજે. ૨૯
 ઈમ લાવ સહે જિનવર માયે, વામા કુત દેખી અહુ જુખ પાયે;
 રવિ મુનિ શાશે સંવચ્છર રંગે, જય કેવમુરમાં મુખ સંજે. ૩૦
 જય રાખ પુરાણિય પાદ્યે પ્રલો, સકલાર્થ સમીક્ષિત દહિવિલો;
 જુવ હર્ષ રવિ વિજયાય મુદા, તપ લખિ રુચિ મુખકાય સદા. ૩૧
 કલ્યા. ઈર્થે સ્તુત્યસકલ પ્રશિત સિદ્ધિ લાતા,
 યદ્વાતિરાજ નવજીવપુરાધિરાજ;
 સ્વસ્તિ શી હર્ષ રુચિ પંચ મુખસાદાત,
 શિષ્યેણ લખ્ય રુચિનેતિ મુખ પ્રસન્ન. ૩૨

શ્રી પાર્શ્વજિન છંદ.

સદલ મુખાકર જિનવરરાય, લાજિયજ વંદા પાસજીના પાય;
 નામે નવ નિષ હોયે વળા, પૂજ્યાં પાતક ભરે દલી. ૧
 નયરો વજારમી અર્ધસેનરાય, વામાદેવો જેહુના માય;
 સતીય કિરોમણી રૂપનિધાન, જિલે જન્મ્યા પ્રજુ પાર્થ પ્રધાન. ૨
 અગે આંગી દીપે અતિસાર, રતન જઠિત શિર મુકુ ઉદાર;
 કાને કુંડલ આંહે બેરખા, હાર હીયે સોહે નવ લખા. ૩
 ઈંદ્ર નાલકજ તણ દીપત, તેજે શશિહર રવિ કીપત;
 વદન કલસ જસ પુનમ ચંદ, નયન કમલ દોડે આનંદ. ૪
 વાલ લીંદ ગજ ભય સવિ દલે, ભૂત જિત વ્યંતર નરિ છલે;
 રોગ સોગ દુઃખ વારણહાર, પાસજીને નામે નિત જયજયકાર. ૫
 અંચલગરૂં ઉંચો લાખા, ધર્મ મૂર્તિ સૂરિ જગ લખા;
 તાસવળા વાયક વર શિષ્ય, વંદું શાજૂર્તિ ગણિ મુખ્ય. ૬
 તાસ શિષ્ય પંડિત ઉલટ મરી, રતવન રમ્ય મેં ખેલે કરી;
 વિજય સાગર મુનિ પજાણે મુદા, રતવત જાણે તપ પર સંપદા. ૭

અથ શ્રી સંજેશ્વર પાર્શ્વજિન છંદ.

સેવો પાસ સંજેશ્વરો મન શુદ્ધે, નમો નાથ નિમે કમી એક બુદ્ધે;
 જેવી જેવલાં અન્યને શું નમો છો, અહીં મન્ય લોકો હુલા કાં
 આમો છો. ૧

ત્રિલોકના નાથને શું તબેછો, પદ્યા પાશમાં જૂનને જ લખેછો;
 સુરધેનું કંઠન જાણ શું તબેછો, મહા પદ્ય લુકા કુપથે પ્રમેછો. ૨
 તજે કોણ ચીંતામણી કાચ માટે, માંદે કોણ રક્ષણને હસ્તે સાંધે;
 સુખ ક્રમ ઉપાદી કુલુ આક વાપે, મહા મુઠ તે આકલા અંત પાવે. ૩
 કીર્તી કંઠે ને કીર્તી મેર શું, કાઢાં કપારીને કાઢાં તે કુરંગ;
 કીર્તી રિધનાયે કાઢાં અન્ય દેવા, કરે એક વિશે પ્રભુ પાશ સેવા. ૪
 પૂજે જેવી પ્રભાવતા યાજુનાયે, સદુ જીવને જે કરેછે સનાયે;
 મહા તત્ત્વ જાણી સદા જેડુ વ્યાપે, તેનાં હાજ કારદ દૂરે પલાયે. ૫
 પાશી પાદુચીને જૂયા કાં ગમેછો, કુશાસી મરે દેહને કાં દમેછો;
 નહીં શુભિ રાસ રિતા વોતરાંગ, જાળે વગરન તજે દૃષ્ટિ રાંગ. ૬
 ઉત્તમત્તમ જાંબે મહા હેત આજી, કયા હાવ કીજે પ્રભુદાસ જાળી;
 આજ મારે મોતી મરે મેહ ટુકા, પ્રભુ પાસ સંજેશ્વરો આપ તુકા. ૭

અથ શ્રી સંજેશ્વર પાર્શ્વનાથ છંદ.

આર્ચા.

સકલ સુરાસુર વંદ, દૃઢશુભં જગદ નંદ મહિમાન;
 મી સંજેશ્વર પુરવર, મંડન મલિનૌભિ પાર્શ્વજિન. ૧

ત્રિલંગી છંદ,

શિવમુખ દાતાર, વિદ્યાધાર, સૌખ્યાધાર, નેતાર,
 જિતમન વિકાર, કરુણાગાર, હૃતવિપ્રવાર જેતાર;

कृत ज्ञान नीतिगारं, परमेष्ठारं, स्तवना पारं, वाताारं,
गुणगाराचारं, कीर्ति रेष्ठारं, देवता वारं, धाताारं. २

आनंदासक्तं, तोषित ज्ञातं, उद्य विद्युक्तं, मूढ्यक्तं,
मद भङ्गर मुक्तं, तारुण सक्तं, निवय विरक्तं शिव रक्तं;
अव्याहत ज्ञदं, धैर्य गिरेदं, क्षमा समुद्रं सन्मुद्रं,

भुज निर्गतयदं, प्रजुत सुरेदं, महुामुनेदं, निरुदं. ३

नामदायी स्मरु, दुःखित शरु, वदित वरु, विगतवरु,
कृतज्ञोद्धरु, कलिमत हरु, विमती करु, प्रवरवरु;

प्रदित कृतविनय, दक्षित सुनय, प्रत्ययन नितय, सत्यमय,
अगणितयुग निवय, मुनिजन हृदय, लब्धमु विजय, क्षपि-

तलय. ४

अवलीकृत ज्ञलं, नायिकरालं, नतजनपालं, हृद्ययालं,
हृद विताजलं, ज्योषित आलं, विश्व विशाल, सुदयल;

हृदुत लुलु धातं, स्तुतिनविपातं, भुज हृथात, सहजातं,
अय लतानलकुत, परम पवित्रं, आरु आरित्रं, निन्मात्र. ५

स्तेत कलिजनं, विभुवनतातं, योत्रीध्यात विज्यातं,
विहिताय विधातं, क्षपिताशातं, निर्जेत पात, निरुतातं;

अंजाविनदासं, मुक्तायासं, विद्यावास, सहसास,
कीर्त्तयगिताशं, विभुम विनाशं, सदा प्रकाशं पुष्पाशं. ६

अकलित महिमानं, ज्योषि निधानं, मुक्ति निदान गतमानं,
कृतकमठ विज्ञानं, जगति प्रधानं, परमात्मानं मुज्ञानं;

यदुक्त कृतरक्षं, सर्व समक्षं, विद्युत विपक्षं, दुर्लक्षं,
दुर्गति हृदक्षं, साधु सपक्षं, वशीकृताक्षं, पद्माक्षं. ७

स्तुति सत्तेरमुयं, परम मुपेयं, सुस्मरनेयं, सद्देयं,

અનુભવ વિશેષ, સ્વાંતાધેય, વિશ્વમજ્જેય, વામન;
જુજ્જેશ્વર કેતુ, ભવજલસેતુ મહામ પનેતુ, સદ્ગેતુ,
સાંતા સમધ્યેતુ, શ્રુત સમધ્યેતુ, સિધિનિકેતુ, વદેતુ.

અથ શ્રી સંખેશ્વર પાર્શ્વનાથનો છંદ.

પ્રહ ઉઠી પ્રણમે પાર્શ્વ મુઠા, તે પામે પરમાનંદ સદા;
તસ દેશ વાંદેશ જસ પસરે, સંખેશ્વર સાહેબ જે સમરે. ૧
સુર નરપતિ ગામવત પદ ચરણે, ભવ ભવ પાડીત જન તુમ શરણે;
તસ દોહણ સખ દુખ દુર હરે, સંખેશ્વર ૨
ગજ કેસર દહન દુલિંદરણ જલ રાશી મહોદર બધે બધાં;
દેવ બદ્ધ ચહા ભવ ભવ ન કરે, સંખેશ્વર ૩
તુજ દેહ વિભાષિત મેઘ ઘટા, તુમ દરસણ અમૃત જેમ છટા;
તસ મહીર લક્ષ્મી લીલ કરે, સંખેશ્વર ૪
દીન દાન ઉચ્છેદન સદેવ જગ, કાંઈ નહી વૃદ્ધી મુખ પુત્ર તથા;
અતી સંકટ વીકટામાં તે ન કરે, સંખેશ્વર ૫
જે કંઠ હરે જે રત્નિ માલા, તે પામે સચલે જય માલા;
ચિત ચીતીત તેહનાં કાજ સરે, સંખેશ્વર ૬
મધુ રૂપ સ્વરૂપ લખે ત શકે, પર દરશન નામે જે ન દોરે;
ખર બેઠાં તેહજ જોખ કરે, સંખેશ્વર ૭
અતા દુર્જય કાંઈ નીકમ સર્વો, તીન લોક લગે ઉપગાર કર્યો;
મુંદર શિવ રાજા તેહ વરે, સંખેશ્વર ૮
અમૃતપેં મીઠી તુજ વાણી, જે બોરદ મરે પુરિસાદાણી;
જગ આણુ અવીચલ તાસ ફીરે, સંખેશ્વર ૯
ધીરજ્યા મહો મંડલ તુજ થમી, અતિશય અધિદેવ કોય દેવ તથી;
ભાવજલ નિધિ દુરંતર તેહ તરે, સંખેશ્વર ૧૦

ધન્ય વામા જનની તુમ જાયા, અધ્યક્ષેન નરેસર કુલ આયા;
 તુમ નામ જડી બહુ સુખ પાયા, સુખ કુંવર વિજય શિખ
 ગુણ આયા. ૧૧

અથ શ્રીગોડી પાર્થનાથનો છંદ.

દોહડા.

જવલધિંગ ગોડી પછી, સોનક જન પાધાર;
 પથથ આરે પેખીયે. માલિય જગ શિરદાર ૧
 જુજંગ પ્રયત્ન છતાં.

તલ્લે માન આપા ભલે ભાવ આણી,

વામાનંદને સેવિયે સાર જાણી;

જો નામ નામિણી નાથ ધ્યાને,

પાર્થનાથની સંગતા એવિદાને. ૨

વશ્યા પારશે કાલ કેતો જગમાં,

પ્રભાયા પડે પ્રેમથુ પારકરામાં;

ચલોમાં વડી વાસ મીયો વિચારી,

પૂરે લોકની આશ તલેક્ય ધારી. ૩

મહી હાથમાં લાલ કમળાન રંગે,

લિહી ગાનહી નાનહી નીચ અથે;

મહી નીલહી તેજ્ય વિદ્યારે.

ધ્યાયના હરો પંથ ભૂડાં મનરે. ૪

જેણે પાસ ગોડી તણા પાય પૂજ્યા,

શત્રુ સવંત તેહના સર્વ પ્રજ્યા;

સને દેવ દેવી મયાં આજ ગોમાં,

પ્રભુ પ્રેમનાં જોડ પ્રાકમ ગોમાં. ૫

ગોડી આપજોયે નવે ખંડ ગાજે,
 જેહથા શાકિની શાકિની દૂર જાજે;
 પુરે કામના પાથે ગોડી પ્રકિંધો,
 હેલાં મોહરાજ જેલુ ભેર કીધો.
 મહા દુષ્ટ દુર્દેવ જે ભૂત ભૂતા,
 પ્રભુ નામે પાતે સર્વ ત્રાસ ગુલા;
 જરા જન્મજે રોગનાં મૂલ કાપે,
 આરાધ્યા સદા રાખેડા સુખ આપે.
 ઉચ્ચ રત્ન ભાંખે નમો પાથે ગોડી,
 નાંખો નાથજી દુષ્ટની જાન ગોડી.

અથ શ્રી ગોડીપાઠનાથનું અષ્ટક.

ભુવંશ પ્રયાત છંદ.

પ્રભુ જ્યોતી કાપે શક્તિ સરજીયે, મુખે નામજપે મહાવૈરી કપે;
 સમ નજી કંઠા મરેદા મુરેશ, ભજે ભાવતઃ પાથે શક્તિ

ભવેશ. ૧ એ આંકડો.

જગત્તકર્તા જગત્કષ્ટહર્તા, પ્રિયા સુકિતિ ભક્તોત્તમ દુઃખ મર્ત્તા;
 કલો પાપ અંતાપ નારો વિજેશ. ભજે. ૨

નમત્પાથે પદ્મં દુરન્ન્યાય પદ્મં, દયા દાન દક્ષં દહન કર્મ કદ્મં;
 સિતં સાક્ષુ ચિત્તં કુજે સન્નિશ. ભજે ૩

ચિદાનંદ કુપં જગદ્દેવ રૂપં, જગદ્ધેયરૂપં ત્રિલોકાધિપત્ય;
 પ્રતે સ્થાયે ભક્તે રહે મોહો કેશ. ભજે ૪

મહા ભેર શીરં કૃપા કંઠનીરં, જને દાન વીરં તુષા ભૂમિ શીરં;
 નહીં લોકને શોક અંતાપ લેશ. ભજે ૫

ભક્તોત્તમ જગત્તુષ્ટાકાર પાત્રં, સર્વ નામ મંત્રં જલે યાન પાત્રં;

જાણીને કે મને પાર્થ કરાં.

ભજો ૬

અહો શાંત મુદ્રં ચ માંદાઃ સમુદ્રં, મુખે પુર્ણમંદ્રં નહીં મોહ નિદ્રં;

યજ્ઞં નીલ અથ દિવે નીલવેશં.

ભજો ૭

નમુ હસ્ય જોડી સ્તવું માન મોડી, શરી પાર્થ જોડી કરે ભદ્ર મોડી;

મુને દિશ્યે' સ્વામી શિવ સન્નિવેશં.

ભજો ૮

કલશા. શાર્દૂલ વિક્રાન્તં વૃત્તં.

પ્રથમં ભક્તિ મતા મયાખર નવદ્વીપે' દુઃખિઃ સન્નિમતે,

વર્ષે શ્રી મુગોડાચરે જિન પતિર્વામાચ સેનાંગજઃ

કલ્યાણાન્નિ ગણાધિપેન ભગવાન્ નીતઃ સ્તતેઃ દ્વાનં,

કયાદ્ ભવ્ય પરંપરા મુ સતતં કલ્યાણ માલા પરાં. ૯

અથ શ્રી વરકાળાશ્વનો છંદ.

ચૌપેયા છંદ.

વટા નરનારી, ચમકિત ધારી, જગ ઉપડાવી જિજ્ઞંસ;

સોહકર શંકર, જગ અભયંકર, સેવે મુરનર છંદ.

પારગ પરમેશ્વર, ભુવન દિતેશ્વર, અલવેસર મુખકંદ

વરકાળા પાસં, પુરે આશં, પુજિ લહો મુખવૃંદ.

૧

એ આંકણી.

સંપત્તિ તનિ આપે, દારિદ્ર કાપે, ભયે' સંકટ બચ;

ધર બેઠા બેટી, લખતી પેટી, ચકતી સંપાત થાય.

હાથી મુંઠાંસા, અનિ મતવાલા, કુલે ધરે આજુકંદ; ૧૦

હેવંતા વાણ, શોભા તાણ, રાણ રાજે ગેહ;

સાહે રથપતિ, ચલે જલકંતી, પામે પુરણ તેહ.

પાયક અતિશુરા, ભત્તિ પુરા, સસતુરા લહે વૃંદ. ૧૧

નવ મોહિ બાલા, રથ રસાલા, પામે નવલા ભોગ;

જિન ભપ જપંતા, પાપ ખપંતા, લહિયે મુલ સંભેગ,
 પામે જસકંતી, સબજનપતિ, સેવે પદ અરવિંદ. ૧૦ ૪
 મંદિર અતિ મુંદર, ભસ પુરંદર, સમ સોહે મુરસાલ;
 મણિ માણક જડિયા, અંબર અડિયા, લોરણ આક ઝમાલ;
 જય કીરતિ સારી, જગ વિસ્તારી, પામે પરમાણંદ. ૧૦ ૫
 વરકાળા નામે, સંપત્તિ પામે, ઠામ ઠામ મુખ પુર;
 ભયે દુઃખ ઝાલા, મંગલ માલા, પામે ચઢતે ગુર;
 પ્રભુ સેવાકારી, લહે નર નારી, નવલાં મુખનાં વૃંદ. ૧૦ ૬
 દર ડાકણ સાકિણ, દૂરે નાસે, પાસે નાવે રોગ;
 અરિ કરિ હરિ તસ્કર, જલણ જલોદર, લાળે સખલા સોક.
 મણિધરને દ્રુણિધર જલ લાય જાયે, થાય ચરવે આણંદ. ૧૦ ૭
 જય કીર્તિ વાધે વંછિત સાધે, આરાધે જિન જોહ;
 હે સખલ મહોદય, કમલા વિમલા, વિલસી લહે શિવ મેહ;
 મુખ જાડી અનંતા, લાળે લગવંતા, ચિદાનંદ આનંદ. ૧૦ ૮

કલશ. છંપય છંદ.

જય જય જગદાનંદ, કંદ મુખ સંપત્તિ કાતા;
 જય પરમાત્મા મુર, ગુર સેવક જન ત્રાતા.
 જિન ઉત્તમ પદ પદ, સદા સંપત્તિ ફલદાર્દ;
 રૂપ વિજય પદ તાસ, ખાસ નવ નિધિ રિદ્ધિ આર્ધ.
 સહસ્ર મનોરથ પુરવા, મુર તર ચિંતામણિપર;
 રૂપ વિજય વંદન કરે, નિત્ય નિત્ય વરકાણેચર. ૧૧

અથ લીડલંજન પાર્શ્વનાથનો છંદ.

હુલજા છંદ પ્રભાતી.

લીડલંજન પ્રભુ લીડલંજન સદા,
 નહીં કદા નિષ્ફલ થાય સેવા;
 ભવિજન ભાવશું ભજનમાંહી ભજે,
 પરમપદ સંપદા તખત લેવા.

૧

કાશી વજારસી જિનપદ પુરે જયો,
 વામા અધસેન સુત વિધિ દીવો;
 સેદી વાતક તરે ખેડકપુર તપે,
 કલપની કોર કૃપાળુ છવો.

૨

લીડ ભવ ભિત્તિભય ભાવકુ ભંજણો,
 ભક્તજન રંજણો ભાવે ભેટયે;
 આજ જિનરાજ મુજ કાજ સિદ્ધાં સયે,
 મોહ રાજનનો માન મેટયો.

૩

કોટિ મન કામના મુજસ બહુ કામના,
 શિવમુખ ધામના આજ સાધ્યાં;
 મંગળ માલિકા આજ દીપાલિભ,
 મુજ મન મંદિરે મોજ વાધ્યા.

૪

પાઠકે માઠમે શાન્તિ વડ આઠમે,
 સુત આઠમેતરે પાસ માઠમે;
 ઉત્તમ નિજ દાસની મોહ અરદાસ મુજિ,
 હિત પરી નાથજી હાથ સાધો.

૫

શ્રી સંખેશ્વર પારસનાથનું સ્તવન.

ઉઠની ઉઠ તું બેહેન આળસ તણ,

પાઠ કરવા તણે સમય બરો.

એ દશી.

પાસ સંખેશ્વરા, સાર કર સેવકા,

દેવકાં એવડી વાર લાગે;

કોડી કરબોડી દરબાર આગે ખડા,

ઠાકુરા બાકુરા બાન માગે.

પાસ. ૧

પ્રગટ થા પાસણ, મેહેલી પડે પડે,

મોઢ અમુરંજી તે આપ છોડા;

ધુજ મહીરંજી મંજુસગાં રેસીને,

ખલકના નાચણ બંધ બોડો.

પાસ. ૨

જગતમાં દેવ જગદીશ તું જગતો,

એમ શું આજ જિતરાજ બીર;

મોટા દાનેશ્વરી તેહને દાવોજી,

દાન દે જેહ જગકાળ માંધે.

પાસ. ૩

લીડ પડી બદવા જોર લાગી જરા,

તલકણ ત્રીકને તુજ સંભાર્યો;

પ્રગટ પાતાળથી પલકમાં તેં પ્રભુ,

સકતજન તેહનો લાય નીવાર્યો.

પાસ. ૪

આદી અનાદી અરિહત તું એક છે,

દીન દયાળ છે કોણ કુળે;

ઉદ્યતન કહે પ્રગટ પ્રભુ પાસણ,

પામી લાય લાજનો એહ પુળે.

પાસ. ૫

અથ શંખેશ્વર જિન સ્તવન.

(રામ પ્રભાતી)

સાર કરે સાર કરે સ્વામી શંખેશ્વરા,
વિશ્વ વિખ્યાત એકાંત આવો;

જગતના નાથ મુજ હાથ ઝાંઝી કરી,

આજ કિમ કાજમાં વાર સાવો.

આ૦ ૧

હૃદય મુજ રંજ્યો સત્ત્વ દુઃખ ભંજ્યો,

દષ્ટ મરચિદ મોહો તુંહીં સાચો;

ખાણક ખિજમત કરે વિપતિ અમે ખિજુ સારે,

નવિ રહે તાસ અભિલાષ કાચો,

આ૦ ૨

યાદવા રઘુજીએ રામ કેશવ રજે,

ભ્રમ ભાળી જરા નિંદ સોતી;

સ્વામી શંખેશ્વરા ચરણ જલ પામીને,

યાદવની જરા બચ રોતી.

આ૦ ૩

આજ જિનરાજ જિમે કિશુ' આ કામે,

ભગ મહારાજ સેવક પનોતા;

મુખુદિ મધે' રજે છૂટે કોણત હરે,

બીર હાંકે' રિપુ વૃંદ રોતા,

આ૦ ૪

કાસ હું જન્મના પૂરીયે' કાચના,

ધ્યાનથી માસ દસ દાવ બીત્યા;

ચિકટ સંકટ હરો નિકટ નયણી કરો,

તો અમે સત્ત્વ નૃપતિજી' ભૂત્યા.

આ૦ ૫

કાલ મુખે' અસન શીતકાલે' વસન,

મમ મુખાચન રજે કિંકાર;

મુગુજ નર સાંભરે વીસરે નહીં હતા,
 પાસલું તું સદા છે સખાઈ.
 માત તું તાત તું જાત તું દેવ તું,
 દેવ દુનિયામેં દુભે ન વાહાલો;
 મી શુભ વીર જગલત હડો કરે,
 નાથલ નેક નયણેં નિહાલો.

સાં ૬

સાં ૭

અથ શ્રી શંખેશ્વરજીનું સ્તવન.

સહજાનંદી શીતળ મુખ ભોગી તો,
 હરિ દુઃખ હરિયેં સતાવરી;
 કેસર ચંદન ઘોડી પૂજેરે કુમુમે,
 અમૃત વેલિના વૈરીની બેઠી તો.
 કંતહાર તેહનો અરિ.

કેસર. ૧

તેહના સ્વામિની કાંતાનું નામ તો,
 એક વરણે લક્ષણ ભરી;
 તે કુર થાપીને આગળ કવિયેં તો,
 હિમાણ ચંદ્રક ખંધારી.

કેસર.

કેસર. ૨

કુરસનો વરણ તે નયન પ્રભાણે તો,
 માત્રા મુકરે શિર ધરી.

કેસર.

વીરસાજ મુત કાલક નામેં તો,
 તિગ વરણાદિ દુરેં કરી.

કેસર. ૩

એકવીસમેં કુરસે ધરી કરણ તો,
 અર્ધાધિમ તે સમ હરી.

કેસર.

અંતર્યે બીજો સ્વપ્ન કાળી તે,

સિવગામી ગતિ આચરી.	કેસર. ૪
પોસ ફરસ વળી સંયમ માને તો,	
આદિકરણ ધરી દેલ ધરી.	કેસર.
ક્યું નામે જિનવર નિત્ય ધ્યાડીં તો,	
જિનહર જિનકું પરિહરી.	કેસર. ૫
અંબકે દાદો વૃષ જન ઘોડે તો,	
પાત એ દિલમે ન ઉતરી.	કેસર.
અજ ઇન્દુર પણ સીતાની ખાજેં તો,	
જાસ વિવશ નરતા ધરી.	કેસર. ૧
તે જિન તરકર હું જિન સાજ તો,	
હરિ પ્રભુમે તુજ પાડીં યતી;	કેસર.
ખાલપણે ઉપમારેં હરિખનિ,	
સેવન છલ લાંછન પરિ.	કેસર. ૭
પ્રભુ પ્રત્યક્ષ વપસીશિત રૂપિયેં તો,	
લગ લવમાં નાડી ચાલી દેલો;	કેસર.
મન મંદિર મહાપાજ પમારે તો,	
હરિ ઉદયેં ન વિજા ધરી.	કેસર. ૮
ચારંગમાં સંપા છુટેં ઝરકત,	
ધ્યાન અનુભવ લેહરી;	કેસર.
શ્રી શુભવીર વિજય સિવ વહુને તો,	
ધર તેડંતાં દોષ ધરી.	કેસર. ૯

અથ શ્રી શંખેશ્વરજીનું સ્તવન.

અંતરજામી સુખ અલ્લેસર, મહિમા ત્રિજગ તુમારો;
સાંભળીને આપ્યો હું તીરે, જનમ જરજુ દુઃખ મારો. ૧

સેવક અરજ કરે છે રાજ, અમનેશિવમુખ આપો. એ આંકળી.
 સહુકોનાં મનવંછિત પૂરો, ચિંતા સહુની ચૂરો;
 એહજુ બિરુદ છે રાજ પુમારું, કેમ રાખો છો દૂર. સે૦ ૨
 સેવકને જલવલ્લતો દેખી, મનમાં મહેર ન ધરશો;
 દરજાસાગર કેમ કહેવાશો, જો ઉપગાર ન કરશો. સે૦ ૩
 જાતપરતુ હવે કામ નહીં છે, પ્રત્યક્ષ દરિસજુ દીજો;
 હુઆડે ખીજું નહીં સાહિબ, પેટ પડ્યાં પતીજો. સે૦ ૪
 મો રાખેધર મંડળ સાહિબ, વીનતડી અવધારો;
 કહે જિનહર્ષ મયાકર હજને, લવસાયરથી તારો. સે૦ ૫

શ્રી પારસનાથજીનું સ્તવન.

રઘુપતિરામ રૂદ્રમાં રહેજોરે. એ દશી.

આવોરે આવો પાસજી મુજ મળીયારે;
 હારે મારા મનના મનોરથ ફળીઆ, આવોરે. આંકળી.
 હારે તારી મુરત મોહન ગારીરે;
 હારે સહિ સાંધને લાગે છે પ્યારીરે.
 હારે તમને મોહી રહ્યા મુર નર નારી; આવોરે. ૧
 હારે અલખેલી મુરત પ્રજુ તાહારીરે;
 હારે તાહરા મુખડા ઉપર જાડેં બારીરે.
 હારે નાગ નાગણીની જોડ ઉગારી; આવોરે. ૨
 હારે ધન ધન દેવાવિદેવારે;
 હારે મુરલોક કરે છે સેવારે.
 હારે હમને આપોની શિવપુર મેવા. આવોરે. ૩
 હારે તમે શિવરમણીના રસીઆરે,
 હારે જય મહાપુરીમાં વસીઆરે.

હાંરે મારા રૂઢય કમળમાં વસીઆ; આવોરે. ૪
 હાંરે જે કેઈ પાસતણા ગુણુ ગાશેરે,
 હાંરે ભવ ભવનાં પાતિક જાશેરે;
 હાંરે તેનાં સમકીત નીરમળ થાશે. આવોરે. ૫
 હાંરે પ્રભુ ત્રેવીસમા છનરાયારે,
 હાંરે માતા વામા દેવીના જાયારે;
 હાંરે હુમને દરશન ઘોની દયાળા. આવોરે. ૬
 હાંરે હું તો લળી લળી લાગુધું પાયરે,
 મારા ઉરમાં તે હરખ ન માયરે;
 હાંરે એમ માણુકવિજય ગુણુ ગાયરે. આવોરે. ૭

અથ શ્રી પાર્શ્વનાથજીનું સ્તવન.

સજની મોરી પાસ જિહ્વેસર પૂજેરે, સં જગમાં દેવ ન દુભેરે.
 સં સારંગપુર શણુગારે, સં પૂજદાય પ્રકારે. સં ૧
 સં જિનપાડમા જ્યકારે, સં વારી જાઉં વાર હુજારે.
 એ આંકણી.
 સં ગણધર સર્વે વખાણીરે, સં સિદ્ધની ઉપમા આણીરે.
 સં સમકિતની વૃદ્ધિકારીરે, સં તે કેમ જાશે નિવારીરે. સં ૨
 સં ભગવદ્ અગેધારોરે, સં ચારણુમુનિ અધિકારોરે;
 સં જિન પડિમા જિન સરખીરે, સં સત્ર ઉવવાધ નિર-
 ખીરે. સં ૩
 સં સયપસેણી ભાંખીરે, સં છવાસિમયે દાખીરે,
 સં અવહારે પશુઆખીરે, સં શુદ્ધિ પડિમા સાખીરે. સં ૪
 સં જંજુપત્તિ કાણાંગરે, સં બોલે દશમું અંગરે;
 સં માહા નિરીધે વિચારોરે, સં પૂજના અધિકારોરે સં ૫

સૌ સાતમે અંતે વિખ્યાતરે, સૌ બાણુંક આવક વાતરે;
 સૌ અનઉત્તરી પડિમા વારીરે, સૌ સુધા સમકિતધારીરે સૌ ૬
 સૌ જ્ઞાતા પાઠ દેખાવેરે, સૌ કુમતિ ભરમ ન જાવેરે; ૭
 સૌ એમ અનેક સૂત્ર સાખરે, સૌ કહો હવે કેહનો વાંકરે. સૌ ૮
 સૌ અર્થા અરોચક થારીરે, સૌ નવ દંડકમાં જાણીરે;
 સૌ છપ કરમવસ જાણીરે, સૌ કુણકુમક કુણરાણીરે; સૌ ૯
 સૌ જિનવર સેવા સારીરે, સૌ વિષય કરી પરિહારીરે;
 સૌ સેવા અખંધક લાવરે. સૌ ભવજલ તરવા નાવરે. સૌ ૧૦
 સૌ મણિ હિયોત પ્રણુ સાચીરે, સૌ જેહવો હીરો જાણીરે;
 સૌ શકામત નવિ લાવોરે, સૌ શુ' ઝાણું કેહવરાવોરે. સૌ ૧૧

શ્રી અજરા પાર્શ્વનાથજીનું રતવન.

મહાકોપ થયો તે કળી કાળમાંજે. ગરબાની દેશી.
 હારે મારે આજની મડી તે રળીઆમણીજે;
 અજરા પાસજી પુજ્યાની વધામણીજે. મારે આજની ૦ ૧
 પૂરે પૂરેરે સોહાગણુ સાથીઓ જો.
 મારે મંદિરે પવારયો પાસ હાથાઓ જો. મારે આજની ૦ ૨
 હું તો માલીડાના ચોક પૂરાવતી જો;
 અજરા પાસજીની આંગીઓ રચાવતી જો. મારે આજની ૦ ૩
 હું તો અંબેલીના થભ રોપાવતી જો;
 અજરા પાસજીને પધરાવતી જો. મારે આજની ૦ ૪
 કહું રૂપચંદ રવામાને હીઠડા જો;
 મારા હૃદય કમળ લાગે મીઠડા જો. મારે આજની ૦ ૫

અથ દીક્ષા કલ્યાણકે ૪૦૩ ધુપ પૂજા પ્રારંભ.

દેખો ગતિ દેવનીરે, એ દશી.

નીચ વરસ ધરમાં વસ્યારે, સુખભર વામાનંદ;

મંગલમ રસીયા જાણીનેરે, મલિયા ચોસકુ ઇંદ.

નમો નિત નાથજીરે, નિરખત નયનાનંદ. નમોનિત ૧
એ આંકણી.

તીર્થોદકવર આપધિરે, મેલવતા ખાડુ ઠાંડ;

આઠ જાતિ કલશા ભરીરે, એક સહસને આઠ. નમો ૨

અરુનેત રાજા કુરેરે, પાછલ સુરઅભિરે;

ધુસ્ત રૂપેરે અલકરયારે, દેવ ન ભૂલે વિવેક. નમો ૩

વિશાલા નૃપશિખિકારે, બેઠા સિંહાસનનાથ;

વડી વડવી દક્ષિણેરે, પટશાટક લેછ હાથ. નમો ૪

નમ મેઘ અમ ધાતરીરે, પાછલ ધરી રાણગાર;

જવરે એક ધોવનારે, ઇશાન ફલ કરનારી. નમો ૫

આવેનકુળ એક ધોવનારે, રવજ મે પાઓ હાથ;

વજન શિખિકા ગાવતીરે, સર્વ સાહેલી સાથ. નમો ૬

ગઢધરાન આમર ધરેરે, વાજિતનો નહિ પાર;

આઠ જાતિ આગલ ચલેરે, ઇંદ્રિ વળ ઝલકાર. નમો ૭

દેવ દરી નર નારીયારે, જુઝ કરે પરચામ;

દૃઢમાં વડેરા સગજનારે, બોલે પ્રભુને તામ. નમો ૮

જીત નિશાન થડાવજેરે, મોહની કરી ચક્રચર;

જિમ અંતર દાનધીરે, હલિદર કાઠકુ દૂર. નમો ૯

વરધોડેથી ઉતરયારે, કાસી નજરને આર;

આજમપદ ઉદ્યાનમાંરે, હુકમ અચોક રસાલ. નમો ૧૦

આમ તપ અપણ તણરે, ઉચ્ચરે મહામત ચાર;
 પોસ બહુલ એકાદશીરે, ત્રણસયાં પરિવાર. નમો ૦૧૧
 મનપર્યવ તવ ઉપનુંરે, ખંધ ધરે જગદીશ;
 દેવ કુબ્ય ઇંદ્રે દિશ્વરે, રહેશે વરસ ચત તીશ. નમો ૦૧૨
 વડેસમગ મુદ્રાર્યે રહ્યારે, શુર નંદિશર જાત;
 માતાપિતા વંદિ વણ્યારે, શ્રી શુભચીર પ્રજાત. નમો ૦૧૩

આથ કેવલજ્ઞાન કલ્યાણકે સમમદીપક પૂજ પ્રારંભ.

(વાલ) મહાવીર પ્રભુ ધરે આવે. એ દેશી.

પ્રભુ પારસનાથ સમાવ્યા, કાકંબરી આટરી આવ્યા;
 કુલ નામે સરોવર તીરે, હારકું પાંજ નિરમલ તીરેરે.
 મન મોહન સુદર મેલા, મન્ય સોક નગર મન્ય વેસારે. મન. ૧
 એ અસંખી.

કાકેસમગ મુદ્રા પ્રભુ કાવે, પનહાથી નિહાં એક આવે;
 જલ સંકલરી નવરાવે, જિનજાગે કમલ વદાવેરે. મન. ૨
 કસીકુંડ નીરધ નિહાં આવે, હસ્તા ગતિ દેવના પાવે;
 વસિ કોસ્તુભ વન આયુદ્ધ, પરજોદ વિનય ધરી વદેરે. મન. ૩
 ત્રણપદિન ફૂલી છત ધરાવે, અહિજગા નગરી વસાવે;
 અહતના તાપસ થર પૂઠે, નિશિ આવી વસ્યા વાહોઠેરે. મન. ૪
 મયો કમલ મરી મેઘમાલી, આવ્યો વિભાગે નિહાલી;
 ઉપસર્ગ કર્યા બહુ જાતિ, નિશ્ચલ કીઠી જિન છાતીરે. મન. ૫
 ગમતે જલ હારી વાદલિયો, વરસે ગાળે વીજલીયો;
 પ્રભુ નાસા ઉપરજલ જાવે, ધરજોદ પ્રિયાસહ આવેરે. મન. ૬
 ઉપસર્ગ હરી પ્રભુ પૂજ, મેઘમાલી પાપથી પૂજ;

જિનભક્તિ સમક્ષિતપાવે, બેહુ જજી સર્ગ સધાવેરે. મન. ૭
 આબ્યા કારી ઉધાને, રહ્યા સ્વામી કાઉતસગ્ગ ધ્યાને;
 અપૂરવ વીર્ય ઉદ્ધારે, ધનધાતી ચાર વિનાસેરે. મન. ૮
 ચોરાશી ગયા દિન આખા, વદિ ચૈતર ચોથ વિશાખા;
 અનુભ તરુધાતકી વાસો, થયા લોકલોક પ્રકાશોરે. મન. ૯
 મણે ચોસકુ ઇંદ્ર તે વાર, રચે સખવસરજી મનોહાર;
 સિંહાસન સ્વામી મુહાવે, શિર ચામર છત્ર હલાવેરે. મન. ૧૦
 ચોત્રીશ અતિશય થાવે, બનપાલ વધામણિ હાવે;
 અધીસેન વામા રાણી, પરભાવતી હૃદય ભરાણીરે. મન. ૧૧
 સામધ્યુ સજી મહુ વંદે, જિનવાણી મુખી આજીવંદે;
 સસરે સાચુ વહુ સાથે, દીક્ષા લીધી પ્રભુ હાથેરે. મન. ૧૨
 સંધ સાથે ગણીપદ ધરતા, મુરજ્ઞાન મહોત્સવ કરતા;
 સ્વામી દેવ હંદેસોહાવે, શુભવીર વચન રચમાવેરે. મન. ૧૩

અથ મહાત્મી રાગ ગોડીજિન સ્તવન.

પ્રભુરે મોડીયા પાસજી, કરો મોરો કૃપાલ;	
જગમાંહે જાણે સહુ, તુમ હો દીન દયાલ.	પ્રભુ. ૧
ખિરક ગરિજા નિવાજશુ, અમરજી આધાર;	
પતિત પાવન પરમેસર, સેવક આધાર.	પ્રભુ. ૨
ભૂત પ્રેત છેડે નહીં, થરતાં તુમ ધ્યાન;	
ગયવરના અસવારને, કહો કેમ અડકે ધ્યાન.	પ્રભુ. ૩
આંકી યો તુમ ઉપરે, હલ સમક્ષિત ચારી;	
ભગવતિ વચ્ચે જગવંતજી, કરો દેવ કરાણી.	પ્રભુ. ૪
પાપ પડજી જાણે થરાં, વેડન વિસરાલ;	
કહે જાવજી તુમ નામથી, હોવે મંગલ માળ.	પ્રભુ. ૫

શ્રી પાર્શ્વનાથજીની સ્તુતિ.

શ ખેંધર પાસજી પૂજ્યો નર ભવનો લાહો લીજ્યો;
 મનવંછિત પૂરજી મુરતર, જય વામા સુત અલવેસર. ૧
 દાય શતા જિનવર અતિલજા, દાય ધોળા જિનવર ગુણનીલા;
 દાય લીલા દાય શામલ કલ્યા, સોળે જિનકંથનવર્ણ લજ્યા. ૨
 આગમ તે જિનવરે સાખિઓ, ગણધર તે હૈયડે રાખીઓ;
 તેહનો રસ જેલે આખીઓ, તે હુઓ શિવમુખ સાખીઓ. ૩
 મરણીધર રાય પદાવતી, પ્રભુ પાર્શ્વ તજ્યા ગુણ ગાવતી;
 સહુ સંકળનાં સંકટ ચૂરતી, નય વિમલના વંછિત પૂરતી. ૪

અથ શ્રી પાર્શ્વનાથજીની સ્તુતિ.

પાસ જિજ્ઞાસા વામાનંદા, જગ ગરબે ફલી;
 મુપનાં રૂપે અર્થ વિસેખે, કહે મધવા મલી.
 જિનવર જાયા સુર હુલરાયા, હુઆ રમણી પ્રિયે;
 નેમિ શણ ચિત્ત વિરાજ, વિલોકિત પ્રત લીજ્યે. ૧
 વીર એકાકી ચાર હજારે, દીક્ષા પુર જિનપતિ;
 પાસને મહી ત્રય શત સાથે, બીજા સહસે પ્રતી.
 ખટશત સાથે સંજમ ધરતા, વાસુપૂજ્ય જગ ધણી;
 અહુપમ લીલા જ્ઞાન રસોલા, રૂપે મુજને ધણી. ૨
 જિન મુખ દીડી વાણી મીઠી, મુરતર વેલડી;
 જ્ઞાન વિહારે ગદ્ય વનવાસે, પીલે રસ સેલડી.
 સાકર સેતી નરણાં લેતી, મુખે પશુ ચાવતી;
 અમૃત મીઠું સ્વર્ગે દીઠું, મુર વહુ ગાવતી. ૩
 ગજ મુખ કલ્યા વામન જલ્યા, મરતાકે કૃપાવણી;

માર તે ખાંદી કમ્બ વાહી, કાયા જસ સામજી.
ચઝીકર પ્રેસા નાગારહા, દેવી પદમાવતી;
સોવન કાંતિ પ્રભુ ગુણ ગાની, વીર ઘેર આવતી. ૪

ઘોવીસે તીર્થકર દેવોનાં ચૈત્યવંદન, કૃતવન, અને
થોથો. અનુક્રમવાર.

૧ રૂપલદેવનાં. પાને ૧ થી ૨૬ મુખી.

૨ અલ્પનાથનાં પાને ૭૨ થી ૮૦ મુખી.

૧ શ્રી સંલવનાથ સ્વામીનાં ચૈત્યવંદનો.

મુનમ ગેવિજ અવન છે, જનન્યા મૃગશિર માંહિ;

દન ગણે સંલવજિના, નમિતો નિત્ય ઉમ્છાદિ. ૧

સાયશિવપુરી રાજિયો, મિથુનરાશી સુળકાર;

પદ્માયોનાં પામીયા, યોની નિવારણ દ્વાર. ૨

સોદ વરસ છદમસ્થમાંએ, નાણ શાલ તર સાર;

સહસ્ર પ્રતીશુ' શિવ વરલા, વીર જગત આધાર. ૩

૨

જાવશ્થી નયરી ધણી, શ્રી સંલવનાથ;

જિતારિ નૃપ નંદનો, ચલવે શિવ સાથ. ૧

સેના નંદન ચંદને, પૂજો નવ અંગે;

આરસે ધનુષ્યનું દહિમાન, પ્રણમું મનરંગે. ૨

સાઠ લાખ પૂરવતણુ એ, જિનવર ઉત્તમ આય;

દુરંગ લંછન પદ પદ્મમાં, નમતાં શિવ શુભ થાય. ૩

૩

સાનમ ઐવેયક થકી, ચર્વીયા શ્રી સંભવ;
 કાલુચુક મુદિ આઠમ દિને, સાંઠ ચૌદશ અભિનય.
 આગશીર મારે જનમીયા, તિણિ પુનમ સંજમ;
 કાનિક વંદ પાચમ દિને, લહે કેવળ નિરૂપમ.
 પંચમા ચૈત્રના ઉજલીએ, શિવ પહોતા જિનરાજ;
 જ્ઞાનવિમલ પ્રભુ પ્રજામતાં, સિઝે સમલાં કાજ.

અથ શ્રી સંભવનાચરણું સ્તવન.

જાહિમ સાંભળોરે, સંભવ અરજ અમારી,
 જાસોભાષ હું ભયોરે, ન લહિ સેવા તુમારી;
 નરક વિમોહમાં રે, તિહાં હું બહુ ભવ ભમીઓ,
 તુમ વિતા હામ સહ્યાં રે, અહનિસ કેવે ધમધમીયો. સા. ૧
 ધંદ્રિયવશ પડ્યોરે, પાળ્યાં પ્રત નવિ સરે,
 દસ પ્રભુ નવિ ગણ્યા રે, હણીયા માવર હુંસે;
 પ્રત ચિત્ત નવી વરયાં રે, બોલું સાચું ન બોલ્યું,
 પાપની ગોઠડી રે, તિહાં મે હઈડહુ જોડ્યું. સા. ૨
 મોરી મે ઠરી રે, ચર્તવિહ અદત્ત ન ટાળ્યું,
 મી છન આણ્યું રે, મે નવી સંજમ પાળ્યું;
 ચક્રકર તણી પરે રે, શુદ્ધ ન આહાર ગવેજ્યો,
 રસના લાલચે રે, નીરજ પીંડ ઉવેજ્યો. સા. ૩
 નર ભવ દોહિલો રે, પામી મોહ વશ પડિમા,
 ધરમી રખીને રે, મુજ મન તિહાં જઈ અડિઓ;
 કામ ન કો સંધ્યા રે, પાપે પીંડ મે ભરીઓ,

શુદ્ધ પુદ્ગલ નવિ રહિ રે, તેણે નવિ આતમ તરીયો. સાં ૮
 ભક્તીની લાલચે રે, મેં બહુ દીનતા લખી,
 તોપણ નવી મલી રે, મલી તો નવી રહી રાખી;
 જે જન અલિલમે રે, તે તો તેહથી નાસે,
 હજુ સમ જે ગણે રે, તેહની નિત રહે પાસે. સાં ૯
 ધન ધન તે નરા રે, એહનો મોડુ વિજોડી;
 વિષય નિવારીને રે, એહને ધર્મમાં જોડી,
 અલક્ષ તે મેં લખ્યાં રે, સંત્રી સોજન કીધાં,
 પ્રત છ નવિ પાળીયાં રે, જેહવાં મુજથી લીધાં. સાં ૧૦
 અનંત ભવ હું જામ્યો રે, ભમતાં સાહિબ મલિયો,
 દુઃખ વિના કોણ દિયેરે, બોધિ રચણ મુજ બળીયો;
 જાંભવ આપજો રે, અરણ્ય કમલ તુમ્હ સેવા,
 ત્ય એમ વિનવે રે, મુજજો દેવાધિદેવા. સાં ૧૧

અથ શ્રી સંભવનાથ સ્વામીની સ્તુતિઓ.

સંભવ સ્વામી શ્રેયીયે, ધન સંબંધન દીઠા;
 જિન ગુણ માલા ગાવતા, ધન્ય તેહની છઠા;
 વચણ મુગંગ તરંગમાં, નહાતાં શિવ ગેહી;
 ત્રિમુખ મુદ્ગરિતારીકા, શુભ પીર સનેહી.

૨

જાંભવ મુખદાતા, જેહ જગમાં વિખ્યાતા;
 પદ છવેના ત્રાતા, આપતા મુખસાતા.
 માવાને જ્ઞાતા, દેવજ્ઞાન જ્ઞાતા;
 દુઃખ દોહડગ પ્રાતા, ભક્ત નામે પ્રસાતા. ૧

શ્રી અભિનંદન સ્વામીનાં ચૈત્યવંદનો.

ચલ્યા જયંત વિમાનથી, અભિનંદન જિનચંદ્ર;
 પુનર્વિમુખાં જનમિયા, રાશિમિથુન મુખકંદ. ૧
 નયરી અયોદ્યાનો ધણી, યોનીવર મંજર;
 ક્ષેત્ર વિહારે તપ તપ્યા, ભૂતલ વરસ અઢાર.
 વલી રાયજી પાદપતલેએ, વિમલ નાજી ગજુદેવ;
 માક્ષ સહસ મુનિશુ ગયા, વીર કરે નિત્ય સેવ.

૨

નંદન સંવર રાયનો, ચોથા અભિનંદન;
 કપી જાંઘન વંદન કરો, ભવદુઃખ નિકંદન.
 સિદ્ધારથ જસ માવડી, સિદ્ધારથ જસ રાય;
 સાહાવજસે ધનુષ્ય માન, મુંદર જસકાય.
 જનીતા વાસી વંદીએ, આયુલખ પંચાસ;
 પૂરવ તસ પદ પદને, નમતાં શીવપુર વાસ.

૩

જયંત વિમાન થકી ચલ્યા, અભિનંદન રાય,
 વૈશાખ સુદિ ચૌથિમાસ, શુદિ બીજે જયા.
 મહાસુદિ બારશે મહીય દીક્ષા, પોશી શુદિ અઠેદશ;
 કેવળ શુદિ વૈશાખની, આઠમે શિવસુખ રસ.
 ચૌથા જિનચરને નમીએ, ચઉગતિ ભ્રમજી નીવાર;
 જ્ઞાનવિમલ ગજપતિ કહે, જિન મુણનો નહીં પાર.

અથ શ્રી અભિન દનજિન સ્તવન.

મુખજો હો પ્રભુ, એ દશી.

દીઠી હો પ્રભુ, દીઠી જગ ગુરુ તુજ;
 મૂરતિ હો પ્રભુ, મૂરતિ મોહન વેલડીલ.
 મીઠી હો પ્રભુ, મીઠી તાહરી વાણી;
 લાગે હો પ્રભુ, લાગે જેસાં સેલડીલ.
 જાણું હો પ્રભુ, જાણું જન્મ ક્યથ્ય;
 જોઉં હો પ્રભુ, જોઉં તુમ સાથે મિલ્યાલ.
 મુરમણિ હો પ્રભુ, મુરમણિ પામ્યો હથ્ય;
 આંગણે હો પ્રભુ, આંગણે મુજ મુરતરૂ ફર્યાલ.
 જાગ્યાં હો પ્રભુ, જાગ્યાં પુણ્ય અંકૂર;
 માગ્યા હો પ્રભુ, મુહ માગ્યા પાસાં ઢાળ્યાલ.
 ગુઠા હો પ્રભુ, ગુઠા અમિ રસ મેહ;
 નાઠા હો પ્રભુ, નાઠા અશુભ શુભ દિન વળ્યાલ. ૩
 બૂખ્યાં હો પ્રભુ, બૂખ્યાં મળ્યાં ધૃત પૂર;
 તરસ્યાં હો પ્રભુ, તરસ્યાં દિવ્ય ઉદક મિલ્યાંલ.
 થાક્યાં હો પ્રભુ, થાક્યાં મિલ્યા સુખપાલ;
 ચાહતાં હો પ્રભુ, ચાહતાં સજન હેજે હલ્યાલ. ૪
 દીવો હો પ્રભુ, દીવો નિશાવિન મેહ;
 સાથી હો પ્રભુ, સાથી થલે જલનૌકા મલિલ.
 કલિબુગે હો પ્રભુ, કલિબુગે દુષ્ટહો મુજ;
 દરિસન હો પ્રભુ, દરિસન લાલું આશા ફલીલ. ૫
 વાચક હો પ્રભુ, વાચક યશ તુમ દાસ;

વીનવે હો પ્રભુ, વીનવે અભિનંદન મુણોણ.
કહિયે હો પ્રભુ, કહિયે મ દેશો છેહ;
દેજો હો પ્રભુ, દેજો મુખ દરિસણ તણોણ.

શ્રી અભિનંદન સ્વામીની સ્તુતિઓ.

અભિનંદન ગુણ માલિકા, ગાવતા અમરાલિકા;
કુમતકી પરજાલિકા, શિવ વહુ વર માલિકા.
મગે ધ્યાનકી તાલિકા, બાગમની પરનાલિકા;
મધરો મુર બાલિકા, વીર નમે નિત્ય કાલિકા.

૨

સંવર મુત સાચો, જાસ સ્યાદ્વાદ વાચો;
થયો હીરો જાચો, મોહને દઈ તમાચો.
પ્રભુ ગુણ ગણ માચો, એહને ધ્યાને રાચો;
છનપદ મુખ ચાખો, ભવ્ય પ્રાણી નીકાચો.

શ્રી સુમતિનાથ સ્વામીનાં ચૈત્યવંદનો.

સુમતિ જયંત વિમાનથી, રહ્યા અયોદ્ધા ઠામ;
રાક્ષસ ગણ પંચમ પ્રભુ, સિંહરાશી ગુણ ધામ.
મધા નક્ષત્રે જનમિયા, મુષક ચોની જગદીશ;
મોહરાય સંધ્યામમાં, વરસ ગયાં છંવીસ.
છત્યો પ્રીયંબુ તરૂ તળેએ, સહસ્ર મુનિ પરિવાર;
અવિનાશી પદવી વધી, વીર નમે સો વાર.

૨

સુમતિનાથ મહાકંઠ, કૌશલ્યા જસ નયરી;
મેઘરાય મંગલા તણે, નંદન જિત વયરી.

કોય લાંબન જિનરાણ્યો, ત્રણસે વનુપની રેહ;
ચાલીસ લાખ પરવતજી, આયુ અતિ ગુણ મેહ.
સુમતિ ગુણે કરો જે ભયોએ, તથો સંસાર અગાધ;
તસ પદ પદ સેવા થકી, લહેા સુખ અવ્યાખાધ.

૩

આવજી મુદ બોજે અવ્યા, મેહેલીને જયંત;
પંચમી ગતિ દાયક નમુ, પંચમ જિન સુમતિ.
મુદિ વૈશાખની આડમે, જનમ્યા તેમ અંચમ;
મુદિ નવમી વૈશાખની, નિરૂપમ જસ સમદમ
ચૈત્ર ઇચ્ચારશ દિજલીએ, કેવલ પામે દેવ;
શિવ પામ્યા તિજ નવમીએ. નય કહે કરો તસ સેવ. ૩

અથ શ્રી સુમતિનાથનું રતવન.

ઝાંઝરીયા મુનિવરનો દેશો.

સુમતિનાથ ગુણશું મિલીછ, વાધે મુઝ મન પ્રીતિ;
તેલ ખિંદુ જિમ વિસ્તરેછ, જલ માંહે ભલિ રીતિ.

સોભાગી જિનશું લાગ્યો અવિહુડ રંગ. ૧

સજ્જનશું જે પ્રીતડીછ, છાની તે ન રખાય;
પારમસ કસ્તૂરી તણોછ, મહિ માંહે મહકાય. સો ૨
આંગલિયે નાંવ મેરૂ ઢંકાયે, છાખડિયે રવિ તેજ;
અજલામાં જિમ ગંગા ન માયે, મુજ મનતિમ પ્રજુહેજ. સો ૩
હુઆ છયે નહિ અધર અરૂણ, જિમ ખાતાં પાન મુરંગા;
પીવત ભર ભર પ્રજુ ગુણ પ્યાલા, તિમ મુજ પ્રેમ અભંગ. સો ૪
ઢાંકી ઇધુ પલાલશું, ન રહે લઈ વિસ્તાર;
વાલિક વસા કહે પ્રજુતણો, તિમ મુજ પ્રેમ પ્રકાર. સો ૫

શ્રી સુમંતિનાથ સ્વામીની સ્તુતીએ.

સુમતિ સ્વર્ગ દિયે અસમંતને, મમત્વ મોહ નહીં ભગવાંતને;
પ્રગટ જ્ઞાન વરી શિવબાલિકા, તુલર વીર નમે મહાકાલિકા. ૧

સુમતિ સુમતિ દાઢ, મંગલા જસ માધ;
મેરને રાઈ, ઉર એરને તુલાધ.

કથ કીર્તિ વાધ, કેવલજ્ઞાન પાધ;

નહિ ઉગ્રીમ કાંધ, સેવોગ્ર્ય એ સદાધ. ૨

શ્રી પદ્મપ્રભ સ્વામીનાં ચૈત્યવંદનો.

ત્રૈવેયક નવમે થકી, કોશંબી ધરવાસ;
રાક્ષસ ગણ નક્ષતર, ચિત્રા કન્યારાશિ.

બુક યોનાં પદ્મપ્રભુ, છદ્મસ્થા પદ્માસ;
તરૂ છત્રોંધ કેવલી, લોકાલોક પ્રકાશ,

ત્રિજુ આંધક શત આઠશ્યુંઝ, પામ્યા અવિચલ ધામ;

વીર કહે પ્રભુ માહરે, ગુણગ્રેણી વિશ્રામ. ૩

કોશંબી પુરી રાણ્યો, ધર નરપતિ તાય;
પદ્મપ્રભુ પ્રભુતા મઈ, સુશીમા જસમાય.

ત્રીસ લાખ પુરષતણ, જિન આયુ પાલી;
ધનુષ અઢીસે દેહડી, સવિ કર્મને ટાલી.

પદ્મલંછન પરમેસરુએ, જિનપદ પદ્મની સેવ;
પદ્મવિજય કહે કીળ્યે, ભવિજન સહુ નિત્ય મેવ. ૪

નવ ત્રૈવેયકથી ચવી, માહા વદિ છઠી દીવસે;
કારતક વદિ બારસે જનમ, સરનર સવિ હરસેય. ૫

વદિ તેરસ સંયમ ગ્રહેએ, પદ્મપ્રભ સ્વામી;
 ચૈત્રી પુનમ કેવલી, વલી શાંવ ગતિ પામી.
 માગશર વદિ ઇચ્છારશેએ, રક્ત કમલે સમવાન;
 નય વિમલ જિનરાયનું, ધરીએ નિરમલ ધ્યાન.

અથ શ્રી પદ્મપ્રભજિન સ્તવન.

હું તુજ આગળ શી કહું કેસરીયા લાલ. એ દેશી.
 શ્રી પદ્મપ્રભ જિન ગુણ નિધિરે લાલ, જગ તારક જગદીશરે,
 વાદહેસર.
 જિન ઉપગાર થકી વહેરે લાલ, ભવિજન સિદ્ધિ જગીસરે,
 વાદહેસર.
 તુજ દરિસણ મુજ વાલહુરે લાલ, દરિસણ શુદ્ધ પવિત્રરે વાં
 દર્શન શબ્દ નયે કરેરે લાલ, સગ્રહ એવંભૂતરે. વાં તુજ
 બીજે વૃક્ષ અનંતતારે લાલ, પસરે ભૂ જલ યોગરે; વાં
 તિમ મુજ આતમ સંપદારે લાલ, પ્રગટે પ્રભુ સંયોગરે. વાં તુ. ૩
 જગત જંતુ કારજ રૂચીરે લાલ, સાધે ઉદયે ભાષુરે; વાં
 જિદાનંદ મુવિલાસતારે લાલ, વાધે જિનવર આશુરે. વાં તુ. ૪
 લખિય સિદ્ધિ મંત્રાક્ષરેરે લાલ, ઉપજે સાધક સંગરે; વાં
 સહજ અધ્યાતમ તત્વતારે લાલ, પ્રગટે તત્વી રંગરે. વાં તુ. ૫
 લોહ ધાતુ કંચન હુવેરે લાલ, પારસ ફરસન પામિરે; વાં
 પ્રગટે અધ્યાતમ દશારે લાલ, વ્યક્ત ગુણી ગુણ આમરે. વા. તુ. ૬
 આતમસિદ્ધિ કારજ ભાષુરે લાલ, સહજ નિયામક હેતુરે; વાં
 નામાદિક જિનરાજનાંરે લાલ, ભવસાગર માંહે સેતુરે. વાં તુ. ૭
 સ્થાન ઈન્દ્રિય યોગનોરે લાલ, રક્ત વરણ ગુણ રાયરે; વાં
 દેવચંદ્ર વૃદે સ્તાવ્યોરે, આપ અવર્ણ અકાયરે. વાં તુ. ૮

અથ શ્રી પદ્મપ્રભ સ્વામીની સ્તુતિઝ્યો.

પદ્મપ્રભુહત છદ્મસ્થ અવસ્થા,
શિવસક્તિ સિદ્ધા અસ્થા;
નાથને દંસણુ હોય વિલાસી,
વીર કુસુમ રમામા જિન પાસી. ૧

૨

અહીંજે ધનુષ કાયા, ત્યજત મદ મોહ માયા;
સુસીમાજસ માયા, શુકલ જે ધ્યાન ધ્યાયા.
કેવલ વર પાયા, ચામરાદિ ધરાયા;
સેવે સુર રાયા, મોક્ષ નગરે સધાયા. ૧

અથ સુપાર્શ્વનાથ સ્વામીનાં ચૈત્સવંદનો.

ગેવિજ છઠેથી ચળ્યા, વાજારસી પુરીવાસ;
બુલા વેશાખા જનમિયા, તપ તપિયા નવ માસ. ૧
ગજ રાક્ષસ વૃકયોનિઝે, શોભે સ્વામી સુપાસ;
ચરિત તર તલે કેવલી, જ્ઞેય અનંત વિલાસ. ૨
મહાનંદ પદવી લહીઝે, પામ્યા ભવનો પાર;
શ્રી શુભવીર કહે પ્રભુ, પંચમયાં પરિવાર. ૩

૨

શ્રી સુપાસ જિજ્ઞંસ, પાસ દાસો ભવકેરો;
પૃથ્વી માતા ઉરે, જયો તે નાથ હુમેરો. ૧
પ્રતિષ્ઠિત સુત મુંઠરં, વાજારસી રાય;
વીશ લાખ પૂરવતણુ, પ્રભુભવં આય. ૨

ધનુષ બસેં જિન રહુડીએ, સ્વસ્તિક લાંછન સાર;
પદ પદ જમ રાજતો, તાર તાર ભવતાર. ૩

૩

જુઠા ઐવેયકથી ચળ્યા, જિનરાજ સુપાસ;
ભાદ્રવા વદિની આઠમે, અવતરીયા ખાસ. ૧
જેઠ શુક્લ ખારશે જણ્યા, તસ તેરશે સંયમ;
ફાગુણવાદિ છઠે કેવલી, શીવ લહે તસ સત્તમ. ૨
સત્તમ જિનવર નામથી એ, સાતે ઈત સમંત;
જ્ઞાનવિમલ સૂરિ નિત્ય લહે, તેજ પ્રતાપ મહંત. ૩

અથ શ્રી સુપાર્શ્વનાથનું સ્તવન.

(લાહલદે માત મહાર. એ દેશી.)

શ્રી સુપાસ જિનરાજ, તું ત્રિભુવન ચિરતાજ;
આજ હો છાજેરે ઠકુરાધ, પ્રભુ તુજ પદ તથીજ. ૧
દિવ્ય ધ્વનિ સુર ફલ, ચામર છત્ર અમૂલ;
આજ હો રાજેરે લામંઠલ, ગાજે કુંડલિજ. ૨
અતિશય સહજના ચાર, કર્મ ખપ્યાથા અખાર;
આજહો કીધારે ઓગણીશે, સુરગણ લાસુરેજ. ૩
વાણીગુણ પાંત્રીસ, પ્રાતિહારજ જગદીસ;
આજહો રાજેરે હીવાજે, છાજે આઠશુજ. ૪
ત્રિહાસન અચોક, ખેડા માંહે લોક;
આજહો સ્વામીરે શિવગામીરે, વાચક વશ મુદયોજ. ૫

શ્રીસુપાર્શ્વનાથ સ્વામીની સ્તુતિઁ.

અષ્ટ મહા પડિહારશયું એ, શાસે સ્વામી સુપાસ તો;
મહા ભાગ્ય અરિહા પ્રજુ એ, મુર નર જેહના દાસ તો.
ગુણ અતિશય વરણુવ્યા એ, આગમ અંથ મોહર તો;
માતંગ શાંત સર સરિએ, વીર વીધન અપહાર તો. ૧

૨

સુપાસ જિન વાળી, સાંભણે જેહ પ્રાણી;
દ્વયે પહેચાણી, તે તથા ભવ્ય પ્રાણી
પાંત્રીશ ગુણ ખાંણી, સુત્રમાં જે ગુથાણી;
પદ દ્રવ્યશયું જાણી, કમ પોણે જયું ધાણી. ૧

શ્રી ચંદ્રપ્રભ સ્વામીનાં ચૈત્યવંદનો.

ચંદ્રપ્રભુ ચંદ્રાવતી, પુત્રિ ચવિયા વિજયંત;
અનુગાધાએ જનમિયા, વૃશ્ચિક રાશિ મહંત. ૧
મૃગયોની ગણુ દવનો, કેવલવિષ્ણુ વિક્રમાસ;
પામ્યા નાગ તરૂતણે, નિર્મલ નાથુ લેલાસ. ૨
પરમાનંદ પદ પામિયા એ, વીર કહે નિરધાર;
સાથે સદુષ્ઠા શોભતા, હુનિવર એક હજાર. ૩

૨

લક્ષ્મણા માતા જનમીયા, મહસેન જસ તાત;
ઉદુપતિ લાંછન દીપતો, ચંદ્રપુરીનો રાય. ૧
દશલખ પૂરવ આઉખું, દોઢસો ધનુષની દેહ;
મુરનર પતિ સેવા કરે, ધરતા અતિ સસનેહ. ૨
ચંદ્રપ્રભુ જિન આઠમાએ, ઉત્તમ પદ દાતાર;
પદ્મવિજય કહે પ્રજુભિએ, મુજ પ્રજુ પાર ઉતાર. ૩

શ્રીચંદ્રપ્રભ જિન આઠમા, ચંદ્રપ્રભ સમ દેહ;
 અવતરિયા વિજયતથી, વદિ પચમી ચૈત્રેહ. ૧
 પોસવદિ જારશે જનમિયા તસ તેરશે સાધ;
 ફામુજુ વદિતી આતમે, કેવલ નિરખાધ.
 ભાદ્રવ સતમિ શિવ લલ્યા, પુરિ પૂરણ ધ્યાન;
 અદ્ભુત સિદ્ધિ સંપન્ને, નય કહે જિન અધાન. ૨

અથ શ્રી ચંદ્રપ્રભ સ્તવન.

શ્રી શ્રેયાંસ જિન અંતરજામી એ દશી.
 શ્રી ચંદ્રપ્રભ જિનપદ સેવા, હેવાચે જે હલિયાણ;
 આતમ ગુણ અનુભવથી મલિયા, તે ભવ ભવથી
 દલિયાણ. શ્રી ચંદ્રપ્રભ. ૧
 દ્રવ્ય સેવ વંદન નમનાદિક, અર્ચન વતી ગુણમામોણ;
 ભાવ અભેદ થવાની ઈહા, પરભાવે નિઃકામોણ. શ્રીં ૨
 ભાવ સેવ અપવાદે નૈગમ, પ્રભુ ગુણને સંકલ્પેણ;
 સંમહ સત્તા તુલ્યારોપે, ભેદભેદ વિકલ્પેણ. શ્રીં ૩
 વ્યવહારે બહુ માન જ્ઞાન નિજ, ચરણે જિન ગુણ રમણાણ;
 પ્રભુ ગુણ આલંબી પરિણામે, જગત્ પદ ધ્યાન સમ
 રણાણ. શ્રીં ૪
 શબ્દે શુક્લ ધ્યાનારોહણ, સમભિરૂદ ગુણ દશમેણ;
 બીજા શુક્લ અવિકલ્પ એકત્વે, એવંભૂત તે અમરેણ.
 શ્રીં ૫
 ઉત્સર્ગે સમક્ષિત ગુણ પ્રગટ્યો, નૈગમ પ્રભુતા અરોણ;
 સમહ આતમ સત્તાલંબી, મુનિપદ ભાવ પ્રદાસેણ. શ્રીં ૬

જાણસરે જે શ્રેણિ પદરૂપે, આતમ શક્તિ પ્રકાશેણ;
 મથાખ્યાત પદ શબ્દ સ્વરૂપે, શુદ્ધ ધર્મ ઉદ્ધાસેણ. શ્રી૦ ૧૬
 ભાવ સયોગિ અયોગિ શૈલેશે, અતિમ દુગ નય જાણેણ;
 સાધનતાયે નિજ ગુણ વ્યક્તિ, તેહ સેવના વખાણેણ. શ્રી૦ ૧૭
 કારણ ભાવ તેહ અપવાદે, કાર્ય રૂપ ઉત્તરેણ;
 આત્મભાવ તે ભાવ દ્રવ્ય પદ, માદ્ય પ્રવૃત્તિ નિસર્ગેણ. શ્રી૦ ૧૮
 કારણ ભાવ પરંપર સેવન, પ્રગટે કારણ ભાવેણ;
 કારણસિદ્ધે કારણતા વ્યય, શુદ્ધ પરણામિક ભાવેણ. શ્રી૦ ૧૯
 પરમ ગુણી સેવન તન્મયતા, તત્ત્વ ધ્યાને ધ્યાવેણ;
 શુદ્ધાતમ અનુભવ આસ્વાદી, દેવચંદ્ર પદ પાવેણ. શ્રી૦ ૨૦

શ્રી ચંદ્રપ્રભ સ્વામીની સ્તુતિઓ.

ચંદ્રપ્રભુ મુખ ચંદ્રમા, રાખિ જોવા જઇએ;
 દ્રવ્ય ભાવ પ્રભુ દારસણે, નર્મણતા ચક્રએ.
 વાણી સુખારસ વેલગી, શુભંચે નતખેવ;
 ભજે ભદંત ભૂકૃતિકા, વીરવીજય તે દેવ.

૨

સેવે મુર વૃંદા, ભસ ચરણારવિંદા;
 અહમ નિજચંદા, ચંદ વરણે સોહંદા.
 મહસેન નૃપ નંદા, કાપતા દુઃખ દંદા;
 ભંજન મિય ચંદા, પાપ માંતુ સેવંદા.

શ્રી સુવિધનાથ સ્વામીનાં ચૈત્યવંદનો.

સુવિધનાથ સુવધિ નમ્ર, ધ્યાન યોનિ મુખકાર;
 આઘ્યા આજીવ સ્વર્ગથી, કાઠંદી અવતાર.

રાક્ષસ ગણ મુક્તવંતને, ધનરાશિ રિખમૂલ;
વરસ ચાર હૃદયસ્થમાં, કર્મ રાશક સાર્ફલ.
મંત્રી તરૂતસે કેવલીએ, સહસ્ર મુનિ સંધાત;
અક્ષ મહેદાય પદ વર્યા, વીર નમે પરલાત.

૧

મુવિધિનાથ નયમા નમુ, મુખીય જલ તાત;
મગર લાંછન ચરણે નમુ, રામા રૂડી માત.
આમુ એ જાખ પૂરવતણું, સત્ત ધનુપની કાય;
કાકડી નગરી ખણી, પ્રજુલું પ્રજુ પાય.
હિતમ વિધિ જેહથી લહે એ, તિણે મુવિધિ જિત નામ;
નમતાં તણ પદ પમને, લલિયે સાચીત ધામ,

૩

ગારો મુવિધિ જિજ્ઞંસ, નામ બીજું પુષ્પદંત;
કામુજ વદિ બીજે ચળ્યા, મહેલી સુર આનંત.
માગશર વદિ પંચમી જળ્યા, તસ હટે રીક્ષા;
કાર્તિક શુદિ ત્રીજે કેવળી, દિએ બહુ પર રીક્ષા.
શુદિ નવમી ભાદ્રવા તણીએ, અજર અમર પદ હોય,
ધીરવિમલ શેવક હો, એ નમતાં મુખ જોય.

અથ મી મુવિધિનાથનું રતવન.

ચારા મહેલા ઉપર મેહ, હરખે વીજલી હો ભાલ. એ દરશી.
દોઢા મુવિધિ જિજ્ઞંસ, સમાધિરસે ભર્યો હો ભાલ,
સમાધિરસે ભર્યો, ભારણ આતમસ્વરૂપ, અનાદિનો વીસ-
વો હો ભાલ. અ૦

મહત્ત વિભાવ ઉપાધિ, થકી મન ઓસર્યો હો લાલ; ૫૦
 સત્તા સાધન માર્ગ, બહી એ સંચર્યો હો લાલ. ૫૦ ૧
 મુમ પ્રભુ જનકગ વીનિ, સરવ જગ રૂપતા હો લાલ; ૫૦
 નિજ સનાએ શુદ્ધ, સહુને લેખતા હો લાલ ૫૦
 પર પરિણતિ અદ્વૈય, પલ્લુ ઉવેખતા હો લાલ. ૫૦
 લોચપમે નિજ શક્તિ, અનંત ગવેખતા હો લાલ. ૫૦ ૨
 દાનાદિક નિજ ભાવ, હતા જે પરવશા હો લાલ. હતા ૦
 તે નિજ સનમુખ ભાવ, પ્રહી લહી તુજ દશા હો લાલ. ૫૦
 પ્રભુનો અદ્ભૂત યોગ, સ્વરૂપ તણા રશા હો લાલ. ૨૫૦
 જામે વાસે તાસ, જસ ગુણ તુજ જિસા હો લાલ. ૫૦ ૩
 મોહાદિકની ધમિ અનાદિની ઉત્તરે હો લાલ. ૫૦
 અમલ અખંડ અલીસ, સ્વભાવજ સાંભરે હો લાલ. ૨૫૦
 તત્વ રમણ શુચિ ધ્યાન, બહી જે આદરે હો લાલ. ૫૦
 તે સમતારસ ધામ, સ્વામી મુદ્રા વરે હો લાલ. ૨૫૦ ૪
 પ્રભુ છો ત્રિભુવન નાય, દાસ હું તાહુને હો લાલ. ૨૫૦
 કંઈકાનિધિ અભિલાષ, અછે મુજ એ ખંડે હો લાલ. ૫૦
 આતમ વસ્તુ સ્વભાવ, સદા મુજ સાંભરે હો લાલ. ૫૦
 ભાસન વાસન એહ, ચરણ ધ્યાને ધરે હો લાલ. ૫૦ ૫
 પ્રભુ મુદ્રાને યોગ, પ્રભુ પ્રભૂતા લખે હો લાલ. ૫૦
 દ્રવ્ય તણે સાધર્મ્ય, સ્વસંપત્તિ ઓળખે હો લાલ. ૨૫૦
 ઓળખતાં બહુ માન, સહિત રૂચિ પણ વધે હો લાલ. ૫૦
 રૂચી અનુયાયી વીર્ય, ચરણ ધારા સધે હો લાલ. ૫૦ ૬
 ક્ષાયોપશમીક ગુણ સર્વ, થયા જુજ ગુણ રસો હો લાલ. ૫૦
 સત્તા સાધન શક્તિ, વ્યખતા ઉઠ્ઠી હો લાલ. ૫૦

હવે સંપૂર્ણ સિદ્ધ, તણી શી વાર છે હો લાલ. તો
અચંદ્ર જિનરાજ, જગત આધાર છે હો લાલ. જગ

શ્રી સુવિધનાથ સ્વામીની સ્તુતિઓ.

સુવિધિ સેવા કરતા દેવા, તજિ વિષય વાસના;
શિવ સુખ દાતા જ્ઞાતા વ્રાતા. હરે દુઃખ દાસનાં;
નય ગમ ભંગે રંગે ચંગે, વાણી ભવ છારિકા;
અમર અતીતા મોહાતિતા, વીરં ચ સુતારિકા.

૨

નર દેવ ભાવ દેવો, જેહુની સારે સેવો;
જેહુ દેવાધિ દેવો, સારજગમાં જયું મેવો.
જોતાં જગ એહુવો, દેવ દાઠો ન તેહુવો;
સુવિધ જિન જેહુવો, મોક્ષ દે તતખેવો.

અથ શ્રી શીતલનાથ સ્વામીનાં ચૈત્યવંદનો.

દશમા સ્વર્ગચક્રી ચબ્યા, દશમા શીતલનાથ;
ભદિલપુર ધન રાશિયે, માનવ ગણ શિવ સાથ.
વાનર ચોનિ જિજ્ઞુદની, પૂર્વાષાઢા જાત;
ત્રિગ વરસાંનર કેવલી, પ્રીયંગુ વિખ્યાત.
મુંચમધર સહસે વર્ષા એ, નિરૂપમ પદ નિરવાણ;
વીર કહે પ્રભુ ધ્યાનથી, ભવ ભવ કોડિ કલ્યાણ.

૨

નંદ દહરથ નંદનો, શીતલ શીતલ નાથ;
રાબ ભદિલપુર તથો, મહાદે સિવ સાથ.

જામ પૂરવજી આઉંજી, નેહી ધનુષ પરિમાજી;
 મયા માયા ટાળીને, લલ્યા પંચમ નાજી.
 મીવતસ લંછન સુંદર એ, પદ પદમે રહે જાસ;
 તે જિનની સેવા થકી, લહીએ લીલ વિલાસ.

૩

પ્રાણત કદય થકી ચંચા, શીતલ જિન દશમા;
 વદી વૈશાખની કહે જાણે, દાધજવર પ્રશમ્યા.
 મહાવદી તેરશે જન્મ દીક્ષા, તસ તેરશે લીધ;
 વદી પોતી ચૌદશ દીને, કેવલી પરસિદ્ધ.
 વદી માંજે વૈશાખની એ, મોક્ષ ગયા જિનરાજ;
 જ્ઞાનાવમલ જિનરાજથી, સિઝે સધળાં કાજ.

અથ શ્રી દેવચંદ્રજી કૃત શ્રી શીતલનાથ
 સ્વામીનું સ્તવન.

આદર જીવ ક્ષમા ગુણ આદર. એ દેશી.

શીતલ જિનપતી પ્રભુતા પ્રભુની, મુજથી કહીય ન જાયજી;
 અનંતતા નિર્મલતા પુર્યતા, જ્ઞાન વીના ન જણાયજી શીં ૧
 ચરમ જલધિ જલમિલે અંજલી, ગતિ ઝીપે અતીવાયજી;
 સર્વ આકાશ એલંબે ચરજે, પણ પ્રભુતા ન ગણાયજી. શીં ૨
 સર્વ દ્રવ્ય પ્રદેશ અનંતા, તેહથી ગુણ પર્યાયજી;
 તાસ વર્ગથી અનંત ગુણ પ્રભુ, કેવલ જ્ઞાન કહાયજી. શીં ૩
 કેવળ દર્શન એમ અનંત, અહે સામાન્ય સ્વભાવજી;
 સ્વપર અનંતથી ચરજી અનંત, સમરજી સંવર ભાવજી. શીં ૪
 દ્રવ્ય ક્ષેત્ર ને કાલ ભાવ ગુણ, રાજનીતિ એ ચારજી;

ત્રાસ વીના જડ ચેતન પ્રભુની, કોઈન લોપે કારણ. શી૦ ૫
 મુદ્દારાય ચીર પ્રભુ ઉપયોગે, જે સમરે તુજ નામણ;
 અબ્યાખ્યાય અનંતો પામે, પરમ અમૃત સુખધામણ. શી૦ ૬
 આખ્યા ઈશ્વરતા નિર્લયતા, નિર્વાંછકતા રૂપણ;
 ભાવ સ્વાર્થીન તે અવ્યય રીતે, ઈમ અનંત ગુણ ભૂપણ. શી૦ ૭
 અબ્યાખ્યાય સુખ નિર્મલ તે તો, કરણ જ્ઞાને ન જખાવણ;
 તેહજ એહનો જાણુગ લોકજા, જે તુમ સમ ગુણ રાયણ. શી૦ ૮
 એમ અનંત દાનાદિક નિજગુણ, વચનાતિત પંડરણ;
 નાસન ભાસન ભાવે દુર્લભ, પ્રાપ્તો તો અતિ દુરણ. શી૦ ૯
 સકલ પ્રત્યક્ષપણે ત્રીભૂવન ગુર, જણું તુજ ગુણ મામણ;
 બીજું કાંઈ ન માયું સ્વામી, એહીજ કે મુજ કામણ. શી૦ ૧૦
 એમ અનંત પ્રભુતા સદૃહતાં, અર્થે જે પ્રભુ રૂપણ;
 દેવચંદ્ર પ્રભુતા તે પામે, પરમાનંદ સ્વરૂપણ. શી૦ ૧૧

શ્રી શીતલનાથ સ્વામિની સ્તુતિ.

શીતળ પ્રભુ દર્શન શીતલ અંગ ઉવંત્રે,
 કલ્યાણક પાંચે પ્રાણી ગણ સુખ સંત્રે;
 તો વચન સુણતા શીતળ કીમ નહી લોક;
 મુલ વીર તે જાણા વાસનદેવી અરોક. ૧

૨

શીતળ જિન સ્વામી, યુન્યથી સેવ પામી;
 પ્રભુ આતમરામી, સર્વપરભાવ વામી.
 જે શીવમતી ગામી, સાધતાનંદ ધામી;
 ભણી સુખ કામી, પ્રભુમીએ શીશ નામી. ૧

શ્રી શ્રેયાંસનાથ સ્વામીનાં ચૈત્યવંદનો.

અમ્યુતથી પ્રભુ ઉતર્યા, સિંહપુરે શ્રેયાંસ;
 ચોની વાંતર દેવગણ, દેવ કરે પરશંસ.
 શ્રવણે સ્વામી જનમિયા, મકરરાશિ દુગવાસઃ
 છદ્મસ્થા તિંદુકતણે, કેવલ મહિમા જાસ.
 વાચંયમ સહસે સહિષે, ભવ સંતતિનો છેલ્લ;
 શ્રી શુભ વીરને સાંધસ્થું, અવિચલ ધર્મ સનેદ.

૨

શ્રી શ્રેયાંસ અગ્યારમા, વિષ્ણુ નૃપનાય;
 વિષ્ણુ માતા જેહની, એંશી ધનુષની કાય.
 વર્ષ ચારાશી લાખનું, પાંચનું જેણે આય;
 પડગી લાંછન પદકજે, સિંહપુરીનો રાય.
 રાજ્ય તણ હીક્ષા વરોએ, જિનવર ઉત્તમ જ્ઞાનઃ
 પામ્યા તસ પદ પદ્મને, નમતાં અવિચલ થાન.

અમ્યુત કલ્પાથકી ચળ્યા, શ્રેયાંસ જિણુંદ;
 જેઠ અંધારી હીવસ છકે, ફૂત ખહુ આણુંદ.
 ફાગણ વહિ ખારશે જનમ, હીક્ષા તસ તેરશે;
 કેવલી મહા અમાવશે, દેસન ચંદન રસ.
 વહિ આવણુ ત્રીજે લહ્યાએ, શિવ મુખ અક્ષય અનંત.
 સહસ સમિહો પૂરણે, નય કહે એ ભગવંત.

શ્રી શ્રેયાંસનાથ સ્વામીનું સ્તવન.

રાગ ગોડી. અહો મતવાલે સાજના એ દશી.
 શ્રી શ્રેયાંસ જિન અંતરજમી, આતમરામી નામીરે;
 અધ્યાતમ મત પૂરણ પામી, સહજ સુગતિ ગતિ ગામીરે. શ્રી. ૧
 સયલ સંસારી ઇંદ્રિયરામી, મુનિગણ આતમરામીરે;
 મુખ્યપણે જે આતમરામી, તે કેવલ નિઃકામીરે. શ્રી. ૨
 નિજ સ્વરૂપ જે કિરિયા સાધે, તેહ અધ્યાતમ લહિયેરે;
 જે કિરિયા કરી ચઢિગતિ સાધે, તે ન અધ્યાતમ કહિયેરે. શ્રી. ૩
 નામ અધ્યાતમ ઠવણ અધ્યાતમ, દ્રવ્ય અધ્યાતમ છંડારે;
 સાવ અધ્યાતમ નિજ ગુણ સાધે, તે તેહશું રઠ મંડારે. શ્રી. ૪
 શબ્દ અધ્યાતમ અરથ સુણીને, નિર્વિકલ્પ આદરજોરે,
 શબ્દ અધ્યાતમ સજના જણી, હાન પ્રહણ મતિધરજોરે. શ્રી. ૫
 અધ્યાતમ જે વસ્તુ વિચારી, બાજ જણ લખાસીરે;
 વસ્તુગતે જે વસ્તુ પ્રકાસે, આનંદધન મતવાસીરે. શ્રી. ૬

શ્રી શ્રેયાંસનાથ સ્વામીની સ્તુતિઓ.

શ્રી શ્રેયાંસ સુહંકર પામી, ઇચ્છે અવર કુંજ દેવાળ;
 કનક તર સેવે કુંજ પ્રભુને, છંડી સુરતર સેવાળ.
 પૂર્વાપર અવિરોધી સ્વાત્પદ, વાણી સુધારસ વેલીળ;
 માનવી મણગોસર મુપસાએ, વીર હૃદયમાં ફેલીળ. ૧

૨

વિષ્ણુ જસ માત, જેહના વિષ્ણુ તાત;
 પ્રજ્ઞના અવસાત; તીન સુવને વિષ્ણુતા.

સુરપતિ સંપાત, જસ નિકટ આયાત;
કરી કર્મનો ધાત, પામીયા મોક્ષ શાત.

શ્રી વાસુપૂજ્ય સ્વામીનાં ચૈત્યવંદનો.

પ્રાણત થકી પ્રભુ પાંગર્યા, ચુંપે ચંપા ગામ;
શિવમારગ જાતાં થકાં, ચંપક તરૂ વિસરામ.
અંધ યોનિ ગણ રાક્ષસ, સતલિપા કુંભરાશ;
પાડણ હેઠે કેવલી, મૌનપણે ધગવાસ.
વરશત સાથે શિવ થયા એ, વાસુપૂજ્ય જિનરાજ;
વીર કહે ધન્ય તે ઘડી, જખ નિરખ્યા મહારાજ.

૨

વાસવ વંદિત વાસુપૂજ્ય, ચંપાપુરી હામ;
વાસુપૂજ્ય કુલ ચંદ્રમા, માતા જયા નામ.
મહિપ લાંછન જિન બારમા, શિત્તેર ધનુષ પ્રમાણ;
કયા આયુ વરસ વલી, બોહોતેર લાખ વખાણ,
સંધ ચતુર્વિધ સ્થાપીને એ, જિન ઉત્તમ મહારાય;
તમ મુખ પદ વચન સુણી, પરમાનંદી થાય.

૩

પ્રાણતથી ઇહાં આવીયા, જેઠ સુદિ નવમી;
જન્મ્યા ફાગણ ચૌદશે, અમાવાસે સંધમી.
મહા શુદિ બીજે કેવલી, ચૌદશ આપાઠી;
શુદિ શિવ પામ્યા કર્મ કષ્ટ, સવિ દૂરે કાઢી.
વાસુપૂજ્ય જિન બારમાએ, વિદ્રુમ રંગે કાય;
મી નયવિમલ કહે ઇશ્યું, જિન નમતાં મુખ થાય.

શ્રી વાસુપૂજ્ય સ્વામીનું સ્તવન.

સાહેબા માતીડા હુમારો એ દેશી.

સ્વામી તુમે કાંઈ કામણ કીધું, ચિત્તહં અમારું ચોરી લીધું;
સાહેબા વાસુપૂજ્ય જિજ્ઞાસા, મોહના વાસુપૂજ્ય એ આંકળી.
અમિ પણ તુમશું કામણ કરશું, ભક્તિ થઈ મન ધરમાં ધરશું, સા.
મન ધરમાં ધરીયા ધરણોભા, દોષન નિત્ય રહેશે ચિરધામા;
મન પૈકું અકુંઠિત ભક્તે, યોગી ભાંમે અનુભવ યુક્તે. સા.
જેશે વાસિત મન સંસાર, કલેશ રહિત મન તે ભવપાર;
જે વિશુદ્ધ મન ધર તુમે આપ્યા, પ્રભુ તો અમે નવનિધિ જહિ
પાયા. સા. ૩

જાન રાજ, અલગા જલ ખેડા, પણ ભગને અમ મનમાં પેડા;
અલગાને વલગ્યા જે રહેવું, તે ભાણા ખાખડ દુઃખ રહેવું.
સા. ૪

આયક ધ્યેય ધ્યાન ગુણ એકે, ભેદ છે કરશું હવે દેકે;
ઓર નીર પરે તુમશું મલશું, વાયક યશ કહે હેલે હળ.
શું. સા. ૫

શ્રી વાસુપૂજ્ય સ્વામીની સ્તુતિઓ.

વિમલ ગુણ અગારં, વાસુપૂજ્ય સફારં;

નિહત વિષય વિકારં, આમે કૈવલ્ય સારં;

વચન રસ ઉદારં, મુક્તિ તત્ત્વ વિચારં;

પીર વિમલ નિવારં, સ્તોત્રિયાં કુમારં.

૨

વિધિના ઉપગારી, ધર્મના આદિકારી;
 ધર્મના દાતારી, કામકોષાદિ વારી.
 તાર્યાં નર નારી, દુઃખ દોહાબવારી;
 વાસુપુત્ર્ય નિહારી, જાડું હું નિત્ય શારી.

શ્રી વિમલનાથ સ્વામીનાં ચૈત્યવંદનો.

આશ્રમ સ્વર્ગ થકી ચલી, કંપીલપુરમાં વાસ;
 ઉત્તરા ભાદ્રપદે જનમ, માનવગણુ મીન રાશિ.
 યોની છાગ મુહુંકર, વિમલનાથ ભગવંત;
 દાય વરસ તપ નિર્જલી, જંબુતલે અરિહંત.
 પદ સહસ્ર મુનિ સાથશ્યુ એ, વિમલ વિમલ પદ પાવ;
 શ્રી શુભચીરને સાંઈશ્યુ મળવાહું મન થાય.

૨

કંપીલપુરે વિમલ પ્રભુ, રયામા માતા મહદાર;
 કૃતવર્મ્મા નૃપ કુલ નભે, ઉગમિથો દિનકાર.
 લંછન રાજે વરાહનું, સાઠ પદુપની કાયા;
 સાઠલાખ વરસા તણું, આયુ મુખ દાયા.
 વિમલ વિમલ પોતે થયો એ, સેવક વિમલ કરેહું;
 તુજ પદ પદ્મ વિમલ પ્રત્યે, સેવું ધરી સસનેહ.

૩

આશ્રમ કલ્પ થકી ચળ્યા, માધવ મુદિ ખારશે;
 મુદિ માહા ત્રિજે જળ્યા, તસ થાયે પ્રત રસ
 મુદિ પાસિ છું લલ્યા, વર નિર્મલ કેવલ;

પદિ સાતમ આપાદની, પામ્યા પદ અમલ. ૧
 વિમલ જિનેસર વંદિએ એ, જ્ઞાનવિમલ કરી ચિહ્ન;
 તેરમો જિન નિત દિયે, પુણ્ય પરિવલ વિત્ત. ૨

શ્રી વિમલનાથ સ્વામીનું સ્તવન.

રાગ મહાર, ઇર આંગા આંખસારે. એ દેશી.

દુઃખ દાહુગ દૂરે રહ્યાંરે. સુખ સંપદ શું લેહ,
 ધીંગ ધણી માંથે કિયારે, કુણ ગંજે નર ખેડ;
 વિમલ જિન, દીઠાં લોચણ આજ, ગહારાં સીધાં વંછિત કા-
 જ. વિમલ જિન૦ દિકા૦ ૧

ચરણ કમલ કમલા વસેરે, નિર્મલ ચિર પદ દખ;
 સમલ અધિર પદ પરિહરીરે, પંકજ પામર પેળ વિન્દી૦ ૨
 મુજ મન તુજ પદ પંકજેરે, લીનો ગુણ મકરંદ;
 રંક ગણે મંદિરધરા રે, ઇંદ ચંદ નાગિંદ. વિન્દી૦ ૩

સાહિબ સમરથ તું ધણીરે, પામ્યો પરમ ઉદાર;
 મન વિશરામી વાલહોરે, આનમ ચો આધાર વિન્દી૦ ૪
 હરિસણ દીઠે જિન તણું રે, શંસય ન રહે લેખ;
 દિનકર કરલર પસરંતા રે, અંધકાર પ્રતિવેધ. વિન્દી૦ ૫

અમિય ભરી મૂરતિ રચીરે, ઉપમ ન ધરે કોય;
 માંતિ મુધારસ ઝીલતી રે; નિરખત લુપ્તિ ન હોય. વિન્દી૦ ૬
 એક અરજ સેવક તણીરે, અપધારે જિનરેખ;
 રૂપ કરી મુજ દીલધેરે, આનંદન પદ સેવ. વિન્દી૦ ૭

શ્રી વિમળનાથ સ્વામિની સ્તુતિઓ.

વિમલનાથ વિમલ ગુણ વર્યા,
જિન પદ ભોગી ભવ નિસ્તર્યા;
વાણી પાંત્રીસ ગુણ લક્ષણી,
હમ્બુહ મુર પ્રવરા જક્ષણી. ૧

૨

વિમલ જિન બુહારો, પાપ સંતાપ વારો;
શ્યામાંબ મહુલારો, વિદ્ય કીર્તિ વિકારો.
યોજન વિસ્તારો, જાસ વાણી પ્રસારો;
મુણ ગણ આધારો, પુન્યના ઓ પ્રકારો. ૧

શ્રી અનંતનાથ સ્વામીનાં ચૈત્યવંદનો.

દેવસોક દશમા થકી, ગયા અયોદ્ધા ઠામ;
હસ્તિ યોનિ અનંતને, દેવગણે અભિરામ. ૧
દેવતીએ જનમ્યા પ્રભુ, મિન રાશિ સુખકાર;
ત્રણ વરસ હૃદમસ્થમાં, નહિ પ્રત્યાદિ ઉચ્ચાર. ૨
પીંપલ વૃક્ષે પામીયા ઓ, કેવલ લક્ષ્મીનિધાન;
સાત સહસ્રશુ શિવ વર્યા, વાર કડે બહુ જાન. ૩

૪

અનંત અનંત ગુણ આગર, અયોધ્યા વાસી;
સિંહસેન નૃપ નંદનો, થયો પાપ નિકાસી. ૧
મુજસા માતા જન્મીયો, ત્રીસ લાખ ઉદાર,
વરસ આદિયુ પાલિયુ, જિનવર જમકાર. ૨

(૧૮૪)

લંછન સિંચાણ તણું એ, કાયા ધનુષ પચાસ;
જિનપદ પદ નમ્યાથકી, લહિયે સહજ વિલાસ. ૩

૩

પ્રાણન થકી ચવિયા ઈહાં, આવણ મુદિ સાતમ;
વેશાખ વદિ તેરશે, જનમ્યા ચૌદશે વૃત.
વદિ વેશાખી ચૌદશે, કેવલ પણ પામ્યા;
ચેત્ર શુદિ પંચમિ દિને, શિવ વનિતા કામ્યા. ૨
અનંત જિનેશ્વર ચૌદમા એ, કીધા દુશ્મન અનંત;
તાનવિમલ કહે નામથી, તેજ પ્રતાપ અનંત. ૩

શ્રી અનંતજિન સ્તવન.

સાહેલડિયાં. એ દશી.

શ્રી અનંત જિનશુ કરો, સાહેલડિયાં.

ચોલ મલ્લનો રંગરે; ગુણ વેલડિયાં.

સાચો રંગ તે ધર્મનો, સાહેલડિયાં.

ખીજો રંગ પતંગરે, ગુણ વેલડિયાં. ૧

ધર્મ રંગ છરણ નહીં, સાં કહ તે છરણ થાયરે; ગુ ૦

સાનું તે વિષ્ણુસે નહી, સાં ધાર ધકામણુ જાયરે. ગુ ૦ ૨

ત્રાંણું જે રસ બેધિયું, સાં તે હોય જાયું હેમરે; ગુ ૦

કરિ ત્રાંણું તે નવિ હુએ, સાંએહવો જગ ગુરૂ પ્રમરે. ગુ. ૩

ઉત્તમ ગુણ અનુરામથી, સાં લહિયે ઉત્તમ કામરે. ગુ ૦

ઉત્તમ નિજ મહિમા વધે, સાં દીપે ઉત્તમ કામરે. ગુ ૦ ૪

ઉત્કૃષ્ટ સિંદુ સાયર લાલ્યો, સાંનિમલોય અખચ અલંગરે ગુ ૦

પુણ્ય પદ કહે મહા ગુણ, સાં તિમ સુખ કેમ પ્રસન્નરે. ગુ ૦ ૫

શ્રી અનંતનાથ સ્વામીની સ્તુતિઓ.

જ્ઞાનાદિકા ગુણવરા નિવસંત્યનંતે,
વજ્રી મુપર્વ મહિતો જિન પાદ પદ્મે;
અંથાર્ણવે મતિવરા પ્રણતિસ્મ ભક્ત્યા,
પાતાલ ચાંક્રશી સુરી શુભ વીર દક્ષા.

૨

અનંત અનંત નાણી, જાસ મહિમા ગવાણી;
મુરનર નિરિ પ્રાણી, સાંભળે જાસ વાણી.
અંક વચન સમજાણી, જોડ સ્યાદ્વાદ જાણી;
તથા તે ગુણ ખાણી, પામિયા સિદ્ધિ રાણી.

શ્રી ધર્મનાથ સ્વામીનાં ચૈત્યવંદના.

વિજય વિમાન થકી ચળ્યા, રતનપુરે અવતાર;
ધર્મનાથ ગણ દેવતા, કર્કરાશિ મનોહાર.
જુન્યા પુણ્ય નક્ષતરે, પોતિ છાગ વિચાર;
દાય વરસ છદ્મરથમાં, વચયાં ધર્મ દયાલ.
દધિપેણેધે કેવલા, વીર વચાં બહુ નદ્ધ;
કર્મ ખપાવીને હુતા, અડસય સાથે સિદ્ધ.

૨

ભાવનંદન ધર્મનાથ, સુખતા લાલી માત;
વજ્ર લાંછન વજ્રી નમે, વણ મુખન વિખ્યાત.
દશલાખ વરસનું આકેળુ, વપુ મનુષ્ય પિસ્તાલીસ;
રતનપુરીનો રાણીયો, જગમાં જાસ જગીસ.

ધર્મ મારમ જિનવર કહે એ, ઉત્તમ જન આધાર;
તિથે તુજ પાદ પદમ તણી, સેવા કર નિરધાર. ૩

૩

વૈશાખી મુદિ સાતમે, અવિયા શ્રી ધર્મ;
વિજય થકી મહા માસની, શુદિ ત્રીજે જન્મ. ૧
તેરશ માહી ઉજલી, લીયે સંજમ ભાર;
પોરણી પુનમે કેવલી, ગુણના ભંડાર. ૨
બેઠા પાંચમ દેવલીએ, શિવપદ પામ્યા બેઠ;
નય કહે એ જિન પ્રણમતાં, વાધે ધર્મ સનેહ. ૩

અથ શ્રી ધર્મનાથનું રતવન.

(હારે મારે જોખનીયાનો લટકો દહાડા ચારજો. એ રશી.)

હારે મારે ધર્મ અણંદશુ લાગી પૂરણ પ્રીતજો,

અવડો લલચાજો જિનઅની આજગેરેસો;

હારે મુને થાશે કોઈક સમે પ્રભુ મુપસન્નજો,

વાતલડો તવ મહારારે સર્વ થાશે વગેરેસો. ૧

હારે કોઈ દુર્જનના ભાંભેરો માહરો નાથજો,

આખવર્યે નહી ક્યારે કોઈ ચાકરીરે લોલ;

હારે મારા સ્વામી સરખો 'કુણ છે દુનિયા માંહેજો,

જન્મજે રે અમ તેહને ધર આશા કરીરેસો. ૨

હારે જસ સેવાસેતી સ્વારથની નહીં સિદ્ધજો,

મહારે શી કરવો તેહથી માહીરેસો;

હારે મંત્ર જુકુ આરે તે મીઠામને મારેજો,

કાંઈરે પરમારથ શીકુ નહીં મીતીરેસો.

હાંરે પ્રભુ અંતરભ્રમી છવન પ્રાણઆધારને,
વાહોરે નથી ભણ્યો કલિમુગ વાયરોરેલો;
હાંરે મારો લાયક નાયક ભક્તવત્સલ ભગવંતને,
વાહરે ગુણ કેરો સાહિબ સાયરેલો. ૪

હાંરે પ્રભુ લાગી મુજને તાહારી માયા ભેરને,
અળગારે રહ્યાથી હોય આસિંગલોરેલો;
હાંરે કુણુ જાણે અંતરગતની વિષ્ણુ મહારાજને,
હેબેરે હસી બોલો છાંડી આંખજોરેલો. ૫

હાંરે તારે મુખને મટકે અટક્યું માહારું મનને,
આંખલડી અણીયાલો કામચુગારડોરેલો;
હાંરે મારે નયણાં લપટ ભેવે ખીણ ખીણ તુજને,
રાતાં રે પ્રભુ રૂપે ન રહે વારીયાંરેલો. ૬

હાંરે પ્રભુ અલગા તો પણ જાણ્યો કરીને હબ્બુરને,
તાહારીરે બલીહારી હું જઈ વારણેરેલો;
હાંરે કવિ રૂપ વિષ્ણુવનો મોહન કરે અરદાસને,
મિરઆથી મન આણી ઉલટ અર્તા ધણીરેલો, ૭

મી ધર્મનાથ સ્વામીની સ્તુતિઓ.

સખિ ધર્મ જિનેસર પુજિયે, જિનપુજે મોહને કુજિયે;
પ્રભુ વયણ મુધારસ પીજિયે, કિન્નર કંઈપં રીંછીયે. ૧

ધરમ ધરમ પોરી, કર્મના પાસ તોરી;
કેવલ શ્રી ભેરી, નેહ મોરે ન મોરી.
દર્શની મદ ઝોરી, જાણ લાખ્યા સોરી;
નમે મુરનર મોરી, તે વરે સિદ્ધિ મોરી. ૨

શ્રી શાંતિનાથ સ્વામીનાં ચૈત્યવંદનો.

સર્વાર્થ સિદ્ધે થકી, અવિયા શાંતિ જિજ્ઞાસ; ૧
 હસ્તિનાગપુર અવતર્યા, યોનિ હસ્તિવિશેષ.
 માનવ ગણુ ગુણુવંતને, મેયરાશિ સુવિલાસ; ૨
 ભરણીયે જન્મ્યા પ્રભુ, છદ્મસ્થા એગવાસ.
 કેવલ નંદિ તર તલેએ, પામ્યા અંતર ઝાણુ; ૩
 વીર કરમને ક્ષય કરી, નવસત શુ નિર્વાણુ.

૨

શાંતિ જિનેશ્વર સોલમા, અવિરા સુત વદા; ૧
 વિશ્વસેન કુલનભોમણિ, ભવિજન મુખ કંદા.
 મુગ લાંછત જિન આઉખું, લાખ વરસ પ્રમાણુ; ૨
 હૃદયજાઉર નયરી ધણી, પ્રભુજી ગુણુમણિ ખાંણુ.
 વાલીશ ધનુષની દેહડીએ, સમચૌરસ રાંઠાણુ; ૩
 વદન પદ્મ જ્યૂં ચંદસો, દીઠે પરમ કલ્યાણુ.

૩

ભાદ્રવ વદિ સાતમ દિને, સન્વત્કૃથી અવિયા; ૧
 વદિ તેરશ જેઠે જણ્યા, દુઃખ દોહગ સમિયા.
 જેઠ ચૌદશે વદિ દિને, લીધે સંજમ પ્રેમ; ૨
 કેવલ હિજવલ પાસતી, નવમી મિત એમ.
 પંચમ ચક્રી પરવણ્યે, સોલમા જિનમુખ; ૩
 જેઠ વદિ તેરશે નિખાલણા, નવ કહે સારો કાળ.

શ્રી શાંતિનાથ સ્વામીનું સ્તવન.

રાગ મહદ્ધાર. અતુર ચોમાસું પડિક્રમી. ઓ દેશી.
 શાંતિ જિન એક મુજ વીનતિ, સુણે ત્રિભુવન રાયરે;
 શાંતિ સંરૂપ કિમ બલિયે, કહો મન પરખાયરે. શાંતિ ૧
 વચ તું આતમા જેહુને, એહુવા પ્રશ્ન અવકાશ રે;
 ધીરજ મન મરી સાંભલો. કહું શાંતિ પ્રતિભાસરે, શાંતિ ૨
 ભાવ અવિશુદ્ધ મુવિશુદ્ધ જે. કહો જિનવર દેવ રે;
 તે તેમ અવિનય સદા, પ્રથમ ઓ શાંતિપદ સેવરે. શાંતિ ૩
 આગમવર ગુરુ સમકિતી, કિરિયા સંવર સાર રે;
 સંપ્રદાયો અવગચક સદા, શુચિ અનુભવાધાર રે. શાંતિ ૪
 શુદ્ધ આલંબન આદરે, તણ અવર જંજાસ રે;
 તામચી વૃત્તિ મનિ પરિહરી, ભજે સાત્તિકી શાલરે. શાંતિ ૫
 રૂલવિસંવાદ જેહુમાં નહીં, શબ્દ તે અર્થ સંબધિ રે;
 સકલ તય વાદ વ્યાપી રહ્યો, તે શિવ સાવન સંધિરે. શાંતિ ૬
 વિધિ પ્રતિષેવ કરિ આતમા, પદારથ અવિરોધ રે;
 અહમ્ વિધિ મહાજને પરિગ્રહ્યો, ધર્યો આગમેં બોધરે. શાંતિ ૭
 દુષ્ટ જન સંગાત પરિહરી, ભજે સુગુરુ સંતાનરે;
 જોગ સામર્થ્ય ચિત ભાવજે, ધરે મુગતિ નિદાન રે. શાંતિ ૮
 માન અપમાન ચિત સમ ગણે, સમ ગણે કનક પાપાણ રે;
 વદક નિદક સમ ગણે, ધર્યો હોયે તું જાણ રે. શાંતિ ૯
 સર્વ જગજંતુને સમ ગણે, ગણે તણ મણિભાવરે;
 મુક્તિ સંસાર બેહુમમ મણે, મણે ભવજલ નિધિનાવરે. શાંતિ ૧૦
 આપણે આતમભાવ જે, એક ચેતનાધાર રે,

અવર સવિ સાથ સ'યોગથી, એહ નિજ પરિકર સાર રે. શાં ૧૧
 પ્રભુ મુખથી એમ સાંભણી, કહે આતમરામ રે;
 તાહરે હરિસહે નિસ્તર્યો, મુજ સીધાં સવિ કામ રે. શાં ૧૨
 અહો અહો હું મુજને કરું, નમો મુજ નમો મુજરે;
 અમિત ફલ દાન દાતારની, જેહની ભેટ થઇ તુજરે. શાં ૧૩
 શાંતિ સરૂપ સંક્ષેપથી, કહો નિજ પરરૂપરે;
 આમમમાંહે વિસ્તર ધણો, કહો શાંતિ જિનભૂપરે. શાં ૧૪
 શાંતિ સરૂપ એમ ભાવશે, ધરી શુદ્ધ પ્રજ્ઞિધાન રે;
 આનંદધન પદ પામશે, તે લહેશે બહુ માન રે. શાં ૧૫

શ્રી શાંતિજિન સ્તવન.

મરમો કોણે કોરાબ્યો કે નંદછના લાલરે. એ રશી.
 સોલમા શાંતિ જિનેસર કેવ કે, અચિરાના નંદરે.

જેહ ની સારે મુરપતિ સેવ કે; અં

તિરિનર મુર સહુ સમુદાય કે, અં

એક યોજન માંહે સમાય કે. અં

૧

તેહને પ્રભુજીની પાણી કે, અં

પરિણમે સમજે ભવિ પ્રાણી કે; અં

સહુ જીવના સંશય લાજે કે, અં

પ્રભુ મેઘ ધ્વજિ એમ જાજે કે. અં

૨

જેહને જોયજી સવાસો માન કે, અં

જે પૂર્વના રોગ તેણે માન કે; અં

સવિ નાશ થાયે નવા નાવે કે, અં

પદ માસ પ્રભુ ખરલાવે કે, અં

૩

જિહ્વાં જિનજી વીચરે રંગ કે, અ૦
 નવિ મુખક શક્તિ પતંગ કે; અ૦
 નવિ કોઈને વચર વિરોધ કે, અ૦
 અતિવૃદ્ધ અનાવૃદ્ધિ રોધ કે; અ૦ ૪
 નિજ પર ચક્રનો ભય નાસે કે, અ૦
 વલી મરકી નાવે પાસે કે; અ૦
 પ્રભુ વિચરે તિહાં ન દુકાલ કે, અ૦
 ભયે ઉપદ્રવ સવિ તતકાલ કે; અ૦ ૫
 જસ મસ્તક પૂંઠે રાજે કે, અ૦
 ભામંડલ રવિપરે છાજે કે, અ૦
 કર્મ ક્ષયથી અતિશય અગીયાર કે, અ૦
 માનું યોગ સામ્રાજ્ય પરિવાર કે. અ૦ ૬
 કળ દેખું ભાવ એ ભાવે કે, અ૦
 એમ હોંશ ધણી ચિત્ત આવે કે; અ૦
 શ્રી જિન ઉત્તમ પરભાવે કે, અ૦
 કહો પદ્મવિજય જની આવે કે. ૭

શ્રી શાંતિનાથ સ્વામીની સ્તુતિઓ.

શાંતિ મુહંકર સાહિબો, સંજમ અવધારે,
 સુમતિને ઘેર પારખું, ભવ પાર ઉતારે;
 વિચરંતા અવની તણે, તપ ઉચ વિહારે,
 જ્ઞાન ધ્યાન એક તાનથી, તિર્થેચને તારે.
 પાશ વીર વામુપૂજ્યને, નેમ મહી કુમારી,
 સન્ન્ય વિદુષા એ ધયા, આપે મત ધારી;

શાંતિનાથ પ્રમુખા સવિ, લહી રાજ્ય નિવારી.
 મહી નેમ પરગ્યા નહીં, બીજા ધરખારી.
 કલક કમલ પગલાં ઠવે, જગ શાંતિ કરીએ,
 રૂપ સિંહાસન બેસીને, લહી દેશના દીને;
 રાજાનાંયક પ્રાણિયા, ફલ લેતાં રીએ,
 પુત્રકલપના મેધમાં, મગસેલ ન ભીએ.
 કાલ વળતું શુકરાચરે, સ્યામરૂપે સ્યાર,
 હાથ બીજેતરું કમલ છે, દક્ષિણ કર સાર;
 જમ ગરૂડ વામ પાછીયે, નિકુલાક્ષ વખાણે.
 નિર્ભયની વાત તે, કવિ વીર તે જાણે.

શ્રી કુંથુનાથ સ્વામીનાં ચૈત્યવંદના.

સુવ સાતમ મુરબવ તથ, ગજપુર નયર નિવાસ;
 નાશસગળ કૃતિકાજની, કુંથુનાથ વૃષરાશિ.
 સાત વરસ હૃદમસ્થમાં, જિનવર ચોની છાગ;
 પ્રાની કંમે ઘાતે કરી, તિલક તલે વીનરાગ.
 રીસેશ કરણે કરી એ, એક સહસ પરિવાર;
 શિવ મંદિર સિધાવતા, વીર બહુ હુશિયાર.

કુંથુનાથ કામિત દિયે, ગજપુરનો રાય;
 સિંહ માતા ઉરે અવતરયો, મુર નરપતિ તાય.
 કાયા પાંત્રીશ ધનુષની, લંછન જસ છાગ;
 કેવલ જ્ઞાનાદિક ગુણ, પ્રજાએ ધરી રાગ.
 સહસ પંચાહ વરસનુંએ, પાછી ઉત્તમ આય;
 પદ્મવિજય કહે પ્રજામિત્રે, ભાવે શ્રી જિનરાજ.

માથણ વદિ નવમી દિને, સગરકૃપી અવિયા;
 વદિ મોદશ વૈશાખની, જિન કુચું જાણ્યા. ૧
 વદિ પાંચમ વૈશા. મ પાંચ તિ. સંજમ સાર;
 શુદ્ધ ત્રીજે વૈશાખનું, લહે કેવલ સાર. ૨
 પદ્મવા દિન વૈશાખની, પામ્યા અવિચલ તાંમ;
 છઠ્ઠા અઠ્ઠી જ્યેષ્ઠ, ન નવિમલ મુખ ખાંભ. ૩

શ્રી કુંથુનાથજીનું સ્તવન.

સાહેલાં હો કુંથુ જિનેશ્વર દયારત્ન ત્રીપદ આનંદીપતે હો સાગર.
 મુજ મન માહર માંહે. બાવે જો અશ્વિન ત્રીપતે હો સાગર.
 મિત્રે તો માહ અંવાર; અનુમત તેજે ઝલઝલે હો લલ સાગર.
 ધૂમ કપાય નરેણ, ચરણ વિદ્યામણ નવિચલે હો લાલ સાગર.
 પાન કરે નહિ હેડ, સુધે તેજ નવિ છિયે હો લાલ સાગર.
 સર્વ તેજનું તેજ, પહેલાંથી વાવે પછે હો લાલ સાગર ૩
 જેહ ન મરુતને ગમ્ય, ચંચલના જે નવિ લહે હો લાલ સાગર.
 જેહ સદા છે રમ્ય. પૃથ્વિ ગુણે નાંવકૃશ રહે હો લાલ સાગર. ૪
 પુદ્ગલ તેલ ન બેચ તેહ ન શુદ્ધ દશા દહે હો લાલ સાગર.
 નયવિજય સુશિષ્ય, વાયકયશઃ ક્ષિપરે કહે હો લાલ સાગર; ૫

શ્રી કુંથુનાથ સ્વામીની સ્તુતિઓ.

વશી કુંથુવતી નિલકંઠ જગતિ, માહુમા મહુતી નલ મંદ્ર તાતિ;
 પ્રથિતાગમ જ્ઞાન ગુણાવિમલા, શુભચાર મનાં ગાંધર્વબલા ૧

કુંથુજિન નાથ, જે કરે છે સનાથ;
 તારે લવ પાથ, જે થઈ લવ્ય હાથ;

એહનો તને સાથ, ખાવલે દિયે ખાથ,
તારે સુરનાર સાથ, જે મુણે એક ગાથ.
શ્રી અરનાથ સ્વામીનું ચૈત્યવંદન

ઠાણ સંવત્સર થકી જન્મ્યા, નાગપુરે આવતાર;
રૂપતી જન્મ્યા મહેસાણા, કરતા નિર્જર નાથ
જયકર પોતી ગણપત, રાસી ચીન ગણપતી;
પદ્મ વરસમાં શિર થયું, તાલે માદની દેવ
પામ્યા અંબાદે તહેજે, ખાયક ખાતે નાથ;
સાદ્ય મુનિવર સાધનું, વીર કહે નિરવાણ

નાગપુરે અરજિતવર, સુદસન નૃપતન;
કમી માતા જન્મીયો, લાવત સુખ કંઠ
લંછન નંદાવર્તનું, કયા લલુપહ ત્રાશ;
સહુસ ચોરાશી વરસનું, આયુજસ જગીશ
અરજ અરજ અર જિતવર, પામ્યા ઉત્તમ ઠાણ;
પરપદ પદ આલંબતાં, લહાએ પદ નિરવાણ

નવોર્થથી આવીયા, કાગુણ વહિ બીજે;
નાગશર શુદિ દશમે જણ્યા, અરદેવ નમી જે
માગશર શુદિ એકાદશી, સંયમ આદરિયો;
શતિક ઉજવલ ખારશે, કેવલગુણ વરિયો
શુદિ તેરશ માગશર તણીય, શિવપદ લહે જિનનાથ;
પ્રતમ ચક્રાને નમું, નય કહે જોડા હાથ

શ્રી અરનાથ સ્વામીનું સ્તવન.

રાગ રજ. તાલસનો વંશ રનાભાયર એ દેસી.

મરમ પરમ અરનાથનો, કેમ બાહ્ય બગવંતરે;
 અપર અપય સમન્નવિયે, મહામાવંત મહાંતરે ધ.એઆંકથી;
 શુદ્ધગમ અનુભવ સદા, રમણમય બેહુ વિલાસ રે;
 તરંગી હાંસી જેહુ પડે, તે પરસામય ગિવાસરે ધૃ
 તરંગ તરંગ મહુ ચાંદની, બ્યોલિ દિનેશ મઝાર રે;
 દર્શન જ્ઞાન અવજ્યથી, શક્તિ ગિજનમ ધારરે ધૃ
 સ્વારી પીસા બીજણા, કનક અનેક તરંગ રે;
 પર્વત દક્ષિ ન કિજયે, એકજ કનક અભંગ રે ધૃ
 રમેશન જ્ઞાન ચરણ થકી, અલખ સદૃષ અનેક રે;
 મિપિંદ્રણ રમ પીજયે, શુદ્ધ નિરંજન એક રે ધૃ
 પરમાત્મ મય જે કહે, તે રંગે એક તાંતરે;
 અપહારે ભય જે રહે, તેહના ભેદ અનંતરે ધૃ
 અપહારે ભયે દાહિલા, કાંઈ ન આવે હાથ રે;
 શુદ્ધતત્ત્વ આપના સેવતાં, નાવે રહે દુવિધા સાથરે ધૃ
 ભીષમખી સર્વિ પ્રીતિની, છુમ સાથે જગનાથ રે;
 કૃપા કરીને અમળે, ચરણ તળે અણી હાથ રે ધૃ
 જકી ધરણ તીરથ તણે, તીરથ ફલ તગસાર રે;
 તીરથ સેવે તે લહે, આનંદધન નિરધાર રે ધૃ

અરનાથ સ્વામીની સ્તુતિઓ

અરવિહુ રવિ ભૂતલે ઘાતક, શુભત સામગસાદિતપત્રજ;
 મિનાગરા નગિશપર તારણી, પ્રજુતઃ યક્ષપાતિ વીરધારણી;
 અર ભગવાન રાયા, જેહુની કેવી માયા;
 રુદ્રના નૃપ તાયા, બસ સુવર્ણ માયા,

નંદાવત પાયા, દેશના શુદ્ધ દાયા;

સમવસરણુ વિરચાયા, દંદ હંદાઓ ગાયા.

મહિલાચળનાં ચૈત્યવદન. સ્તવન થાએ.

પાને ૨૧૮-૧૨૫-૭૭૦

શ્રી મુનિમુગ્ધત સ્વામીનાં ચૈત્યવદનો

મુગ્ધત અપરાજિતથી, રાજ શુદ્ધી રેકાણ;

વાનર થોની રાજતા, મુંદર ગણુ માર્ગના.

અવણુ નક્ષત્રે જનમિયા, સુરવર જયજયકાર

મકરરાશિ છદ્મસ્થમાં, મોન માસ ગગિયાર

ધપક હેઠે આંપિયાએ, જે પત ધાતી ચાર;

વીરવટા જનમાં પ્રભુ, શિવપદ એક હુમર

મુનિમુગ્ધત જિન વીશમા, કમ્પપતું લછન;

પદ્મા માલા જેહુની, મુમિત્ર નૃપ નંદન

રંજશુદ્ધી નગરી ધણી, વાસ ધનુષ રારીર;

કર્મ નિકાચિતરેણુ પ્રજ, ઉદામ રામીર

વીશ હુમર વરસ તણુએ, પ્રાણી આયુ ઉદાર;

પદ્મ વિક્રમ કહે શિવ વરયા, સાર્થત મુખ નિરધાર

અપરાજિતથી આવીયા, આવણુ મુદિ પુનમ

આમ એક અપારથી, ધયો મુગ્ધત જનમ

મુગ્ધ મુદિ આરોગે પ્રાણી, વદિ આરોગે માન;

મુગ્ધનું નિમ લેક નવમી, કલિયુ નિષેધ

પર્વમામ સુભુ ઉગ્ગત્તા વિહુયલ કરે મકાશ;
જાન વિમલ જિન રાગતા, મુર નરનાયકદામ ૨

શ્રી મુનિસુવત જિન સ્તવન.

કહર આંખ, આંખસારે એ દેશી.

મુનિસુવત કીજે બધારે, મન માંહિ કરી મહેર
મહેર વિહુલા માનવે, મહસુ જણાયે કહેર ૧

જિણેસર તું જગત્ત વડેવ, તુજ જગહિન કરવા દેવજિજ્ઞે
બીજા જાવે કરતા રોજજગત્તું એ આંકણી

અરહુદ બેવની બળિસર, સીધે કૃતારથ હોય
પાશપર સપત્તી વસે, વિહુલા સજ ઝોય જિઠ ૨

તે આદે અથ હોયે, આણી મનમાં મહેર
આપે આઘ્યાં આજુબરે, બોધવા ભગવ સહેર જિઠ ૩

આજ પ્રારથતા હિરવરે, આપે કરિય ઉપાય
પ્રારથતા રહે વિલપતારે, એ કુજ કહિયે ન્યાય જિઠ ૪

સમય પણ તુજ મુજ વચેરે, સ્વાની રોવક ભાવ
માન કહે હવે મેહરનાર, ન રહો અજર પ્રસ્તાવ જિઠ ૫

શ્રી મુનિસુવત સ્વામીની સ્તુતિએ.

સુવત સ્વામી આતમરામી, પુજે ભવિ મન રહી;
જિન બુદ્ધિયે પાતિક હાણિયે, ભાવ સ્તવ સાંકલી;

મુખે ન કહિયે, રમે ફલ વંચકો;
સોડાંક સી, નરદત્તા, પશુ જિનાચ્ચકો ૧

મુનિસુવત નામે, જે ભરી ભિત કામે;

સર્વ સંપત્તિ પામે, સર્વતા સુખ ભમે;

કુમ્ભેતિ કુમ્ભ વામે, નવિ પદે મોહ ભામે;
સવિ કર્મે વિરામે, જઝ વસે સિદ્ધ ધામે

શ્રી નમિનાથ સ્વામીનાં સંત્યવંદના

રામા પ્રાણત સ્વર્ગથી, આગ્યા શ્રી નમિનાથ;
મિથિલા નવરો રાજિયો, શિવપુર કરા સાથ
ચોની અધ અલંકરી, અચની ઉડવા ભાવ;
મરાગશિ સુરગણ નમુ, ધન તે દિન સુવિહાણ
નવ માસાંતર કેવલીએ, જમ્હુલ તલે નિરવાર;
વીર અનોપમ સુખ વરયા, મુનિ પરિતપ હજાર

૨

મિથિલા નગરીનો રાજિયો, વધા સત સાચો;
વિજયગાય મત છોડિને, અવરો મત માચો
મીલ કમલ લેછન ભણુ, પદ્મ મનુવના દેશ;
નમિ જિનવરનું ચોક્કતું, ગુણ ગણ મણિ મંદ
દશહજાર વરપ તણ્યે, પાલ્યું પરગટ આય;
પદ્મવિજય કહે પુન્યથી, નમોએ તે જિનરાય

૩

આસો શુદ્ધ પૂનમ દિને, પ્રાણતથી આયા;
માવજ પદિ આઠમ દિને, નમિ જિનવર જાયા
પદિ નવમી આપ ઢની, થયા તિહું અણગાર;
અમરાર શુદ્ધ મગ્યારશે, વર કેવલ ધાર
પદિ નવમી વેશાખનીએ, અશ્રય અનતા મુખ;
નવ કહે શ્રી જિન નામથી, નામે દોહજ કુખ

શ્રી નમિનાથ સ્વામીનું સ્તવન.

પીઠાલારી પાલ, ઉચા કાય રાજ્યારે એ કેશી.

શ્રી નમિ જિનવર સેવ, ધનાવન ઉનમંગે રે ધૃ
 શીર્ષાં મિથ્યાગેર, ભવિઃ ચિત્તથી વચ્ચેરે ભૃ
 મુખિ આચરના રોતિ તે, મલ્લ રથે વગરે તે
 આતમ પશ્ચિતિ શુદ્ધ તે, વીજ અકુલારે તે
 વાજે વાય સવાય, તે પાવન બાજનારે તે
 ધૈર્ય ધનુષ વિઠ યોગ, તે ભક્તિ મુક મનારે તે
 નિર્મલ પ્રજ્ઞ સ્તવ ધોય, ધર્મી ધનમર્જના રે ધૃ
 તુષ્ણા મનમ કાલ, તાપની તર્જનારે તા
 શુભ હેરયાની આલિ, તે બગ પડતિ બનીરે તે
 મેઘી હરેવર હંસ, વસે મુશિ મળ મુનિરે મ
 ચક્રોતિ મારગ બંધ, ભવિઃજન પર રણારે; સ
 મિતન સત્યા સંગ, રંગમે ઉમરારે રં
 સમ્યક્કૃષ્ણ મોહ, તિહાં હરમે હાલે નિ
 રમી અહભુત રૂપ, પંચ જિનવર તણરે પ
 પ્રજ્ઞ મુખનો ઉપદેશ, તે જગદાત્મા વહીરે તે
 મરમ રૂપિ ચિત્ત જ્ઞાનિ, ચાંદિ નિશ્ચલ રહીરે માં
 આતક શ્રમજ સમહ કરે, તર પારણારે ક
 અનુભવ રસ આસ્વાદ; સકલ દુઃખ પારણારે સ
 અમુલ્યા આર નિવારજ, તુલ્ય અંકુરતારે તુ
 વિરતિ તણ પારિજામ, તે બાજની પુરતારે તે
 પંચ મહાવ્રત ધાન્ય, તણાં કર્મજ પધારે ત
 સાધ્ય ભાવ નિજ થાપો, સાધનતાએ સધારે સાદ

શ્રાવિક દર્શિતન ગ્યાન, ચરણ ગુણ ઉપનારે ચૌ
 શ્રાવિક બહુ ગુણ મર્યા, આત્મ પદ નીપનારે ચૌ
 મલ દર્શિતન મહામેદ, તહે પર રશમે રે ૧૦
 મનપાનંદ સુલિસ, થયા સુઝ દેર ને રે ૫૦
 દેવચંદ્ર જનચંદ્ર, તહેા અનુભવ કરારે ૧૦
 સારદિ અનંતો કાલ, આતમ સુખ અનુભવે ચૌ ૭

શ્રી નમિનાથ સ્વામિની સ્તુતિઓ.

શ્રી નમિનાથ મહારાજાએ, તૈર્થ પતિ મનમન્યા;
 વિશ્વેશ્વર આરંભા પ્રભુ એ. વાતરાગ નાગના તો;
 રતન ગણીજસ ઉગલાએ, ભાષે પદ દ્રવ્ય જાણ તો;
 શુક્રના સુરગંધારેકાંઠા વીર દ્વદશ બહુ માનતો ૧

નર્પણો નમિ નેહ, ગુન્ય થાય જયું દેહ;
 અથ સપ્તદય જેહ, તે નેહ નાહિરેહ;
 હોરે કેવલ તેહ, સેવના કાર્ય એહ;
 હોરે શિવપુત્ર જેહ, કમળા આશી છેહ ૧

શ્રી નમિનાથ સ્વામીનાં ચૈત્યવંદન સ્તવન

થાયો વિગરે પાને ૪૬ થી ૭૨ જૂળ્યા.

શ્રી પાર્થનાથ સ્વામીનાં ચૈત્યવંદન, સ્તવન, ૭૩ થી
 પાને ૧૨૫ થી ૧૫૮ જૂળ્યા.

શ્રી મહાવીર સ્વામીનાં ચૈત્યવંદનો

હિંદ લોક દશમા ધર્મ, હંદ પુરે મહાજી
 કુપલયોની ચૈત્ય શમ, વહેમાન જિન ભાજી
 દિતરા કાલ્યુના ઉપના, માનવ ગણ સુખદાય
 કન્યારાશિ હરશસ્થમાં, આર પક્ષ પહી ભય ૧

શાલ વિશાલ તર તલેએ, કેવલ નિવિ પ્રગટાય
 વીર વિરહ પરયા લાગી, દેશકાકા ગિય જાય
 રિલાસી રૂપ વદીએ, વિસદનાં જાગે
 ફાગી ફાગી આવતરશે, મુર નરપતિ નામે
 મુગ પતિ લાંછન ખાડે, સાત હાથની મય
 મરણીય પરચતુ આડે, વીર જિતેનર નામે
 ફાગાવિજય જિનરાજનામે, ઉત્તમ ગુણ નવદાત
 સાત આલમી વર્ણવ્યા, પદવિજય વિજયાત
 શુદિ જાગરિ છઠ દિવસે, પ્રાણુતથી સળિયા
 દેરસ મેવનુ શુદિ વિને, ત્રીસલાએ જલિયા
 માગશર વદિ દશમીદિને, આપ સંયમ આશવે
 શુદિ દવાત વેશાળની, વર કેવલ સાથે
 માતિમંદુલ અમાવશીયે, શિવગતિ દરે ઉચાળ
 માનવિમલ મોતમ લહે, પર્વ દીપોત્સવ હોત

શ્રી મહાવીર સ્વામીનું સ્તવન.

કડખાની દેશી.

તાર હો તાર પ્રભુ, મુઝ સેવક લાગી,
 જીવમો મોરલે પગલા લાંજે
 મામ નામગુણ પરચો, જાણી પોતા તણો,
 દર નિતિ દોનપર દયા કીજે તાં
 તાર દેવે લાગ્યો, મોહ વેરી નડ્યો,
 મોહ મોહ માં મજબુ રાનો.
 મોહ ન્યા મોહન્યો, શુદ મુજ નાવ રમ્યો,
 મોહ્યે લાવમાદિ હું વિમલ માતો તાં

આદરણ્ય આચરણ, લોક ઉપચારથી,
 રાજ્ય અવધાન પણ કંઈ કીધો.
 શુદ્ધ મદ્દાવલિ, આત્મ અવલંબ વિનું,
 તેહવો કાર્ય નિષ્ણે કે ન સીધો તાઠ
 સ્વામી દરિસજ સમો, નિર્ભય લાહી નિર્મલો,
 જો ઉપાદાન એ શુચિ ન થયો
 રાજ કે વસ્તુનો, અદવા ઉચ્ચ તણો,
 સ્વામી સોય સહી નિરૂ લાશે તાઠ
 સ્વામી શુદ્ધ આલખી, સ્વામીને જે જાણે,
 દરિસજ શુદ્ધતા તેહ જાણે.
 આન આનિત તપ, વીર્ય ઉદ્ધારણી,
 કર્મ કીધી વરો શુદ્ધિ થામે તાઠ
 અગત વચ્ચત, મદ્દાવીર વિનવર શુદ્ધી,
 વિન પ્રભુ ચરણને સરજ પાશો.
 તાજો પાપરૂ, બિરુદનિજ સખવા,
 કાચની સેવના રખે જોશે તાઠ
 બીનનિ માનમે, શાંતિ એ આપમે,
 કાવ સ્વાદાદના શુદ્ધ લાશે.
 સાધિ સાધકશા, શિદ્ધતા અનુભવી,
 દુષ્કર્મ નિમલ પ્રભુતા પ્રકાશે, તાઠ
 શ્રી મહાવાર શૂન રહવન.

૨ રાગ ધન્યાસ.

ગિરુઆરે શુદ્ધ હુમ તણા, શ્રી વર્દમાન જિતરાયા ને;
 શુદ્ધતાં પ્રવણે અમી જરે, માહારી નિર્મલ થાયે કાયા ને ગિરો
 હુમ શુદ્ધ ગણ ગંગા જલે, હું કીસી નિર્મલ થાઉં ને

અપર ન ધધો આકર, નિશિ દિન તોરો ગુણ માકર. ગિર
 કીધા: જે ગંગા જલે, તે છિદ્ધર જલ નવિ પેસે રે:
 જે માલતી ફૂલે માલ્હીયા તે આવલ જઇ નવિ બેસે રે. ગિર
 એમ એમે તુમ ગુણ ગોઠ્યું, રંગે રાગ્યા તે વલિ ગાગ્યાયે:
 તે કેમ પરપુર આકર, જે પરનારી વરા રાગ્યા રે. ગિર
 હું ગાવિ તું મતિ આકરો, તું આલંગન મુજ પગે રે:
 વાચક વરા કહે માહરે, તું છવન છવ આધારો રે. ગિર

(બેલોગા હંસાર વિષય ન રાચીયે. જો દેખી.)

સીધારથમારે નહન વીનકુ, વીનકાડો મથવાર
 જીવગોપમારે નાક નાચીગા, હુવે મુજદાનકેવરાય. સીર
 રણ રતન મુજ આવે. તાનછ, જેમ નાવેરે લંગાવ;
 દાન રૂબનારે પ્રજા કમુર કિલિ, આવે. પદારી આપ. સીર
 ચમ્પ અગુઠે તે મેર કપાવીયા, મોઢાં મુરનાંજ માગ;
 માછ કરમના તે ઝવડા છડા, દીપાં વરશીલના સીર
 સાસન નાયક શિવ મુખ દાયક, વીનલા ફળે વનન;
 સીધારથમારે તુમે દીપાવાંચા, પ્રજાછ તમે મનન. સીર
 વાચક શેખર કીર્તિવિજય ગુર, પ્રજામું તામ પનાય;
 વરમ તથાએછન ધોવીમના, વિનયવિજય ગુજનાય સીર

(વીમળારાજ વેગે વળાવે. જો દેખી.)

બહીમારી પારજું આવે, કરી વિનતી નીજ ઘેર આવે;
 પ્રીમા પુત્રને વાન જજાવે, પટકુત જગી પથનાવે.
 મહાવીર પ્રજા ઘેર આવે, છરજ શેડ લાવના લાવે. મ૦, ૧
 કીચી શેરીએ જજા છડાવે. તય કેતકી ફૂલ ખીલાવે;
 નીજ મર તોરજ અધાવે, મેના મીઠાઠ થાળ લરાવે રે. મ૦ ૨

અરિહાને દાનજ દીજે, દેતાં જે દેખી રીજે;
 ખદ માસે યમ સરિજે, સોજે દાયક જાવ ત્રીજે રે. મં ૩
 લે જીતવર પાપુન જાવુ, મુજ મદિરીએ પાસાવું;
 પાસણું ભરીજાવે કરાવું, જીવાને જીવ પુનઃજ્યાવુ રે. મં ૪
 પછે પ્રજ્ઞને લોગાવા જનશું, કરે જંગમ સાચા વણાવું;
 તમો વંદી પાવન થઈશું, પીરની અલિરને વણીશું રે. મં ૫
 દયા દાન ખીમ સોલ વરસવું, ઉપદેશ ને કીર્તિને કરાવું;
 સત્ય જ્ઞાન દીશા અનુસરવું, અનુકરણ કરીશું વરસવું રે. મં ૬
 એમ જીરુ શેડ વડીયા, પાસામના પારે જાડ તો
 જાયકની સોમે કરતાં દેવ હુંદલી નાક ગુણવાં રે. મં ૭
 ફરી આયુ પરચુ શુભ જાવે, સુર દોડ અચ્ચુને જાવે;
 સાતા વેઠની સુખ પાવે, શુભ વોરવચન રસ જાવે રે. મં ૮

(રાગ મનસા સી તેતરીયાની દસી.)

બટા પીર જિનેથેર માયા, ત્રિમલા દેવી જાવારે;
 ફરી લાંછન કચન વન કાયા અમર વધુ હુલસવારે. મં ૧
 બાલપણે મુરમીરી ડોડાયા, અણી વેન લ હરવારે;
 ઘીંદ્ર કહણ વ્યાકરણ નીપાયા, પંડિત વિસ્મય પાવારે. મં ૨
 ખીસ વનસ ઘરવાસ રહાય, સંજનનું લય જાયા રે;
 ભર વરમ તપ કમે અપાયા, કેવલ નાચુ ઉપવારે. મં ૩
 ખાયક શિદ્ધિ અનંતાં પાયા, અગિશત અગિર મુકાવારે;
 ચાર રૂપ કરી ધર્મ બતાયા, ચક્રવેલ મુર મુજ માવારે. મં ૪
 મજા મુરતમે ખાણ ગતાયા, ત્રિશ દોષ છત્ર ધરાવારે;
 રૂપ સ્વરૂપમણિ બદ વિન્ધ્યાયા નિર્મલ નામ ધરાવારે. મં ૫
 રમણ સિંહાસન પેસન કાયા, હુંદલિ નાક વળાવારે;

કાનવ માનવ વામ વખાયા, લકતે શિશ નમાયારે, વ' ૭ ૬
મુલુ મુલુમલુ ગંગાજલ નાહ્યા, પાવન તહુની કાયારે;
મહીન કામા વિજય મુપસાયા, સેવક જા મુપસાયારે, વ' ૭

વી. મુ. વનની વાનડી કેને કહીએ, હારે કેને કહીએ કેને કહીએ;
 તવિ મોઢર ખેસી રહીએ, હારે સુકુમર સારીર. વી. ૧
 આલપજાથી લાડકો તપ લાવ્યો, હારે અગી ચાસઠ ઇંદ્રે
 મહાવ્યા; ઇંદ્રાણી અગી હુલસાવ્યો, હારે મરે મવાકાજ. વી. ૨
 હારે ઉજાંજાંતો પાં કેમ રહ્યા, હારે મે માં અવડીને શુભિ
 હીએ; કહીએ નોખદે માંથડીએ, હારે નારીઆવ્યાં આગ. વી. ૩
 આનસડી કીડાવશે નીંદાણા, હારે નેદા મોરિંગ રે પે લસાણા;
 વારે હાથે ઝાડાને તાણ્યો, હારે કાઠી નાખ્યો દૂર. વી. ૪
 કમપિશાચનુ દેવતાકરી ચલિઓ, હારે મુજ પુત્રને લેઈ ઉછળીઓ;
 વારે મુછો પ્રહારે વળીઓ, હારે સ લાગીએ એમ. વી. ૫
 ત્રિસલા ગાતા મોજમાં એમ કહેની, હારે સખીઆને આળખા
 દેની; કાજ કાજ પ્રભુ નામજ લેની, હારે તેકાવે આળ વી. ૬
 વારજે વનાવીર છવેર આવ્યા, હારે માતા ત્રિસલાએ નવરાવ્યા;
 ખોળે ખેસારી હુલસાવ્યા, હારે આલિંગન દેત. વી. ૭
 મોલન વય પ્રભુ પામવાં પરજાવે, હારે પછી સંજમશું દીજ
 લાવે; ઉપસર્ગની ફેજ લકાવે હારે લીધું કેવળ નાજ. વી. ૮
 કમે મડન તપ લાખીયું છનરાજે, હારે વજ્ર લોકની ઠકુરાજ
 અજે; મુલપુજા કહી શીવ કહે, હારે ભવિને ઉપગાર. વી. ૯
 શાળા અશાળા વેદની ક્ષય કીધું, હારે આપે અક્ષયપદ લીધું;
 મુજ વારું કારજ સિધું, હારે ભાંજે સાદિ અનત. વી. ૧૦

વીર પ્રભુ ત્રિજીવન કીર્તનારી, જાણી શરત હમ આપે છે.
 પાવાપુરી પ્રભુ દરશ પામ, દુઃખ સખ દૂર મમાયે. વીર. ૧
 દ્વલપાય પાવાપુર આવે, મમલસરણ વિરચાએ છે;
 સુખ સ્વર્ગિય કૃપાપત્ર કરકે, શિવપુર પંથ ગણાએ છે. વીર. ૨
 મહિમા મંત્રન વિરચિત જનવર, બહુ ચેતન જીવતે છે;
 ત્રિલોકકોઈ મહિમા અદ્ભુત, સુરનર નિત જશ ગાએ છે. વીર. ૩
 પાવાપુર પ્રભુ ચરમ ચામાશા, કરી સખ કરમ ખપાએ છે.
 ભોળ પહોર દેશના કેઈ અજાણ, શિવપુરકું સિધાએ છે. ૪
 અમૃત મર્મ સુવાચક પ્રભુ કે, દરેક દરિ હુલસાએ છે. વીર.
 શિષ્યખિમા હવમાણ સુપાકક, શાશનપતિ ગુણ ગાએ છે. વીર. ૫

નારે પ્રભુ નહી માનું, નહી માનુંરે અવરની આજા નારે પ્ર.
 મહારે તાહરે વચન પ્રમાણ, નારે પ્રભુ એ આંકણી.
 હરિ હરકે દેવ અનેરા, તે દીઠ જગમાયરે;
 ભામિની ભરમ ભૂકુટીયે ભૂલ્યા, તે મુજને ન સુહાવ નારે.
 કેધક રાગી ને કેધક દેવી, કેધક લોભો દેવરે;
 કેધક મદમાયામાં ભરિયા, કેમ કરીએ તમુ સેવ. નારે. ૨
 મુક્ત પણ તેમાં નવિ દીસે પ્રભુ, તુજ માંહેલી તિલ માતરે;
 તે દેખી દિલકું નવિ રીઝે, શી કરવી તેહની વાત. નારે. ૩
 હું ગતિ તું મતિ તું મુજ પ્રીતમ, છવ છવન આધારકે;
 શત દિવસ સ્વપનાતલ તુંહી, તું માહારે નિરધાર. નારે. ૪
 અવગુણ સહુ ઉવેખાને પ્રભુ, સેવક કરીને નિહાલરે;
 જમ અધવ એ વિનવી મોરી, માહારાંસવિ દુખ દૂર યાજ. નારે. ૫

આવીશમા પ્રશ્ન ત્રિશુવન સ્વામી, ગીદ્ધારથના નંદરે;
 ત્રિસાગરના ન્હાનડાયા પ્ર , કુમ દીડે અતિ આજ્ઞાદનારે;
 કુમનિ વિજય કવિ રાયનેરે, રામ વિજય કર જોડરે;
 કપડાની અરિહંતશ, માહારા ભવભવના બંધ છોડનારે. ૭

શ્રી મહાવીર સ્વામીની સ્તુતિ.

વીર જગતપતિ જન્મ થાવે, વંદન વિશિષ્ટ શિખર રહાવે
 આડ કુમારી ગાવે, અડગજ કતા હોડે વસાવે
 કુલક સિરિયો કર્ત્રીશ બાવે, દ્વીપ રચક ચઉભાવે
 કપલ દિવ્ય કુમની હુલસાવે, સુનિ કરમ કરી નિજવર પાવે
 શક સુભેદા વખતે, સિંહનાદ કરી જ્યોતિષી બાવે.
 ભવભવિંદર શંખ પડહોડામસાવે, સરગાર જગત મહુલાવે. ૧
 રૂપભ તેર સસી માત કહીજે, શાંતિનાય ભવ બાર સુખીજે
 સુનિ સુખત નવ દીજે, નવ નૌનધેર નમન કરીજે
 માય પ્રભુતા દશ સમરીજે, વાર સત્તાવીશ લીજે.
 અનિષ્ટાદિક જિન રોષ રહીજે, ત્રણ ત્રણ ભવ સમયે ઠવીજે
 જવ ભનાકતથી ગણીજે, જિનનામ બંધ નિકાસિત દીજે
 ત્રીજે ભવ તપ ખતિ ધનીજે, જિનપદ ઉઠવે સોજે
 આસાર આદે અંગ છવાર, ઉવવાઇ આદે ઉપાંગ તે બાર
 દશ મયના સાર, છ છેદ સુત્ર વિચિત્ર પ્રકાર
 કૃપાકારી મલ સુત્ર તે ચાર, નંદી અનુયોગદ્વાર
 ગોપાલદાસ આગમ સાર, સુજનાં લહે તત્વ ઉદાર
 વસ્તુ સ્વસ્થાન વચ્ચાર: વિષય ભુજંગી નિવિષ અપહાર
 એ સમો મંત્ર ન ક સંસાર, વીર શાસન જપકાર ૩

નકુલ બીભેરૂં દેવ કરે આત્મી. માતંગ સુરશામ કાલિતે આત્મી
 વાહન ગજશું ઢાલી, સિંહ ઉંચે બેઠી રહ્યાલી
 સિદ્ધાધિકા દેવો. લલકારી, હરિનામા આર ભૂમતી
 મુસ્તક અસયા જિમલે આત્મી, માતુ નિગને વીણા રસાલી
 શામ ભૂમ નહિં ખાલી, શુભ ગુર ગુણ પ્રમુ ધ્યાન ધરાલી
 અતુલવ નેહશું દેવ તાત્મી. પીર વચન દંકશાલી.

મહાવીર જિજ્ઞંસા, રાયસિદ્ધાર્થ નંદા;
 લલન મૃગાંગા, ભામ પાયે સોહુદા.
 સુરનર વરદા, નિત્ય સેવા કરુંદા;
 ઢાલે બવ હુંદા. મુખ આપે અમંદા. ૧
 અડ જિનવર મ.તા, મોક્ષમાં સુખશાતા;
 અડજિનની ખ્યાતા, સ્વર્ગે ગ્રીએ અખ્યાતા.
 અડજિનપ જનેતા, નાક માહેંદ્ર યાતા;
 સવિ જિનવર નેતા, શાશ્વતા સુખદાતા. ૨
 મહિ નેમિ પાસ, આદિ અઠમ ખાસ;
 ફરી એક ઉપવાસ, વાસુ પૂજ્ય સુવાસ.
 શેષ છ સુવલાસ કેવલજ્ઞાન બસ;
 ફરે વાણી પ્રકાશ, જેમ બદ્ધાન નાદા. ૩
 જિનવર જગદીશ, બસ મોહોદો જમીશ;
 નહિ રાગને રીત, નામિયે ત.સ શિશ.
 માતંગ સુર હરિ, સેવનો રાવ દોશ;
 સુર ઉત્તમ મધાસ, પદ સાંધે સુશીશ. ૪

અથ શ્રી બીજનું ચૈત્યવંદન.

દુષ્ટિ ધર્મ જિજ્ઞે ઉપદિશ્યો, ચોથા અભિનંદન ॥
 બીજે જન્મ્યા તે પ્રભુ, ભવકુળ નિકંદન ॥ ૧ ॥
 દુવિધ બ્યાન વુઠ્ઠે પરિહરો, આદરો હોય બ્યાન ॥
 એમ પ્રકાશું સુમતિ જિતે, તે ચરિયા બીજ દિવ ॥ ૨ ॥
 હોય બંધન રાગ દ્વેષ, તેહને ભવિ તણ્યો ॥
 મુજપરે શીતલ જિન કહો, બીજજિન સિવ ભાણ્યો ॥ ૩ ॥
 છવાણ્ય પદાર્થનું, કરો નાણ સુખદ ॥
 બીજ દિને વાસુપૂજ્ય પરે, લેહો દેવલ નાણ ॥ ૪ ॥
 નિશ્ચય નય વ્યવહાર હોય, એકાંત ન મહીયો ॥
 અર જિન બીજ દિને ચવી, એમ જન જ્યામલ દહીયો ॥ ૫ ॥
 નર્મમાન ચોવીશીયે, એમ જિન કહ્યાણ ॥
 બીજદિને કેહ પાસીયા, પ્રભુ નાણ નિયોણ ॥ ૬ ॥
 એમ અનંત ચોવીશીયે એ, હુઆં બાહુ કહ્યાણ ॥
 જિન ઉત્તમ પદ પદને, નમતાં હોય સુખ બાણ ॥ ૭ ॥

કવિ શ્રી બીજનું ચૈત્યવંદન સંપૂર્ણ.

અથ શ્રી બીજનું સ્તવન.

સ્તવમલ પાણીડાને જાય. એ દેશી.

જાણમી શારદા માય, શાસન વીર મુહંકરેણ ॥
 બીજ તિથિ ગુણ ગેહ, આદરો ભવિયણ મુંદરેણ ॥ ૧ ॥
 એહ દિન પંચ કહ્યાણ, વિવરીને કહું તે મુણેણ ॥
 માહા શુદ્ધિ બીજે જાણ, જન્મ અભિનંદન તણેણ ॥ ૨ ॥
 માયજ શુદ્ધિની હો બીજ, સુમતિ ચવ્યા મુરલોકથીણ ॥
 તાનજે ભવોદંધ તેહ, તસ પદ સેવે મુર ચોડથીણ ॥ ૩ ॥

મમેતશિખર શુભ ઠાણ, દશમા શીતલ જિનગણ ॥
 ચૈત્ર વદિની હો બીજ, વચ્ચા મુક્તિ તસ સુખ ધણ ॥ ૧૦ ॥
 ફાલગુન માસની બીજ, ઉત્તમ ઉગ્ગવલ માસની ॥
 ચારનાથ વ્યવન, કર્મક્ષયે તવ પાસની ॥ ૧૧ ॥
 ઉત્તમ માઘજ માસ, શુદ્ધ બીજે વાસવજ્યનો ॥
 એહિજ દીન કેવલ નાણ, શરણ કરો જિનરાજનો ॥ ૧૨ ॥
 કર્ણી રૂપ કરો એત, સમકિત રૂપ રોપો તિહાં ॥
 ખાનર કિરિયા હો જાણ, એક સમતા કરી જિહાં ॥ ૧૩ ॥
 ઉપશમ તદ્દરૂપ નીર, સમકિત છોડ પ્રગટ હોવે ॥
 ચતોષ કરી અહો વાડ, પચ્ચગ્ગણ વ્રત ચોડી સોહિ ॥ ૧૪ ॥
 નારે કર્મ રિપુ ચાર, સમકિત વૃક્ષ ફલે તિહાં ॥
 માંજર અનુલવ રૂપ, ઉતરે ચારત્ર ફલ જિહાં ॥ ૧૫ ॥
 શાંતિ સુધારસ વારિ, પાન કરી સુખ લીજો ॥
 તખોલ સમ લેયો સ્વાદ, જીવને સંતોષ રસ કિજો ॥ ૧૬ ॥
 બીજ કરો બાવીશ માસ, ઉત્કૃષ્ટ બાવીશ માસની ॥
 ચૈત્રિહાર ઉપવાસ, પાલિયે શીત વસુધાસની ॥ ૧૭ ॥
 આવશ્યક દાય વાર, પડિલેહણ દાય લીજો ॥
 દેવવંદન તણ કાલ, મન વચ કાયાયે કીજો ॥ ૧૮ ॥
 ઉગ્ગમણ શુભ ચિત્ત, કરી ધરીયે સંયોગથી ॥
 જિનવાણી રસ એમ, પીજો જીવ ઉપયોગથી ॥ ૧૯ ॥
 એણિ વિધ કરિયે હો બીજ, રાગને દ્વેષ દૂરે ॥
 દેવલ પદ લહી તાસ, વરે મુક્તિ ઉલટ ધરી ॥ ૨૦ ॥
 જિનપૂજ ગુરુભક્તિ, વિનય કરી સેવો સદા ॥
 પદ્મવિજયનો શિષ્ય, ભક્તિ પામે સુખ સંપદા ॥ ૨૧ ॥
 ઇતિ શ્રી બીજનું સ્તવન સંપૂર્ણ.

અથ શ્રી બીજ તિથિની સ્તુતિ.

જિન સકલ મનોહર, બીજ દિવસ સુ વિશેષ ॥
 ગયા રાણા પ્રણમે, ચંદ્ર તણી જ્યાં રેખા ॥
 તિણી ચંદ્ર વિમાને, શાશ્વત જિનવર જેહ ॥
 હું બીજ તણી દિન, પ્રણમું આણી નેહ ॥ ૧ ॥
 અક્ષિનંદન ચંદન, શીતલ શિતલનાથ ॥
 અરનાથ સુમતિજિત, વાસુપૂજ્ય શિવ સાથ ॥
 કવ્યદિક જિનવર, જન્મ જ્ઞાન નિવારણ ॥
 હું બીજતણી દિન, પ્રણમું તે સુવિદાણ ॥ ૨ ॥
 પરકારણો બીજે, સુવિધ થમી ભગવંત ॥
 જન્મ વિગત કમલા, ત્રિહિલ નયન ત્રિકસંત ॥
 આજમ અતિ અણુપણ, જિહ્વાં નિશ્ચય વ્યવહાર ॥
 બીજે સવિ કિર્તિ, પાતકનો પરિહાર ॥ ૩ ॥
 મળગમિની કામિની, કમલ સુકોમલ ચીર ॥
 ચક્રેસની કેશરી, નરસ સુગંધ શરીર ॥
 કરજોડી બીજે, હું પ્રણમું તમ પાય ॥
 અમ સમિધાવજ્ય કહે, પુરો મનોરથ માય ॥ ૪ ॥

ઇતી શ્રી બીજ તિથિની સ્તુતિ સંપૂર્ણ.

અથ શ્રી જ્ઞાન પંચમીનું ચૈત્યવંદન.

ત્રિગટે બેઠા વીરજિન, સાંભે ભવિજન આગે ॥
 ત્રિકરણશુ ત્રિહું લોક જન, નિમુણો મન રાગે ॥ ૧ ॥
 આરાહો ભલિ ભાતસે, પાંચમ અણુચાલી ॥
 જ્ઞાન આરાધન કરણે, એહજ તિથિ નિહાલી ॥ ૨ ॥

જ્ઞાન વિના પશુ સારિખા, જાણુ એણે સંસાર ॥
 જ્ઞાન આરાધનથી લહું, સિવપદ સુખ શ્રીકાર ॥૩॥
 જ્ઞાન રહિત ક્રિયા કહી, કાશ કુસુમ ઉપમાન ॥
 લોકલોક પ્રકાશકર, જ્ઞાન એક પરધાન ॥૪॥
 જ્ઞાની સાચો સાસમે, કરે કર્મનો જેહ ॥
 રૂંડે કોઈ વરસાં લગે, અજ્ઞાને કરે તે ॥૫॥
 દશ આરાધક ક્રિયા કહી, સર્વ આરાધક જ્ઞાન ॥
 જ્ઞાન તણો મહિમા ધણુ, અંગ પાંચમે ભગવાન ॥૬॥
 પંચ માસ લધુ પંચમી, જાવજીવ ઉત્કૃષ્ટિ ॥
 પંચ વરસ પંચ માસની, પંચમી કરો શુભદૃષ્ટિ ॥૭॥
 એકાવનહી પંચનો એ, કહિસ્સગ લોગન્સ કરો ॥
 કેવલમણું કરો ભાવશું, ઘાસે ભવ ફેરો ॥૮॥
 એણે પેરે પંચમી આરાધીયે એ, આણી ભાવ અપાર ॥
 વરદત્ત ગુણમંજરી પરે, રંગચિત્ર્ય લહો સાર ॥૯॥
 ઇતિ શ્રી પંચમીનું ચત્યવંદન સંપૂર્ણ.

અથ શ્રી પંચમીનું સ્તવન.

પંચમી તપ તુમે કરો રૈ પ્રાણી, જેમ પામે નિર્મલ જ્ઞાનરે ॥
 પહેલું જ્ઞાનને પછી ક્રિયા, નહિ કોઈ જ્ઞાન સમાનરે ॥ પંચમી
 નંદીસૂત્રમાં જ્ઞાન વખાણ્યું, જ્ઞાનના પાંચ પ્રકારરે ॥
 મતિ શ્રુત અવધિને મનઃ પર્યવ, કેવલ એક ઉદારરે; પં. ૨
 મતિ અકાવિશ શ્રુત ચઉંહ વોસ, અવધિછે અસંખ્ય પ્રકારરે;
 દાય ભેદ મનઃપર્યવ ઢાળ્યું, કેવલ એક ઉદારરે. પં. ૩
 પદ્મ સૂર્ય બહુ નક્ષત્ર તારા, એકથી એક અપારરે;
 કેવલ જ્ઞાન સમું નહીં કોઈ, લોકલોક પ્રકાશરે. પં. ૪

પારમનાથ પ્રસાદ કરીને, મહારી પૂજા ઉમેદરે;
ભગવત્કંઠ કહે હું મનુષ્ય પામું, જ્ઞાનનો પાંચમો ભેદરે. ૫.

ઈતિ શ્રી પંચમીનું સદુ સ્તવન સંપૂર્ણ.

અથ શ્રી પંચમીની સ્તુતિ.

માનવ શુદ્ધિ કિંત પંચમીએ, જનમ્યા નેમજિવુંદ તો;
સ્વામ વરણ તનુ શોભતુંએ, સુખસારદકો ચંદ તો;
મહાસ પદમ પ્રભુ આડેપુએ, બ્રહ્મચારી ભગવંતો;
અદ્ભુત જાન હેલે હુણીએ, પોહોના મુક્તિ મહંતો. ૧
માટીપદ વ્યાદિ જિનએ, પોહોત્યા મુક્તિ મોઝાર તો;
પાપુપૂજ્ય ચંપાપુરીએ, નેમ મુક્ત ગિરનાર તો;
પાપાપુરી નગરીમાં વસિએ, શ્રી વીરતણું નિર્વાણ તો;
સમેત શામર વીશ સિદ્ધ હુઆએ, શિરવહું લેહની વ્યાજતો;
નેમનાથ જ્ઞાની હુવાએ, ભાંએ સાર વચન તો;
જીવદયા ગુણ વેલડાએ, કીજે તાસ જતન તો;
મૃષા ન યોહો માનવીએ, ચોરી ચિત નિવાર તો;
અનંત તીર્થકર એમ કહે એ, પરહુરિયે પરનાર તો. ૩
ગોમેદ નામે જક્ષ ભલોએ, દેવી શ્રી અંબીકા નામ તો;
શાસન સાનિધ્ય જે કરે એ, કરે વસિ ધર્મનાં કામ તો;
તપગચ્છ નાયક ગુણ નિહોએ, શ્રી વિજયસેન સુરિ રાય તો;
રિપબદાસ પાપ સેવતાં એ, સફલ કરે અવતાર તો. ૬

ઈતિ શ્રી પંચમીની સ્તુતિ સંપૂર્ણ.

અથ શ્રી અષ્ટમીનું ચૈત્યવંદન.

માહા શુદિ આઠમને દિને, વિજયા શુભ જાશે;
 તેમ ફાગણ શુદિ આઠમે, સંભવ ચતિ આશે. ૧
 ચૈતર વદની આઠમે, જનમ્યા રિપજા જિજ્ઞાસ;
 દીક્ષા પશુ એ દિનસહી, હુળા મગધ મુનિચંદ. ૨
 માધવ શુદિ આઠમ દીને, આઠ મેં કન્યાં દુર;
 અભિનવન થોધા પ્રભુ, પામ્યા મુખ ભરપૂર. ૩
 એહીજ આઠમ ઉજલી, જનમ્યા મુનિચંદ જિજ્ઞાસ;
 આદ જાતિ કલશે કરો, નહવરાવે સુર ધંદ. ૪
 જનમ્યા જેઠ વદિ આઠમે, મુનિપુત્ર સ્વામિ;
 નેમ આપાદ શુદિ આઠમે, અષ્ટમી પતિ પામો. ૫
 આપણ વદિની આઠમે, નમિ જનમ્યા જયભાષ;
 તિમ આપણ શુદિ આઠમે, પાસછનું નિર્વાણ. ૬
 ભાદવા વદિ આઠમ દિને, સંભવા સ્વામી મુપાસ;
 જન ઉત્તમ પદ પદને સેવ્યાથી શિવપાસ. ૭
 ઇતિ શ્રી અષ્ટમીનું ચૈત્યવંદન સંપૂર્ણ.

અથ શ્રી અષ્ટમીનું સ્તવન.

હારે મારે ઠામ ધરમના, સારા પવ્વલીશ દેશ જંત;
 દીપરે ત્યાં દેશ મગધ સહુમાં મિત્રે રે લો;
 હારે મારે નગરી તેહમાં, રાજમહી સુવિશેષ જંત;
 મારે રે ત્યાં એણિક, ગાળે ગજપરે રે લો. ૧.
 હારે મારે ગામ નગર પુર પાપન કરતા નાથ લે,
 વિવરંતો તિહાં આવી વીર સમોસચ્ચા રે લો.

- હાંરેં ચરિત્ર સહસ્ર મુનિવરના સાથે સાથ જો; ૨.
 મુખારે તપસ ધમ શિયલે અલંકર્યા રે લો.
 હાંરેં દુલ્યા રસભાર હુલ્યા અંબકદંબ જો;
 જાણું રે ગુણગીત વન હસિ રામચિયારે લો.
 હાંરેં વાયા વાવ મુવાય તિહાં અવિલંબ જો;
 વાસેરે પરમજ ગિહુ પાસે સંચિયારે લો. ૩.
 હાંરેં દેવ ચતુર્વિધ આવે કોડા કોડ જો;
 ત્રિગુણે મણિ હેમ રજતતુ તે રચે રે લો.
 હાંરેં ચોશઠ સુરપતિ સેવે હોડા હોડ જો;
 આગે રે રસ લાગે ઇંદ્રાણી નચે રે લો. ૪.
 હાંરેં મણિમય હેમ શિંહાસન બેઠા આપ જો;
 કાલે રે સુર આસર મણિ રત્ને જડયાં રે લો.
 હાંરેં જમ્બુતાં હુંદુલિ નાદ રહે સવિ તાપ જો.
 વરસે રે સુર ફૂલ સુરસ જાણું અલ્યાં રે લો. ૫.
 હાંરેં તાળે તેજે ગાળે ધન જેમ લુંબ જો;
 રાજેરે જિતરાજ સમાળે ધર્મને રે લો.
 હાંરેં નિરખી હરખી આવે જન મન લુંબ જો.
 યોવેરે રસ ન પડે ઘોષે ભર્મમાં રે લો. ૬.
 હાંરેં આગમ જાણી જિનનો શ્રેષ્ઠિક રાય જો;
 આબોરે પરિવરિયો હય ગય રથ પાણે રે લો.
 હાંરેં કઈ પ્રદક્ષિણા વદિ બેઠો ડાય જો. ૭.
 મુણવારે જિનવાણી મારે બાયને રે લો.
 હાંરેં વિજયન વાગા જાણે જન જાણે રે લો.

આણી રે જન કરૂણા ધર્મ કથા કહે રે લો. ૬
હોંરેં સહજ વિરોધ વિસારી જગના જાંત જો;
મુજબા રે જિનવાણી મનમાં ગહુ ગહેરે લો. ૮

ઠાળી ૨ છ.

વાલમ વેહેલારે આવજો જો દેશી.

ધીરજનનર એમ ઉપદેસે, સાંભલો અતુર મુખજરે;
માહતી નિદ્રામાં કાં પડા, એહાણો ધર્મના કાંજરે;
વિરતીએ જુગતી ધરી આદરે. ૧.

પરિહરો વિપય કષાયરે, બાપડા પંચ પરમાદથી;
કાં પડા કુગતીમાં ધાય રે. વિં ૦

કરી શકો ધર્મ કરૂણી સદા, તો કરો એ ઉપદેશરે;
સર્વ કાલે કરી નવિ સકો, તો કરો પર્વ મુવિશેષરે ૩.

જાનૂઆ પર્વ ખરનાં કહ્યાં, ફલ ધણાં આગમે જોયરે;
મયન અનુસારે આરાધતાં, શર્વથા સિદ્ધિ ફલ હોયરે. ૪.

જીવને આયુ પરભવ તણા, તિથિદિને બંધ હોય પ્રાયરે;
તેહભણી એહ આરાધતાં, પ્રાણીઓ સદ્ગતિ જાયરે. વિં ૫.

તેહવે અષ્ટમી ફલ તિહાં, પૂછે ગૌતમ સ્વામરે;

ભવિક જીવ જાણ્યા કારણે, કહે ધીર પ્રજા તાંમરે, વિં ૬.

અષ્ટ મહા સિદ્ધી હોય એહથી, સંપદા આઠની વૃદ્ધીરે;

મુદ્ધિના આઠ ગુણ સંપજે, એથી આઠગુણ સિદ્ધરે. વિં ૭.

લાલ હોય આઠ પડિહારનો, આઠ પવયણ ફલ હોયરે;

નાશ અષ્ટ કર્મનો મુલથી, અષ્ટમીનું ફલ જોયરે. વિં ૮.

આદિ જીવ જન્મ દિક્ષા તણા, અજીતનો જન્મ કલ્યાણરે;

ચયન સંભવ તથા એહ તિથે, અભિનંદન નિર્વાણરે. ૮.
 મુમતિ મુગત નમિ જનમિયા, નેમનો મુગતિ દિન જાણરે;
 પાસ જન એહ તિથે સિદ્ધલા, સાતમા જન ચયન માણરે. ૧૦
 એહ તિથિ સાધતો રાજ્યો, દંડવિરજ લલ્લો મુક્તિરે.
 કર્મ હણવા ભણી અષ્ટમી, કહે સૂત્ર નિર્ચુક્તીરે. વિં ૧૧
 અતીત અનાગત કાલનાં, જન તણાં કેઈ કહ્યાણરે;
 એહ તિથે વલો ઘણા સંયમી, પામશે પદ નિર્વાણરે. ૧૨
 વર્મ વાસિત પશુ પાંખાયા, એહ તિથે કરે ઉપવાસરે;
 ત્રત ધારી જીવ પોષો કરે, એવે વર્મ અળ્યાસરે. વિં ૧૩
 ભાળિયો વીરે અગત તથા ભાવક દિત એહ અધિકારે;
 જન મુખે ઉચરી પ્રાણીયા, પામશે ભવ તથા પારરે. વિં ૧૪
 એહથી સંપદા સર્વે લહે, દલે કષ્ટની કાઠરે;
 સેવજે શિષ્ય બુદ્ધપ્રેમનો, કહે કાંતો કરજોડરે. વિં ૧૫.

કળસ.

એમ ત્રિજગ ભાસન અચલ શાસન, વર્ધમાન જનેસર;
 બુદ્ધ પ્રેમ ગુરુ ગુપસાય પાંખી, સંથુણ્યો અલવેસર.
 જન ગુણ પ્રસંગે ભણ્યો રંગે, તથન એ આઠમ તથા;
 જે ભવિક ભાવે મુણે ગાવે, કાંત સુખ પાવે ઘણા. ૧.
 ઇતિ શ્રી અષ્ટમીનું સ્તવન સંપૂર્ણ.

• અથ શ્રી અષ્ટમીની સ્તુતિ.

મંગલ આઠ કરી જસ આગલ, ભાવ ધરી સુરરાજલ;
 આઠ જાતિના કલસ કરીને, નહવરાવે જિનરાજલ.
 વીર જિનેશ્વર જન્મ મહોત્સવ, કરતાં શિવ મુખ સાધેલ;

આઠમનું તપ કરતાં અમ ધર, મંગલ કમલા પામેછ. ૧
 અષ્ટ કરમ વયરી ગજગજન, અષ્ટાપદ પડે ખલીયાછ;
 આઠમે આઠ ગુરૂપ વિચારી, મઠ આઠે તસ ગણિયાછ.
 અષ્ટમા ગતિપરે પોહોતા જિનવર, કરસ આઠ નહીં અંગછ;
 આઠમનું તપ કરતાં અમ ધર, નિત્ય નિત્ય વાધે વંગછ. ૨
 પ્રાતિહારજ આઠ વિગજે, સમવસરજુ જિનરાજેછ;
 આઠડે આઠશો આગમ ભાંખી, ભવ મન સંશય ભાંજેછ.
 આઠે જે પ્રવચનની માતા, પાલે નિરતિચારેછ;
 આઠમને દિન અષ્ટ પ્રકારે, છપ દયા ચિત્ત ધારેછ. ૩
 અષ્ટ પ્રકારી પૂજા કરીને, માનવ ભવફલ લીજેછ;
 સિદ્ધાર્થ દેવો જિનવર સેવી, અષ્ટ મહાસિદ્ધિ દીજેછ.
 આઠમનું તપ કરતાં લીજે, નિર્મલ કેવલ જ્ઞાનછ;
 ધીર વિમલ કવિ સેવક નય કહે, તપથી કોઠ કહ્યાણછ. ૪

તતિ શ્રી અષ્ટમીની સ્તુતિ સંપૂર્ણ.

અથ શ્રી એકાદશીનું ચૈત્યવંદન.

શાસન નાયક વીરછ, પ્રભુ કેવલ પામે;
 સંધ ચતુર્વિંશ થાપવા, મહુસેન વન આપે. ૧
 માધવ સૌત એકાદશી, સોમલ દ્વીજ યજ્ઞ;
 ધંધ્રભૂતિ આદે મહ્યા, એકાદસ વિજ્ઞ. ૨
 એકાદરાસે ચઉ ગુણા, તેહનો પરિવાર;
 વેદ અર્થ અવલો કરે, મન અભિમાન અપાર. ૩
 છવાદિક શંસય હરી એ, એકાદશ ગણધાર;
 વીરે થાપ્યા વંદીયે, જિન શાસન જયકાર. ૪

મહી જન્મ અર મહી પાસ, વર ચરણ વિલાસી;
 તપસ અજિત સુમતિ નમિ, મહી મનધાતી વિનાસી ૫
 પદ્મપ્રભ શિવવાસ પાસ, ભવભવના તોડી;
 એકાદશી દિન આપણી, મદિ સધણી જોડી. ૬
 દશ ક્ષેત્રે વિદ્યુત કાલનાં, ત્રણેયે કલ્યાણ;
 પરમ આગ્યાર એકાદશી, આરાધો વર નાથ. ૭
 અગીયાર અંગ લગ્નાચાર્યે, એકાદશ પાઠાં;
 પૂજણી કવણી વિરજી, મહી કાગલ કાઠાં. ૮
 અગીયાર અગત છાંડવાં એ, વડો પડેલા અગિયાર;
 ખિન્નાવિજય જિન શાસરે, સફલ કરે અવતાર. ૯
 ઇતિ શ્રી એકાદશીનું ચૈત્યવંદન સંપૂર્ણ.

અથ શ્રી એકાદશીનું સ્તવન.

જગપતિ નાથક ગેમિજિજ્ઞાંક, દ્વારિકા નગરી સમૌસર્યા;
 જગપાત વંદવા કૃષ્ણ નરિંદ, જ્વલન કોણે પારવર્યા. ૧
 જગપતિ શીગુણ કૃષ્ણ અમૂલ, સમૈત ગુણે ગાળા રૂપી;
 જગપતિ પૂજ પૂજે કૃષ્ણ, લાલિત સમકિત શિવરૂપિ. ૨
 જગપતિ ચારિત્ર ધર્મ અમાદા, રક્ત આરણ્ય પરિગ્રહે;
 જગપતિ મુજ આતમ ઉદ્ધાર, કરણ તુમ વિષ્ણુ કોણ કહે. ૩
 જગપતિ તુમ સરિખો મુજ નાથ, માંથે ગાળે ગુણનિલા;
 જગપતિ કોય ઉપાય જતાવ, જેમ કરે શિવવધુ કંતલો. ૪
 નરપતિ ઉજ્જવલ્લ માગશિર માસ, આરાધો એકાદશી;
 નરપતિ એકશોને પંચાશ, કલ્યાણક તિથિ ઉદ્ધસી. ૫
 નરપતિ દશ ક્ષેત્રે ત્રણ કાલ, આવીશી ત્રીસે મહી;

નરપતિ નેત્રુ જિનનાં કલ્યાણ, વિવરી કહું આગલ વલી. ૬
 નરપતિ અર દીક્ષા નભિ નાણ, મહી જન્મ વ્રત કેવલી; ૭
 નરપતિ વર્તમાન ચોવીશી, માંહે કલ્યાણક આવલી. ૮
 નરપતિ મૌનપણે ઉપવાસ, દોઢશો જપમાલા ગણે; ૯
 નરપતિ મન વચ કાય પવિત્ર, ચરિત્ર મુણે મુવ્રત તણે. ૧૦
 નરપતિ દોહણ ધાતકી ખંડ, પશ્ચિમ દિશિ ઇશ્વરથી; ૧૧
 નરપતિ વિજય પાટણ અભિધાન, સાચો નૃપ પ્રજાપાલથી. ૧૨
 નરપતિ નારી ચંદ્રાવતી તાસ, ચંદ્રમુખી ગજગામિની; ૧૩
 નરપતિ શ્રેષ્ઠ શૂર વિજયાત, શિયલ સલીલા કામિની. ૧૪
 નરપતિ પુત્રાદિક પરિવાર, સાર ભૂષણ ચોવર ધરી; ૧૫
 નરપતિ જાથે નિત્ય જિનગેહ, નમન સ્તવન પૂજા કરે. ૧૬
 નરપતિ પોષે પાત્ર મુપાત્ર, સામાયિક પોષધ વરે; ૧૭
 નરપતિ દેવવંદન આવશ્યક, કાલ વેલાયે અનુસરે. ૧૮

ઢાળી ૨ જી.

એક દિન પ્રજામી પાય, મુવ્રત સાધુ તણારી; ૧
 વિનયે વિનવે શેઠ, મુનિવર કરી કરણારી. ૨
 ઢાળો મુજ દિન એક, થોડા પુણ્ય કીયારી; ૩
 ગાથે જિમ વડ બીજ, શુભ અનુભંધી થયારી. ૪
 મુનિ ભાસે મહા ભાગ્ય, પાવન પર્વ ધણારી; ૫
 એકાદશી મુવિશેષ, તેહમાં સુજ મુમનારી. ૬
 સિત એકાદશી સેવ, માસ અગ્યાર લગેરી; ૭
 અથવા વરસ ઇગ્યાર, ઉજવી તપશુવગેરી. ૮
 માંસલી સદ્ગુરુ વેણ, આનંદ અતિ ઉલ્લસયારી; ૯

તપ સેવી ઉજવિય, આરણ્ય સ્વર્ગે વરધારી.	૧૭
એકવીશ સાગર આય, પાલી પુણ્ય વસેરી;	
સાંભલ કેશવ રાય, આગલ જોડ થશેરી.	૧૮
સોરીપુરમાં શેઠ, સમૃદ્ધત્ત વડારી,	
પ્રીતિમાત પ્રિયા તાસ, પુણ્યે જોડ જડ્યોરી.	૧૯
તસ કુળે અવતાર, સૂચિત શુભ સ્વપ્નેરી;	
જનમ્યો પુત્ર પાવત્ર, ઉત્તમ ગ્રહ શુકનેરી.	૨૦
નાલ નિક્ષેપ નિધાન, ભૂમિથી પ્રગટ હવોરી;	
ગર્ભદોહદ અનુભાવ, સુમત નામ ઠવ્યોરી.	૨૧
બુદ્ધિ ઉચ્ચ ગુરુ જોગ, શાસ્ત્ર અનેક ભણ્યોરી;	
યૌવનવય અગીયાર, રૂપવતી પરણ્યોરી.	૨૨
જિનપૂજન મુનિદાન, સુમત પન્થખાણુ ધરેરી;	
અગીયાર ઢંચન કોડ, નાયક પુણ્ય ભરેરી.	૨૩
ધર્મધોષ અણગાર, તિથિ અધિકાર ઢહેરી;	
સાંભલી સુમત શેઠ, જાતિસ્મરણ ભહેરી.	૨૪
જિન પ્રત્યય મુનિ શાખ, ભક્તે તપ ઉચરેરી;	
એકાદશી દિન આઠ, પોહોરો પોસો ધરેરી.	૨૫

ઢાળી ૩ છ.

પતિન સંયુતે પોસહ લીધો, સુમત શેઠે અન્યદાણ;
અવસર જાણી તરુકર આવ્યા, ધરમાં જન હૂંટે તડાણ.
શાસન ભક્તે દેવી શક્તે, થંભાણા તે બાપડાણ;
કોલાહલ મુણિ કોટવાલ આવ્યો, ભૂપ આગલ ધરચારોડાણ.
પોસહ પારી દેવ જીહારો, દયાવંત લેઈ બેઠ્યાંજ;

રાયને પ્રજામી ચોર મૂકાવી, શેઠે કીધાં પારણાં. ૩
 અન્ય દિવસ વિદ્યાનલે લાગ્યો, સોરીપુરમાં આકરોજી; ૪
 શેઠજી પોસહ સમરસ બેઠા, લોહ કંઈ હુઠ કાં કરોજી. ૫
 પુણ્યે હાટ વખાર્યો શેઠની, ઉગરી સૌ પ્રશંસા કરેજી; ૫
 હુરખે શેઠજી તપ ઉજમણું, પ્રેમદા સાથે આદરેજી. ૫
 પુત્રને ધરના ભાર ભલાવી, સવેગી શિર સેહરોજી;
 ચઉનાણી વિજય સેમર સૂરિ, પાસે તપવ્રત આદરેજી. ૬
 એક ખટ માસી ચાર ચૌમાસી, દાસય છઠ્ઠ સો અઠૂમ કરેજી;
 બીજા તપ પશુ બહુ મુત મુદ્રત, મૌન એકાદશી વ્રત ધરેજી. ૭
 એક અષ્ટમ સુર મિથ્યાદૃષ્ટિ, દેવતા સુવ્રત સાધુનેજી;
 પૂર્વોપાર્જિત કર્મ ઉદરી, અંગે વધારે વ્યાધિનેજી. ૮
 કર્મ નડીયો પાપે જડીયો, સુર કહે જાઓ ઔષધ ભણીજી;
 સાધુ ન જાયે રોષ ભરાયે, પાઠ પ્રહારે હણ્યો મુનિજી. ૯
 મુનિ મન વચન કાય ત્રિયોગે, ધ્યાન અનલ દહે કર્મનેજી;
 કેવલ પામી જિતપદ રામી, સુવ્રત નેમ કહે રચામનેજી. ૧૦

ઢાળ ૪ થી.

કાન પયંચે નેમને એ, ધન્ય ધન્ય યાદવજંશ;
 જિહાં પ્રજા અવતર્યા એ;
 મુજમન માનસ હંસ, જયો જિન નેમને એ. ૧
 ધન્ય શિવા દેવી માવડીએ, સમુદ્રવિજય ધન્ય તાત;
 મુળત જગત ગુરૂએ, રાન ત્રયિ અવદાત જયો. ૨
 ચરણ વિરાધી ઉપનો એ, હું નવમો વાસુદેવ; જયો.
 તિલે મન નવિ ઉલ્લસે એ, ચરણ ધરમની સેવ. જયો. ૩

હાથી જેમ કાદવ ગદ્યો એ, બાહ્ય ઉપાદેય હેય. જયો.
 તે પણ હું ન કરી શકું એ, દુષ્ટ કર્મનો લેય. જયો. ૪
 પણ સરણા બલિયા તણા એ કોજે સીજે કાજ. જયો.
 એહવાં વચનને સાંભલીએ, બાંહે બ્રહ્માની લાજ. જયો. ૫
 નેમ કહે એકાદશી એ, સમકિત યુત્ત આરાધ. જયો.
 થાકશ જિનવર બારમે એ, ભાવિ ચોવીશિયે ભદ. જયો. ૬
 કલશી

ઠીય નેમિ જિનવર, નિત્ય પુરંદર, રેવતાચલ મંડણા.
 બાણ નવ મુનિ, ચંદ વરસે, રાજનગરે સંથુણ્યા;
 સંવેગરંગ તરંગ જલનિધિ, સત્યવજય ગુરુ અનુસરી;
 કપૂરવિજય કવિ, ક્રમાવિજય ગણિ, જિનવીજય જયસરિવરી. ૧
 ઇતિ શ્રી એકાદશીનું સ્તવન સંપૂર્ણ.

અથ શ્રી એકાદશીની સ્તુતિ.

એકાદશી અતિ રૂચડી, ગાવિંદ પૂછ નેમ;
 કોણ કારણ એ પર્વ મહોદ્ધ, કરો મુજશું તેમ;
 જિનવર કલ્યાણક અતિ ઘણાં, એકશોને પંચાશ;
 તેણે કારણ એ પર્વ મહોદ્ધ, કરો મૌન ઉપવાસ. ૧
 અગિયાર આવક તણિ પ્રતિમા, કહે તે જિનવર દેવ;
 એકાદશી એમ અધિક સેવો, વન ગજા જિમરેવ;
 ચોવીશ જિનવર સયલ સુખકર, જેસા સુરતરૂ ચંગ;
 જેમ ગંગ નિર્મલ નીર જેહવું, કરો જિનશું રંગ. ૨
 અગીયાર અંગ લખાવીયે, અગીયાર પાઠાં સાર;
 અગીયાર કવલી વિંદણાં, કવણી પૂજણી સાર;
 આબખો ચંગી વિવિધ રંગી, શાસ્ત્રતણે અનુસાર;
 એકાદશી એમ ઉજવો, જેમ પામિયે ભવપાર. ૩

વર કમલનયણી કમલ વયણી, કમલ સુકોમલ કાય;
 સુજ દંડ ચંડ અખંડ જેહને, સમરતાં સુખ થાય;
 એકાદશી એમ મન વશી, ગણી હર્ષ પાંડિત શિષ્ય;
 શાસન દેવી વિધન નિવારો, સંઘ તથાં નિશદિશ. ૪

ઇતિ શ્રી અગીયારશની સ્તુતિ સંપૂર્ણ

અથ શાંતી જિનની આરતી.

જય જય આરતી શાંતિ તુમારિ,

તોરા ચરણ કમળકી મેં જાઉં બલિહારી.

જ૦૧

વિદ્યસેન અચિરાજકે નંદા, શાંતિનાથ સુખ પૂનમચંદા.

જ૦૨

ચાલીસ ધનુષ્ય સોવનમય કાયા, મૃગલંબન પ્રજ્ઞચરણ સુહા-

યા. જ૦૩

અઠવર્તી પ્રભુ પાંચમા સોહે, સોળમા જિનવર જગસહુ

મોહે. જ૦૪

મંગળ આરતી તોરી કીજે, જન્મ જન્મનો લાહે લીજે. જ.પં

કરજોડી સેવક ગુણ ગાવે, સો નરનારી અમરપદ પાવે. જ૦૬

અથ મંગળ ચાર.

ચારો મંગળ ચાર, આજ મહારે ચારો મંગળ ચાર;

દેખ્યો દરજ સરસ જનજોકો, રોલા સુંદર સાર. આજ૦૧

છિતું છિતું જનું મન મોહન ચરણો, ધસી કેસર ધનસાર.

આજ૦૨

વિવિધ જાતીકે પુષ્પ મંગાવો, મોઘર લાલ ગુલાલ. આજ૦૩

કુપ ઉખેલોને કરો આરતી, સુખ બોલો જયકાર. આજ૦૪

હર્ષ ધરી આદીધર પુજો, ચૌસુખ પ્રતિમા ચાર. આજ૦૫

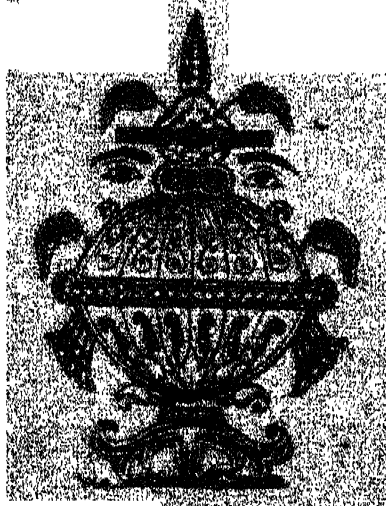
દ્વૈયે ધરી ભાષ ભાવના ભાવો, જિમ પામો ભવ પાર. આજ૦૬

સકળચંદ સેવક જિનજોકો, આનંદમન ઉપગાર. આજ૦૭

અર્પણ પત્રિકા.

આ પુસ્તક જે આવિકા શાળા તરફથી પ્રગટ કરવામાં
આવ્યું છે તેને વખતો વખત યોગ્ય મદદ
આપનાર શા. માણેકલાલ પ્રેમચંદને
પ્રણામનેહ પૂર્વક અર્પણકરું છું—

શા. મા. કે. મ.

